

رۆمان

دېۋانە يەك لەم شارە يە

نەبەز گۆران

شار، نارہزوه کان درووستی ده کهن

شاره که ی میر هو دار

شاره که له چاو شارانی تر بچووک بوو... له دووره وه سه یرت بکردایه، هینده ی چه مۆله یه کی دهرده که وت... له به شسی پۆژه لات و پۆژئاووه دوو دهروزه ی گه وره ی تیدا بوو، دهروزه کان ده یان به سته وه به شارانی تری دونیا وه، له هیچ لایه که وه قوله و قه لای تیدا دروست نه کرابوو، به شسی خواره وه ی باوه شسی کردبو وه بو ده شتیکی به رین و، به شسی سه ره وه یشی پالی دابوو به زنجیره شاخیکه وه. پینگای دهروزه کان تا چاو بری ده کرد، خۆل بوو، جگه له و دوو پینگایه، پینگای تری نه بوو. زنجیره شاخه کانی پشتی شاره که، وایان لی کردبوو، هه ندی جار که سه یریت ده کرد، له ژنیک ده چوو له سه ر کۆمه لیک سه رین پالی دابیتته وه.

له به رده م هه ر یه ک له و دهروزه کان، چه ند سیلکه داریک وه ستابوون، به شیکی کاره که یان وه رگرتنی باج و خه راج بوو له و کاروان و پئیوارانه ی ده هاتنه ناو شاره که وه. له پۆژه لات وه به اتیتایه، یان له پۆژئاووه، هه ر شتیکت پی بوایه، به پی حوکی میرنشینه که، باجی خۆیان لیت وه رده گرت. ئیشی سیلکه داره کان، ته نها باج وه رگرتن نه بوو... به شیکیان به هۆی فیل و ته له که وه، له گه ل قافلای بازرگانه گه وره کان دا، بو خۆیان بووبن به خاوه نی زۆر شت. من بو خۆم چه ندین جار، سه رده سته ی سیلکه داره کانم له گه ل بازرگانه کان بینوه، له بازار دياربیان بو ده کپی، دياربییه کان ره شو یه ک بوون بو قوتاری بوونی شتومه کی قاچاخ. فیلیکی تری سه رده سته ی سیلکه داره کان له گه ل بازرگانه کان،

چاوپۇش يېقىرىق بولۇپ باجى زۆر، بە و مەرجهى شىتېكى باجەك بۇ خۇي بېت، رەشۇە وەرگرتن و چاوپۇش يېقىرىقنىان لە پېش چاوى خەلك و مېرنشېنەكە، كرابوۋە عادەت، كەس لىي نە دەپرسىن و دەستە و تاقمەكەى كۆشكېش، بۇ خۇيان خەرىكى مالىكۆكردنە وە بوون.

بەشى باشوورى پۇژھەلاتى شارەكە، دەيكرده نزيك دەروازەى يەكەم، كاروانسەراكانى شار كە و تېوونە ئە و بەشە وە. دەبوایە ئە و كاروانانەى لىرە وە تېدەپەرن، يان بۇ ئەم شارە هاتوون، بە پىي حوكمى مېرنشېنەكە، ھەموويان لە و كاروانسەرايانە بارەكانى خۇيان بخەن و، رېگايان پى نەدرىت بېنە ناو شارە وە بازارەكە بشىوېنن.

بۇ ساغكردنە وەى كە لوپە لە كانىان، يەكېك لە كاروانچىيەكان دەھاتە سەر سەكۆكەى چوارپىيانەكەى شار و چارپى دەدا: كاروانىك لە فلانە شوېنە وە هاتوۋە، بارەكانى چى و چىن... با دووكاندار و بازارگانانى شار بېن بۇ كاروانسەرا مامەلەى خۇيان بكەن... ئىتر پووى دەدا، پۇژى چەندىن جار، چار بدرىت و پوويشى دەدا، بە ھەفتە يەك كاروانىك نەيەت بەم ناوۋە و چار نەدرى.

دوای چارپدانەكان، مامەلە چىيان دەچوونە لای كاروانسەراكە و چىيان پىويست بوایە دەيانكېرى و دەيانھېنا، لە ناو بازار بە سەر مشتەرىيەكانى خۇيان دا، ساغيان دەكرده وە. ھەر كاروانسەرايەكېش كاروانىك لە لای، لای بدابايە، دەبوایە باجىكى تايبەت بۇ مېرنشېنەكە دابنىت. ئەم باجەيان جياواز بوو لە باجى سالانەى خۇيان، خاوەنانى كاروانسەراكان بە ھوى دەستكە و تى زۆريانە وە، گازەندەيان لەم باجە زيادە يە نە دەكرد، بازارپان خراب نە بوو، ھېندەيان دەست دەكە و ت، باجەكەى سەريان پەرىشانىان نەكات. شارەكە كە و تېوۋە نىوان تە برىز و بەغداوۋە، شا رېگاي كاروانەكانى ئەم دوو شارە گە و رەيە بوو. ئىدى كەم چار پووى دەدا كاروانەكان لىرە وە تى نە پەرن. حوكمى مېرنشېنەكە پىش بە جۆرىك بوو، بازارگانەكانى بېزار نە دەكرد، تا رېگايەكى باشتر

بدۆزنه وه و له و باجه زۆره ی به سهريان دانراوه ههلبێن. باجهکان له و
ئاسته دا بوون، بازرگانهکانی نه ده پروتاندوه و جار به جار له گه ل خویان
دا، دیاریی گرانبه هایان بۆ میر هودار ده هیئا.
به شی باشووری شاره که، گه په کی جووله که کان بوو. زۆریه ی بازاری
قه یسه ری و دووکانی وشکه فروشی و زێر و عه تاره کان، به ده ست نه و
جووله کانه وه بوون، که له باشووری شار داده نیشتن. له هه موویشیان
به ناویانگتر و سه نگینتر، سۆنه ی جووله که بوو. دووکانی عه تاره که ی
سۆنه ی جووله که، پێک دیواری به دیواری دووکانی پینه چیتییه که ی
باوکمه وه بوو. ده توانم بلیم: زۆریه ی پۆژه کان، به چاوی خۆم سۆنه ی
جووله که م ده بینی. پیاویکی بالابه رزی نه سمه ر... کلاویکی بچووی
په شی خپری ده خسته سه ر ته وه سه ری... له ته نیشت کلاوه که یشه وه،
دوو په لکه ی لولکراوی به پۆن چه ورکراو هاتبوونه خواره وه... پیشیکی
په شی قه ترانیی درێژی هه بوو، ده هاته سه ر سینه ی... عابایه کی په ش
و کراسیکی بێ ئیخه ی مه خمه لیی له به ر ده کرد... له گه ل جووتیک
پیلای پیسته ی قاوه یی، زۆریه ی کات به م جوۆره ده هاته ده ره وه و له
دووره وه ده تناسییه وه... نه نگوستیله یه کی ئالتوونیش له په نجه تووته ی
ده ستی بوو، له سه ر نه نگوستیله که به یاقووتی په ش نه ستیره که ی
داود کیشرا بوو.

پیش نیوه پروان خۆی ده هات بۆ دووکانه که ی. که ده هات، زۆری
نه ده برد، یه کیه ک و دوو دوو بازرگانه جووله که کانێ شار و نه هلی
ناسراو لێی کۆ ده بوونه وه. هینده خوشمه شره ب بوو، کاتیکت
ده زانی قاقای میوانه کان، تا دووکانه که ی نه و سه ر قه یسه رییه که
ده پۆیشت. هه گبه که ی پر له قسه ی نه سته ق و په ندی پیشینان و
چیرۆکی گالته نامیزی کاروانه کان بوو. له به شی باکووری شار هه موو،
جوتیاره کانێ ده وره به ری شاری لێ کۆ بوونه وه. لای باکووره وه
دوو کانێ و پوواریکی لێ بوو، به لام پوواریه که ئاوه که ی که م بوو.

هیندە نەبوو بتوانیت شەنە بایە کیش بۆ شارە که درووست بکات. تەنھا کۆمەڵیک زەویوزاری ئەو جوتیارانە ی تەر دەکرد، سەوزەیان دەکرد و بەیانییان زوو دەیانھینا لە تەرە فرۆشەکانی تەنیشت کاروانسەراک بە سەر دووکانی سەوزە فرۆشەکان ساغیان دەکردەووە. لای پۆژھەلاتی تیکە لە یەک بوو لە خەلکی جۆراوجۆر و لای پۆژئاوا، خزمانی میر و سیلکە دارەکان بوو. ئەوانە ی سەر بە میرنشینە که بوون، لەو بەشە ی شار کۆ بوو بوونەووە و دونیایەکی تایبەت بە خۆیان درووست کردبوو. ماله کانیا، گەرە که کانیا، شیوە ی ژیا نیا، لە بەشەکانی تری شار جیاواز بوو. ئەو کات پیا ن دەگوتن: گەرەکی بخۆرەکانی شار. ئیستا نازانم چیا ن پێ دەلێن. گەرچی کۆشکە که ی میر لەو بەشە ی شار نەبوو، که وتبوو ناوە پاستی شار و بەرامبەر خانە قا گەرە که بوو، بە لام بۆ خۆیشی لایەکی شارە که ی لە دەستە و تا قمە که ی خۆی پێ کردبوو. پیاویکی خراب نەبوو، تا خراپتر نەبینرا، نە زانرا باشە. خزمانی حەزیا ن بە فرە خۆری و که مئیشی دەکرد. لە پال سیبەرە که ی میر دا، دەستیا ن دابووە ماشینەووە ی سەروەت و سامان.

دوو شا رینگا بە ئاراستە ی یە کتر بێرین بە ناو شارە که، لە پۆژھە لاتەووە بۆ پۆژئاوا و، لە باکوورەووە بۆ باشوور شارە که یان کردبوو بە چوار بەشی سەرەکییەووە. لە ناو یە کتر بێرینی شا رینگا کان دا، فولکە یەکی گەرە و مەیدانیکی گەرە بە شیوە ی باز نە ییی پێر لە گۆل نە خشینرا بوو. بەشی پیشە گەرە کان که وتبوو سەر یە کیک لەو دوو شا رینگایە، که دەچووە بەردەم مالی میر و خانە قا گەرە که.

مالی ئیمە لە پشت حەمامە سپییە کهووە بوو. حەمامی سپی، یە کیک بوو لە حەمامە گەرە و بە ناو بانگەکانی شار. کاتی خۆی بە قشلی سپی، بە دەستی وەستاکانی تەبڕیز و سنە درووست کرابوو. خاوەنی حەمامە که شارۆی کوتا لفرۆش بوو... هەم دووکانی کوتالی هەبوو، هەم حەمامە که یش هی ئەو بوو... کۆمە لیک که س ئیشیا ن لە سەر دەکرد و

ژیانی خوځیان له سهری به پټوه ده برد. نه و خانوهی نيمه ی تيدا بووین،
هی باپیرم بوو. کاتی خوځی که میر هودار شاره که ی درووست کردبوو،
داوای کردبوو کومه لیک پیشه گه ر بیته نه م شاره وه، که باپیرم هاتبوو،
نه م پارچه زه وییبه ی پیدا بوو، نه ویش بو خوځی کردبووی به خانوو و
وهک میراسیک بو باوکم جیما.

داوای مردنی باپیرم، نه نه پوونه له مالی نیمه ده ژیا. تا نه و کاته ی
کوچی کرد، یه کیک بوو له هاو ده م و خوځه ویسته کانی من. من هه تا
ده مرم، نیانی و میهره بانیی نه نه م بیر ناچیت. باوکم هه میسه ده یگوت:
"تو کوچی نه نه پوونه ییت. مادام نه نه گه وره ی کردوویت، شتیکی
گه وره یشت لئ درده چیت." باوکم له م خه یالانه دهستی هه لنه ده گرت.
به رده وام پیی و ابوو، هه ر که سیک ژنه ده ستره نگین و میهره بانه کان
گه وره ی بکه ن، شتیکی گه وره ی لئ درده چیت! تا نیستایش له وه تی
نه گه ییشتم، گه وره یی مروځ په یوه ندیی به چیه وه هه یه! هه ندیک
پییان وایه، گه وره یی مروځ له ژیریتییه که ی دایه، هه ندیک تر پییان
وایه، له ده سه لات و هیزه که ی، هه ندیک تریش به داراییه که ی. نیتر
هه ر یه که و له جی خوځیه وه گه وره یی، به شتیکه وه ده به ستیته وه.
باوکیشم گه وره یی به وه ده به سته وه، که من بیمه خوینده واریک و
ده ست له پیشه ی پینه چیتیش هه لنه گرم، تا میراسه که ی باپیرم
کو تایی نه یه ت. میراسیک باپیرم بو نیمه ی جی هیشتبوو، پینه چیتی
و خانویکی پشت هه مامه سپییه که یه.

خه لکی دهره وه پووین له شاره که ده کرد، له چاو جارانی که میک
گه وره تر ده یواند. هه ر که سیک بیویستایه، بیته نه م شاره و تی دا
نیشته جی بیت، ده بوایه سه ره تا باجی چوار سال به رو بوومی خوځی
بداته میرنشینه که و له و پارچه زه وییبه ی پیی ده درا له لایه ن دیوانی
میره وه، خانویک درووست بکات. که سی هاتوو پیشه گه ر بوایه، هه ر
کارنکی بکر دایه، باجی سالانه ی خوځی لئ وه رده گیرا. له هه قی نه وه ی

بوته شارنشین، باجی ددها و له ههقی نهوهی باجیشی داوه، له لایه ن
میرنشینه که وه پرنزی کاره که ی و نارامیی ژیانسی ده پاریزدا. بو که س
نه بوو سه رانه له شارنشینه کان وه ربگریت و ته شقه له یان پی بکات. نه و
پی او خراپانه ی له شاره که بوون، یان له پښگای کاروانه کانه وه ده هاتن،
یا شاری بوون، چه ندین جوړییان تیدا بوو، که به سه ر خراپه یه که وه
ده گیران، بو ته میگردن، دوو پوژ به داری مهیدانه که وه ده به سترانه وه.
داری مهیدانه که ی ناوه پاستی شاریان ناو نابوو، داری پاکبوونه وه. هر
که سینک به و داره وه به سترایه ته وه، له پشت سه رییه وه به نووسراویکی
مؤرکراویسی میر، تاوانه که ی و کاره که ی و سزاکه ی ده نووسرا. که
خه لکی به و ناوه دا گووزه ریان ده کرد، ده یانزانی کابرای هه لواسراو،
بوچی له وئییه. سزای هه لواسینه که، ته نها بو پیشاندانی که سه که
بوو، دوا ی ناساندنی خو ی و گونا هه که ی، هه لواسراو ده برایه به شسی
زیندانی سیلکه داره کان. زیندانه که به شیکی گه وره بوو له گه ره کی دار
و ده سته ی میر. له وئی وا باسیان له کوشکه قاوه یییه گه وره که ده کرد،
به شسی خواره وه ژیرزه مینیکی تاریکی هوده ی بچووک بچووکه ... حق
و حسابی گونا هکاران و گیراوه کان له و زیندانه دایه و سه روکی زیندانه که
بانخانه.

له ناو شار دا چند ته کی و خانه قایه کی لی بوو. له هه موویان
گه وره تر، خانه قا گه وره که ی لای خواره وه ی به رامبه ر کوشکه که ی میری
گه وره یه. نه و خانه قایه، کاتی خو ی له لایه ن سو فییه کی را گووزه ره وه
درووست کراوه ... چی زانا و ده رویش و سوخته و فه قی هه بوون،
ده هاتن له و خانه قایه، خه ریکی خویندن و زیکر و ته هلیه له ده بوون ...
له ناوه پاستی خانه قاکه یش، گوپی نه سحابه یه کی تیدا بوو ... مه لای
گه وره ی شار، هر له ته نیشته گوړه که وه دوو ژووری قیت کردبوه وه ...
خو ی و مه لا ژن و کچه عازه به که ی له وئی ده ژیان ... به یانیان وانه ی
به فه قییه کان ده گوته وه و نیوارانیش له سه ر حه وزه که داده نیشته و

له گه ل کومه لیک مه لا و زانا و شاعیری نه و سهرده مه بو خوی خه ریکی
ده رده شه بوو. نه و کاته ی سوخته بووم و پاشان بووم به فه قن، زور
که سم له م شاره ناسی... له سوخته خانه چه ندین که سم ناسی... له
فه قییه تی دا چه ندین که سم ناسی... نیوارانیش که ده چوومه دووکانی
باوکم، له ویش چه ندین که سم ناسی. شاره که یش نه ونده گوره نه بوو،
به په کتر غریب بین. دوو نه مسهر و نه وسهرت بگردایه، هه موو ده یانزانی
تو کیتیت. خه لکه که ی زور سهیر بوون... دونیا برووخایه خه لکی شار
له پیکه نینی خوی نه ده که وت. نازانم نه و خه لکه له چ نه ستیره په که وه
هات بوون. پوژ تا نیواره ده م به پیکه نین و خوشمه جلیس... چیبیان
په پدا ده کرد، نیواران ده یانخوارد و ده ستیان ده خسته سهر سنگیان
و ده یانگوت:

خوا گه وره په بو به یانی!

که سم له م شاره نه دی، بیر له به یانی بکاته وه... هه موویان بیریان
له وساته ده کرده وه، که تیی دا ده ژیان. کاتیک بو خویندن به شاره کانی
تردا گه رام، نه و کات زانیم، هیچ شاریک له م شاره ی من ناچیت. ژیان
لیزه هه ر نه و ساته په، که تیی دا ده ژیت. له شارانی دیکه، ژیان نیستا
و نایینده په. لیزه که س نایینده ی نه ده ویست. ته نها جووله که کان بوون،
بیریان له پوژیکي تر ده کرده وه، باقی خه لکه که ی جوژیکي تر بوون.
به هوی شوینه که م و ویقاری شوینه که مه وه، له زور شت مه حرووم
بووم. وه لی له وه مه حرووم نه بووم، به شیک بم له و جو شو خرووشه ی
له م شاره دا هه ن. نه گه رچی له نیوه ی ریگا که دا، نه م ده زانی به و
دوو شا ریگایه ی، که له دوو شا ریگای شاره که ده چوون، کامیان
بگره بهر. تیگه بیستم، مروف نابیت هه میشه به ریگایه ک دا بروات،
باشتره له سهر دوو ریانیک بوه ستیت و باش بروانیت، جا ریگای خوی
بگریته بهر... نه گه ر وا نه کات، دیسان ده گه ریته وه شوینه که ی خوی.
بیرکردنه وه له ریگاگان، باشتره له تا قیکردنه وه یان. قورسه بته ویت

بەو تەمەنە کە مەي بە شت دراوه، چەندین پێگا تاقی بکەیتەوه. لە
باتی تاقیکردنەوه بێر بکەوه، دواي هەنگاو بەرەو پاستەکیان بەهوائی.
کە مێک لە سەر دەمی میری گەرەم لە بێرە. ناتوانم بلیتم هەموویم لە
بێرە، ئەمما هێندەم لە بێرە، وێنەي شارەکه و جوولەکانی وهک خۆی
بکێشم. سەر دەمەکی میری گەرە سەر دەمێک بوو، هەم خۆش هەم
سەخت... سەر دەمێک بوو، ئەو کاتە شارەکه بەس هی ئەو خەلکە
بوو تێی دا دەژیان. کەسی تری غەریبە بۆی نەبوو بێتە شار و بێتە
بکوژ و بېری شار. هەر چەند باج و خەراجهکانی قورس بوون و دەستە
و تاقمەکی لە تەنتەنەي خۆیان دا دەژیان و دەستیان بە سەر زۆر
شت دا دەپۆشت. ئەمما هەر بەشی ئەوه خۆشیی هەبوو، خەلکەکی
هەست بە ئارامی بکەن. خراپم نەوتبێت، خەلکی ئەم شارە بیانخەیه
ناو دۆزەخەوه، هەر سووچیک دەدۆزنەوه، تا بۆ خۆیان تێی دا پێ
بکەن. بەس بۆ مێکی ناو خانەقاکان، هیشتا خۆشییهک مابوو لە
دلم دا. دواي نازاوه گەرەکه، ئەوهیش نەما و ئیتر شار بوو بە شاری
غەریبان.

شتهکان سەیرن! مرۆف هەندیک جار وای لی دیت هەموو پابردووێهک
لای جوان بێت. من ئەوهتا گەرە بووم و زۆر شتم دیوه، بەلام چی ئەو
شتانەي ئیستا دەیانبینم، هێندەي یهک چرکه ساتی پابردوو لام جوان
نین. ئەم کەسەرە چیه لە ناخی مرۆف دا، دەبێت هەمیشە خەم بۆ
پابردووی بخوات. دەبێت چ سێحریک لە پابردوو دا هەبێت، وا مرۆف
بەم جۆرە سەیری دەکات. خۆ هەموو شتەکانی ئیستایش ناشیرین نین،
ئیتر بۆ دەبێت دايم پابردوو جوان بێت. جارێک نەبوه نە لە باوکم، نە
لە نەنکم، نە لە دایک، تەنانەت نە لە مەلا شەش پەنجەیش ببیستم،
کەسەر بۆ پابردوو نەخۆن. خۆیشم وا بووم. هەمیشە دەمگوت:
"خۆزگەم بە پابردوو! خۆزگەم بەو کەسەي لە ئیستا دا نازیت،
ئیستا دەردیکی سەختە. دەردیکە تا دەچینه گۆرەوه لە گەلمانە. مرۆف

له تلست كراوه، له تيكي له رابردوو دا جي ماوه و له تيكي به برينه وه
له ئيستا به و له تيكي خهون به نايينده وه ده بينيت. جگه له ئيستا،
نه نايينده ي ليوه دياره، نه رابردوي بو ده گه ريتيه وه. كه ي نه وه
حاله مرؤف به ده ست زيانه وه ده يكي شيت. به رده وام له ئيستا به ك دا
چه قيوه، گوشه يه كي تر شك نابات، پتي خوي تي بخت و پتيه كاني
له ناو ئيستا دا جووله يان لي بريوه!"

خوزگه م به و سه رده مانه ي تپه رين و نايه نه وه. سه رده مانه ي تپه ريو،
شته كان جوركي تر بوون، ته نانه ت مرؤفه كانيش جوركي تر بوون.
بوئي شته كان وه ك ئيستا ناخوش نه بوون. بروام پتي ده كه ن يان
نا، ناني جارن بوئي خوشتر بوو له ناني ئيستا. خانوه بچووك و
تاريكه كان، زور خوشتر بوون له و خانوه گه ورانه ي له سه ر شان خويان
داداوه. كولا نه كانيش هر خوشتر بوون. تو له وه بگه رتي، ميري گه وره،
وه ك شارنشي نيكي نه م شاره، خوي دوور نه ده خسته وه له خه لكه كه ي
و دايم ده رگاي ماله كه ي كراوه بوه. ته نانه ت چاوي پياواني كوون، وه ك
چاوي پياواني ئيستا پيس نه بوو. چاوي پياواني كوون، بو سرووشتي
ده رواني، چاوي پياواني ئيستا بو درزيكي بچووك ده پروانتي و زيان له و
درزه وه ده بينيت.

هاوينا ن له گه ل فه قييه كان دا ده چووين بو چه مه كه ي لاي باشووري
شار، له ته نيشت كاني كچانه وه، خو مان پروت پروت ده كرده وه مه له مان
ده كرد، نه ئيمه ئاره زوي كچه كانمان ده كرد، نه نه وان ئاره زوي بينيني
ئيمه يان ده كرد. جاريه جاريش به دزييه وه ده هاتن تي كه لمان ده بوون و
كاتيك به خو مان ده زاني، پي كه وه مه له ده كه ين! وه لي بو مامؤستامان
نه ده گي رپايه وه، نه كا پيمان بلتي: كو فره و ده چنه جه هه نده م.

كه چي ئيستا كچي ك ناو يريت پارچه يه كي گياني ده ري كه وي ت، سه د
چا و تي ده چه قن. نه مه چ سه رده مي كه ئيمه ي تي داي ن؟ باشه نه م شاره
بو چي وا زو و پيس بوو؟ بو چي وا زو و گو رپا و پو چي خوي له ده ست دا و

نیتر سه رتا پای گیانی بوو به ناره زوو؟ بو خوم همیشه نه م پرسیاران
 له خوم ده که م و هیچیشیان تی ناگه م. تی ناگه م بوچی ده بیت
 شته کان وایان لی هاتبیت. کوا شاره ساده و پر پوج و جوانه که ی میر
 هودار؟ کوا چاوه گه ش و پا که کان و زمانه شیرینه کانی جاران؟ نیمه
 بو کوئی ده چین؟ خودایه یارمه تیم بده. تا شتیک له م گورپینه ی مروف
 تی بگه م. بزانه بوچی دهستی له هموو شتیک هه لگرتوو پووی کرده
 ناره زوه کانی و شاره که یشی به ره و ناره زوه کانی خوئی برد. قسه کانی
 مه لا شهش په نجه م بیر ناچن، که ده یگوت:
 "کورپه کانم:

شار خوئی ناره زوه. نه وهی یه که م جار شاری دروست کردوه پوچی
 داوای لی نه کردوه بیکات. ناره زوه کانی داوایان لی کردوه بیکات. جا
 هه ر کاتیک ویستتان له ناره زوه کانتان دورر بکه ونه وه، که میک له شار
 دورر بکه ونه وه."

نه م قسانه نه ده چون به می شکم دا. شتیک تر هه بوو نه من لی
 تی ده گه بیستم، نه مه لا شهش په نجه. شتیک که شاره که ی گوری بوو،
 شاره که ی جاران نه بوو. ده بوایه به شوین نه و شته بکه وم تا بزانه،
 بوچی وای لی هاتوه. ده کریت له شار بیت و له پاکیه وه نزدیک بیت
 و ده شکریت له دهره وهی شار بیت و له پاکیه وه دورر بیت. پاکي و
 پیسی لای مروف خویه تی، نه ک لای شاره کان. ناحه قی ناگرم ماموستا
 شار و مروف و ناسمان و زه مین، چی له م سه ر زه مینه یه به ره شوسپی
 ده بینیت، یا باش، یا خراب.

کورپی پینه چیبیه که

ده وریه ری نیوه پۆ، له بهردهم هه یوانه که دانیشتبووم، کاتیکم زانی
دهرگای چه وشه کرایه وه و باوکم هاته چه وشه وه . بیرم نایهت له م کاتانه
دا، باوکم گه راپیتته وه مال، هه میشه درهنگ ده گه پیتته وه و کاته کانی
دیارن... که ی ده پوات و که ی دیتته وه . هاتنه وه که ی کتوپر بوو! که
چاوی پیم که وت، هه موو گیانی پیده که نی، به دهنگه نه رمه که ی خۆی،
له چه وشه که وه بانگی دایکمی کرد. دایکم له قه راغ چه وزه شینه که،
له سه ر کۆته ره داریک دانیشتبوو، له ناو ته شته مسه که دا یه ک دوو
جاجمی خووساندبوو، خه ریک بوو به و سابوونه ره قیبیه ده یشووشتن،
که به زه یتوون درووست ده کران. سه ریکی به رز کرده وه بۆ باوکم و
گوئی:

- خیره؟

- شوکور خیره . کوره که مان گه وره بوه، له خوا به زیاد بیته، مه لا
پازی بوو، بیبه م بۆ حوجره بیته به سوخته . دایکم که نه مه ی بیست،
زۆر به قوولی ئوخه یه کی کرد. به س من هه ستم به هیچ شتیکی خوش
نه کرد. تۆزیکیش ترس نیشته گیانم و دلّم خیراتر لیی ده دا، وه ک بلّی
بۆ شوینیکم ده به ن، شوینی من نییه . که شوینه که م به دل نه بیته
خۆشترین شوینیش بیته، هه ستم بۆی نابیی . خوشی و ئوخه یه که ی
دایک و باوکم، منی نه جوولاند . هه ر چۆن قاچم شوپ کرده وه به سه ر
سه کۆکه ی به ره یوان، هه ر وا له جیی خۆم وه ستابووم . به ده ست
و به چاو و به پوو خساریکی گه شی پر لۆچه وه باوکم بانگی کردم،

بازینکم دا و به قوونه قوون خۆم گه یانده لای. دهستی گرتم و بردمییه
لای حهوزه که، دهستی کرد به حهوزه که دا تهپی کرد و هینای به
پووخسار و سهرم دا. ئینجا چه مییه وه و دهستیکی هینا به که وا و
سهلته که م دا و کلاوه قیت و گولگولاییه که ی کرده سهرم و دهستی
گرتم، له حهوشه وه دهر که وتین. ناگام لئی بوو کاتی وه دهر که وتن،
دایکم له دووره وه فووی کرد به دهورمان دا و لیوی جوولاند. له و کات
دا باوکم به دهسته زیر و برینداره کانی زوو زوو، یه خه که م، که وا که م،
قره خاو و شیواوه کانم، شوینیکمی چاک ده کرد و پیی ده گوتم: تو
گوره بوویت، ده ته به م لای ماموستا فییری زور شنت بکات. سبه ی پوژی
وهک من کویر نابیت و هه موو شت ده بینیت. پوژه ئه وه ی خوینده واری
نه بیت، ئه و شتانه ده بینیت، نیشانی ده دن. ئه گهر کاتی خوی باوکم
بیخستامه یه ته حوجره یه ک و نه ی کردم یه به شوانی بزنه کلکبرپاوه کان،
ئیسنا بو خۆم شتیکم پیکه وه نابوو. ناهیلّم تو وا بیت و وهک خۆم
کویر ده رچیت. وه ره له گه لّ بابه، با بته به م بو شوینکی زور خوش.
ئه و شوینه دلت پووناک ده کاته وه، ئه وه نده دلت پووناک ده بیته وه،
چاوه کانیش دابخهیت ده توانی ببینیت. ئاخر کورم خوینده واری وایه،
به تاریکییش ده توانی ببینیت. خوینده واری چاوت پاک ناکاته وه،
میشکت ده کاته وه. منیش هه موو شت ده بینم، نه خوینده واره کان به
چاو کویر نین، به میشک کویرن. ده مه ویت تو وا نه بیت. ئه و ریگایه ی
خۆم پیی دا پویشتم، ریگایه کی تاریک و ناخوش بوو، نابیت تویش به و
ریگایه دا برپویت. تو جیا ده که مه وه له خۆم. پوژیک دیت قسه کانمت
وه گه لی که وتم، قهت به خۆمه وه نه م دیوو له گه ره که که ی خۆمان
دوور بکه مه وه. له و دیو گه ره که ی خۆمانه وه، مالی زوری لئی بوو.
بازارپکی گوره تا خواری خواره وه دریز بوو بووه وه. ته قه ته قی قاچی
نه سپ و عه ره بانه کان که به ناوه راستی بازارپه که دا ده پویشتن، دهنگی

خاوهن دووكانه كانی دهشاردهوه، كه خهريكی مامه له كردن بوون له گه له
كړپارانيان. شتانیکم دی، پيشتر هرگيز نه م بينیبوون. باوكم توند
دهستی گرتبووم. ناگام لئ نه بوو باوكم سلاو له كئ دهكات و چی به و
كه سانه ده لئیت له رڼگا تووشی ده بوون. هر ساته و چاوم له سهر
شتیک بوو. په كيك سه وزه ی پاک ده كرد و په كيك چه قویه کی گه وړه ی
به دهسته وه بوو، له پانی حه یوانیکی هه لواسراوی ددها، په كيكیش
به مه قاشیک له ناو كووره یه ك دا پارچه ناسنیکی دهرده هیتا. هر
یه كه و شتیکی ده كرد! بینینی دووكانه زوره كان و قهره بالغی و دهنگه
دهنگه كان، بو من تازه بوون. خیرا خیرا چاوم له م دووكانه وه بو نه و
دووكان ده گواسته وه. چاوم تیر نه ده بوو به بینینیان، به ئیستایشه وه،
خوشتترین پوژم پوژی چوونه بازار بوو. نه یشم ده زانی هر یه ك له وانه
زه حه تیکی زوریان ده ویت.

به دهم سه یركردنی دووكانه كان و خه لكه كه وه، كاتیكم زانی باوكم
گوتی: نه وه گه ییشتین. له به رده م ده روازه یه کی گه وړه دا وه ستاین.
ده روازه كه به خه تی خواروخیچ و به گه وړه یی شتی له سهر نووسرابوو.
ده روازه كه له سه ره وه سوچیکی گه وړه ی هه بوو، پاشان وه ك
نووساندنی په نجه كانی ده ست له سه ره وه بو خواره وه، شوپ بوو بووه وه
به سه ر خوی دا، بانیزه ی سه ره وه ی له چه تریك ده چوو. هر دوو
ده روازه كه به گه وړه یی كرابوونه وه، حه وشه یه کی گه وړه و حه وزیک و
چند كه سیك له ژیر داریکی گه وړه دانیشتبوون كتیبیان به دهسته وه
بوو ده یانخوینده وه. لای سه ره وه ی حه وشه كه، مناره یه کی به رز به رز به
پیوه وه ستابوو، هینده به رز بوو له ژیره وه سه یرت ده كرد، كلاوه كه ی
سه رت ده كه وته خواره وه. له ته نیشت مناره كه توبه له یه کی خری
گه وړه، كه له كلاوه كه ی من ده چوو به سه ر دیواره كانه وه خوی شوپ
كردبووه. كاتیك وه ژور كه وتین، پیاویکی بالا به رزی عه با له شان،
به خیره اتنی باوكمی كرد. په كسه ر باوكیشم به منی گوت: دهستی

ماموستا ماچ بکه، دهی خیرا.
 منیش دهسته پان و دریزه کانیم ماچ کرد، نهویش دهستیکی هینا به
 سه رما و به خیرهاتنی کردم.
 ماموستا گیان نه مه کوره که مه، خزمه تکاری تو و خانه قا
 پیروزه که به. شوکر بو خوا کورپکی زیرهک و عاقله. شیعی ری زوری
 له بهر کرده وه، هر چند من و دایکی خوینده واریمان نییه، به لام
 به بونهی ربه فیه کانیه وه شیعرگه لیکی له بهر کرده وه، به وه دا ده زانم
 ناخری نه م کورم شتیکی لی دهرده چیت. نینجا پووی کرده من،
 کورم نه مه ماموستایه. هر چی گوت تو وا ده که ییت. هارو هاجی
 ناکه ییت و چ خزمه تیکی هه بوو بووی بکه. نیتر تو کوری نییه ییت و
 خزمه تکاری ماموستا و هه وشه یی نه م خانه قایه ییت. زور باش له م
 شتانه تی نه ده گه بیشتم، نه وه نده ده زانم مندا لانی گه رهک پاسیان
 له وه ده کرد، ماموستا کان تا سوخته کان فی ری زانستی خویندن بکه ن،
 دار به کار ده هینن. هر چی بکه ییت هیچ باوکیک نایه ت به پیرته وه
 پشتت بگریت، هه میشه پشتی ماموستا کان ده گرن. کاتیک باو کم خوی
 پویشت و خوم به ته نیا له ناو هه وشه یه کی گه وره یی پر له که سانی
 غریب بینیه وه، دل م ته نگ بوو. نه وه نده دل م ته نگ بوو، هر که سیک
 قسه یه کی له گه لم بکر دایه، ده مدایه پر مه یی گریان. بو شار دنه وه یی چاوه
 ته ره کان و لیوه نیشته وه کانم، چوومه که نار هه وزه که، ده ستم کرد به
 شووشتنی پووخسارم. جاریه جار سه یریکی نه م لا و نه و لام ده کرد،
 نه بادا که سیک هه سستی به وه کرد بییت چاوه ته ره کانم هی دل پریمه،
 نه ک هی شووشتن. پووخساری خویشم له هه وزه که ده بینیه، که چون
 خه م نیشته وه ته سه ری.

نه و پوزه یه که م پوزم بوو، چوومه شوینیک خه لکی نه ناسراوی لی
 بوو و شیوه یی له مالی خومان نه ده چوو. هر چند ده شاره که مان زور
 گوره نه بوو، که چی من زوری نه شوینانم نه بینیه بوو، که کورانی

گەرەك دەیانبېنى، خەتاکەیش لە من نەبوو، هەى ئەو بوو تاقانەى
مالەو بووم، كەمىك لە داىكم دوور بوومايه، كون و قوزبىنى مال و
گەرەك دەگەرە بە شوينم دا، نەكا شتىكم لى بە سەر هاتبىت. قەت ئەو
قسانەيم بىر ناچىت، داىكم بە كەسەرەو بە سەر بەرمانەكەى دەىگوت:
خودا وىستى يەكىك نازدار بكات، بە تاقانەى درووستى دەكات،
خودا وىستى يەكىك تەنيا و غەمگىن بكات، بە تاقانەى درووستى
دەكات. تاقانەى بەس بۆ خوا باشە. مرؤف پىووستى بە هاودەمىك
هەپە، تا لە كاتى پىووست دا، هاودەمىى خۆى بۆ دەربخات. وەى بە
حالى ئەوانەى بى هاودەمن. من زۆر لەوانە دەترسم خۆيان دوور لە
مرؤف دەگرن و تەنيان. خوا بكات كورەكەم وا نەبىت و خىو بچىتە
گيانىيەو. خىو خۆى دەكات بە هەموو شت، بۆ ئەوەى تاقانەكان بۆ
خۆيان ببات. خوايە گيان، من دللى خۆمت دەدەمى، توىش ناگات لەو
دلە تاقانەيەى من بىت.

من هەر دووكيان بووم. هەستەكەى داىكم وەختىك دەركم پى كرد،
كە گەرە بووم. با ئىستا باسى نەكەم، تا گەرە نەبىت، ئەو شتانەى
لە مندالى بىستووتن، لە سەر گيانت برىن درووست ناكەن. گەرەيى
تەنيا ئەو نىيە نازارى زۆرتىر بىت، گەرەى لەگەل خۆى برىنەكانى
منالىشت بۆ گەرە دەكات.

يەكەم پۆژى خانەقا، هەموو شتىك، تەنانەت دەنگى مرؤفەكانىش
بۆ من تازە بوون. خانەقاكەمان دوو بەش بوو. بەشى ئەو بەرى حەوز
كۆمەلىك فەقىتى تىدا بوو، ماوہيەكى زۆر بوو لىرە دەيانخويند، بەشى
ئەم بەرەو، هەى ئىمە بوو، كە تازە پۆيشتبووین و پىيان دەگوتىن،
سوختە.

ئىمەى سوختە، يەكى كلۆيىكى بچووك بە سەرمانەو بوو، لەبەر
پاك و خاوينى، دەبا سەرمان پاك پاك بتاشىن و بىكەين بە گويز.
ملىكى بارىك و سەرىكى زل، لەگەل كەوا و سەلتەيەك، ناونىشانى

سوختانه کانی ناو خانه قا بوو. له دورره وه سه یرت بکر دایه، ده تزانی
 کئی سوخته به. دووعایه کی که سکی سئی گوشه به به خه ی که وای
 سوخته کانه وه، به ده رزیبه کی زل هه لواسرابوو. دووعاکه، دووعای
 مهرقه ده که ی شیخ بوو. مهرقه ده که ی شیخ له ناوه پاستی خانه قاکه،
 به بیشکه به کی مسینی په نگراری سه وز پازینرابوه وه. چوارده وری
 بیشکه که، من ده لیم هه زار، تو بلئی دوو هه زار په پوی سپی و سه وری
 پیوه هه لواسرابوو. نازانم په پو سه وزه کان بوچی دلی مروقی ناو
 ده دا؟! که ده ستت به به کی که له وه په پویانه ببه ستایه، یان ده ستت
 پیان دا بهینایه، وه ک ناویک به ناگریکی کلپه کراو دا بکه یت، ناخت
 نارام ده بوه وه! کاتی سوخته یی و کاتی فه قیبه تییش، چه ندین جار به
 خومه وه دیوه، دله پاوکیکی زورم هه بوه، چوومه ته ناو مهرقه ده که، نرم
 نرم، نارامیبه ک هاتوه به ده روونم دا. هیشتا تی ناگه م بوچی وایه؟
 ده بیت مردویک که وه ک سولتانیک له بیشکه به کی کپی بیده نگ دا
 پاکشاییت، چ پوچیکی هه بیت، تا ناوا نه وانهی تر نارام بکاته وه؟ په پو
 سه وز و سپیبه کانی سه ر گوپه که، له بازار له دووکانی کوتالفروشه کان
 که وتبوون، هیچ نارامیبه کیان تیدا نابینیت، که چی کاتیک ده یانکه ی
 به بیشکه ی مهرقه ده که ی شیخه وه، له پوخته وه نزدیک ده بن و نارامت
 ده که نه وه! ده بی گوپینی شوین چی بیت وا مروف ده بات بو خه یالیک،
 به گوپینی په پویه که له جیگایه که وه بو جیگایه کی تر نارامی ده کاته وه.
 به خوا هیشتا سه رم له و شتانه ده ر ناچیت به چاوی خوم بینیومن!
 چوارده وری و ناوه وه ی خانه قاکه به خشتی سوور درووست کرابوون،
 لیره و له وئی له ناو خشته کان دا به شیوه ی هه لکولین، یان به
 شیوه ی په نگی ناویی توخ، کومه لیک ثایه ت و ناوی خه لیفه کانی له
 سه ر نووسرابوو. حه وشه که یشی به به ردی خری ناو چومه کان، په ک له
 ته نیشست په ک دانرابوون، دایم له مالیکی پاکی سواقدر او ده چوو. که
 په قره جیک ناوت ده رشت به سه ریان دا هه زار په نگی سپی و شیریی و

پهش و زهرديان دهنواند. له دهروازه که وه دههاتیته ژورده وه، به تاییهت
له و کاتانه ی سوخته کان حه وشه که یان شوردبوه وه، له دورده وه وات
دهزانی تۆپه له پهنگی جیاجیایه له ته نیشته یه ک دا پڙاون. گومه زییه
زله که که وتبوه ناوه پاستی هۆلی نویژخوینانه وه. به دهوری مناره که دا
تا سهری سه ره وه، پرپر بوو له نایه تی نووسراو به پهنگیکی سه وزی
کال. له سه ر لووتکه ی گومه زییه که، نیشانه ی مانگیک و نه ستیره یه ک،
به مسی بریسکه دار هه لواسر ابوون. په نجه ره کان به ته خته دروست
کرا بوون و پهنگیکی شینی توخیان پیوه بوو. کتیبخانه یه کی گوره ی
پر له کتیب، لای دهستی چه پی میحرابه که وه، تا بنمیچی سه ره وه به
کتیب هه لچنرا بوو.

له ژیر دار سووره چناره که، حه وزیکی پاکی پر ئاو و ماسی هه بوو،
نیوه پړویان و ئیواران فه قییه کان له دهوری حه وزه که داده نیشین،
سه ریان ده خسته سه ر کتیبه زهرده کان و خهریکی ورته ورت بوون. هه ر
که سه و به شیوه ی خوی وانه کانی حو جره ی له بهر ده کرد. دیمه نیکی
زور جوان ده هاته پیش چاو، له و پوله چوله که یه ده چوون، کاتیک زور
تینوویانه و، له دهوری گو ماویک کو ده بنه وه. سووره چناری قه راغ
حه وزه که، به شیوه ی هه لکو لین، چه ندین وشه و نایه ت و ناوی خودای
له سه ری هه لکه نرا بوو. هه ر که سه و ناویک، یان نایه تیکی هه لکو لی
بوو له ژیریشی دا بو یادگاری، ناوی خوی له سه ر نووسی بوو. کاتیک
ماموستا، که به مه لا شه ش په نجه بانگیان ده کرد، دهرده که وت فه قییکان
له جیی خویان پاست ده بوونه وه و به ریزه وه سلوویان لی ده کرد. مه لا
شه ش په نجه، ماموستای فه قی و سوخته کانی ناو حو جره که بوو.
به یانیان زوو تا ده مه و نیوه پړویان، له و بهر وانه ی به فه قییه کان ده دا
و پاش نیوه پړویانیش تا کاتی بانگ، وانه ی به ئیمه ده گوت. له گه ل
بانگی عه سر ده درا، نویژیکی ده کرد و تا نزیکه ی مه غریب دیسانه وه
وانه ی پی ده گوتینه وه. پوژی یه که م تا ده مه و عه سران، به کون و

قوژینی خانه قاکه دا گه رام. ته نها یه ک جار مامؤستا بانگی کردم
 لای فه قییه ک، به فه قییه که ی گوت، هه ندیک شتی فیرکه. فه قییه که
 وهک نه رکیک ی زور باشی به سه ر دا درابیت، تی ی گه یاندم که نابیت
 هه ندیک شت هه یه بیکه م، بو نمونه، نابیت بچمه ژوردی مامؤستا...
 نابیت شه ره شق و دهنگه دهنگ بکه م. ده بییت وانه کانم باش بخوینم
 و له کاتی خوی دا لیتره بم، فیتری ده ستنوویژگرتنی کردم و ناگاداری
 کردم وه به بی ده ستنوویژ ده ستدان له کتیبه کان، خودا کویرم ده کات!
 ته واو ترسام، له و پوژه وه تا نیستا هه رگیز نه م ویراوه به بی ده ستنوویژ
 ده ست له هیچ کتیبیک بده م، تا له و دوا یه ی ته مه نمه وه، تیگه بیستم
 نه مه جگه له ترسیک مانایه کی که ی نییه. وانه کانی پوژی یه که مم ته نها
 نه وانه بوون، فه قییه که پی گوتم. کاتی نوویژی عه سر هات و بانگیان
 دا، خانه قاکه پر بو له خه لک. منیش وهک خه لکه که چوومه ناو
 پیزه کانه وه، چاوم تی برین، چییان کرد به شوینیان دا ده م کرده وه.
 دوا ی ته واو بوونی نوویژ کردن، کاتی کم زانی باو کم ده سستی خسته سه ر
 شانم و به پوویه کی گه شه وه شانازی پیوه ده کرد، که منیش سه رم
 چوته ناو سه ران. نیجا پی گوتم: با برۆین، نه مپو ته واو بوو. منیش
 گوتم: باشه با نیجازه له مامؤستا وه ربگرم. که نه مه ی بیست زوری
 پی خو شبوو. چوومه لای مامؤستا و داوا ی نیجازه م لی کرد، زور به
 ساردییه وه نیجازه ی دام و دای به گویم دا که سبه ی دوا نه که وم کاتی
 وانه کانه. به لیکم بو کرد و گه رامه وه لای باو کم. چون هاتبووین، ناوا به
 هه مان بازار و شوینه وه چووینه وه مال. هه موو نه و شتانه ی له ده سستی
 نه و به ره وه بینی بوونم، نه م جاره له ده سستی نه م به ره وه شتی ترم
 بینی. به فه رده ی گوره خووری هه لدرابوه وه و پیاویکی پیری مشکی
 به سه ر، له پشت کومه لیک ته خته و به نی دریز دانیشتبوو، ته قه ته قی
 لی ده هات. له باو کم پرس ی نه وه چیه ؟
 — هه لاجه. خورییه کان شی و شیتال ده کاته وه، ژنیک ده پرسیت و

ده بکات به بهن . دواى نه وه له سهربانتيک پيکه وه يان ده به ستن، له نتيوان
چهند کوله که يه کي بچووک و پهنگيان ده که ن و له بهر هه تاو دا جتيان
ده هليين، تا به نه که به پهنگه که وه وشک ده بيته وه . پاشان ده به يينن بو
لاى هه لاج، نه و بهر مال و جاجمانه ي پي درووست ده کات، که له مالي
خومان هه يه . له ته نيشت هه لاجه که وه، نالکه ريک و نانه واخانه يه که له
نيشکردن دا گرمه و زرمه يان ده هات . له م سهر و نه و سهرى بازاره که وه
دوو مناره ي بهر زه درده که وتن، يه کيان هى خانه قاکه ي نيمه بوو، نه وى
تريان قوله ي سهربانه که ي کوشکه که ي مالي مير بوو .

کاتيک گه ييشتينه مال، بوئى چيسته که ي دايکم تا لاي ده رگاي حه وشه
ده هات، زوريشم برسى بوو، له و کاته وه چووبووم نانم نه خواردبوو .
يه کسه ر داواى نانم کرد و دايکم له سينييه مسه بريسکه داره که دا، نان
و ماستيکي بو هينام، به رقولتيک بکه م تا چيسته که پي ده گات . له بهر
خووه هه ر قسه ي ده کرد، ده ک دايکت بمرتي، پهنگه نه مرؤ له برساي
مردبيت، تووره که يه کي چنراومان هه بوو، ناماده ي کردبوو، بو نه وه ي
له مه و دوا، که رويشتم بو حوجره، يه ک دوو قه باله شتي تي بکات و
بيکه مه ملم و له گه ل خووم بييه م . ديار بوو دلپيشي خوش بوو، بوومه ته
سوخته و ده بيت رورانه بچم بو وانه وتنه وه . زوو زوو، به ده ورما ده هات
و به دهنگيکي زور نه رمه وه، وه ک شنه بايه ک به ده ورت بيت گويم له
"به ساقه ي بم، ده بيت به ماموستا . خوا شوکور، که کورپه که م گه وره
بوو، خوايه ده ست به بالييه وه بگريت و شتيکي باشي لي ده ريچيت ."
له و جوړه قسانه ي، که دايکه کان بو منداله کان يان ده که ن، نه ويش
هه نديک قسه ي بو من کرد، هاري نه که م و شت نه شکينم و وانه کانم
باش بخوينم . باوکم له سهر قادرمه ي به رده م هه يوانه که دانيشتبوو،
هيواش هيواش سيغاري ده پيچايه وه . سه يريکي کردم و هه ر به ده م
پيچاوه نه وه سيغاره که ي:

يه ک دوو رور خووم له گه لت ديم و ده ته يينه وه، تا خووت ريگا که

فیر بیت، که خۆت فیری ریگا که بوویت، ئیتر خۆت هاتوچۆ بکه و دواى
وانه کانت مه یه ره وه بۆ مال، وهره بۆ دووکان سه ریکی من بده، با له وئى
فیری ئیشه که ی باوکت ببیت و دواى خۆم ئۆجاخم کویر نه ببیت.
عادهت وا بوو، هر که سیک باوکی ئیشیکى بکردایه، بۆ هیشتنه وه ی
ئیشه که و ده ستره نگینی دواى خۆی بۆ یه کییک له نه وه کانی جئ
بهیلئیت. ده میک چه زیان ده کرد، ببه مه لایه ک و له مه جلیسی میره کان
دانیشم و باسی نه سحابه و ئایین بکه م، ده میکیش چه زیان ده کرد،
ئیشه که م بۆ جئ بمینئیت و ده سستی پیوه بگرم. هه یان بوو نه یان
بوو، ته نها منى تا قانه یان بوو، ده بوایه هه موو ئه و شتانه بکه م، ئه وان
ده یانوو یست بۆمى جئ بهیلن. خویندنیک به دلئى وان و فیربوونی
پینه چئتی، تا پیشه که بۆ خۆمان بمینئته وه و نه که وئته ده ست که سی
تر. پیشه گهری له کۆنه وه، له بنه مالیه ک بۆ بنه مالیه ک جیا بوو.
بنه مالیه ی خه یاته کان کاری تریان نه ده کرد، جگه له خه یاتى. بنه مالیه ی
ئیمه یش به س پینه چئتیان ده کرد و شاره که ده یناسین پیشه که مان
چییه.

باپيرم ئه لياسه ي كوفر

باوكم بؤى گىزلاومه ته وه، به ئه سل خه لكى به كىك له شاره كوئه كانى
ئو ديوو سنوورين. كاتى خؤى، كه ئه م شاره دروست كراوه، ميرى
گه وه نامه ي بؤ دوسته كانى خؤى له شار و ده وروبه ر ناردوه، هه ندىك
خه لكان بؤ بنىرن بىن بؤ شاره كه و ميرنشينه كه ي ناوه دان ببىته وه
و شاره نوئيه كه ي گه وه بىت. تا قمىك له ميره كان گه پاون، چى پياو
خرابى لاي خؤيان هه يه كؤيان كرده ته وه و ناردوو يانه بؤ ئه م شاره،
تا قمىكى تريان له بهر ئاشنايه تى و دوستايه تىيان له گه ل مير دا،
وهك دياربىهك كؤمه لىك پيشه گه ريان ناردوه، تا له شاره كه دا كارى
پيشه گه رى بكن. ئه وانه يان كه خراپ بوون، به زووىي ده ركه وتوه
خرابه كارن، به فرمانى مير له گه ل كاروانىك گه رىنراونه ته وه بؤ شوئىنى
خؤيان و خه لك گوته نى، مير له سه ر ته خته يه كى گه وه له پيش
كاروانه كه وه، بؤ ئه و ميرانه ي خه لكى خراپيان بؤ ناردوه، نووسىويه تى:
مالى قه لب سه ر به ساحىبىه تى.

به كاروانىك كه سه بى كه لكه كانى ناردوه ته وه بؤ ئه و مه مله كه تانه ي
لىيه وه هاتوون. باقى پيشه گه ره كانى ترى لاي خؤى هيشتوه ته وه و
شوئىشى پى داون، تا لىره ده ست به ژيانىكى تر بكن و وا بكات،
حه ز به گه پانه وه، بؤ مه مله كه تى خؤيان نه كهن. باوكى باوكم، به كىك
بوه له پينه چىبه به ناويانگه كانى سه رده مى خؤى. به برپارى مير كوچ
ده كات بؤ ميرنشينه نوئيه كه و كاتىك دىته ناو شار، نامه يهك به مورى
ميرى لاي خؤيان وه گه ل خؤى ده هينىت و ده يداته سيلكه داره كه ي

دەروازەى شار. سىلكە دارەكە نامەكە دەباتە لای سەردەستەى دەروازە
و تەماشایەكى دەكات، نامەى رەسمىی میریکە، یەكسەر لەگەڵ خۆی،
باپیرم دەباتە لای میرى گەرە. کاتیک میر نامەكە دەخوینیتەو،
پیزنیکى زۆرى دەگریت و لەو دیو فولكە گەرەكەى ناوەرپاستى
شارەو، پارچە زەویبەكى دەداتى بۆ درووستکردنى خانویك و لە ناو
قەیسەرەیش لە پیزی پیشەگەرەكان، دووكانیکى وەقفى خانەقایشى
دەداتى، تا لەوئى سەرقالى پیشەگەریبەكەى خۆى بێت. وەك چۆن
من تاقانە بووم، باوکیشم تاقانەى باوكى بوە. ئیستا ئەو خانوو
دووكانەى هەمانە، دیاریى دەستى میرە بۆ باپیرم و لەووە ماوەتەو
بۆ ئیمە. سەردەمى باپیرم، باپیرم وەك باوكم باسى دەكات، زۆر گوئى
بە خانەقا و خویندن نەداو. نەك هەر گوئى پى نەداو، دەلین تا ئەو
پۆژى مرد، پووى نەکردە خانەقا. تەنھا پۆژى مردنەكەى بۆ شووشتنى
بردوویانەتە خانەقا، ئەویش گەر بە خەبەر بەاتایە، نەى دەهیشت لەوئى
بیشۆن. خوا تۆبە، وا باسى دەكەن، برۆای بەم ئایینە تازەیهى خۆمان
نەبوە. شەوان نامۆزگاریى باوكمى كردو، خۆت چاك بکە و چاكە
لەگەڵ خۆت و دەوروبەر بکە، ئیتر پێویست ناکات لەم ئایینە نزیک
بیتەو. نەسەبى باپیرم سەر بە مەملەكەتیکن، بە زۆر ئایینى بیابانیا
بە سەر دا سەپینراو، لەو پۆژەیشەو بە سەریان دا سەپینراو تا
پشتاوپشتیان، زۆر لەگەلى نەبوون. باپیریم لە ریشسپیهكانى پیش
خۆى بۆى ماوەتەو ئایینى خۆیان هەبوە و پێویست ناکات بکەو
شوین ئایینى عەرەبەكان. بەو نەخویندەواریبەو بیری لە شتى زۆر سەیر
كردووەتەو. جاریک مەلای گەرە چووتە لای پیللۆهكانى بۆ پینه بکات،
بە مەلای گەرەى گوتو: لەباتى چاککردنى پیللۆهكانت، بۆچى ناخت
چاك ناکەیت. خەلك بۆ فریو دەدەیت و قسەى ناخۆش بە مەبخۆران
دەلێت. مەبخۆردنەو باشە، یا فریودانى خەلك؟ مەبخۆردنەو چەند
ساتیک مەرۆف مەست دەكات، بەس لە مەبخانەكەى تۆ مەرۆف بۆ

هه تا هه تايه مهست ده بيت. مه لای گه وره يش قسه کانی زور له دل گران
 بوه، به توور په بييه وه مه لساوه و پيلاوه کانی لا چاک نه کرده و شه وئ
 له ديوه خانی مير به خراب و له خوا دوور باسی باپيرمی کرده. مير
 خوی که سيکی تيگه بيشتوو بوه و که ميک له مه لاکان خوی به دوور
 گرتوه. گوئی لي گرتوون و پيزی گرتوون، نه ماما به قسه ی نه کردوون.
 به لام له بهر خاتری مه لای گه وره، باپيرمی بانگ کرده و که ميک
 ناموزگاری کرده، تا نه وه نده له ناو خه لک دا دوور له ئيمانی خوی
 باس نه کات، چونکه خه لک وا ده زانن پيگای خودا، ته نها له پيگای
 ئايينه کانه، نازانن پيگای خودا له دلانه، نه ک ئايينه کان. باپيريشم له
 بهر خاتری قسه کانی مير و له ترسی نه وه ی غه ريبه يه که و شاربه ده ری
 نه که ن و میری گه وره ی لای خویان له خوی نه ره نجينيت، لای ده وره يه ر
 و نزیکه کانی خوی باسی برواکانی خوی کرده. له باره ی برواکانی به وه،
 باوکم زور به که می باسی ده کرد و له هه نديک شوين دا پيی خوش
 نه بوو باوکسی وا بکات، که چی جاريه جار شتيکی ناراستی ده بينی،
 يه کسه ده يگوت: نه ک په حمهت له و گوږهت باوکه، به خوا هه ر تو
 باش لييان تيگه بيشتبووی.

نه نه پوونه، کاتی خوی به جوانی، له گه ل باپيرم کوچيان کردبوو
 بو نه م شاره و هه ر دووکیان خزمی يه ک بوون. چيروکه کانی ژيانی
 به سترابوون به چيروکه کانی ژيانی باپيرمه وه. به ده م پيچانه وه ی
 سه رپوشه سپيه که ی سه ريبه وه و حیکايه ته کانی باپيرمی باس ده کرد.
 قهت نه م دی پوژيک باسی خوی بکات، ساتبه ساتی ژيانی خوی
 به سترابوو به باپيرمه وه، وات ده زانی به مندالی تا پيري پيکه وه بوون.
 خوا عه فوی بکات، تا مرديش پوژيک دلی نه ئيشانم. هه ر چيم
 ده گوت، نه ی ده گوت نا. که چی پوژيک له پوژان پووی نه کرده قيبله.
 ده يگوت، ناخر مروف نه گه ر ژير بيت، پوو ناکاته ده وله تی عه ره بان.
 پيرؤزی نه و خاکه له چی دايه، مروفی تيدا سه ر ده بریت و ژنانی تيدا

۲۲

ئەتك دەكرىت. بەم ھەموو قسانەيشەو، بە منى نەگوتوھ ژنەكە تو
بۇ نويز دەكەيت. دەيزانى ھەر كەسە و بە قاچى خۆى ھەلى دەواسن.
تاقەكەى سەرەو، كە ھى تۆيە، كاتى خۆى ھى شەراب و مەيەكانى
ئەو بوو، تا باوكت گەرە بوو، چوھ شوینەكەى ئیستای تو. ھەموو
شەوئىك كە دەھاتەو مالهو، خەيارى باش باش ئەجنى و تىكەلى
ماست و سىرى دەكرد و دەچوو لە تاقەكە، گۆزەيەك شەرابى دەھینا،
لەو ھەيوانە بۇ خۆى دادەنىشت، ھەتا تەواوى نەكردایە ھەل نەدەستا.
دواى بانگى عیشا تۆزىك خۆش دەبوو، بە دەنگە پىر خەمەكەى خۆى
دەستى دەكرد بە گوتنى ئەو گۆرانىيانەى لە دلپىیەو دەھاتن. ھەندى
جار تەواو نارەحەت دەبووم بۇ حالى و ھەندى جاریش دەمگوت خوايە:
لە گوناھەكانى خۆش بە، پىاوئىكى دل كراوھ و دل پاكە. ھەر كەسە و
پىنگاى خۆى ھەيە. من لىي پازىم تۆيش لى پازى بە. نە پۆژىك شەپرى
دەكرد، نە دلى كەسى دەئیشانن. بەس عەيبەكەى ئەو بوو، دەيگوت
ئەم ئايینە عەرەبىيە ھى ئیمە نىيە. من شتىكم دەوئیت لە خۆمان دا
بیت. خودا گەر ئیمەى خۆش دەوئیت و ئیمەى بەدەستى خۆى درووست
كردوھ، ناپیت زۆرمان لى بكات بچینە سەر برىوای عەرەبەكان. بۇ چى
لە ناو خۆمان دا برىو و ئايینی خۆمان نەبیت. ھەتا ئاھورەمزادە مابیت،
كەسى ترم ناوئیت. نازانم ئەم ھەموو شتانه لە كئوھ فیر بووبوو. خۆ
ناشوكرى نەبیت، خویندەوارىشى نەبوو، كەچى دەكەوتە سەر باسى
ئايین پابرىووى خۆمان، ئەوئەندەى لى دەزانى مەلاكانى ئەو كاتەى بۆر
دەدا. كاتىك زۆر مەست دەبوو، كووپە شەرابەكەى بەرز دەكردەوھ
و بە چاوھ قورسەكانى سەيرىكى دەكردم و بانگى دەكردم، پوونە،
پوونەى جوان. لەم دۇنيایە دا دوو شوین مروف بى ھۆش دەكەن،
مەيخانەكان و مزگەوتەكان. بەس مەيخانەكان باشتىر پوونە. قەسەم
بە چاوى تو مەيخانەكان باشتىر، چونكە بۇ چەند ساتىك بى ھۆشت
دەكەن، بەلام مزگەوتەكان بۇ ھەتاھەتايە بى ھۆشت دەكەن. ئەھا گوى

بگره پوونه خان ... مه لئ مه سته . مه ستیش بم راستی ده لئیم . بۆ چه ند ساتنیک بین هۆش ده بم، چونکه نه هلی مه یخانه م، به لام تو بۆ مه همیشه بین هۆشی، چونکه نه هلی مزگه وتی . نه سته غفیروللا، که ده سستی ده کرد به و قسانه، هه موو شتی تارومار ده کرد . وهی قسه کانیش هئنده له دلوه ده رده بپری، جاری وا هه بوو خه ریک بوو باوه پری پئی بکه م و ئیمانم زه عیف بیئت .

خوا بیبه خشیت . خوا بیبه خشیت گوناهاکار نه بوو، بین بپروا بوو . هه ندیک جاریش له به رده م هه یوانه که ده وه سستا و باله کانی خۆی ده کرده وه و به ده نگه تایبه تییبه که ی خۆی گۆرانیی مه چن بۆ نه و خواره ی ده گوت . مه به سستی نه و حاجییانه بوو، بۆ نزیک بوونه وه له خودا پئنگا دووره یان ده بپری و که سیان بپری له وه نه ده کرده وه خودا له گه لیانه . که نه م قسانه ی ده کرد، له مه ستیک نه ده چوو، له ئیماندارییکی پاک ده چوو . جاریه جاریش سه یرییکی منی ده کرد .

ئاخ، پوونه تو ژنیکی چه ند دلپاکی ... تو نازانیت خودا ده سستی له سه ر شانی راستی منه . به س من ده زانم خودا هه موو شته کان له تو قبول ده کات، چونکه به دلپاکییه وه ده یانکه یت . شوانیکی نه خوینده وار خوشه ویستتره له لای خودا، له میرییکی ده سه لاتدار . شوانه که هه له بکات به پاکییه وه ده یکات، چاکه یش بکات، به پاکییه وه ده یکات، وه لئ میره کان و بازرگانه کان و پیاوانی شار، چ شتییک بکه ن، به پاکییه وه نایکه ن ... تو له شوانه کان ده چی پوونه گیان ... تو له دلپاکه کان ده چیت . له ئایینه کۆنه که ی خۆمان دا بۆمان ماوه ته وه، زه وی له به ر دلپاکه کان ماوه ته وه .

ئه ک به ره حمه ت بیئت، نه لیاس ... به س من ده زانم تو چی بوویت ... ده می نه وانه لار بیئت ناویان نابوویت، نه لیاسه ی کوفر . به خوا پۆله کافر نه بوو، به س بپروای به مانه نه بوو، بپروای به ئایینه که یش نه بوو، به س بپروای به خوا بوو . ئاخه کئ ده توانییت به وی تر بلیئت تو کافریت،

خوآ خوئی ده زانیت. دایم دووعای بۆ ده که م، خودا ناگای لئی بیت. لهو
پۆژه وهی ئەو جیی هیشتووم، به جارێک پوو خاوم. دلم پۆژ به پۆژ زیاتر
دهرزیت... هاوده م بوو... پیاو بوو بۆ من... سیبەر بوو بۆ من...
کهس و هه موو شت بوو بۆم. سالانیکی دریز پیکه وه بووین، پۆژیک
نه م دی زه پره یه ک خوشه ویستییه که ی که م بکات. ئەوه نده یش پاک
بوو، له وانیه جگه له من، له ژیا نی دا سه یری ژنیکی تری نه کرد بیت.
شانازی پتوه بکه کورم... باپیریکی باشت هه بوو، باپیریکی کهس
نایناسیت، جگه له من.

له ناومان دا، که سمان نه چوو بوه وه سه ر باپیرم. کاتی خویشی،
که نه ی هیشتبوو باوکم بخوینیت، له بهر ئەوه نه بوو، چه زی نه کرد بیت
باوکم خوینده وار بیت، له بهر ئەوه بوو، گوتبووی عاقیبه تی باش نابیت.
دوو سێ بزنی کرپبوو بۆ باوکم و پئی گوتبوو:

کورم له گه ل ئەو بزنانه به، باشتتر شتت فیر ده که ن، تا ئەو مه لایانه .
ئیدی له داخی مه لاکان و نایینه که یان، که خوئی چه زی پئیان نه بوه .
باوکمی کردبوو به شوان. دوو سێ جاریش مه لای گه وره ی شار، لای
میر داوای کردبوو له شار ده ری بکات، به بیانووی کهس نییه له م
شاره پیشه ی پینه چیتی بزانی، میر داواکه ی مه لای گه وره ی په ت
کردبوه وه. وا باسی ده که ن، جووله که کان زۆریان خوش ویستوه...
میریش خوشی ویستوه. جارێک له مه جلیسی ئەولیاکان دا، گه وره ی
جووله که کان هه لده ستیت، له به رده م مه لای گه وره ی شار دا، کۆمه لیک
گله یی ده کات، به مه لای گه وره ده لیت:

له بهر ئەوه ی ئیمه له سه ر نایینی ئتوه نین، ناهیلن خانوه کانمان له
خانووی ئتوه به رزتر بن. میر له ترسی ئتوه له خواریوی شاره وه، رپگای
بۆ کردوینه ته وه خانوو بکه ین، چونکه ئتوه ی ئەولیا ی موسولمانان،
به گونا مه ی ده زانن خانووی جووله که یه ک له مناره ی مزگه وتیک و
خانه قایه ک به رزتر بیت. قه سه م به و خواجه ی هی هه ر دوو کمانه و ئتوه

وا ده زائن بهس هی ئیوه یه، نه گەر ئیماندارى وهک نه وه بیټ ئیوه
 ده یکن، من نامه ویت هیج ئیمانیکم هه بیټ، من زیاتر له دلی بابای
 پینه چی، زۆرتر خوا ده بینم، تا له دلی مه لای مزگه وته کان دا. له وانه یه
 خراب لیم تی بگه بیټ، به نه سستیڤه که ی داود، دلی مه سستیک له دلی
 سه د ئیماندار پاکتره .

دوای قسه کانی، مه جلیس شله ژابوو، مه لاکان تۆقره یان لی برابوو،
 ده ستیان کردبوو به تۆبه و نهسته غفیرو لالا. مه لای گه وره یش له شه رمی
 میر نه ی ویرابوو هیج بلیت. دوایی له ژیره وه زۆر هه ولسی دابوو،
 جووله که کان دوور بخه نه وه له شار و، یه ک دوو که سیشی پاسپاردبوو
 له ناو شار دا، مندا لان فیڤر بکه ن به ردیان تی بگرن و نه فره تیان لی
 بکه ن و شتیان لا نه کپن، له خوتبه یه ک دا باسی گلویی ده سستی
 بی ئیمان ه کانی شاری کردبوو. میر به م حاله ی زانیبوو، بۆیه زۆر به
 خوتن ساردییه وه، گوئی به مه لاکان نه دابوو بانگی بابای جووله که ی
 کردبوو بیټ له ته نیشته وه دابنیشیت و هاو خه می خوی بو ده ریریبوو
 و به ده نگیکى بهرز بو نه وه ی هه موان گوئیان لی بیټ. گوتبووی:
 "نه م شاره هی هه موانه . من شارم بۆیه درووست کردوه، مروقی
 تیدا بریت، نه ک ئایین. هه تا من میری میرنشینه که بم... شار چه ند
 هی منه، نه وه نده یش هی سۆنه ی جووله که و نه لیا سی پینه چی و
 مه لای گه وره یه ... شار وهک باران وایه، مولکی باوکی که س نییه .
 هه ر که سیک پی خۆشه له م شاره بریت، ده بیټ ریزی هاوشارییه که ی
 خوی بگریټ، نابیت بوی گرینگ بیټ هاوشارییه که ی کئییه، گرینگ
 نه وه یه هاوشاری بیټ. هاوشارییه که ی هه ر که سیک و هه ر دیانه تیک
 بیټ، هاوشارییه . که س له که س گه وره تر نییه لای خودا، نه وانه یشی
 خۆشه ویستی خودان، نه وانه ن دلیان پووناک و پا که، نه ک نه وانه ی
 دلیان پره له رق. من وهک خۆم، هیشتا که سیکم نه دیوه، وهک
 مه سته کانی نه م شاره دلیان پاک بیټ. مه رج نییه هه ر که سیک پووی

له شوینه پیروزه کان نه کرد، پیس بیت. مهرجیش نییه هر که سینک
خوی به شوینه پیروزه کانه وه هلواسی، پاک بیت. پیس و پاکي له
دله کان دایه، نهک له گورینی شوینه کان دا. خودا باشتر له مرقه کان
تی دهگات. به کورتی و به پوختی بزائن، شار هی هه موومانه. "
دهلین: کاتیک میر له قسه کانی بوه وه، مه لای گوره و نه حبابه کانی،
په نگیان گوراوه و چاریان سوور بوه ته وه و نه یشیان ویراوه هیچ
بکن. هر خه ریکی نه م دیو نه و دیو کردنی چاکه کانیاں بوون. دواي
ته و او بوونی مه جلیسه که، سونه ی جووله که، که گوره ی جووله که کانی
شار بوه، له پیش چاوی هه موان، دهستی میری ماچ کردوه، میریش
دهستی سونه ی ماچ کردوه. له و پوره به دواوه، مه لاکان که وتوونه ته
بوختان دروست کردن، گه وایه میر له دیین وهر گه پاوه و دهستی
جووله که یه کی ماچ کردوه و پشتی نایین و پیاوچا کانی به ردواوه و پوی
کردوه ته گاوریک.

بوختانه کان دژی میر له ناو خه لک بلاو ده بنه وه و ده گه نه وه دیوانی
میر، میر به ته و او ی تووره ده بیت و له حه وشه که ی خویان نه په یه ک
دهکات، هر چی خزمه تکاری دیوان هه یه، گوئیان له و نه په یه ده بیت
کاتیک ده لیت:

"وا دیاره نه م مه لایانه میزه ره که ی سه ریان سپییه و ناخیان په شه."
شهرت بیت له به رده م خه لکی شار دا وانه یه کتان بده می، هه تا ماون،
بیرتان نه چیت. به خیرایی داوا دهکات، چی پیاو ما قوول و خه لکی
شاره بو سبه ی له عه سره که ی، له حه وشه ی خانه قای گوره کو بینه وه
و قسه ی هه یه. خه لکیش له وه تیده گن میر به نیازی شتی که. بو
سبه ی حه شاماتیکی زور له حه وشه ی گوره ی خانه قاکه کو ده بیت وه،
ژنانیش له به رده م بهر هه یوانی کوشکی میر دا، که به رامبه ر خانه قای
گوره بوو، له سر پاساره کان وهک چوله که به ریز ده وه ستن. میر له
سر سه کو به رزه که ی حه وشه که داده نیشیت، ده ورو به ریشی پر ده بیت

له خانهدانی شار. به توو په بوونیکه وه، که سمیله کانی خوی گوشیه،
قسه ی کردوه:
"ناگام لئی به له م شاره چ باسه. خودا بیزانیبایه جووله که یه ک زهوی
پیس ده کات، به جووله که یی دروستی نه ده کرد، بیسی زانیبایه زهوی
به مه لاکان پاک ده بیته وه، هه موومانی به مه لا دروست ده کرد. مرؤف
لای خودا، تنها مرؤفه. نه وهی مرؤف ناشیرین و خراپ ده کات، مرؤف
خوی نییه، نه و برویانه یه به سه ری دا ده یسه پیئن. بیستوومه منتان
به لادر ته ماشا کردوه، له بهر ماچکردنی دهستی سؤنه ی جووله که.
قه سیم به خودای تاک و ته نیا، تا ئیوه و خودایش له خوم بازی
نه که م، له م حه وشه یه ناچمه دهره وه، ده بیته چی مه لای نه م شاره یه،
له پیش دا مه لای گهره، دهستی سؤنه ی جووله که ماچ بکات. کام
مه لا پیی وایه به ماچکردنی دهستی سؤنه، ئیمان له دهست دهادت و
ده چیته دوزه خ، با بهرگری له ئیمان که ی بکات. نه وه یسی پیی وایه به
ماچکردنی دهستی سؤنه ی جووله که، هیچ شتیک له م دنیا و ئیمان
ناگوریت، با ماچی بکات."

ده گپنه وه، قسه کانی به ته وای له ده می نه که و تبوونه خواره وه،
چی مه لا له وی بوون، به مه لای گهره یسه وه، هه لساون به ریز دهستی
سؤنه یان ماچ کردوه. کاتی خه لکه که به چاوی خویان ده یبینن،
هه موان دهستی سؤنه ماچ ده کهن، تیده گهن دهسته کانی گلاو نین
و پیشتر چییان له سه ری گوتوه، راست نه بوه. میر گوتنه ی نه گهر
له ئیمانی خویان دهرسان، بو پشتیان له ئیمان یان کرد و دهستی
سؤنه ی جووله که یان ماچ کرد، یان بوختانیکه و کردوویانه و ده بیته
باجه که یسی بدن، باجیک له پیش چاوی خه لک بیته، با چیتره ده میان
دابخن. فیرین باسی ئایینیکی تر نه کهن و سووکایه تی پی نه کهن.
راستیان گوتوه، مه لاکان دوستت بن، به شرع نانه که ت ده خون،
نورمنت بن، به شرع خوینه که ت ده خون.

نه نه پوونه، هه میسه که سهری بۆ نه وه ده خوارد، مه لای که وره دوو جار دهستی سؤنه ی ماچ کرده، تا دلّی میر له خۆی پازی بکات. بۆ ئیواره که ی باپیرم نه لیا سی پینه چی، هاتوه ته وه بۆ مال، پووی کرده ته نه نه پوونه و گوتوویه تی:

بینت؟ خۆ بینیت؟ به چاوی خۆت بینیت پوونه گیان؟ ده میکه ده لیم نه مانه وان، تۆ برۆا ناکه یت، خۆ باش سه یرت کردن وا نییه؟ من نه م گوت نه مانه هی نه وه نین، له پشتیان وه بوه ستیت، خۆ به چاوی خۆت بینیت؟ ژنه که له هر شوینیک نان هه بیّت، نه م که وا شینانه یش له وین. برۆایان پی مه که، ده سه لاتیان هه بیّت، سه رت له لاشه ت ده که نه وه، ده سه لاتیشیان نه بیّت، سه د جار ده سه ته کانت ماچ ده که ن. له زوه وه وا هیناویانه. تۆ برۆ بپرسه، بزانه کاتی خۆی چییان کرده. خوا بۆچی عه قلی پی داوین؟ بۆ نه وه یه شته باش و خراپه کان جیا بکه ینه وه. به و خواجه ی گیانی منی به ده سه ته، بمزانیبایه نه و پرنگایه، پرنگای راسته، ئیستا پووم ده کرده حیجاز. به س خودا ده زانی، هۆشیک له سه رمایه و پیم به خشراره، پیم ده لیت: ژیر به، مه چۆ بۆ هیچ شوینیک. خودا له پۆج دا نه بیّت، له هیچ شوینیکی تر نییه. پیشتر چییان گوتبوو له کووچه و کۆلان و ناو مزگه وته کان، راست نه بوو! له بهر چاوی خه لک خویان به درۆ خسته وه. ده ی بۆ نایه ن بلین: دهستی جووله که کان گلاون؟ گلاو بوونایه ده م و لووتیان پر ده بوو له برین. به ده م قسه کانیشه وه پیده که نی. خۆ بینیت پوونه خانم. بینت ژنه که؟ به چاوی خۆت بینیت، چۆن که وا شینه کان له بهر ده م سؤنه ی جووله که دا، یه کیه ک و دوو دوو ده چه مانه وه بۆ ده سه ته بۆره کانی؟

نه مه نده گوتییه وه ماوه یه ک بیزاری کردبووم. دلّیشم نه ده هات پیی بلیم، پیاوه که بیبره وه. قسه کانیشی راست بوون، ده ست و ده م به سترابوو. خوا هه لئاگریت پیاویکی نقد جوان بوو. چی له دلّی دا بوو له سه ر زاریشی بوو.

بۇ نەگبەتى، پۇڭى دەست ماچكردنەكە، پۇڭىكى زۇر خۇش بوو.
 ھەتاو لە ناوہ پاستى ئاسمان دەدرەوشايەوہ . ئاسمان شىنىكى كالى
 پاك . تا چاۋ بېرى دەكرد، شىنايى بوو . ھىشتا نازانم بۇچى ئاسمان لە
 ھەر لايەكەوہ سەيرى دەكەيت، شىنە . گوايە بۇيە شىنە، چونكە قوولە،
 بەلام خۇ ھەموو قوولئىيەك شىن نىيە ... قوولى ھەيە ھەر نابىنرئىت و
 تارىكە، ھەيشە ھىچ پەنگىكى نىيە . پۇڭى دەست ماچكردنەكە خۇشتىن
 و پاكترىن پۇڭەكانى ئەو سالا بوو . خودا ويستى زۇرتىن كەس
 بىانبىنئىت، پىچەوانەي قسەكانى خۇيان بن، بۇيە پۇڭەكەي بە پاكى
 ھىشتەوہ . بۇ ماوہيەكى زۇر ئەو پۇڭە بوہ پۇڭۇمىرى زۇر كەس . ھەندىك
 كە مندالىان دەبوو دەيانگوت: ھەفتەيەك پىش دەست ماچكردنەكە و
 ھەندىكى تر دەيانگوت: سالى دەست ماچكردنەكە . پووداويكى گەورە
 بوو لە ناو خەلك دا . ميريش مالى ئاوا بىت، ترومنەتتىكى دەكرد بە
 سەر خەلك دا، ھەر چى بە دلى نەبوايە، دەيشكاند .

مالی میر هودار

میری گه وره، دوو برای هه بوو. هه ریهک له و برایانه ی له میرنشینه که دا سه لته نه تیکی تایبه تی پی به خشرابوو. برا بچوو که که ی چی باج و خه راجی شار بوو، له ژیر دهستی وی دا بوو. چ سلیکه داری ده روزه کانیش بوون، به برپاری نهو، له به ردهم ده روزه کان داده نیشتن. نه م برایه ی له ناو خه لک به وه ناسرابوو، که یارمه تی هه ژار و لیقه و ماوان ده دات. هه ر چند له هه موویان مندالتر بوو، به لام له هه موویان خوشه ویستتر بوو له ناو خه لک.

برای دووه می میر، که سالیک له خوی بچوو کتر بوو. که سیکی ناحه ز و خوبه شتزان و بیچا و وروو ده ناسرا. چ نه و کات و چ نیستایش، یه کیکم نه دی دانی خیر به چاکه ی دا بنیت. دیار بوو نه وه نده خوبه شتزان بوو، ریزی گه وره و بچوو کی نه ده گرت. خه لکی و پیاوه به ریزه کان، ده سته سته بو شکاتکردن لی، ده چوونه لای میر. چاوی بو ژنان ده گپرا و ته شقه له ی به بازرگانه کان و پیاوماقوولانی شار ده کرد. میریش له جوابی خه لکدا هه میشه ده یگوت:

"تفی سه ر به ره و ژووره .

نازانم چی لی بکه م! شه رمه زاری کردووم. نه به قسه، نه به کوته ک چاک نابیت. له ناویشی ببه م، پیم ده لین، له ترسی سه لته نه ته که ی له ناوی برد. چون دلنیام سبه ی هه تاو له پشت شاخه کانه وه ده ردیت. پوژنیک دیت نه م ناحه زه هه موو شتمان لی تیک ده دات. که س لی پازی نییه و خوشی له خوی پازی نییه. ناخ، له به ر جه رگی دایکم نه بایه،

شهرت بئیت به شهرتی خودا، به دهستی خۆم ده مکوشت. وه لئی ئیستا
 ناتوانم جه رگی دایکم بسووتینم. "

داد و ناله ی خه لک و میری گه و ره له دهست برا ناوه نجییه که ی،
 بوو بوو به حیکایه تی ناو خه لک. که سیش نه ی ده ویرا، له سوچیک دا
 خه نجه ریک بکا به وه رگی دا و، میر و شاره که یش پزگار بکات.

ژنان له چه مامی گه و ره ی شار بیستبوویان، خاتوونی گه و ره،
 باسی چاوحیزی برا ناوه نجییه که ی کردوه. گویه پوژیک خاتوون له
 ژوره که ی خۆی خه ریکی خۆگۆرینه، گویی له چرپه یه ک ده بئیت له
 پشت ده رگا که وه. تاوی خۆی بئده نگ ده کا، تا بزانییت چرپه که چییه،
 گوی راده دیریت، ههست ده کات یه کیک له پشت ده رگا که یه، ههچ خۆی
 تیک نادات و یه واشیک له کوونی کیلۆنی ده رگا که دوور ده که ویته وه
 و به قهراخ دیواره که دیت، کتوپر ده رگا که ده کاته وه، ده بینیت برا
 ناوه نجییه که له پشت ده رگا که وه یه، سهیری ده کات. ده می پر ده کات
 له تف و یه ک تفی گه و ره ده کاته نیو چاوانی. بو ئیواره که ی میر
 بهم حاله ده زانییت و بانگی ده کات و ده یخاته ناو چه وزه گه و ره که ی
 چه وشه که وه، باش به کوته ک ده یکو تیت. بیچا ورووییه که ی ده گاته
 شوینیک، ههچی پئ عه یب نه بئیت. بو به یانییه که ی، وه ک نه بای دیبئیت
 نه بوژان، دیته سه سفره که و له گه لیان داده نیشیت، نان ده خوات.

میر خاتوون زۆر رقی لئی بوه. به که سیکی به دکردار لئی پوانیوه،
 دایمه کچه نازداره که ی خۆی لئی پاراستوه. نه ی هیشتوه له شازاده
 نزیک بئته وه. زۆری له باره یه وه باس کردبوو، وه لئی چیرۆکی
 خۆپاراستنی شازاده و سه یرکردنی له کوونی ده رگا که وه، بو ژنی دوو
 بازرگانی شاری باس کردبوو. نه وانیش ده ماوده م گتیرا بوویانه وه تا لای
 نه نه پوونه. نه نه یش بو منی گتیرایه وه.

کۆشکه که ی مالی میر، دیواره کانی به به رده ره شه چوارگۆشه کان
 دروست کرابوون. بو دروستکردنی چه ندین وه ستای ده ستره نگینی

شاری سنه، نیشیان تیدا کردبوو. ژیرزه مینه که ی هۆلیکی گه وره ی پر له دانه ویله ... نهومی یه کی هه یوانیکی گه وره، به دوو کۆله که داری نه خشکیشراو خۆی راگرتبوو. دیوه خانه که یش که وتبوه لای راسته وه و له په نجه ره یه کی شینی گه وره وه، ده یروانیه سه ر پینگا که ی نیوان خانه قا و کۆشکه که. میری گه وره بو خۆی له سه ری سه ره وه داده نیشیت و نه شرافه کانی شاریش به ریز وه ک کۆتری سه رما برده له ژیر پاسار دا، له ته نیشیت دیواری ژووره که داده نیشتن. یه ک جار به مندالی له گه ل باو کم پۆیشتم. باو کم نه ی ده ویست هاتوچۆی کۆشک بکه م، ده یگوت با خوت شه ر نه بیّت. دوا ی ئه و جار ه، خۆیشی نه پۆیشته وه. له پیش چاومه چووینه ژووره وه، هه ر یه ک دوو پیاو دانیشتبوون و سینیه کی مسی پر له چه ره سات، له به رده میان بوو. سه ماوه ریکی گه وره ی ستیلی بریسه که دار جیزه جیزی لیوه ده هات، لای خواره وه بوو. یه کیک چای تی ده کرد و به مه جلیسه که دا ده یگیپرا. پیاوانی گه وره ی شاریش به دم چا خواردن و چه ره سات خواردنه وه، باسی وه زعی ناو شاره یان ده کرد.

کاتیک که میر قسه ی ده کرد، هه موو دم و زمانی دیوه خانیه کان ده بوو به گوئی. کاتیکیش یه کیک له نه وان قسه ی ده کرد، هه ر یه که و لای خۆیه وه خه ریکی قسه و چه چه بوو له گه ل یه کیکی تر. که س گوئی له که س نه ده گرت، جگه له قسه ی میر له دیوه خانه که دا، قسه ی که سیکه سه نگی نه بوو.

به رامبه ر دیوه خانه که دوو هۆده ی گه وره بو میوانه کان پارزینرا بووه . نهومی سه ره وه، که به ژیرزه مینه که وه ده یکرد به سی نهوم. مالی میر خۆی بوو. شه وان له دیوه خان بیزار ده بوو، به هیمنی هه لده ستا و به پلیکانه به به رد تاشراوه کان ده چوه سه ره وه. دايم عابایه کی زه ردباویی، که لاکانی نه خش کرابوون، ده خسته سه رشانی و خه نجه ریکی ده بانی ده کرد به به ر پشتینه که ی دا. سه ری خه نجه ره که به ته زییحیکی

قه زوانی دنک ورد ده پیچرا . جار جار ته زیبچه که ی لی ده کرده وه و بو
خوی وهک پیاوه کانی تر، دانه دانه ته زیبچی له دهسته کانی ده هیئا و
ده برد . حه وشه ی ماله که زور گه وره بوو . حه وزیکی گه وره و لایه کی
چیمن . چه ندین داری ژاله و پرته قال و ههنگی دونیا له حه وشه که یان
دا بوو . دیواری حه وشه که هیئده بهرز بوو، تا له ده روزه گه وره که وه
نه چووبایتایه ژوره وه، نه ت ده زانی چی له حه وشه که یان دا هه یه .
دوو سلیکه داری پوو خوش، له بهردهم ده روزه ی حه وشه که
ده وهستان و له ته نیشته ده روزه که، دوو هۆده ی بچووی به حه سیر
رپه خ کراو بو یان درووست کرابوو .

مالیکی هیمن بوون ... ته نها که سیکی ناو ماله که، خه لکی شاری
نیگه ران کردبوو، برا ناوه نجیبه که ی میر بوو . له که سم نه بیستوه، پازی
نه بیته له میر خوی . خزمانی خاتوون، له بهر وه ی خه لکی ده شه ره که
نه بوون و که سیان لیتره نه بوو، نه بوو بوون به بار به سه ر میری گه وره وه .
خاتوونی گه وره، خوی خه لکی گوندیک بوو له سه ر سنووری
میرنیشینه که . کاتی خوی به گه نجی، میر چاوی پیی ده که ویت و
یه که مین دیداریان ده بیته هه وینی یه کتر ناسین و خوشه ویستی . وا
باس ده که ن میر چوه بو پاو، کتوپر لای ده وارنشینیک لا ده دات، تا
نیسراحه تیک بکات . کچیکی باریکه له ی سپی رهنگ، جامی دوی بو
دینیت . له کچه ده پرسیت، پیاوتان له مال نییه ؟

- نا باوکم چوه بو سه فه ر و براکانم لای مه ره کانن . دایکیشم بو
مه ردوشین نیستا له په چه یه .

نه و کچه باریکه له یه، خاتوونی گه وره یه . نه م دیداره وا له میر ده کات
به بیانوی راوکردنه وه، زوو زوو بچیته ده وره بهری ده وارنشینه کان
و ته واو ناشنایه تی له گه ل مالی خاتوونی گه وره په یدا بکات . دوی
ناشنایه تی و تیکه لبوون له گه لیان، خوی ده گه یه نه ته خاتوون
و حیکایه تی دلی خوی بو باس ده کات . بناغه ی خوشه ویستییه ک

داده مه زرينن و ناخري داواي ده کات . له گه ل داواکردني و گواستنه وه ي،
 خاتوون ناوچه ي خويان جي ده هيلن و دين بو مه مله که ته که ي مير و
 پاشان له گه ل دروستکردني شاره که دا، ده گوازنه وه بو ئيره . خاتووني
 گه وره له خزمانی دوور ده که وپته وه و سالی جاریکيش نايانبينيت .
 تاقه کچه که يان، زورتر له خاتووني گه وره ده چيت، به لام توژیک
 چاوه کانی په شترن .

دایکی میری گه وره له م دوايييه وه له خه فه تان مرد، نه خوشی و
 پيرييه که ي وای به سهر هینابوو، يه ک توژی مابوو . وا باس ده که ن،
 له وه ته ي هاتوونه ته ناو شار، دایکی میر بی میرد بوه . يانی پیش
 هاتنیان، باوکی میری گه وره مردوه . دایکيشی خه ریکی ته قوا و
 پارانه وه بوو . سهرپوشیکی سپیی به سهر سهره بچووکه که ي دا ده دا،
 وه ک ژنه به ته مه نه کانی سهرده می خوئی، کراسی په ش و مه یله و
 موری له بهر ده کرد . له دووره وه دوو چاوی بچووک و لووتیکی باریک
 دیار بوو . ده سته باریک و په نجه خواربوه کانی دایمی خوا، ته زبیحیکیان
 پیوه بوو بو ته سببجات و پارانه وه . کراسه موره کانی زوربه یان له
 يه ک ده چوون . له سهر کورسیيه کی ته خته له ناوه راستی هه وشه که
 له بن دار پرته قاله که داده نیشته، تا خویمان نه یان بردایه ته ژووره وه
 هه لنه ده سته . پوژانی بارانبارین له هه یوانه که داده نیشته . ژنیکی بی قپه
 و بی کیشه بوو . ماله که ت سهره و خوار بکردایه ته وه، لای نه ده کرده وه .
 خه یالی له شوینیک بوو، په یوه ندیی به ماله که وه نه بوو . کیشه ی نیوان
 کوپه ناوه نجیبه که و خه لکی و میر، نیگه رانی کردبوو .

مه لای گه وره

نه نه پوونه به ته واوی چیرۆکه که ی بیر مابوو. من خۆم به باشی
دیمه نه کانم نه ده هاتنه وه به رچاوا، به لām که نه نه م ده یگی پرایه وه، که میک
له دیمه نه کان که وتنه وه به رچاوم. نه و کات له باوه شی دایکم بووم،
مه به ستم پۆژی ده ست ماچکردنه که یه. وه ک نه نه باسی کرد، دوا ی
ده ست ماچکردنه که ی ناو خانه قا که هه فته یه کی پی نه چوو، کتوپر
مه لای گه وره ون بوو. نه که س زانی بۆ کوئی چوه، نه که سیش زانی
چی به سه هاتوه. هه ر که سه و به جۆریک باسی ده کرد. مجیوری
خانه قا که لای یه ک دوو که س گێر ابو وه، به یانییه کی زوو پیش بانگدان،
مه لای بینوه تویشه به ریکی پی بوه و له ده رگای خانه قا وه چوه ته ده ر
و نه ی زانیوه بۆ کوئی ده چیت. ماوه یه کی پاشتر کاروانیک هاتبوو له
کاروانسه راکه ی خواری شار، باسی پیبواریکیان کردبوو، ناو نیشانه کانی
پیبواره که هی مه لای گه وره ی شار بوون. گوايه به ره و ولاتی تور که کان
پۆیشه توه. راستی شه رمه زارییه که ی قبول نه کرد، که میری گه وره ی
پی کرد، بۆیه سه ری خۆی هه لگرت و چیت نه گه پرایه وه. دوا ی
پۆیشه تنه که، چی ده ست نووسی هه بوو، له تاقیکی گه وره ی خانه قا که
دانران و بۆ که س نه بوو ده ستکاریان بکات. فه قییه کان ده یانگوت:
ده ست نووسه کانی مه لای گه وره، لیکدانه وه ی خه ونه کان و ته فسیری
قورئان و شیعریشیان تیدایه. له ناو خانه قا وا باسیان ده کرد، میژووی
شاره که یشی به نه شرافه کانه وه نووسیوه ته وه. خۆ که س به ته واوی
نه ی خویندبوونه وه، تا بزائن چی و چی نووسیوه، به لām چه ند به یتی

شاعیری، که زۆرتتر لاساییکردنه وهی شاعیره گه وره کانی سه رده مه کی بوون، ده ماوده م له سوخته و فه قییه کانه وه ده گوترانه وه. شاعیره کانی مه تح و سه نای کۆمه لیک نه ولایا بوون. تام و چیژه که یان نه گه بیشته تام و چیژی شاعیره کانی شاعیری سه رده می خوئی، که چی زۆربه ی شاعیره گه وره کانیش لای مه لای گه وره خویندبوویان و له ویش جوانتر ده یان نووسی!

له وه تی نه گه بیستم بوچی ده بیته شاعیره کان جوانتر بنووسن و نه میش مامۆستایان بوه، نه توانیته وه ک نه وان بنووسیته. پاش چه ند سالیک که فه قییه تیم ته واو کرد، نه و کات زانیم خو نابیته هه موومان نه وه نده زانستی که لام و تیگه بیشتن له پۆح فییر بین، که له وانه کان دا فییر ده بین. خوپیگه یانندن له ده ره وه ی وانه کانه. گوشه گیری شاعیره کان بیرکردنه وه یانی فراوان کردوه و وای کردوه، له مامۆستا که ی خو یان جوانتر بنووسن.

جیهیشتنه که ی خانه قاکه ی بیکه س کرد. خویشی هیچیکی وای نه گوته بو له به رده م خه لکی دا، یان لای دۆست و ناسراوه کانی تا هۆی جیهیشتنه که ی بزائن، چی ده گوتره و ده بیسترا، قسه ی خه لکی بوو، خه لکه که گوومانیان بو ده ست ماچکردنه که ده برد و شتیکی تریان شک نه ده برد، بیبهستن به پۆیشتنه که یه وه. دوا ی نه و یه کیک له و مه لایانه بوه شوینگره وه ی، که زۆرتتر له میره وه نزیک بوو، تا له خوداوه. قسه و هه لسوکه وته کانی و خوتبه کانی پۆژانی هه یینی، باسی که رامه تی میری ده کرد. وای لی هاتبوو خانه قا ورده ورده چۆل ده بوو، که س نه ده چوه پشتییه وه نوێژ بکات. خو م به م گوئیانه ی خو م ده یان جار بیستومه، له بلندگوکه وه هاواریان ده کرد، په حمه تان لی بیته وه دن بو نوێژ، تا ریزه کان پر بینه وه و بتوانین جه ماعه ت بکه ین. هیئنده که م بوون، جه ماعه تیان پی نه ده کرا. مه لاکه مرد و ئیتر شوینی مه لا شه ش په نجه گه رم بوو. راسته وخو بوه شوینگره وه ی.

سەردەمەكە وای لى ھاتبوو، خەلك وردە وردە لە میر دور دەكە وتنەو. میر، میرەكەى جارن نەبوو تا دەھات دەسە لاتەكانى لاواز دەبوون. تاقمەكەى دەوروبەرى خەرىكى خوشگوزەرانى و تەخشان و پەخشانکردنى باج و خەراجى میرنشینەكە بوون، بە ھۆى ترسى براكە یشیبەو، میرنشینەكەى پەر کردبوو لە عەجەم. قولەى كۆشكەكەى میر پەر بوو لەو سیلكە دارى عەجەمانەى كلالوى سوورى درىژیان لە سەر دەکرد. ھەر مالە و یەك دوو عەجەمیشى تى خستبوو، تا خزمەتیان بکەن و وانیش میرنشینەكە لە ھەر شەھى لە شکرەكان بپاریزن.

كاتى ھاتنى عەجەمەكان، میر و براكانى ناکۆك بوون. یەكێك لە براكانى میر كە لە ناو خەلك خوشەویست نەبوو، پووی کردە ولاتى توركان. دەنگوباس بلو بوو، چوہ سوپای توركان بەینیتە سەر دەسە لاتەكەى براكى و تارومارى بکات. لە ترسى دەنگوى لەشکرکیشیبەكان میرى گەرە، پەناى بردە بەر عەجەمەكان و ھینانى بۆ میرنشینەكەى خۆى. لەو کاتەوہى بیگانەكان ھاتنە ناو شار، خوشى لە شارەكە بارى کرد. شەپەكان و كیشەكانى دیوانى میر بە جوریک بوون، خەلك ھەموو شتىكى دەزانى، تەنانەت وای لى ھاتبوو لەو دیو ھەوشەى دیوانى میرەوہ چ شتیک بکرایە، بۆ سبەى لە بازار خەلك باسى دەکرد. خراب شیرازەكە پچرابوو. ئەو عەجەمانەى كۆشك و تەلارى میریان دەپاراستن، چییان بدیبایە، لە ناو خەلك باسیان دەکرد. بۆ بەختوکردنى سوپاکەیان، باج و خەراجیان زیاد کردبوو، باجەكان لە سەر جوتیارەكان گەییشتبوو ئاستیک، خەلكیان ھەپرون کردبوو. جوتیارەكان لە شوینى خۆیانەوہ ھاواریان لى ھەسابوو و دووعایان دەکرد، میرنشینەكە سەروخوار ببیتەوہ. با ئەویش بوہستت دوو سى پۆژ جاریک جوتیاریک، خاوەن مولکىکیان لە ناوہ پاستى شار دەبەستەوہ و بە گوناھى لادەر لە میر، فەلاقە یەكى باشیان دەکرد، تا ببیت بە پەند بۆ باقى جوتیارانى تر. میر لە كۆشەكەكەى خۆیەوہ بە

سه ریگی چه ماوه و کز و بی دهسه لاته وه سهیری نه و سووکایه تیپانه ی
ده کرد، که عهجه مه کان و دهسته و تاقمه که ی به خه لکه فه قیره که ی
ده کرد. بؤیشی گرینگ نه بوو میرنشینه که ی له چ دؤخیک دایه، ته نها
بؤ گرینگ بوو له شکره ویرانکه ره که ی تورکان له گه ل بانخانی برای
نه که ریته وه کۆتایی به میرنشینه که بهینیت و شاره که بسووتیت!
کۆمه لیک پیای بانگ کرد بوو، داوای لی کردبوون، سه بریان هه بیت.
ناگای له باجه کان و فشاری جوتیاره کانه، باج و فشاره کان باشترن
تا له دهستدانی میرنشینه که. پیایه کان قسه کانی میریان بردبوو بؤ
جوتیاره کان، له وه لام دا ته ماته باران کرابوون.

چی گوتاری مزگهوت و خانه قاکان بوو، کرابوون به پیداهه لدان به
شان و بالی میرنشینه که و عهجه مه کان، چونکه مه مله که ته که ده پارین
له ناژاوه. نه نه پوونه، هه میشه باسی ده کرد، دوا ی سووکایه تیپه که
به و پیایه گه وره یه ی خانه قا، ئیتر نه م شاره پۆژبه پۆژ خوا غه زه بی
لی ده گرت. باو کم دهیزانی قسه که ی نه نه م، وا نییه. زور جار که له
دوکان داده نیشتم له گه ل دراوسی دووکانه کانی باسی پۆژی ده ست
ماچکردنه که یان ده کر و ده یان به سته وه به سه رده مه که وه. گوایه،
گوناهه که له هه له ی میر نه بوه. چا وچنۆکی براکانی مه مله که ته که یان
کردبوو به شوینی شه ر. دهسه لاته که پیر بوه ... تاقمه که ی ناو کۆشک،
سوود له ناژاوه ی براکان ده بینن و له جیی خۆیانه وه ده یانه ویت میر
بن. گه ر میر بیتوانیبایه کۆشه که که ی خۆی نارام بکاته وه، ده یوانی
شاره که و مه مله که ته که ییش نارام بکاته وه. هه ر میریک مه مله که ته که ی
نانارام بوو، ناو کۆشکه که ییشی نا نارامه.

سه رده میک برای دووه می میر به خۆی و له شکریکی زمان خواری
تورکمانه وه دهوری شاری دا ... شار به ته وای تیک چوو ... شه ریگی
گه وره له دهروازه ی شار پووی دا ... شه رپه که بوه هوی تیکشانندی
عهجه مه کان و هاتنه ناوه وه ی تورکمانه کان. میری گه وره هه لهات

پووی کرده شاخه کان. له ویشه وه پویشت بو ناو عه جه مه کان. به هاتنی له شگری سوپای تورکه کان، نیوهی شار تالان کرا و میری نوئی چوه ناو کۆشکی میری گوره وه. دهسته و دائیره ی میره کۆنه که، یان هه لهاتن یان له ناوه پاستی شار سهریان له لاشه یان کرایه وه. له ناو بازاره که دا دووکانیک نه ما، تالان نه کریت. دوا ی ماوه یه ک له نیشته وهی شه ر، دهسه لاتیکی تازه خوی سه پاند و باج و خه راجی دانا و شاری ریکخته وه. سه رده مه که ی پیشوو چی کرابوو، سه رده می برای ناوه نجی به پیچه وانه وه ده کرا. له گه ل هاتنی عه جه مه کان، میری گوره به ته واوی دهسه لاته که ی له دهست دا. بو که س پوونی نه کرده وه بو وا دهکات. وه لی له کۆتایی دا، تیگه بییستم ترسی له چی هه بوه.

برابچو و کی میر

له گه ل تیکشکانی عه جه مه کان و داگیرکردنی شاره که له لایه ن
سو پای تورکه وه . برا بچو که که ی میر، له ترسی برا ناوه نجییه که ی
خوی ده شاریتته وه . له ناو شار چار ده درا، هر که سیک شوینی ده لال
بزانیته، تووره که یه ک لیره وهرده گریته . له خوشی خه لاته که چه ندین
که س له شوینی خویانه وه ماخولانیان بوو، چون جیپیکانی بدوزریتته وه .
پیاوماقوولانی شار به گوئی خویان، له زمانی میری نویوه بیستبوویان:
"له پیناو رزگارکردنی کیلگه که دا، ده بیته هه موو جانه وهره کان
بکوزیت . هیچ میریک میریکی سه رکه وتوو نابیت، توله مار به خیو بکات"
مه بهستی بوو بلیت: میری پیشوو، هر چه نده برای بووین، وه لی
توله مار بووین بوی، من نامه ویته نه زمونه که ی دووباره بکه مه وه و
توله مار به خیو بکه م . حه شهراته کان له ناو ده به م، تا کیلگه که م پاک
بیته وه و بیخه م چیم پی خوش بوو بیچینم . چ سه رده میک بوو،
برا برای ده کوشته، خوشک نابرووی خوشکی ده برد . خوپه رستی و
چاوچنوی که بیشتبوه شوینیک، مروقه کان پشتیان له خویان کردبوو
به شوین ناره زوه کانی خویان دا ده گه ران . هه لکوتانه سه ریه کتری،
یه که م بناغه ی تیکچوونی خیزانه کان بوو له م مهمله که ته . ناوه که،
گه وره کان پشتیان و بچو که کان پینان تیخست و نازاوه که وته ناو شار
و له شاریشه وه بو ناو خیزانه کان .

ناخر ده لالی پوومه ت نالی بالابه رزی ناسک، که هه موو ژیانی
چاکه بوو له گه ل هه ژاران، گوناھی چی بوو تووره که زه پ بدریت بو

سەرەكەى؟! گوناھەكەى تەنھا ئەو بوو لە نێوان دوو برا دا، هیچ كامى
 ھەلنەبژارد و بە نینگەرانییەو سەیری كردن. لە بەر ناوھەندگىرى ژيانى
 لى تال كرا و بوو بەلندەى ناو قەفەزەكان.

ھەندىك جار مەرۆف واى لى دىت، تەنانت لە نێوان خۆى و خۆى
 دا ناتوانىت، ھىچيان ھەلبژىرتىت، كاتىك براكان دەبىتە شەريان، دەبىن
 لىنگەپى شەپەكە لە نێوان خۆيان دا بىت. دەلالى ناسكۆلە وىستى
 وا بكات و خۆى نەبىتە تەرەفگىرى لایەكيان. چاوچنۆكى خەلك و
 مېرنشىنەك ژيانى تال كردبوو. تا ئەو كاتەى من لە شار بووم، تەنھا
 من و سۆنەى جوولەكە دەمزانى لە كوێیە. تەنھا ئىمە. خوانەكردە
 يەككى تر بىزانىبايە، سەرى لى دەكردەو و دەبىرد بو كۆشك و لەو
 سەرەو بە توورەكە يەك زەرەو دەگەرايەو.

ماوھەكى زۆردواى خۆشاردەنەوھەكەى كتوپر لە شەوئى ئەنگوستەچاو
 دا بىنم. شەوئىكە بىرم ناچىتەوھ. لە مالى سۆنەى جوولەكە نەبوايە،
 دەمىك بوو دۆزرابوھوھ. يەكئىك لە باشىبەكانى جوولەكەكان، پاراستنى
 نەئىبى خۆيانە، چونكە دەربەدەر و مالۆيران كراون، نەئىبىكە لە
 ناخيان دا، نەئىبىكەيان بە كەس نالین. نازانم پاراستم يان نا،
 مانەوھى جوولەكەكان لە سەر زەوى، پەيوەندى بە برۆا و پاراستنى
 نەئىبىكانى خۆيانەوھە. كە سۆنەى جوولەكەم ناسى، كتیبى زۆرم
 لە بارەيانەوھ خويندەوھ. چۆن پاو نراون و چۆن لە ناو براون. دواى
 ئابىنەكەى خۆيان، لە پۆژھەلات دا چەند ئابىنى كە ھاتوون، يەكەم
 ئىشى ئابىنە تازەكان، لە ناو بردنى جوھكان بوھ. برۆاكەيان بە ئابىن و
 ھەلگرتنى نەئىبىكانيان، سىحرىك بوو، ھىشتبوونىيەوھ.

چەندىن شار و گوندىان برى بوو تا شوئىنك بوو خۆيان بدۆزەوھ.
 خۆشاردەنەوھ و بەرگىكردن لە ژيان فىرى كردبوون، چۆن خۆيان
 بشارنەوھ، ئاوايش نەئىبىكە لە ناخيان بشارنەوھ. كاتى بىنەكە، لە
 ناوكتىبخانەى ھۆدەكەى سەرەوھ، بە شوئىن بەشكەك لە قسەكانى دىوانە

دا دهگه را □ م، له پشت کتیبخانه که وه په رده یه کم بینی، په رده که م لا دایه وه. ژورنکی بچکوله فانوسیک تیی دا ده سووتا و ده لالی میرزاده له به رده می دانیشتبوو خه ریکی خویندنه وه ی کتیبکی کون بوو. کاتی بینیم چاوم چه قبیبه سهر ده موچاوه لاوازه که ی، تاویک به چه په ساوی سهیری کردم. دوا ی تاویک زه رده خه نه یه کی پر ترسی بو کردم. وه ک بلتیت ده یه ویت پیم بلتی تازه کوتاییم هات. خوم تیک نه دا و به سهر پاره شانندنه وه سلاویکم لی کرد، له و کاته دا هه ستم به ده سستیکی قورس کرد له سهر شانم دانرا، لام کرده وه سونه ی جووله که بوو. زانی کار له کار ترزاوه، ویستی شتیک بلتیت، یان ویستی لیم بپارپته وه. پیش نه وه ی هیچ بلتیت به زه رده خه نه وه پیم گوت:

من چاوم زور شت ده بینیت، نه ماما زمانم به م بینینه نازانیت.
 که قسه که م ته واو کرد، پیده چوو دلنی خوش بیست و بروای پی کردیم. پری دامی و خستمیه باوه شی. زور دلنیا بوو له وه ی به که س نالیم. قسه کانی دیوانه م له و وه رده گرت، نووسینه وه ی قسه کانی دیوانه و نه نینیبه کانی، ترسه که یان جیاوازی نه بوو له گه ل شاردنه وه ی میرزاده یه ک. دوا ی یه کتربینینه که، یه کیک له هاوخه مه کانی من و هاوخه مه کانی ده لالی میرزاده ژوره بچوکه ی پشت کتیبخانه که بوو. پیکه وه داده نیشتین و باسی دونیا و بنیامان ده کرد. نه وه ی له ده لال فیتر ده بووم، که متر نه بوو له وه ی له دیوانه فیتر بووم. هه موو جاریک ده ستنووسه کانم پیشان ده دا، شه وان خوم ده منووسینه وه و بوو بوون به به شیک له زیانم. وشه یه ک، قسه یه ک، که به ده ست ده نووسرپته وه، سیجری زیاتره له قسه یه ک له زار دیته دهره وه. بونی مهره که ب و په ره زه رده کان، بونیکن له خه یالی مروف ناچنه دهره وه. ته نیایی و دلته نگی، دوو شنه بان پوو له مروف ده کن. ته نها بونیک ته نیایی و دلته نگی کال ده کاته وه، بونی مهره که ب و په ره زه رده کانه، نه ک بونی مروف. ماندوو بوومایه، یاخود سه رقان بوومایه به کاری فه قبیبه تیبه وه،

بۆ وهی دهستنووسه کانم فه رامۆش نه که م، به شیکیانم ده بردن بۆ لای
دهلالی میرزاده و بۆی ده نووسیمه وه . خووی نووسینه وهی شته کان،
یه کێک بوو له و خوانه ی، شه پێکی له ناخی من دا هه لگیرساند بوو.
شه پێک ته نها به و ناوه ناگره که داده مرکایه وه، ناوی وشه بوو. وشه
دیوی زۆره، دیویکی ناگره و کلپه له ناخت هه لده ستینیت و دیوه که ی
که ی، ناوه و ناگره که ی ناخت خامۆش ده کات.
نه من و نه هیچ که سی شار و نه میری نویش بیریان بۆ نه وه
نه ده چوو، میرزاده له م شاره مابیت و له مالی پیاویکی خانه دان و نزیک
له میری نوئی درێژه به ژیان ده دات.

دهلال بۆی گێرامه وه:

کاتیکی کاکم عه جه مه کانی هیئا بۆ پالپشتیکردنی خۆی، وه ک
خواردنه وهی ژه هریک بوو لای. نه ی ده ویست چاره نووسی میرنشینه که ی
به م جۆره بیت. ده یشی زانی وانه کات میرنشینه که ی به ته واوی ته مه نی
کورت بووته وه و به سه ر یه ک داده پمیت. هه ولی زۆری دا، تا بانخانی
برامان پازی بکات، که چی دابووی له که لله ی و به هیچ پازی نه ده بوو.
نه یشی ده ویست له بهر دایکم و لومه ی خه لکی ده ستی بچیته خوینی
براکه ی و سبه ی ببیته حیکایه تی خه لک و وا باسی بکه ن له بهر نه وه
برایه کی خۆی کوشتوه، تا کورسییه که ی خۆی بپاریزیت. مه راقیک
پووی تی کردبوو له م ناخیرییه وه به ته واوی گۆرپبووی. وای لی هاتبوو،
ته نانه ت به قسه ی که سی نه ده کرد و خۆی دابوه ده ست سه رده ستی
عه جه مان. خۆیشت ده زانی له شکره شه قوشره که یان، ته نها بۆ که یف
و سه فا و تیکدانی میرنشینه که هاتبوون و کاتیکیش میرنشینه که
پووبه پووی شه پ بوه وه، جییان هیشتوو و پوویان کرده وه مه مله که تی
خۆیان.

بانخان ده یه ویست خۆی چی بوویت واکات. نازاری زۆری خه لکی
ده دا. نازاری میری گه وره یشی ده دا. نازاری هه موومانی دا. هه موو

شتیگی ویران کرد له بهر خاتری خۆی. ئیستا چی بکه ویته بهر دهستی
تاروماری دهکات. دلێکی ههیه وهک بهرد. نهو لاسووتاوهی به سه
پووخسارییه وه رهش دهکاته وه، له دلی دهچیت. کاتی خۆی میری
گهوره داخی کرد، داخکردنه که ی بوه داخیک و تا میرنشینه که ی
داخ نه کرد وازی نه هینا. ههقی خۆی بوو داخ بکریت. پهلاماری نهو
ژنانی دهدا له ناو کۆشکی میر خهریکی خزمهتکردنی میوان بوو. نقد
جار باسیان کردبوو، میری گهوره باوه پری نه کردبوو تا خۆی کتوپر
ئێوارهیهک له ناندکه بینیبوو له دواوه باوهش دهکات به نانکه ره که
دا، ئیتر چاوی چووبوه پشت سهری. بهو مهقاشه ی نانه که یان له
تهنووره که پی دهرده هینا پووخساری داخ کرد. ئه ویش نهوه ی هه لگرت
بو نهو دواپییه و ههقی خۆی له هه موو لایهک کرده وه.

شیتیهک له ناخی دا بوو. شیتیهک نهت دهزانی چیه. ههستی
بو دهووبه ری نه بوو. چی بویستایه ده بوایه بو ی بکرایه. باکی به وه
نه بوو نهو شته ی دهیه ویت له کئی ده ویت. من نه م دهویست لای هیچ
لایان نه گرم، ده مزانی ریگا راسته که میری گهوره یه، به لام وهک برایه ک
ناکریت هه موو جاریک ریگای راست هه لبریت، به لام تو سه یرکه
نه ونده بی په حمه، کیسه زه ر دهکاته خه لاتی نه م سه ره باریک و
لاوازه ی من.

یهک دوو جار میری گهوره پر به دل پیی خووش بوو بیکوژیت.
کاتیکیش ده مبینی له ناو نهو کۆشکه دا ههست به ته نیایی دهکات
و دهستیش له هه ل سوکه وته کانی هه ل ناگریت، به زه ییم پیدا ده هاته وه.
چه ندین جار له بهر چاوی خزمهتکاران و ناندکه کان دا ده درایه بهر
شه للاق و شکوی ده شکا. شکۆشکاندنه ی هاری کردبوو. وای لی
هاتبوو، گرینگ نه بوو له لای چی ده بییت و چی نابیت. نه دووعا
ما، نه شه للاق ما، نه نامۆزگاری ما، هیچ نه ما له گه لی نه کریت وازی
نه هینا. کاتیکیش کۆشکی جی هیشته و هه ره شه ی کرد، من بو خۆم

مه پشه کانم به گالته وه رگرت. که چی میری گه وره پتی گوتم:
"پیاوه بن باکه کان، هموو شتیکیان له دهست دیت، جگه له کاری
مهردانه.

له که سیک مه ترسه مه رد بیت. که سی مه رد دوزمنیشت بیت، کاری
نامهردانه ناکات، وه لئ که سیک نامهرد بوو، برایشت بیت وهک نم
برایه ی نیمه لئی بترسه، چونکه کاری نامهردانه ت به رامبه ر دهکات"
قسه کانیم به هه ند وه رنه گرت، وام ده زانی رقی لئی ته ی بویه وا
ده لیت. له م دواییه وه تیگه بیشتم قسه کانی راست بوون. که نه و چوو.
دوای نه و یه کسه ر له ریگه ی نامه یه که وه، که یه کییک له بازرگانه کانی
شاره که گه یاندی، داوه تی عه جه مه کانی کرد و خوئی و میرنشینه که ی
ته سلیم کردن. نه و شه وه ی نامه که ی نارد، تا به یانی نه خهوت و له
قراخ چه وزی چه وشه که دانیشتبوو، تووتنی ده پیچایه وه و جگه ره
له سه ر جگه ره ده یکیشا. وات هه ست ده کرد نامه ی مردنی ناردوه.
هینده له دلی گران بوو، شیوه ی قسه کردنیشی گوپابوو. تا ده هات
تووچه بوونه کانی زیاتر ده بوون. ژیانی ناو کۆشک ته واو نالۆز بوو بوو.
له لایه ک ههستی به شکست ده کرد و له لایه ک ههستی ده کرد، هه له ی
زۆر گه وه ی کردوه. که زه رده خه نه یه ک ده که وته سه ر لیوانی، به
دهنگیکی پر له خه مه وه ده یگوت:
"دهلال"

چیمان له خویمان کرد؟

نه ده بوو ریگای بدهم برپوا. نه ده بوو بهیلم هه ناسه بدات. که سانیک
هه ن، تا زووتر بیانیری بو گوپستان، ژیان نارامتره. نه ده بوو نامه بو
عه جه مان بنیرم، ده بوایه چاوه ری بکه م، وا بمینینه وه تا بیته وه چی
پئ خوشه بیگات. کی ده لیت دیته وه؟ نازانم. که سیش نه وه نازانیت.
من هه له م کرد... من هه له ی زۆرم کرد... نه ده بوو وا بکه م"
به م گله بیبانه ناگره که ی ناخی خوئی دا ده مرکانده وه و وهک

تۆبه کارئیک له بهردهم قه شسه یهک دا بیئت، نازار و بیماریه که ی ناخی به خۆسه رکۆنه کردنه وه هه لده پرشت. خه می بوو میرنشینه که به دهست عهجه مانه وه هیلاک ده بیئت. هیزیک و ایشمان نه بوو، دوا ی هاتنه که یان

دهریان بکهینه وه، تازه هاتن و نارۆنه وه. له بهر خۆوه ده یگوت:
چۆن ده زانم ئه و خودایه گیانی منی به دهسته، ئاوايش ده زانم
پووبه پووی شه پر بووینه وه جیمان ده هیلن و بی که س لیڤه ده میتیننه وه.
قسه کانی راست ده رچوون. چی گوت، هاته دی، مه لئ برای خۆیه تی
ستاییشی ده کات، قسه کانی وهک به ردی تاشراو بوون. زه ریف
بیری ده کرده وه. نازانم بۆچی ئه و هه موو شتانه ی ده زانی، پیشووتر
نه خشه یه کی نه بوو، تا رینگری له م کاره بکات؟ نازانم بۆ وای کرد؟ بۆ
برپاری ته سلیم کردنی شارئیکی به بیگانه کان به لاره ئاسانتر بوو، له
له ناو بردنی که سیکی نزیک خۆی.

من له گه ل کوشتنی براکانم نه بووم. وه لئ له گه ل ئه وه بووم، کۆتایی
به م شه ره بیئت، ته نانه ت به مهرگی خۆیشم بیئت. ژیانمان یهک پارچه
دۆزه خ بوو. دۆزه خیک باس ناکریت. له وانه یشه دووعایه کمان لی کرابیت
که خۆمان سه ری خۆمان بخۆین، بۆیه نه بووین به هیچ. کۆشکه که مان
له ده ره وه جوان بوو، له ناوه یهک پارچه ئاگر. پۆژانه یه کی کمان
ده سووتا و ئه وانی ترمان سه یرمان ده کرد.

که پووداوه کانی پیشووی بۆ ده گپرامه وه، به چاوه کانی دا فرمیسکی
پاک ده هاته خواره وه. ئه و کورپی جارن جیی شانازی بوو یه کییک له
ته نیشیته وه بوه ستیت، ئیستا له ترسی مهرگی خۆی، خۆی له هه موو
شتیک ده شارده وه. هینده تامه زۆری دانیشتن بوو له بهر هه تاو، باس
ناکریت. ده یزانی قسه کان و فرمیسکه کانی دلئ منیشی ته نگ کردوه،
دهستی ده خسته سه ر شانم و وهک هه موو خه لکی تر ناوی خۆمی
نه ده هینا و پیی ده گوتم:

دۆستی من، کورپی پینه چیه که

دەستەكانت پېر بن له بزمار خۆشتره له وهی دەستەكانت بۆنی گولاو
 بدەن و دوور بیت له پووناکییه وه . دەمیکه دەمه ویت بیمه سەر سه کۆی
 هه یوانه که و تیر به کامی دل خۆم بدەمه بهر هه تاو ناتوانم . تو چەند
 خۆشبهختیت، دیل نیت . نه فرەت له و دەسه لاتە ی، مرۆف دیل دەکات .
 نیمه دیلی خۆشبهختیه ک بووین، نه خۆشبهختی بوو بۆ خۆمان
 نه خۆشبهختی بوو بۆ که س . له سه ره تاوه دیار بوو خانوه که زوو
 ده رووختیت، خانویک بناغه که ی پزبیتت، ته مه نی دریز نابیتت . نیمه
 مالە که ی خۆمان پئی چاک نه ده کرا و ده مانویست مه مله که تیک چاک
 بکه یین . مه مله که ت به که سیک چاک ده بیتت، چاکه له خۆیه وه ده ست
 پئی بکات . گله یییه کانم نا ئومیدی میریکی بچکۆله نیین . راستیه که
 ده بویه که سیک هه بیتت بۆی بگیرمه وه . پیش وه ی تو په رده که لا
 بدەیته وه و چاوت به م دیله بکه ویت له م ژوره دا، که سیک نه بوو
 خه مه کانی خۆمی بۆ باس بکه م .

گەر به باشی بیستبیتت، کاتی هه لگیرسانی شه ره که، ده مه و
 ئیواره بوو سوپای تورکی هاتنه ناو شار . کۆشکه گه وره که ی میر، له
 گۆرستانیک ده چوو، ریک وه ک گۆرستان . بۆ ئاخر جار پوو خساری میر
 خاتونم بینی، زهرد هه لگرا بوو دهستی سازاده ی گرتبوو . به بینینیان،
 به ته واری دلّم که وته خواره وه . پوو خساره زهرد و شیواوه که یان، بانگی
 مردنی ده کرد . نازانم بۆچی له و پاره وه دا، له و حه شاماته دا، پوو خساری
 وان سه رنجیان پاکیشام . نازانم بۆچی میرنشینه که م له و پوو خساره دا
 بینی . دونیا که م زوو تیک چوو، زۆر زوو . که تیک چوو، هه ر که سه و
 له خه می خۆی بوو . گه وره مان که س نه ی ده زانی له شه ره کان کۆژراوه
 یان گیراوه، یان له گه ل عه جه مان پۆیشتوه . له ناو کۆشک دا ته نها باس
 باسی نه وه بوو یه کیه ک و دوو دوو کونیک بدۆزنه وه و خۆتی پیدا بکات .
 هه سوو نه وانه ی له و ئی بووین دلنیا بوو بین میری نو ئی به داخیکه وه
 که پاره ته وه، پیش بزار کردنی زه و یییه که، حه وشی مالە که ی خۆی بزار

دهكات. مرؤف كه به برينه وه گه رايه وه، دهست بو هر شتيك ببات،
برينداري دهكات. گيانه وه ريک له م سه رزه مينه نييه، هينده ي مرؤفي
بريندار مه ترسيدار بيت. پيش بينيني، پيش هاتنه ناو شاره كه، پيش
هه لگيرساني شه ره كه، چاوه سوور و پر له خوينه كاني له پيش چاوم
بوون. له پيش چاوم بوو، كه چون ديتنه ناو حه وشه كه و دهنه رينيت و
تينروي خويني سه ري هه موومانه. نه و سالانه ي له و حه وشه يه شكوي
شكاوه، شكوي هه موو نه وانه ده شكينيت، رورژيک چاويان له شكاني
شكوي بوه. بيرم له زور شت ده كرده وه. يهك دوو جار چرپاندم به
گويي مير خاتوون دا، له گه ل شازاده له گه ل من بين، نه هاتن. ديار بوو
شويني تريان بو خويان دانا بوو، يان له وانه يه شيو او ييه كه يان سه ري
لي تيک دابن و بيريان له خويان نه كرد بيته وه و له گه ل پوو خاني
ميرنشينه كه يش دا ناخ و هوشيان به سه ري كه دا پوو خابيت. براكه م
شه ر پووي كرده هه ر شوينيک، پيش پوو خاندني شوينه كه، ناخي
ژنه كان ده پوو خينيت. ناخي ژنه كان به ستراوه به ناراميه وه. كه نارامي
نه ما، ناخي ژنيش خالي ده بيته وه.

كه له ده رگا هاتمه ده ره وه، تاقه كه سيك بيرم لي كرده وه،
نه ينييه كاني خوي بپاريزيت و تا مردن دهست له بپواكاني خوي
هه لنه گريت، سونه ي جووله كه بوو. تو نازانيت شته كان چونه تا
پوبه پويان نه بيته وه. بازرگاني نه م مه مله كه ته ده ناسم... له ته كيان
دانيشتووم و مامه له م له گه ل كرده وه. له و چند ساله ي مامه له م له گه ل
كردن، به س نه م پياوه بپواكاني خوي نه خسته ناو بازرگانيه وه،
نه واني تر، مه به ستم هه موويانه، مامه له يان به هه موو شتيكي خويان
ده كرد، له پيناو ده سته وتي قروشيك دا. بازرگانيك بپواكاني خوي
نه خسته مامه له وه، بازرگاني راسته قينه يه. نه م پياوه ي من له ماله كه يم
و بوه ته په ناگه ي من. تاقه بازرگاني شاره كه يه، بي ترس پووي تي
بكه يت. چيروكي زور له ناخي دايه ده ري نه برپوه، من ته نها چيروكيكي

بچووکم . پۆزۆتک دیت، تیدەگە بیت مرۆف نەینى لە ناو خوی دا نە هیلتیت
و چی لە ناخی دایە بیهیلتیت، زەوی دە بیت بە ناگر . خوشە بە ردهوام
کە سیک هە بیت، بە پە ناگە و سیبەری خۆتى بزانییت . دەى لە م شارە
کە سیک هە بە پە ناگە ی ئیمە یە .

نه‌نه پوونه

نقد جار سه‌رپوشیکی سپی ده‌خسته سه‌ر سه‌ری و له ژیر
سه‌رپوشه‌که دا، تاله سپییه‌کانی به‌م لا و نه‌و لای ته‌ویلی دا شوپ
ده‌بوونه‌وه بو خواره‌وه . که‌وایه‌کی دریزی ره‌ش له به‌ر دا و، ته‌زیحیکی
ره‌شی دریز له مل دا بوو . ته‌زیحه‌که‌ی کاتی خوئی، شاروی بازگان
بوی هینابوو . له یه‌کیک له گه‌شته‌کانی بو حیجاز، له و سه‌ره‌وه لای
دووکانداریکی سه‌ر ریگای حیجاز ته‌زیحیکی بو کرپیوو، به‌ ناوی
پیروزییه‌وه به‌خشی بووی به‌ نه‌نه‌م . نه‌نه‌یشم ماچی ده‌کرد و ده‌یخسته
سه‌ر چاوه بچووک و ته‌ویله کورته‌که‌ی و دووعای ده‌کرد .

به‌رده‌وام به‌ ده‌م لیو جوولاندن و دانه‌دانه‌کردنی ته‌زیحه‌کانییه‌وه،
سه‌لاواتی ده‌دا، سه‌لاواته‌کانی، هینده میهره‌بانانه بوون، دلی مروقی
والی ده‌کرد، به‌ خوئی بلیت: به‌م سه‌لاواتانه نه‌رم نه‌رم ده‌رگا‌کانی
به‌هشت ده‌کرینه‌وه . له سه‌ر چه‌سیره به‌ قامیش چنراوه‌که دانیشتبوو .
سه‌رنجم ده‌دا . هه‌تا زیاتر لیی ورد ده‌بوومه‌وه، ئارامتر ده‌بووم . هه‌لسام
له مه‌رکانه‌ی ته‌نیشته‌کۆله‌که‌ی هه‌یوانه‌که، جامیک ئاوم بو برد و
فه‌رمووم لی کرد:

- ده‌ستت خوش بیت، که‌سه‌که‌م .

- عافیتت بیت نه‌نه گیان .

به‌ گوتنی گیانه‌که، سه‌یریکی کردم و زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی خسته سه‌ر
لیوه باریکه‌کانی . کاتیک زه‌ره‌خه‌نه‌ی ده‌کرد، چرچی پشت لیوه‌کانی
پر ده‌بوونه‌وه و شوینی خه‌تیکی سپیان لی دیار بوو . نه‌م جاره

دهمويست نهينى تری لی بزائم . نهينىيهک نه پهيوه ندى به م شاره وه
هه بيټ، نه به باپيرمه وه . دهمه ويست له باره ی خوږه وه قسم بؤ بکات .
پيش کردنه وه وه ی باسه کانی باپيرم و شاره که ، پای بکيشمه ناو ژيانى
خوږه وه .

- نه نه : تو به بيرت بيټ يه که م جار مالتان له کوږى بوو؟

چووزانم ، له کوږه دښه کی سهر سنوور .

- نه ی نه ت خوږيند؟

پؤله له سه رده می نيمه خوږيندن زؤر زؤر که م بوو ، هه يش بوایه
ده با شاره و شار برؤيت . نيشی کچان نه بوو بخوږينن ... نيشی کوپان
بوو . له ناو کوپانیش دا زیاتر کوپى خوا پیداوه کان ده یان خوږيند . کښى
هه نجه ی به خوږيند بوو بيټ به مه لا به کاسه ی مالان خوږى به خوږ
بکات . خه لک جوتيارى ده کرد ، باخه وانى ده کرد ، له خه می قوتیک
نان بوو ، هه ی هوو .

- نه ی براکانت ، باوکت چى؟

دانشه پؤله ، با يه ک دوو حیکایه تت بؤ باس بکه م . نيمه نه هه ژار
بووين ، نه ده وله مه ند ... يانى به به شى خوږمان پازى بووين ... من
کچىکى باریکه له ی سپى پهنگ ... مالى نيمه و هه وزى ژنان زؤر دوور
نه بوو . تا نه و کاته ی باپيرتم ناسى ، نه وه نده دوور نه که وتوومه ته وه
له مالى خوږمان ، باسى بکه م . هه وزى ژنان دوا شوينى من بوو . نه ک
له بهر نه وه ی نه یان ده هيشت ، له بهر نه وه ی گونده کاو لېوه که ، هه ر
نه وه نده بوو ، له م سه ره وه بانگى که سيکت بکر دايه له و سه ره وه گوږى
لی بوو . جار جاره باوکم ، به په حمه ت بيټ ، ده چوو بؤ شار ، شه کر و چا
و که لوپه لی پښوېستى ده هيتا . له و تووتن و گه نم و پاقله و نوکه ی ، له
پنگه ی زاربعه کانښه وه ده يکردن ، به شى پیداويستى خوږمانى ده کړى .
نښاره يه ک باوکم له سه ر تاشه به رده که ی بهر مال دانيشتېوو . له
دوره وه سيټه رى رېبواریک ده رکه وت . باوکم خوږى ناسا ، هاوارى لی

کرد: هۆ کاکى پېښوار، پوو له ئيمه بکه، مال به ميوانه وه جوانه .
پېښواريش هات... گه نجىکى قيتى جوانکيله ... تيشويک به کوليبه وه...
له تهنيشت باوکم پالى دايه وه و منيش جاميک دووم بو برد. که لئوى
نا به لئوى جامه که وه، له ژير چاوه وه سه يريکى کردم. چاوه تيزه کانى
چه قينه دلّم. پېښواره که باپيرت بوو کورم. نه ليساس بوو نه ليساس.
خودا بمسووتينيت درو بکه م، دلّم خيراتر لئى ده دات. يه که م جارم
بوو پياويک ببينم، يه کسه ر بچيته دلّمه وه. تا ماستاوه که ي خوارده وه،
خه ريک بوو دلّم ده ر بيت... هيزم تيدا نه ما. که ميکى تر بوه ستامايه،
باوکم هه ستى ده کرد شتيکمه. کاتيک خواردييه وه و سميله ره شه کانى
چه قيبوونه ناو ماستاوه که، ده تگوت تالى سميله کانى به ناو گيانى
من دا ده چه قن. که لئى تير بوو، ده ستيکى به سميله کانى دا هينا
و هه ر به چاوه قورسه کانى سه يريکى کردم و ده ستخوشيبه کى لئ
کردم. نه و ده ستخوشيبه جوانترين ديارى بوو بو من. له مالى ئيمه
به هوى دلفراوانى باوکمه وه، دايمى خوا ميوان حازر بوو. هه موو
ميوانتيکيش شتيکى ده ده يتى ده ستخوشيبه کت لئ ده کات، که چى
هيج ده ستخوشيبه ک وهک ده ستخوشيبه که ي نه ليسا، دللى منى خوش
نه کرد. هه زم ده کرد زوو زوو شتيک ببه م، زوو زوو سه ريک بده م تا
قسه يه ک، چاوتيبيرينيک له به ينمان دا پوو بدات. من چون بوو بووم بو
نه و، نه ويش وا بوو بو من. قسه ي زورى ناويت کورم، چيروکى ژيانى من
له گه ل باپيرت ده ست پئ ده کات، پيشووتر ماله وه، ئيشکردن، چون
بو سه ر گه نه جارپه کان، سه ر کانى. دانيشتن به ديار قووتيله يه که وه تا
خه وت لئ ده که ويت. ژيانه که ي من وا بوو. باپيرت هات گوپى. بردمى
بو شاران، بردمى بو باخ و گه پان. ده ستى خسته ناو ژيانم و يارمه تى
دام جيگاي خوش ببينم. ته نها يه ک ناواتم نه هاته دى، هه زم ده کرد
پيش مردنى بمبات بو حيجاز. که چى ده يگوت بو کويى ده چيت پوونه ؟
بو ناچيت دللى هه ژاريک خوش بکه يت... به خودا دللى هه ژاريک خوش

بکەیت، باشتره له چوونت بۆ حیجاز.
دهی ئیتر وا بوو.

- باشه نه نه گیان. شتیکه نییه باسی بکە ی؟

- نه به چاوی کورپی خۆم. نازاره که م لی بسه نییت، گەر درۆ بکە م.
نه وه هه موویه تی. سه ر خرپ گیان، نه نه ت وا ژیاوه، نه نه ت به بی
نه لیا س، تامی ژیا نی نه کردوه.

رۆيشتنه كهى بانخان

كه ئازاوه كان زۆر بوون، شتيك نه ما دوو براكه م پيکه وه کو بکاته وه .
هه ريه که يان بو لايه کی راده کيشا، هه ر چه ند هه ولمان ده دا له شوينیک
بوهستن، سوودی نه بوو . دوستم کوپي پينه چي، دهردی ناو کوشکه کان
له هه موو دهردیک سه ختتره . ماله کانی نه و بهر له م په نجه ره وه سه يريان
دهکه م و به خيلي به ژيانه ساده و جوانه که يان ده به م . نه و دلته نگیيه ی
له ناو کوشکه گه وره کانه، له هيچ مالیکي تر دا نييه . مروف کاتيک
چوه ناو کوشکيک و خوئی بينييه وه، خه لکی تر له ده وروبه ری دان،
جوانييه کانیش له پيش چاوی نامینن . جوانی له چاوی که سيک له
ناو کوشکه کان دا ده ژي، نه و جوانييه نييه له بهر چاوی که سه کانی
ده ره وه ی کوشکه کانه . تو نه مه نازانيت، تو کوپي پينه چييه کی و نه و
شانه ت نه بينيوه و دلنيايشم ده رکيان پی ناکه يت . دلخوش که سيکه،
نايه ويټ کوشکيک بکاته قه فه زی ژيانی . کاتيک ئاره زوه کان زۆر بوون،
خوشه ويستييه راسته قينه که بار ده که ن . کوشکه که ی ئيمه هه موو شتی
لی بوو، جگه له و خوشه ويستييه ی مروف بو براکانی، بو خوشکه کانی،
بو که سه کانی هه يه تی .

که چوو يته ناو کوشکی ده سه لاته وه، ده بيټ له بهر ده رگا که پوچه
پاکه که ت فری بد هيت . بته ويټ پوحت به پاکی بمينيټه وه، نابيټ
بکه ويته شوين ئاره زوه کانت . له ناو کوشک دا، پووبه پووی که سانیک و
پووداوگه ليک ده بيټ، پوحت کال ده که نه وه . ئازاوه ی ناو خيزانی ئيمه،
بوه برينیک به سه ر گيانی هه موومانه وه . دوخه که تا ده هات خراب و

خراپتر ده بوو. له هه مووی ناخوشتتر، ده بوايه کاتي ناخواردنیک له سهر
سفره يه ک پیکه وه دابنیشین و ده مامک بکهین، تا لای ده وروبه ره کانمان
وا پیشانی بدهین، هیچ پرووی نه داوه. به یانییه ک له ده وری سفره که کو
بوو بووینه وه، ته نها که سیک له نیوانمان دا نه بوو، بانخانی برامان بوو.
نه که س ده یویرا بپرسیت له کوئییه، نه که س وا خووی پیشان ده دا،
له ناومان دایه. له نیوهی خوانی به یانی دا، وه ک زهنگی کلیسایه ک
له په نای گویت دا بیټ، دهنگی دایکم به رز بوه وه، هر که ناوی بانی
هینا، هه موومان راچله کین. که دایکم پرسپاری کرد:

— کوا بانخان؟

میری گوره هه ناسه یه کی هه لکیشا و سه یریکی دایکمی کرد. له
وه لاهه که ی ده ترسام و چاوه رپی شه ریکم ده کرد. نه ماما ده مزانی میری
گوره له پرووی دایکم دا قسه ی نابه جی ناکات و نایه ویت دلی دایکم
گرد بگریټ. میر بانگی نانده که ی کرد و هه والی پرسپی تا دلنیا یییه ک
بداته دایکم. نانده که یش به ستاییشیکه وه خووی چه مانده وه و گوټی:
— هر نیستا بانگی ده که م.

پویشټ و پاش که میک گه رایه وه. له به رده م میر دا خووی چه مانده وه
وله ژیر لیتوه وه چرپاندي به گوټی دا له ژووره که ی خووی نه بوه و
نامه یه کی به جی هیشتوه!

خووی ناسا، نامه که ی کرده وه. پاش که میک ناوچاوانی گرژ بوو. بی
هیچ خو شله ژانیک، گوټی:

— پویشټوه!

نامه که ی دایه دهستی من، سه یرم کرد نووسرابوو:

سلاو له که س ناکه م جگه له دایکم.

من به نیوه ناموم. هه موو نه و شتانه ی کردم، بو نه وه بوو، هه ست
به نامویی خوم نه که م. پوژبه پوژ مه یلم به ره و نه وه ده چوو، که من
که سیک نیم له نیوه. مروټ که شکوی شکا، ژیانیک نامینیت بوی

بژیت. ژیان شکۆیه، له گه‌ل شکاندنی دا ده‌مرین. من له ئیوه نیم، به
چاوی ئیوه، له‌م دونیایه‌ دا، خراپترینی خراپه‌کان هه‌بیت، له‌ سه‌رووی
هه‌موو خراپه‌کانه‌وه‌م.

نازانم چاکه‌ و خراپه‌ چیه‌. به‌س ده‌زانم، بۆ ئه‌وه‌ی له‌وان نه‌چیت،
پێویسته‌ کارێک بکه‌یت خۆت باوه‌رت پێه‌تی نه‌ک به‌ باوه‌ری که‌سانی
تر کارێک بکه‌یت، پێچه‌وانه‌ی بپرواکانی خۆت بپیت. به‌ بپرواوه‌ ده‌یلیم،
کارانیکم کردوه‌ خۆم باوه‌رم پێی بوو نه‌ک ئیوه‌.

ده‌پۆم، باش بزانی دیمه‌وه‌، به‌ جۆریک دیمه‌وه‌ شته‌کان گۆرابن.
ئهو پۆزانه‌ کۆتاییان هات، ئیوه‌ پێکه‌وه‌ شکۆی منتان ده‌شکاند،
پۆزانیک دین من به‌ ته‌نیا، شکۆی ئیوه‌ ده‌شکینم. سه‌یری لا په‌ش و
سه‌وتاره‌که‌ی سه‌ر پوو‌خسارم بکه‌ن، جوان سه‌یری بکه‌ن، ئه‌گه‌ر ئه‌م
میرنشینم وه‌ک ئه‌و لا سه‌وتاره‌ی خۆم نه‌سه‌وتاند، با دونیا هه‌ر بۆ
ئیوه‌ بپیت. چ ده‌ردیک له‌ دلی من دایه‌، قه‌تره‌قه‌تره‌ ده‌یخه‌مه‌ دلی
هه‌مووتان. که‌س بریار نادات، ده‌بیت ژیان به‌ ده‌ست ئه‌و بپیت. هه‌ر
که‌سه‌ و بۆ خۆی ژیانیک هه‌لده‌بژیریت. ئه‌و کاتانه‌ی هه‌ستم به‌ ته‌نیایی
له‌ ناو ئیوه‌ دا ده‌کرد، ئه‌وه‌یشم له‌ پیش چاو بوو، پۆزیک دیت ئیوه‌
هه‌ست به‌ ته‌نیایی ده‌که‌ن له‌ ناو ئه‌م دونیایه‌ دا.

ناینده‌ی شته‌کان له‌م سه‌رده‌مه‌ دا، وه‌ک خۆتان ده‌لین بۆ چاکه‌که‌ران
نییه‌، بۆ خراپه‌که‌رانه‌. با وا دابنیتین خراپه‌کاران سه‌رقافله‌که‌یان منم.
دیمه‌وه‌ و شارێک و میرنشینیک دروست ده‌که‌م، میرنشینیک له‌وه‌ی
ئیوه‌ نه‌چیت. ئه‌مه‌ ژیانه‌ و شه‌ره‌، ته‌نها ئازاکان شه‌ر ده‌به‌نه‌وه‌. تۆ
هه‌ی میرهودار، له‌ گه‌ل تۆمه‌، خۆت ئاماده‌که‌ له‌م نزیکانه‌ تۆفانیک
په‌وت تی ده‌کات، چیت دروست کردوه‌ ده‌بیته‌ هه‌ی من. میژوو به
که‌رێکاره‌کان نانووسریته‌وه‌، به‌ شه‌رکه‌ره‌کان ده‌نووسریته‌وه‌. خۆت زۆر
به‌ ژیر ده‌زانیت، ژیری به‌رامبه‌ر خه‌نجه‌ریکی تیز، گه‌مژه‌یییه‌. خه‌نجه‌ری
تیز، به‌ خه‌نجه‌ری تیزتر وه‌لام ده‌دریته‌وه‌. ده‌ست له‌ عه‌قڵت هه‌لگره‌ و

خه نجه ره که تیز بکه، تا بیمه وه .
باقی وه سه لام .

نای خودایه، چ نامه یه کی هه ره شه نامیز و سهخت بوو . که ده تخوینده وه، وات ده زانی نانه که ی به یانی ته واو ناکه یین و به خوی و له شکرینکی بیگانه وه ده دات به سه رمان دا . دلّم که میک ته نگ بوو . له گه ل دلته نگیه که ی خوم دا، ده رکم به هه ناسه ته نگی میری گه وره کرد . چاوی ده گپرا و که میک به قورسی هه ناسه ی ده دا . بیری له پرووداویک ده کرده وه . له وانه یشه بیری له هیچ نه کرد بیته وه و په شیمانیه کانی خوی هاتبنه خه یالیه وه ... تازه قه وما ... بانخان پویشته و پویشته که یشی بو ئه وه یه بگه پیتته وه کوشکه به سه رمان دا برپووخینیت، پیکه وه ته پرووشک بوستینیت . که سیک له نیوان خیزانه که مان دا پوژیه پوژ خه مبارتر و بیده نگتر و لاوازتر ده بوو دایکم بوو . دایکم تا ده هات ده پووکایه وه . ته ماشای ده سته کان و پرووخساریت ده کرد، یه ک دوو چل ئیسقانی مابوو ... ته واو گرموله بوو ... مه راقیک لئی دا ... نانه که ی پی نه خورا و به له رزه له رزه له ساو جی هیشستین . جیهیشتنی دایکم له سه ر سفره، نه وپه ری تووره بوون و نارپازیبوونی بوو . قهت پووی نه داوه، دایکم له سه ر سفره هه لیسیت، تا هه موومان له نانخوردن نه بینه وه . دوا ی هه لسانه که ی دایکم، له سه ر نوینه که ی له هوده که ی پال که وت، تا پوژی مردن نه ی توانی هه ستیتته وه . له گه ل پویشتنی بانخان دا، دایکیش پویشته .

له تو ده پرسم دوست ...

تو له مالیکدا بژیت، نه مه حالی بیت، با هه موو دونیاش هیی تو بیت، به که لکی چی دیت؟

- تا ئیستا بیرم له مالیک ی له و جوړه نه کرد بوه وه . من له م دیوی دیواره کان و ناو حه وشه که ی کوشکم دیوو، یه ک جاریش چوو بوومه

دیوه خانه که ی میر. فریووم به جوانیی کۆشکه که خوار دبوو، بی ناگا له وهی له ناو جوانییه کان دا، نازاریک هه یه ... بو من خوشترین و نارامترین شوینیک بوو، دیبیتم. وای له ناو نه و کۆشکه جوانه دا، چ عه زابیک هه یه. چووزانی، خو کئی ده زانیت له ناو شته جوانه کان دا، برین نییه. هه ر وا له دووره وه خه مم پی ده خوارد و ناو اته خواز بووم یه کیک بم له وانهی ناو کۆشکه که بم. کاتیک گویم له چیرۆکه کانی ده لالی میرزاده گرت، له خه ونه که م په شیوان بوومه وه. تا ده هات زیاتر بروام به خۆم ده هیئا، خوشیی ژیان و چیریی ژیان مه رج نییه له ناو شوینه خوشه کان بن. تیمساح چیر له زه لکاو ده بینیت. بوقه کان له زه لکاوه کان دا مه یلی گورانی ده که ن. ده کریت له شوینیک بژیت، زه لکاو بیت و دلخوش بیت. ده یشکریت له باخیکی جوان و کۆشکیکی گه وره دا بیت و غه مگینترین و نارامترین که س بیت. پرووداوه کانی ناو کۆشکه که ی میری گه وره، که ئیستا گویم لییان ده بیت، به سن بووم تا تی بگم، له و دیوه دیواره به رزه کانه وه چ خه نجه ریک به ناو دلله کان دا کراوه.

هیچ نه وت، له هه وای په شیمان بوونه وه دا بووم. ته ماشایه کی ده لالی میرزاده م کرد و سه ریکم بو له قاند. یانی پاریم به قسه کانت و تو ژیان تۆر له من تالتره. راسته کوری پینه چیم و نه سه بم ده چیته وه سه ر پینه یه کی دراوی پیلوویک، به لام له تو خوشبه خترم، که وه ک میرزاده یه کی نازدار له ناو کۆشیک بوویت.

۲

ناره زوو، براگان ده کاته دوژمن و
دوژمنه کان ده کاته برا.

سەردەمی میری نوئی

سەردەمی میری تازە، سەردەمی گەرە بوونی من بوو. لەو سەردەمە دا بە خەوشەکانییەو، خانەقای تازە درووست راو تاقمیک زانای نوئی پوویان لە شارەکه کرد. لەگەڵ هاتنی میری نوئی، بپریاری دا، کۆمەلێک زانا و کۆمەلێک جوولەکە ی تر بهینیتە مەملەکه ته کهوه، بە قەولی خۆی، تا زانست و بازار گەشه بکن. جوولەکه کان پوویان بکردایە ته هەر شوینیک، ئیدی ئەو شوینەیان دەکرده جیی بازرگانی. دیار بوو میر لە قوستەنتینیە سوودی لەو شارە دیبوو، بۆیە بانگی کرد بۆ ئیتره. زۆری نه برد تیگه ییشتین قسه کانی و هینانی ئەم که سانه، بۆ مەبهستی خۆی بوو و بەم پووکه شییهی دەیه ویست کاره چه په له کانی بشاریتەوه.

سۆنە ی جوولەکه به بۆنە ی هاتنی تاقمیک جوولەکهوه، هینده ی تر پله و پایە ی کۆمەلایه تی به رز بووهوه. زاناکانیش که له شاری سه مه رقه ندهوه هاتبوون، چه ندین زانستی جیا جیان له گەڵ خۆیان دا هینا. له وه ته ی من بیرم ده که ویتەوه، پاش ماوه یه ک شه ر و قه لاچۆکردنی ده سته ودا یه ره که ی میری کۆن، سەردەمی میری نوئی، باج و خه راج له سه ر خه لک که می نه کردبوو، به لام خه لک که می ک حه وا بووه و شاریش له جاران گەرە تر بوو.

ئێواره یه ک له گەڵ فه قییه کی هاو پیم، پیکه وه سه یری حه وزی ماسییه کانمان ده کرد. هاو پیکه م، ئازاری که سیکی دابوو، ئازاریک ئیشه که ی ده گه ییشته من، به لام هیچ کات بپروام به وه نه ده کرد،

تاریکیهک له ناخی هاورپیکانمان دا هه بیته له خه نجهر خراپتر بیت. سهروهختیک ده رک به و درنده بییه ته نیشتمان ده کهین، پووداویک پووی دابیت، که پووداویک پووی دا، نهوسا حالی ده بین، له ناوه موو مروفتیک دا مندالیک و درنده یهک هه یه، دروود بو نهوانه یان درنده که وه خه بهر ناهیتن. من دواي نه و نازاره خولیا یهک دای له سه رم، خولیا ی گه ران به شوین مروفت دا، یانی بزانه مروفت چیه له م سه رزه مینه؟ هه ستم ده کرد، له حوجره کان دا، خولیا که م نادرزه وه. بو تاریکیهک ده گه رام له مروفت دا بوونی هه یه و له خه یالم دا که لکه له ی ده کرد. به هو ی خویند نیش سه وه زور شوینم ده دی، له م خانه قاوه بو خانه قای تر، شوینی زور گه رام، هه چیان تروسکاییهک نه بوون، تا من له مروفت نزیک بکه نه وه. نه م ما له شاره که ی خو م دا، دیوانه یهک هه یه! دیوانه یهک که مترین کاتی له گه ل مروفته کان و زورترین کاتی له شوینه چوله کانه. ده بوایه بکه ومه شوین دیوانه که، تا سه ره داویک له باره ی ژیره کانه وه بزانه. دیوانه یهک، به نیو کووچه و کولانه کانی شار دا ده گه را. خه لکی گالته یان پی ده کرد، به ردیان تی ده گرت. هه ر جاریک گالته یان پی بکر دایه، دیوانه غه مگین ده بوو! هه ر جاریک به ردیان تی بگرتایه، دیوانه بیده نگ ده بوو! نازاردان به شیکی به رده وامی ژیا نی دیوانه بوو، بو یه کاتی نازاردانی به نیو کووچه یهک دا ده پویشته، مروفتی لی نه بیت و به دهنگیکی بهرز، به ناوازیکی جیاواز له ناوازی دهنگی مروفت، له گه ل کولانه چول و ده رگا داخراوه کان دا ده دوا:

"من

به ردها ورپیره ران نازارم پی ناگه یه نن،

نازار له ده ره وه نییه، له ناوه وه یه!

برینه که ی من له ناخم دایه، کی ده توانیت نه و برینه بکولینیتته وه؟
نیوه که ستان ناتوانن. به رده کانتان هه ل بگرن، به دلی خوتان بیوه شینن،
به س زمانتان دا بخه ن. زمانتان نازاری زوره. برینیک، زمانی مروفت

درووستی دهکات، سه ختتر و قوولتره، له برینیک خه نجه ریک درووستی دهکات. برینی ناوه وه، نازارده رتره له برینی سه ر پووی جهسته. هر که سیک ناوه وه ی بریندار بوو، باکی به برینه کانی دهره وه نییه. خاوه ن ژیرییه راسته قینه کان، بیده نگیه کت تی بگریت، نازاری زورتره له تاشه به ردیکی دهستی گه مژه یه ک. که سانیک زورترین به رد ده هاویژن، ژیره کان نین، گه مژه گانن... مروقی ژیر ناچه میته وه به ردیک هه لبگریت، تا نازاری که سیکی پی بدات... مروقی ژیر بو به رد ناچه میته وه، بو ژیری ده چه میته وه"

گویی بگرن دیواره کان، قسه بو مروقه کان ناکه م، گویی مروقه کان نووستوه. گویی بگرن به رده کان، له مروق نه رمتر.
من

گالته پیکه ران نازارم نادهن! نه وانه نازارم ددهن، خویان به ژیر ده زانن و من به دیوانه، به لام ژیری راسته قینه که سیکه، خوی لی بیته دیوانه و خه لکی به ژیر بزانیته."

کوچه و کولانه چوله کان، شوینانیک بوون، قسه راسته قینه کانی دیوانه ی تیدا ده گوترا. شار به گه وره ییی خویه وه، پی دیوانه یه کی راسته قینه ی تیدا نه ده بوه وه. به قه ولی خوه کانی مروق، له م دونیا یه دا ژیره کان زورترین، له دیوانه کان! وه لی به دوور له خوه به رده وامه کان، دیوانه کان بی زیانترین، له ژیره کان. مروقه به غروور و خو به ژیر زانه کانن، سه رزه مینیان کرد به شوینیک بیزارو، نه ک دیوانه کان. کاتیک دیمه نه کانم ده دی، پای ده چله کاندم، کی نالیته: دیوانه بوون گه پانه وه یه بو ناو خومان؟ کی نالیته: دهسته لگرتنه، له ناره زوه بیتامه کان و پشتکردنه له پووکه شگه راییی نه م دونیا یه و نزیک بوونه وه یه، له پاکي؟ کی نالیته؟ با له خومان بپرسین، بو نازاری که سه کان ددهین؟ بو خراپین؟ بو نارام نین؟ مروق چیه؟ من وه ک سوخته یه ک، تیشوه که م پره له م پرسیارانه. لای کی وه لامیان بدوزمه وه؟ دیوانه زیاتر کی

پاستییه کانم پی ده لیت .
 چ شتیک چه قی بوونه ؟ پرسیاره قورسه که لییره وه دهست پی
 دهکات . دیوانه ی خه لوه تنشین، له کووچه تاریکه کان دا له په نجره و
 ده رگا داخراوه کانی ده دا و نه م پرسیاره ی ده کردا
 کار گه بیسته نه وه ی دیوانه شوینیکی نه مابوو، تیی دا نارام بگریت .
 نارامترین شوین له م سه رزه مینه دا کاتیکه، مروقه کان خه وتوون .
 مروقه کان له گه ل له خه وه لسانیان، پیش خوبینینیان، نارامی تیک
 ده دن، بویه دیوانه ی خه لوه تنشین، هه تا مروقه کان نه خه وتنایه،
 نارامی نه ده گرت .

دیوانه ی خه لوه تنیشن، مندالان ده وریان ده دا و وهک گه وره کانیان،
 نازاریان ده دا . له بریی په لاماردانیان، به ناوازه تایبه تییه که ی خوی نه م
 گورانییه ی بو ده گوتن:

"مندالانی نایینده مندالانیکن، به پیی خویان ده چن بو خویندن،
 نهک گه وره کانیان بیانبه ن .

مندالانیک شوین گه وره کان ده که ون، کاری گه وریان پی ناکریت .
 ته نیا ده بنه سیبه ری گه وره کان و خویان سیبه ریان نامینیت . مندالانیک
 به ته نیا ریگای خویان ده گرنه بهر، ده بنه پووناکییه ک بو خویان و
 دونیا که یان ."

دیوانه هیچ قسه یه کی نه بوو بو گه وره کان، قسه گه وره کانی خوی،
 بو مندالان و دار و دیوار و کووچه چوله کان ده کرد . ده یگوت:
 "قسه یه ک پیویسته بگوتریت، قسه یه که بو مندالان .

گه وره کان له دهست چون، گه وره کان که مندالن، له باوه شی
 دایکیک دا په روه رده ده کرین، وه ختیک له به رده م ناوینه سه یری خویان
 ده کن، که میک گه وره بوون، یه که م شتی بیوه فاییی له گه ل ده کن،
 بیوه فاییی له گه ل ژتیک ده کن، سبه ی ده بیته دایک . من دهستم له وانه
 شووشتوه، پیم خوشه بو مندالان بدویم، تا مندالیی خویان له بیر

نهكەن و به وینهی گورهكان، دونياكهيان بچووك نهكه نهوه!
بچووكترین دونيا، دونیای مندانان نییه، دونیای گورهكانه، چونكه
تهنها پهوالهتی خویان دهبینن و به و پهواله تخوازییه یشه وه سهیری شته
گورهكانی جیهان دهكەن"

نهمدیوه پۆژتیک به دهنگی بهرز له گه ل گه وریهك بدویت، نه یشم
دیوه پۆژتیک به نزمی قسه بو مندالتیک بکات! نامۆزگاریکه ری سه ردهم
نه بوو، دیوانه ی سه ردهم بوو. بو ئه وهی خۆت بیت، پتیویست ناکات
پوو بکه یته ئه شکوت و کتیه كان، تهنها ئه وهنده به سه، پشت بکه یته
دونیا و پوو بکه یته وه ناو خۆت. قوفلی قسه كانی، به و رسته یه کۆتایی
پتی ده هیئا .

دیوانه به و جوړه بوو، خۆی گوته نی له ناو خه لکه که دا خۆی نه بوو،
کاتیک خۆی بوو، به کووچه تاریک و چۆله كان دا گووزه ری ده کرد .
شار له بهر چاوی جهه نه م بوو، یان باشتر بلیم: شوینی ونبوونی
مرۆف بوو. بازاری شاره كان له هیلانیه میرووله دهچن، له سه ره وه
ته ماشایان بکه یته، نازانیت کام له و مرۆفانه له هه موویان مه زنترو
جوانتره، ریک وه ک شاری میرووله كان. ئه م ما له سه ر تووله رییه کی
چۆل ریت بکه ویته سه ر پتی ریبواری ناو بازاره كان، ده توانی جوانتر
بیبینیت له هه شاماتی ناو شاره كان. یانی مرۆف به ته نیا بروات،
باشتر دیاره له وهی که له گه ل هه موان بروات. دیوانه هه ولی ده دا له و
شوینانه وه بروات، که متر مرۆفی لی بیت و زۆرتر خۆی .

به ته واوی په ریشان بوو بوو له خۆی، کاتی هاتبوو، پوو بکاته
شوینیکی دی، شوینیکی زیاتر بو خۆی بیگه ریئیته وه نه ک بیداته
دهست دهره وه . نه ی ده ویست ریکا کۆنه که بگریته بهر و پوو بکاته
ئه شکوت و کتیه كان، نه یشی ده ویست له ناو شاره كان دا به ته واوی
ون بیت. بویه دوور له کتیه كان و دوور له شاره كان، کووخیکی له و
نیوانه دا دۆزییه وه و به ته واوی کووچه و کۆلانه كانی شاری جی هیشت .

کروخه که ی شاری لیوه دیار بوو، کیوه کانیشی لیوه دیار بوو. له بهر
چاومه، کاتی جیهیشتنی، لای نه کرده وه بو شماره که، تا گه بیشته ناو
کروخه که ی. خه میکی زوری لیوه ده تکا... خه میک له خه می خه لکیکی

زور ده چوو به سهر شانی که سیکه وه.
به بریای خوم، چوون بو کروخه که، ناومیدبوون نه بوو له مروف،
به لکو سه برکردنی مروف بوو وهک خوی. دیوانه ی خه لوه تنیشین،
گوتارییژ نه بوو تا بیت له ناو شار و گونده کان بگه رییت، گوتاریان بو
بدات. جیا له هه لاکه ران زورترین ماناکانی بو ژیان و مروف له بیدهنگی
دا ده دی. پیویستی به وه نه بوو گوگره کان بدوزیتته وه، تا شته کانی
خوی بگه به نیت پییان. پیویستی به وه بوو قسه بو خوی بکات و گوی
له خوی بگریت.

له کروخه که دا، له ته نیاییه کانی دا هاواری ده کرد: دهنگیک له
ناخم دایه ده لیت:

"چاککردنی دونیا ئاسانتره، له چاککردنی مروفییک.

نه گهر تو نه گه ریته وه بو ناو خوت، ناتوانیت نه وانی تر ببینیت.
نابیت مروف وهک په یکه ر سه بر بکه یت. ده بیت مروف وهک ناوینه یه ک
سه بر بکه یت، خوتی تیدا ببینیت. بزانه له کوی ناوینه که خه وشیک
هه یه، خه وشه که چاک بکه ره وه، که خه وشه که ت چاک کرده وه، واتای
نه وه یه خه وشیکت له خوت دا چاک کرده ته وه. جیهیشتنی شماره کان
و مروفه کان، جیهیشتنی ناوینه یه ک و گه پانه وه یه بو ناو ناوینه که یه.
که سیک نه توانیت بگه ریته وه بو ناو خوی، نایشتوانیت دهره وه ببینیت."
یه که م پوزی دوری له مروف، زور ئاسووده و ئارام بوو. وهک
بزنه کتویییه ک ژیر خوی پاک کرده وه و به پووخساره غه مگینه که یه وه
تاویک له ناو بوونی روانی.. هه تا تاریک داهات، له جیی خوی نه جوولا.
له دوره وه دانیشتبووم، لیم ده روانی، تا نه چوه ناو کروخه که جیم
نه میشت. شه و به خه یالییه وه خوم لی که وت. بیرم کرده وه سبه ی

دەپت كارىك بىكەم زوو بىبىنمەۋە . بۆ من تاقانەترىن كەسە لەم شارە
دا، خەز بىكەم نىزىك بىم لىيەۋە و بچمە ناو ژيانىيەۋە . زەنگى قسەكانى،
لە زەنگى قسەى خەلكەكە ناكات . زەنگىك بوو مىشكى دەجوولاندىم .
كەيفىم بەو زەنگە دەھات و بىپىارم دا، بىكەۋمە شوينى . تەنانەت خۆيشم
دېوانە بووبووم، دېوانە بوونم لەگەلى پىن خۆشە .

پۆژی مردنه کهی دایه گه وره

نۆست، وهک باس م کرد بۆت، دواى پۆیشتنى بانى برام، دایکیم
پۆیشت، پۆیشتنىک به ته وای لایه کی ماله کهی چۆل کرد. که له
سه ر جیگه کهی پال کهوت، نه جارێکی تر گه پایه وه ناومان و نه
جارێکی تر، وهک دایک خۆی دهرخسته وه. نازانم پۆحی دایکم بۆچی
به سترابوو به پۆحی بانى کورپیه وه؟ خو ئیمه یش کورپی بووین. نه و
پۆیشتنه ی بان، وهک پۆیشتنى هۆش و پۆحی دایکم بوو. پالکه وتن
و بیده نگیه کهی تۆراندبووی له م دونیا و له ئیمه. پۆژانه سه رم لى
ده دا، خو م نه ده گرت زیاتر به دیارییه وه دانیشم، چاویکی کراوه ی ته پری
پاک... پوو خساریکی لاواز... پۆژ به پۆژ ئیسقانه کانی دهرده که وتن...
هه ناسه یه کی گه رم له نى وان لى وه کانی ده هاته دهره وه... ده سته کانی شی
نۆر به توندی نوقاندبوو. نۆدی له خۆی ده کرد تا که وچکێک شۆریای
ده خوارد. دلشکانه کهی هینده سه خت بوو، هه سقت به شکانه کهی
ده کرد. نا هه رگیز نه و پۆژانه م بى ر ناچن، نه و پوو خساره سپى و
لاوازه م بى ر ناچیت. خو زگه م به وانه ی، پى ش دایکیان ده مردن. بروام پى
ده که ییت یان نا، به درى ژایی ته مه نم هه ستم به بى که سى نه کردوه،
کورپیک بووم، بى باوک گه وره بووم. له و پۆژه وه ی بى ستوومه دایکم
مردوه، نه سى به ریک، نه په نایه ک، هى چم نه ماوه دل م بۆی لى بدات.
بى دایکی، بى که سى یه. به لى، بى که سى یه. منداله کان پۆحیان به
دایکیانه وه به ستراره، پۆحی دایک فری بۆ ئاسمان، منداله کان بیکه س
ده بن. کورپی باش، پاش دایکم بیکه س که وتم، خو م لى ون بوه. بریا

له گه ل دایکم بچوومایه . مندال نیم، به لام مندالییه که م پیم ده لئی، مندال
تهنها له ناو دایکی دا خوی ده دوزفته وه .

نه ما با بۆت باس بکه م ... ئیشی من نه وه بوو، به یانیان زوو، پیش
نه وه ی بچه سهر سفره ی خوانه که مان، بچم سه یریکی پووخساری
دایکم بکه م، ده ستیک بینم به پووخساره سپییه که ی دا . ناخ، نازانم
بۆچی هیچ کات قسه یه ک، تهنها قسه یه کی بۆ نه کردم، خو من کوره
بچکوله که ی بووم، من نازداره که ی بووم . بۆچی وا لیمان تورا؟ بۆ
قسه یه کی نه کرد و زمانی شکا؟ بۆ که پال کهوت هه لئه سایه وه؟
بۆ بهس به چاوه کانی سه یری ده کرد و ههستی به هیچ شتی کمان
نه کرد؟ که ده چوومه سهر کاره که م، نه م پرسیارانه م له خو م ده کرد .
که وتنی دایکم، تیری ک بوو بۆ سهر دلئی هه موومان، به تایبهت بۆ دلئه
بچوکه که ی من ... چهند کاروان ده هاتن بۆ شار، یه که م پرسیارم له
سهر قافلئ ی کاره وانه کان نه وه بوو: هه کیمیکتان له گه ل نییه؟

هه کیمی میرنشین و مهمله که ته کانی تر نه ما نه ی هینم، تا تیماری
ده رده کانی بکات . که سیان سهری لئی دهر نه کرد، قسه ی دووبارانه یان
ده کرد . پینکرا ده یانگوت: تازه پویشست، ناگه ریفته وه . هوشی له دهست
داوه، له دونیایه کی تر دایه، ورده ورده وای لئی دیت کهستان ناناسیت .
هیچی له بیر نه ماوه . ته نانهت خویشی بیر چوه . زه بریک بهر هوش و
خه یالی که وتوه، هینده قورس بوه لای، بهرگه ی نه گرتوه . هه کیمه کان
به م جۆره باسی دهر دیکیان بۆ ده کردین .

له م دواییه وه وهک په پۆی لئی هاتبوو . شلشل ده کهوت به م دیو
و به و دیو دا . به هیچ شتی کیش ده سته نوقاوه کانی نه ده کرانه وه ...
نه به شۆردن له هه مامی گهرم، نه به چه ورکردن و نه به په چه ته ی
هه کیمان . خاتوونی میر، خوا هه لئاگریت زور بۆی باش بوو . پوژیک
گله یی له و حالئ ی نه کرد، ده موچاوی نه دا به یه ک دا . من بیرم بیئت،
دایکم کارتیکی نه کردوه، ههست بکه م ناکوکییه ک له نیتوان نه و خاتوونی

میردا ههیه . چرای مالکه که ی دایکم، خۆی گوته نی من و شازاده بوو.
که چی دوا ی نه خوشییه که ی، نه به جووله یه ک، نه به نامازیه ک ده ری
نه بری، که ئیمه وه ک جارن شیرینه که ی دل ی نه وین .
دوست، نازانم بۆچی باسی نازاره کانی خۆمت بۆ ده که م! بۆچی
خۆم کردوه به حیکایه تخوینی ناو کۆشکه که ی خۆمان . ناگریک له
ناخم دایه، ده بیته ئه م ناگره باس بکه م، تا نه م کوریت . هاوده میکم
پیویسته گویم لئ بگریته، به کامی دل ی خۆم، چ ئاخ و داخیک له ناخم
دایه، بیهینمه دهره وه . رووخساره لاواز و کاله که ی تو، کاتیک سه یرم
ده که یته، له ده ستیک ده چیت، ده چیته ناو ناخم و غه مگینییه کانم
پئ دهرده هیته . وه لئ برینه کانی من ده بیته باس بگریته و ده بیته بۆ
که سیکیان بگریمه وه . با سه رت نه ئیشییم، خۆم نارپه حه تم وا ده زانم
تۆیش وه ک منیت .

- نا، نا، ده مه ویت میرزاده گیان، خۆشم دیت به گوینگریته لیت و
ده مه ویت گویت لئ بگرم . ده مه ویت بزانه جیهانی ناو کۆشکه کان چۆنه .
من کورپی ناو که لوپه له کۆنه کانم . ئه و مال ی تیی دا ده ژیم، به نرخترین
شتیک تیی دا، خۆشه ویستییه . من کورپی ناو خیزانیکی خۆشه ویستم .
که گوئی له تو ده گرم، ئه و کات ده زانم، جیهانه که ی من و تو چه ند
جیاوازه، ئیوه زۆر شتان هه بوو، با وا بلیم، هه موو شتان هه بوو،
خۆشه ویستیته نه بوو... ئیمه یش هیچمان نه بوو، خۆشه ویستیته
هه بوو، که وایه ئیمه باشترین له ئیوه . خۆشه ویستی گه وره تره له
ژیان . چیژله و قسانه ت ده بینم . دیویکی ترم بۆ پوون بوه وه، دیویک
هه ستم پئی ده گوتم، دیویکی زۆر خۆش و پر چیژه . ئاخ، چۆن خۆم
فریو داوه . نه خانه قاکان، نه بازاره بۆنخۆشه کان، نه زهرده خه نه
و پیکه نی نی نه نکم، نه سۆزی دایک و باوکم، وایان لئ نه کردبووم،
جوانییه کان ببینم، جوانییه ک که سی تر ده سستی ناکه ویت، تو تاقه
که س بوویت، گه رانتمه وه بۆ شوینی خۆم، توو گیانی پیاوچاکان قسه

بکه . قسه م بۆ بکه .
چورزانم، نه وهنده قسه له دلمه، بيانکه م نه وههستم لا درووست
دهبیت، بهرامبه ره که م ماندوو دهکات .
- خوینده وارییه که ت چۆنه؟

من میرزاده م ... مامۆستای تایبه تم هه بوه .. له زمانی عه جه مان و
عه ره بان و تورکانیش ده زانم ... عیلمی که لامم خویندوه ... سی جزمی
قورئانم خه تم کردوه ... خه تخۆشیم خویندوه ... چیم ویستوو مه به
دهستم هیئاوه، به لام به چی ده چیت؟
- بۆچی به چی ده چیت؟

پینکه نینیکێ کرد . ئە ی به چی ده چیت، ئیستا سه ره تای ژیا نی منه،
ناژاوه ی خیزانیک منی خسته ژووریکێ تاریکی واوه، هه تا ده مرم ده بیت
بیر له وه بکه مه وه، پروناکی ببینم!
- جا بۆ، برۆ بۆ شارانی تر .

چۆن؟

- تۆ ده توانیت له گه ل یه کیک له قافلەکانی بچیت بۆ شاریکێ تر و
بۆ خۆت له شوینیک ژیا نیکی تازه درووست بکه ییت؟ چۆن بیرت له مه
نه کردوه ته وه .

ناخ، دۆست من زیندانم پێ باشتره له غه ربی . به رگه ی ساتیک
غه ربی ناگرم . لیم گه پێ با ئەم هۆده و ئەم چرایه بین به گۆرم ...
نۆرم هه یه به سه ر سۆنه ی جووله که وه ... به شیکی سه روه ت و
سامانه که ی، به هاوکاری من په یدای کردوه . پیاویکی باشه، پیشتر
هاوکار و پشتوپه نای جووله کهکانی ئەم شاره، من و کاکم میری گه وره
بووین، به شسی ئەوه میراسم لای هه یه، تا مردن بیخۆم و ده موچاوی
نهدات به یه ک دا .

- نۆر باشه، ئە ی دایکت چی؟

ده یسان ده ستت خسته وه سه ر برینه کۆنه که م .

وهك خۆي مایه وه، پږ بوو له نازار، له گه لیشی دا ئیمه نازارمان
ده چه شت. تا پۆزی ده ستپیکردنی شه ره که و شکانی عه جه مان، کاکم له
شوینی خۆی نه جوولا. پۆزی شکانه که، له حه وشه که کۆ بوو بووینه وه،
هر یه که و بیری له شوینیک ده کرده وه، کتوپږ دایکمم بیر که وته وه.
هاوارم کرد، ئه ی دایکم؟

که س وه لامي نه دامه وه، چوومه هۆده که یه وه، وهک ته خته یه ک پال
که وتبوو... ماچیکم کرد... ده سته کانیم ماچ کرد... چرپاندم به گوئی
دا، دایه هه موو شتیک ته واو بوو، هه موو شتیک کۆتایی هات، به س
تۆ نامریت، ئیمه یش ده مرین. ئه وه ی تۆی خسته ناو جیگاوه، ئیمه یش
ده خاته ناو جیگاوه. دایکه تۆ تاقه قسه یه کیشته نه کرد، شتیکت نه وت،
به س یه ک شتم پږ بلی، به چاو... به لیو... به ده ست، به هه ر چی
بیته قه ینا، به لام شتیک بلی.

هیچ، وهک له گه ل به ر دا بدویم وا بوو. گوومانم له وه نه بوو، هه ر
بکوژیک بیته ئه م هۆده یه، نهک نایکوژیت، به لکو لیی ده سله میته وه و
ده ستی لی نادات. دواهه مین جارم بوو ببینم... قسه کانی خۆم کرد،
نازانم گوئی لی بوو، یان نا، نازانم هه ستی کرد، یان نا. کۆشکم جی
هیشته... کۆشکه که وهک پوو خساره تیکشکاوه که ی دایکم هاته پیش
چاوم. پاش ماوه یه ک بیستم، کاتیک بانخان هاتوه ته کۆشکه وه، یه کیک
له سوپاهی پیی گوتوه، نه خوشیک له وه هۆده یه دا که وتوه. ئه ویش
ده چپته ژووره وه، به هیوای میر هودار بیته، ده بینیت دایکه مه.

که میک لیی نزیک ده بیته وه، دایکم چاوی به نیو چاوانی ده که ویت،
چاوی داده خات. هه ر چه ند بانخان، ده ستی ماچ ده کات و ده یه ویت
چاوی بکاته وه، زه لی داد و هاواری سوودی نابیت و چاوه کانی بۆ
هه تاهه تابه داده خات.

ته نها بۆ ئه وه چاوی کراوه ته وه، تا جاریکی تر یه ک له دوا ی یه ک
کوڤه کانی ببینیت و نیتر لیکیان بنیت. دایکه کان وان... دایکه کان

ناپانە ویت وەك خوشكەكان و براكان بن، مندالەكانیان پارچە یەكن له
 گیانیان. کامیان خراب و کامیان باش بن، وەك پارچە یەك له خویان
 سەیریان دەكەن. پۆیشتنی بانی برام، دایکمی خست، هاتنە وەیشی
 دونیای لی تاریک کرد. من لەمە تی ناگەم، بۆچی بە پۆیشتنی پشتی
 له دنیا کرد و بە هاتنە وە و بینینیشی رووی له مردن کرد. بە خوا
 هیچ لەمە تی ناگەم... مەرگی دایکم، مەرگی میرنشینه کە ی هوداریش
 بوو. ونبوونی من و شازادە و خاتوونی میر بوو. مەرگی کۆشکە کە و
 خیزانە کە بوو. هاتنە وە ی بان، بە لایە ک بوو کە پیکە وە له یە ک سک دا
 گەرە بووبین. تۆ سەیری دنیا بکە، پیکە وە له سکی دایکک، له سەر
 سفرە یە ک، له ژیر سیبەری مالتیک گەرە بووین، کە چی ئارەز وە کان
 بۆ دەسەلات چ بە لایە کیان بە سەرمان دا هینا. ئیستا من چۆن بچم
 بە میری نوێ بلیم، گویم لی بگرە، له کاتیک دا توورە کە زەر دەکاتە
 خەلاتی سەری من. سەری من چ خەلاتیکە بۆی؟ بۆ دەبیت وا بیت؟
 نە پۆژیک ئازارم داو، نە پییشم خوش بوە ئازار بدریت. ئەوان شەپری
 شتیکیان دەکرد و منیش له شوینیکی تر خەریکی شتەکانی خۆم
 بووم، کە چی کە ناگرە کە هەلگیرسا، تەر و وشک پیکە وە سووتان.
 ئەمە کە ی راستە. کاول بیت میرنشینه کە. کەوتنی میرنشینه کە م پی
 ناخۆش نە بوو، شەرە کە یشم پی ناخۆش نە بوو، ئەمما مەرگی دایکم،
 مەرگی شازادە یە ک ی پەپوولە، مەرگی خاتوونی میر ئاخ، چ ئازاریکیان
 خستە سەر سینە ی من. نازانم بۆچی ناچم خۆم بدەم له سیدارە،
 بۆچی بە تەنیا بمینمە وە و ئازارە کان بەر من بکەون.

جاریکیان حە کیمیکی خوراسانی، باسی مروۆفی بۆ دەکردم، شتانیکی
 گوت، وە ک فالگرە وە سەیرم کرد، قسەکانی تۆژیک نە و عیک بوون. لەم
 نواییه بۆم پوون بوە وە، کە قسەکانی فال نە بوون، راستی بوون. من
 هۆشم تەواو نە بوە، بۆیە وە ک فال وەر مگرتن. حە کیمە کە پی گوتم:
 "کە سانیک دینە دونیایە وە بە شیان هەر ئازارە، کە سانیکیش

دینه دونیایه وه به شیان هر خوشییه . که سانیک دونیا ده سووتینن،
که سانیک ناوه دانی ده که نه وه، نه مانه هیچ جیاوازیان نییه، نه گهر
نه زانن بۆچی نه م کارانه ده که ن و بۆچی وا هاتوون . ونبوه کان پینگاکان
تیک ده دن ... پینگاکان له شوینی خویانن ... مرۆشه ون ده بیت و
نایاندۆزیته وه . ههول بده ونبوویک نه بیت و که سیش به شوین خۆت
دا ویل نه که پیت ... نه ناگرکه ره وه به، نه ناگرکوژینه وه ... له و نیوانه دا
پینگای سیهه م هه یه . "

قسه کانی زۆر ئالۆز بوون، زۆر له وه ئالۆزترن، وا به خۆرا وه ریان
گریت . وه لئ قسانیکن نه زموونم کردوون، به راستی له ژیان خۆم دا
نه زموونم کردوون . به شی من که سی نازار چه شتوه که یه، نه ی به شی
تۆ چیه دۆست؟ پیش جواب دانم، نیگه ران نه بیت پیت بلیم، کوری
پینه چیه که، بریا منیش وه ک تۆ کوری پینه چیه ک بوومایه، تا تامی
خۆشه ویستیم بکر دایه .

- نه باب، بۆ تووره بم . من به شوین به ش دا ناگه پریم، به شوین
شتیکی تر دا ده گه پریم .

- یانی چی؟ شتی وه ک چی؟

- لیت ناشارمه وه، ده میکه گوومانم له زۆر شت هه یه . خه ریکه
ده به که سیکی گوومانای، له خانه قاکان، له ناو ئایینه کان، نه وه ی
وه ری ده گریت یه قین و بی لۆژیکه . له وانیه بۆ پۆج باش بیت، به س
بۆ عه قل هیچ باش نییه . عه قلم پام ده کیشیت بۆ گوومان و لۆژیک
و پۆحیشم پام ده کیشیت بۆ ته سلیمبوون . له م نیوانه دا سه رگه ردان
ماومه ته وه، نیازمه پینگایه ک بدۆزمه وه له هر دووکی تی بگه م، بزانه
کامیان له منه وه نزیکه، هیشتا خۆم به سه رگه ردان ده زانم، چونکه
پینگاکه م نه دۆزیوه ته وه .

که میک لیم ورد بوه وه سه رسوورمانیک له پوو خساری ده رکه وت،
که نجیکی ژیر بوو، ده بزانی باس له چی ده که م . پاش بیده نگییه ک ئینجا

دهستی خسته سهر شانم، ئەم جاره زیاتر وهک که سێک دهرکهوت، که
خه می منی ههیه، کهسی ناو حیکایه تهکان نه بوو، که سێکی تر بوو.
پێی گوتم:

دهتوانی خۆت ماندوو بکهیت، حه قیقهت بێ ماندوو بوون نادۆزیته وه.
یه که م جار ده بێت پۆخت داپزینی، ته نیای بکهیت، تا پووناکییهک له
ناخت دا هه لیدی. پاشان بکه وهره شوین لۆژیک، دهیدۆزیته وه. ئەم
وانانه له مامۆستا و حه کیمه کانه وه فیڕ بووم. خۆم گه پیده ی هیچیان
نه بووم، تهنها بیستوومه و به تۆی ده لیم. ئازار نه ی هیشت به شوین
خه یاله کانم بکه وم، خه یالی گه نجیتیم بوون. ئازار منی دزی، منی برد
بۆ مهمله که ته که ی خۆی. یه که م جار باوکم پۆیشت، ئینجا شه پیک له
ماله که مان هه لگیرسا، نیوانمانی کرده نیوانی دوو شار. پاشان دایکم
و پاشان هه موومانی سووتاند. که سێک له ناو ئاگر دا هاتبیته دهره وه،
فریای چی ده که ویت جگه له ئازار... هه رگیز نه یهیت به پیکای من دا،
ئه مه داواکاری نییه پاستیه. له ناو کۆشکه کان دا جگه له ئاره زوو،
ئازار هیچی تر نادۆزیته وه. دوور بکه وه له ئاره زوه کان، نزیک ده بیته وه
له پۆج و لۆژیک. له وانه یه من ئیتر دوا ی دایکم، مردوو یه ک بم. به لئ
مردوو یه ک و هیچی تر نا.

- ئەم قسه یه م پێ ناخۆشه، زۆریشم پێ ناخۆشه. تۆ گووتت خه تم
خۆشه وایه؟

- به لئ، زۆر خۆشه.

- دهتوانی ببیته مامۆستام و نووسینم هه یه، پیکه وه بیان نووسینه وه
و له گۆشه یه ک دایان نین، تا کتیبیک له گۆشه ی خانه قایه ک دانین.
ده مه ویت کاریک بکه م، ئه و پۆژه ی تۆم له م ماله دۆزییه وه، بۆ
نووسینه وه ی قسه یه ک هاتبووم. له وانه یه نه تۆ بزانی بۆچی و نه
سۆنه ی جووله که یش پێی گوتبیت.

- نا، نازانم، بۆ کتیب هاتبوویت؟

- نا، سبه ی دیمه وه، که هاتمه وه له گه لّ خوّم تیانووس و مه ره که ب
 ده هیتم، له گه لّ دوو ده ستنووسی نووسراو، پیکه وه ده یانگوازینه وه
 سه ر تیانووس و ده یان نووسینه وه، به شیکی که میم نووسیوه، تویش
 به شه کانی تر بنووسه و پاشان جه لّدی بکه . به ش به ش کویان
 ده که یه وه و کاریکی جوانی لی دهرده چیت و جیگای خوشحالی
 ده بیت، نه و ریگایه ی هه لم بژاردوه ریگای گوومانه کانمه، ریگای پوحم
 نییه، ریگای عه قلمه . له م ریگایه وه شتیکی تی ده گه م . له وانه یه پوچی
 تویش ناسووده بکات .

■ رۆژی یه کهم

بۆ به یانییه که ی که رۆیشتم، ئیواره چون جیم هیشتبوو، بئ جووله
وهه مان شیوه له جیتی خۆی بوو! وام بیر ده کرده وه ده رکی به من
نه کرده! که میک خواردنیشم پی بوو ویستم وه ک رپیواریک خۆم
پیشان بدهم و سلاویکی لئ بکه م نزیك بوومه وه لیی بئ نه وه ی
ته ماشام بکات، به دهنگیکی غه مگین گوئی:

"شوین هیچ که سیک مه که وه، مروّف ده بیّت خۆی بیّت، نه ک
سینه ری یه کیکی تر."

وه ک چه پۆکیک بکیشن به سه رم دا، له شوینی خۆم پای گرم.
دهشم زانی برسیتی و دهسته ره ش و زبره کانی گیر کردبوو له به رده که .
بئ جووله، ته ماشام ده کرد، لایه کی کرده وه و بانگی کردم:

"هه ی مروّقی گه نج

نزیك به ره وه لیم، با بتناسم"

به یه ک دوو هه نگاو رۆیشتمه به رده می و به نه ده به وه نانه که م دانا،
زۆر به نه سپایی هه لسا چوو که میک ده ست و ده موچاوی شووشت و
هاته وه دهستی کرد به نانخواردن. له نیوه ی نانه که دا پرسى:

- چه قی بوون کوئییه؟

- هیشتا هه موو نه ستیره کان نه دۆزراونه ته وه، تا چه قی بوون
بدۆزریته وه .

- نه ی نه گه ر نه ستیره کان هه موو دۆزراونه وه، نه و کاته چه قی
بوونیش ده دۆزریته وه؟

- بئى گوومان دەبيت ئەو كات بدۆزىتتەوہ .
- بوون چ پەيوەندىيەكى بە ئەستىرەكانەوہ ھەيە؟
- بۇ مەگەر ئەستىرەكان بە سەرزەمىنى ئىمەيشەوہ بوون نىن؟
- دەكرىت ئەستىرەكان لە بىر بگەين و لە سەر ئەم تاقە ئەستىرەيەيش بوون بدۆزىنەوہ .
- باشە گەر لە ئەستىرەيەكى تر، وەك ئەم ئەستىرەيە مرۆقى لىن بىت، ئەو كات چى دەبيت؟
- تۆ باسى ويرانكردىن ئايىنەكان دەكەيت، من باسى بوون دەكەم .
- لە ئەستىرەيەكى تر مرۆف ھەبيت، ھەموو ئايىنەكان بەتال دەبنەوہ، بەلام كىشەى من بوون خۆيەتى نەك ئەستىرەكان و ئايىنەكان .
- باشە لە كوئى دا بۇ بوون بگەرىين؟
- لە خۇمان دا .
- يانى چى؟
- ھەر كاتىك خۆتت دۆزىيەوہ، دەتوانى بوون بدۆزىتتەوہ .
- يانى مرۆف چەقى بوونە؟
- بەلى مرۆف چەقى بوونە! مرۆفە مانا بە شتەكان دەدات، مرۆفە ناو لە شتەكان دەنىت، لە ھەر شوينىك مرۆفنىك ھەبيت، بوونىك ھەيە! لە ھەر شوينىك مرۆفنىك نەبيت، بوونىكى بئى بوون ھەيە .
- من باش لەم شتانە تى ناگەم، دەمەويت باشتر بۆم بوون بگەيتەوہ، تا تى بگەم .
- نە مامۇستا و نە پىشاندەر و نە نامۆزگارىكەرم، كەسىكم پرسىار دەكەم و بە شوين وەلام دا دەگەرىم، بۆيە لە شارەكان و لە مرۆفەكان دوور كەوتمەوہ، تا بە شوين بوون دا بگەرىم . ئەوان خەرىكى رىبابازى و خۆشلەوهرين، منىش خەرىكى بوونىكم لە ئەوان دا جىماوہ . پرسىارى من تەنھا لە گەردوون نىيە، لە بوونە . گەردوون خۆى بوونە، بەلام ئەوہى بوونەكە دەدا بە گەردوون، مرۆفە . يانى با

دوورنە پۆم، ئەو خواردنەى تۆ بۆ منت ھېناو، گەر من نەى خۆم و تامى نەكەم، مانا كەى لە چى داىە؟
- واتە، ھەموو ئەو شتەنەى لە گەردوون دا ھەيە، بە خواردنەكەى بەردەمىشتەو، مەرۆف مانايان پى دەدات؟

- ئەمە بىنەوانى پرسىيارەكەيە. بەلى، مەرۆف مانا بە شتەكان دەدات. دەشىت ھەموو شتەكان لە بوون دا ھەبن، وەلى جگە لە مەرۆف، كى مانايان پى دەدات. خواردنەكە من تامى نەكەم و من ناوى لى نەنىم، بوونىكە لە ناو بوونىكى بى مانا دا.

باشە خواردنەكە بدە بە گيانەو ھەرىك، وەك مەرۆف دەيخوات و تامىشى دەكات، كەواتە مەرۆف نىيە مانا بە بوون دەدات، شتەكان پىكەو ھە مانا بە بوون دەدەن.

- بىر بگەو، بەيانىيەك لە خەو ھەلسىت، ھۆش و زمانى مەرۆف نەمايىت، چى لە بوون دا دەگۆرپىت؟
- نازانم!

- ھۆش و زمانى مەرۆف، ماناى بە بوون داو، مەرۆقىش وەك بەشىكى زۆرى گيانەو ھەران ھۆشى نەبايە و وەك زۆرىنەيان زمانى نەبايە، شتەكان دەبوون، بەلام بەو بوونە نا، كە مەرۆف واتايان پى دەدا.

ھەرگىز بە شوين ئەم پرسىيارانە دا نەپۆيشتووم، چونكە پام دەكىشىت بۆ شتى تر، پام دەكىشىت بۆ ئەو ھى، كە زمان بوونە، يان ھۆش بوونە، واتە بە بى زمان و ھۆش واتا نادىتە بوون، بەلام دەزانم دەبىت پۆزىك بىت چەقى بوون بدۆزىتەو ھە... ئەو چەقە لاي تۆ مەرۆف، لەوانەيە لاي كەسىكى تر ھۆش بىت و لاي يەكىكى تر زمان يان پۆج، يان خودا بىت.

- خودا چەقى بوون نىيە، خودا ناراستەكەرى بوونە. ھەلبەت خودا يەك نا لە ناو ئايىنەكان دا باس دەكرىت، من ئەھلى بېوا بە خوداى

ناو کتیبانی ئایینی نیم. من ئەهلی تاقمیکم برپا به و خودایه ده که م، له
هۆش دا، له پۆج دا ههیه. خودا وهک عه شقه، له هۆشیاری دا پهیی
پئی ده بهیت، نهک له گیلی دا. مرۆف به بی ئایینه کانیش ده توانیت
خودا بناسیت، به لام له ریگای ئایینه کانه وه خودای راسته قینهی پی
ناناسریت. ئایینه کان خودا وهک درنده و میهره بان ده ناسن، به لام
خودا نه درندهیه، نه میهره بان، خودا هۆشه... ژیرییه، بۆیه خودا
چه قی بوون نییه، دروستکهری بوونه.

- که واته تو هیچ کیشه یهکت له گه ل خودا دا نییه؟

- نا، من کیشه یه کم له گه ل خودا نییه، بۆیه گوئی له قه شه
بچوکه کان و هاخامه بچوکه کان و مه لا بچوکه کان ناگرم. گوینگرتن
له وانه له خودات دوور ده خه نه وه. نامه ویت له و باره وه بدویم، ده مه ویت
ديسان بچمه وه سه ر بنه رتهی قسه کانم، چه قی بوون کتیه؟
- دهی که خو گوتت مرۆفه!

- به لام به و ئاسانییه کوتایی به و پرسیاره نایهت.

له م کاته دا، نانه کهی پتچایه وه، ئەم جاره جیاواز له جارانی تر،
به زه رده خه نه وه گوتی:

ئیتر تو لیم دوور بکه وه ئەی گه نچ، با که میک بو خو م بگه ریم، تو
به ریگا کهی خو ت دا برۆ و منیش به ریگا کهی خو م دا، شوینکه وتهی
خو ت به، نهک من. سوپاس بو سرووشت، که ده هیلت هه میشه
له گه لی بیت. دروود بو مرۆفیک، له سرووشت تی ده گات و ناتوریت
لی.

به بی خو تیکدان هه ستام، له کاتی پۆیشتن دا چاویم به کووخه کهی
دا گتیا، پر بوو له و مقه با کۆنانهی له شاره کانه وه کۆی کرد بوونه وه.
هه ندیکانی بو ژیر خو ی به کار ده هینان، هه ندیکی تریانی دانا بوون
به سه ر یه که وه، له و کاته دا چاو م چوه سه ر یه کتیکان، شتانیکی
له سه ر نوو سرا بوو. نووسینه که یشی به و خه لووزه ره شانه نووسی بوو

له ناگردانی کووخه که یه وه جی مابوون . ئوقره م نه ما بۆ خویندنه وهی
نوسینه که . ده بوایه ئیشیک بکه م ، تا به زوویی بیبینمه وه و چاوم به و
نوسینانه ی سهر مقه باکان بکه ویت . من نالیم دیوانه تاقه ژیر بوو ،
به لام ده لیم : دیوانه ی سهرده مه که ی خوی بوو . دوزینه وه ی که سیکی
وا له سهرده مه یکی ره واله تی دا ، وه ک دوزینه وه ی که وهه ریک بوو ،
له ناو قورای کۆلانیک دا . به ده م هازه هازی سهر م و پوو باره که ی
ته نیشته کووخه که وه ، به ره و شار گه رامه وه . هه ستم به جوریک له
په ریشانی و جوریک له خۆشبه ختی ده کرد . ئەمڕۆ بۆ من وانه یه ک
بوو ، ئەمما بۆ دیوانه ته نها قسه کردنیکی ئاسایی بوو ، به رده وام له و
دوخه دا ژیاوه ، بۆیه ئەو قسانه ی که وا نه بوون بۆ من ، له لای گرینگ
نه بوون . بۆیشی گرینگ نه بوو ، من چۆن تی ده گه م و چۆن فیڕ
ده بم ، فه قهت ده یویست مرۆفیک تاقی بکاته وه ... مرۆفیک دوور له
شاره که ده چیت بۆ لای . ده کریت خه یاله کانم ، که له باره ی دیوانه وه
ده یانلیم ، هیچی راست نه بن و بۆ خوی ، نه پیویستی به من بیت و
نه بۆیشی گرینگ بیت بمبینته وه ، له وانه یشه وه ک مرۆفه کانی ئەم
سهرده مه ، پیویستی به هاوده میک هه بیت . بینینه که ی له نزیکه وه ،
ته واو دونیا که ی منی په ریشان کرد ، ده بوایه نه خشه یه کم یان ، بیانویکم
هه بیت بۆ بینینه وه ی . تا نزیک ی شار بوومه وه ، بیانویک به خه یالم
دا نه هات ، تا بکه پیمه وه لای و لیم نیگه ران نه بیت . ژیا نی منیش به و
جۆره بوو ، ته نها ده مه و عه سران ده متوانی بکه پیمه وه لای دیوانه ،
چونکه به یانیان تا درهنگ ، له حوجره پیداچوونه وه م هه بوو ، پاش
نیوه پوانیش دهرس و پاشان ده چوومه دووکانه که ی باوکم و ئیشم
ده کرد . له و ده مه و عه سرانه دا باوکم ده هاته وه و ئیدی بۆ خۆم تا
مه غریبانیکی درهنگ ده متوانی ، بۆ کوئی ده چم بچم .

من سوخته بووم ، هیشتا نه گه بیشتبوومه قوناغی ئاماده . له
خانه قاکه ی خواره وه ، موده رپسه که مان ناوی مه لاشه ش په نجه

بوو، ئیوه کهستان مهلا شەش پەنجەتان نەدیوه، سەریکی درێژ،
قورقوورپاگەیی لە تاشە بەردیگ دەچوو لە نیوان ملی دا سەروخواری
دەکرد. بیستوچوار سەعات نەعلی لە پێی دا بوو، قاچەکانی گەرە
بەون، پەنجە گەرە کەیی قاچی هەر لە و خەرە بەردانە دەچوو، لە ناو
چەمەکان کۆ دەکرانەوه. پەنجەکانی تریشی وهک دارە خواریخێچەکان
بە سەر یەک دا پال کەوتبوون. فەقیرە شەش پەنجەیشی نەبوو،
تەنها وهک بلێیت: گۆشتیکی زیاده، یان تلۆقیگ لە خوار پەنجە
بچووکه که یه وه بوو، ئیتر ناویان نابوو، مهلا شەش پەنجە. دەنگیکی
گەری ناسازی پیوه بوو، خوشبەخت ئەو که سەیی هەرگیز گوئی لەو
دەنگە نەبوو، که بانگی دەدا. بە یانیان زوو دەچووینە حوجرە که یه وه،
هاوینان خویندن زۆر ناخۆش بوو، هاوینان دەرەوه خوشتر بوو لە
ناو خانەقا، ئەمما زستانان گرمە گرمی سوپا گەرمەگە و کزەباکەیی
دەرەوه، دەر سەکانی تەواو خوش کردبوو. بۆ خۆمان دادەنیشترین
(میم زەنە سیم. لۆژیک و قەواعید و...) چپوچیمان دەخویند. چی
لەو بابەتانەیی دەمانخویندن، خۆیان لە چوارچیوهی زمانی عەرەبی دا
دەبینییەوه، لە پالیشی دا وانە یه کی خۆیشمان هەبوو، وانەیی که له
شاعیرانی ناوخۆمان پێی دەگوت، تا ئیستایش، که چیرۆکیگ، قسە یه ک
باس دەکەم دەبیت بچمه وه سەر وانەیی که له شاعیران.

باوکم پینه چی بوو، پیللو، پیسته، کورتانی پینه دەکرد،
جاریه جاریش مشتەریه کانی دەر دەدلی خۆیان لای باس دەکرد و
دەیانگوت:

لایهک له دلمان دراوه، باوکیشم دەیکرد به پیکه نین و ده یگوت:
بۆچی ئەو دلە یشت پینه نەکەم؟ خو دل و کراس یه کن! پووی
نەداوه بۆژیک که سیک بیت بۆ لامان، کوپی بازرگانیک، یان ژنی
کوئالفروشینک، یان کچی عەتارفروشینک بیت! چی دەهات جوتیار
و حەمال و چی و چی بوون. بۆ نەگبەتی، دووکانه که ی باوکم و

دووکانه که ی شارۆی کوتالفروۆش و سۆنه ی جووله که یه ک دیواریان له مابهین دا بوو. هر که سیك له دووره وه سهیری بکردنایه، سهری سوور ده ما له شیوه ی قه یسه ریبه که . که سانیک هه ن، هرگیز دووکانه که ی ئەم دیو نابیینن و که سانیکیش هه ن، هرگیز پێیان ناکه ویته دووکانه که ی ئەو دیوا هر که سه و بو دووکانی خۆی و به پێگای خۆی دا ده پروات.

شارۆی کوتالفروۆش خانوێکی دوو نهۆمی گه وره ی هه بوو، خانوه که ی که وتبوه سه ر شه قامه سه ره کیبه که ی ناوه پاستی شار، په نجه ره شین و گه وره که ی نهۆمی سه ره وه، ده پروانیه فولکه گه وره که ی ناوه پاستی شار. له ناوه پاستی شار دا یه ک فولکه ی گه وره تیدا بوو، فولکه که شیوه ی بازنه یی بوو، چوار شارپێگا که ی شاری پێکه وه ده به سه وه، دووکانه کانیش به که نار شارپێگا که وه، وه ک پيشۆله ی سه ر تيله کان نیشته بوونه وه . ناوه پاستی فولکه که به گوڵی په نگا و په نگ و توژیک چیمه نی بێ په نگ رازابوه وه، نالیم هه موو شارپیک وه ک شاره که ی ئیمه هینده ی مه نجه لیک ده بیته، به س به خوا شاره که ی ئیمه هر مه نجه لیک خاک بوو، هه موومان یه کترمان ده ناسی و شاعیرانیش له زمانه شیرینه که ی خویانه وه کردبوویان به به هه شت له به ر چاوی پێواران! که سم نه بینیه من نه ناسیت و که سیشم نه بینوه له و شاره دانیشیت، من نه ی ناسم. گوایه شاری زۆر گه وره هه یه، بازاره که ی هینده ی شاره که ی ئیمه ده بیته، به س مه لا شه ش په نجه که گوپی له م قسانه ده بوو، سه د ئەسته غفیرو لالا له ده مییه وه ده که وته خواره وه و نه فرته ی له شارۆی کوتالفروۆش ده کرد، ئەم قسه نابه جیانه له گه ل خۆی ده هینیتته وه . نامۆزگاری ده کردین زۆر برۆا به و درۆ گه ورا نه نه که یین، ئەوه دژی کاری خواجه و شار له مه ی خۆمان گه وره تر نییه! جارنیکیشیان لیم پرسی، مامۆستا بۆچی هه موو پینه چیه کان ناویان چه مه یه؟ مه به ستم باو کم بوو.

یهک زلله ی کیشا به بناگویم دا و نه فره تیکی لی کردم، وام زانی
شتیکی خراپم کردوه! پاشان به دهنگه گرپه که ی پیسی گوتم: ئیتر
ناشوگری مه که ... خودا هه رگیز که سی دهوله مه ند و بازرگانی خوش
ناوین. دایم هه ژاره کان ده کاته نوینه ری خوئی له م سهر زه مینه. باوکت
پیاوینکی خراپ بوایه، خوا ده یکرد به بازرگان! خودا بیه ویت که سینک
سزا بدات، سه رووت و سامان به سهر دا ده پرتینیت. باوکت نازیزی
خوایه، بویه هه ژاره، هه ژاره کان نموونه ی نازیزه کانی خودان. خوا
خوئی ده زانیت چی ده کات. شوکر به، که کوپی شارو و سوونه ی
جووله که نه بوویت!

مه لا به جوړیک تیی ده که یاندین، هه ژاری ئیمان. شاروئی کوتالفرۆش
نوژی ده کرد، وه لی به بی ئیمانی ده زانی. موشته ریبه کانی به نه سپ
و عه ره بانه وه ده هاتن بو لای و ماله که یشیان زور گه وره و جوان
بوو. کچیکی سهر زلی مل کورتی هه یه، چاوی ده ریپوقیبه وه و کوپی
عه تاره که و کوپی مسفرۆشه که و کوپی که بابچیبه که ی لای خانه قا،
به یانی تا ئیواره له به رده م په نجه ره شینه گه وره که دا دین و ده چن،
تا چاوینکیان پی بکه ویت. جوانیش نه بوو تاوای بو بکه ن، به لام دلیان
چووبوه سه رووت و سامان و کوتاله که ی باوکی! کچه بچووکه که یشی
یه کیکی سهر پان بوو... ژنه که ی مه شهوور بوو به خوړازاندنه وه و به
جلی جوان... مه چه کیکی سپیی پر له بازن و غه بغه به یه کی شل له
ژیر ملی شوپ بوو بوه وه... یهک سمتی خری پانی پیوه بوو، که
ده پویشته وهک ته شته هه ویریکی شل سمتی ده هات و ده چوو...
به چ حالیک هه ناسه ی لیوه ده هاته ده ره وه... هه ر چی ژنانی شار
بوون به خیلییان پی ده برد! ده یانگوت: شارو جوجکه، نه وه نه لووله
که بابی بو برده ته وه، ماشه لاله موو گیانی گوشته... خو راستیشیان
ده کرد، شارو یهک توز بوو! سه ریکی بچووک وهک گویز و دوو ده سستی

كورت و ورگيكي خپ، له ورگي مندال دهچوو، به سهر قاچه كورته كاني
دا شؤر بوو بووه . خوا نه م گريټ ژناني شار باسيان ده كرد گوايه،
شهوان له سهر سمتي ژنه كهي ده خه ويټ و به تانيه ك دها به خوي
دا و تا به ياني جووله ي ليوه نايه ت. مه به ستيان بوو باسي بچووكي
شارؤ و زليي ژنه كهي بكن. كچه سهر زله كه يشي، زؤر له دا يكي
دهچوو، هيچي نه هات بووه سهر باوكي. كوره لچقرچا و قزبزه كان له
به رده م ماليان نه م سهر و نه و سهر يان ده كرد، خويان به يي كاره بوون
و باوكانيان پاره يان بويان په يدا ده كرد، خويان به پاره و سهر وه ت و
ساماني باوكيانه وه با دها و فركان فركانيان بوو، كاميان كچه ي سهر
زل له خوي رازي بكات و بكه ويټ به سهر خه زينه ي باوكي دا.

نهرئ بو هاتمه سهر باسي خه لك؟ بوچي خه ميك نه خوم بو
سبه يني و شتيك بكم تا ديوانه ببينمه وه؟ نه م خه يال و باسانه ي ناو
شار بو داويه تيه سهر م؟ ديوانه راستي ده كرد، شار ونت ده كات و له
خوتت دوور ده خاته وه، گهر نه م خه ونكردن و دوور كه وتنه وه نه بيت
له خوم، له بريي باسي خه لك، بيرم له كاريك بو به ياني بكر دايه ته وه،
باشتر نه ده بوو؟ ملي رپگام گرت بو ماله وه، يه ك دوو حه سيري كون
و به تانيه كي كون، كه له نه سپسوار يكي مشته ربي دوو كانه كهي باوكم
جي مابوو، كوم كردنه وه و به باشي به گوريسيكي به ن، پيچامنه وه و
له بهر ده رگاي هه يوانه گه وره كه دام نان.

دايكم كه بينيني لتي پرسيم، نه مانه ت بو چيه كورم؟

- دايكه گيان نه وه بو هه ژاريكه، بي شوين و بي جيورپيه؟

- قوربان ت بم پوله گيان، نه وه ي برسبيټ، خه مي برسبيه كان

ده خوات!

من بو نه وه م نه بوو نه و بيری لی ده کرده وه . بو نه وه م بوو بيانويکم
هه بيت، تا ديوانه نه ليت بوچي هاتوو يته وه بو لام. نه و شه وه پاش
شيوي نيواره، چومه تاقه كهي سهر وه، هه نديك وانه ي حوجره م

هه بوو پټیان دا چوومه وه و سهیری نه ستیره کانم کرد و بیرم له دیوان
ده کرده وه، تا خه و زوری بو هینام. به یانی له خه و پاچله کیم، به کم
شتیک به بیرم دا هات، دیوانه بوو. حهزم ده کرد نه مړو وانه کانی
حوجره زوو ته واو بین و زوو بگه مه وه دووکان و ئیشه کانی باوکم بکم
و به کسهر خۆم بگه به نمه لای، که چی هیچی به دلای من نه بوو. وانه کان
وهک جارن تا دره نگانیکی نیوه پویان خایاند و پاشان له دووکانیش
تا ده مه و عه سر باوکم نه هات. ده مه و عه سر که باوکم هات، زور به
خیرایی چووم کۆله که م له کۆل نا و، دوو سئ نانی وشک و هه ندیک
په نیریش له ناو مه نجه لای لای حه وزه که ی ناو حه وشه که بوو، نه وانیشم
تئ کرد و ریگای کووخه که م گرته وه بهر.

بیرم نایه ت چه ندیم پئی چوو تا گه بیشتمه نه وی، وه لئ زور نه بوو.
که نزیک بوومه وه، کووخه که دووکه لئیکی خاوی لیوه بهرز ده بوه وه
و دیوانه یش له سهر تاشه به رده که دانیشتبوو، سهیری خواره ی
ده کرد. نه وه ستام و نه ترسم هه بوو، به کسهر لئی نزیک بوومه وه و
سه لامیکم کرد... هیچ وه لامی نه دامه وه... خۆم کرد به کووخه که ی
دا و حه سیره که م جوان داخست و به تانییه که یشم لوول کرد، وهک
بالیفیک دام نا و پارچه نان و په نیره که م ده رهیتان و جوان کردمه وه
و له سهر مه قه بایهک دام نان و چوومه به رده می و فه رمووم لئ کرد
نانه که ی بخوات. به چاوه قوول و تاریکه کانی تاویک لئی روانیم، ئینجا
به بیده نگی هه لسا و چیم پئی گوتبوو وای کرد... قزّه دریز و چه ور
و بریسکه داره کانی بردبوه دواوه و یه واشیک شوپ بوو بوونه وه به سهر
شانه کۆماوه کانی دا... سمیلّه سپییه کانی به ده ست له ناوه پاسته وه
کردبوونی به دوو که رته وه و به ته واوی لیوه نه ستوره کانی که وتبوونه
ده ره وه... ریشه دریزه که یشی به نه ندازه یهک لئی ده هات، له
مؤسیقارانی سه رده مانی کۆن ده چوو... برۆکانی وهک که پریکی چر
به سهر چاوییه وه خۆیان دابوو به م لا و به و لا دا... زور به جوانی

سەرئىچ دەدا و ئۇويش دەيزانى سەرنجى دەدەم، كتوپر گوتى:
"بۇ ئەوەى مرۆف بناسى،
سەيرى مەكە، قسەى لەگەل بکە .

پووخسارى مرۆفەکان شتیکە و بیرکردنەویشیان شتیکى تر. هیچ
مرۆفیک لە بنەرەتەو بە خرابى نەهاتو، ئایین و حیکایەت و فیکرەکان،
مرۆف خراب دەکەن، نەک مرۆف خۆى خرابەکار بێت. باشتىن مرۆف
مرۆفیکە، رینگ نادات فیکرەکان مرۆفبوونى لى بسەنەو و وەک خۆى
دەمبێتەو. بىرت نەچیت کورپى بچکۆل، بکوژان و سۆفییە گەورەکان،
بە پووخسار ناناسرینەو، بە کارەکانیان دەناسرینەو. مرۆفەکانى
سەر زەمىن پیکەو ریز بکە، نازانى کامیان خرابەکارن و کامیان
چاکەکار، چونکە پووخسارەکان راستى مرۆفەکانت پى نالین، مرۆف
وەک میو وایە، تا لى نزیک نەبیتەو، نازانىت کامیان باش گەییو
و کامیان گەنیو"

بى خۆ پەرىشانکردن، دەستى کردەو بە نان خواردن. هەستم کرد
پى خۆش دەبیت، پەیکیک بى لە نیوان ئەو و شار دا. یەک دوو جار
ویستم پرسىار بکەم، جەسارەتم نەکرد پرسىارى لى بکەم. بە تەواوى
چاوم چووبو سەر پووخسارە سەیرەگەى. دەمیک وەک دیوانە یەک
لە پىش چاوم دەردەگەوت، دەمیکیش وەک پیاویک خەمى دونیا بە
سەر شانییەو بێت. لەو کاتە دا سەیرم دەکرد، کتوپر نیگام بۆ لای
راستى گۆرا، بینیم لای دەستە راستییەو یەک دوو مقەبای گەورە
هەلپەسیرابوون، بە خەتیکى تۆزیک ورد و خواربوو، شتیان لە سەر
نووسرابوو. ویستم لەو کەمە پووناکییەى دەهاتە ناو کووخەگەو، لە
خەتەکان تى بگەم. چاوم لە سەر پووخسارى لادا و بە تەواوى چاوم
چو سەر خەتە پەشەکانى سەر مقەباکان. نازانم هەر شتیکم دەکرد،
چونکە بە نیگا و هەستەو دەمکرد، راستەوخۆ پى دەزانیم. نیگاکانى
بە شىو یەک قوول بوون نەم دەتوانى بە نیگاکانى دا بۆم پوون بێتەو

دهیه ویت چی بکات و چیم پی بلیت، که چی نه و بو من زور به ناسانی
دهیزانی به شوین چی دا دهگه پیم. بی گوتنی قسه یه ک دهستی برد بو
مقه پاکه و دانه یه کیانی دایه دستم. به زه رده خه نه یه کی پانه وه که به
سه ر پووخسارمه وه پاکشابوو، لیم وه رگرت. وه لی نه زه رده خه نه ی کرد
و نه تامازه یه کی دا. وه ک بلیت: پی گوتیم، له باتی نه و شتانه ی
بوت هی نام، نه م شته وه ریگره .

له ناو کووخه که به باشی خه ته که م بو نه ده خوینرایه وه . به بی
پرس، جورته تم دایه بهر خوم و هاتمه دهره وه، پووناکییه که ی دهره وه
دای له مقه با گه وره که ی دستم، بینیم چه ندین دیری دریز نووسراوه .
له سه ری سه ره وه ی نووسینه که نووسرابوو:

"شهوی یه که م

ویستت به باشی بیر بکه یته وه، شه وه کان باشترین کاتن بو
بیرکردنه وه، شه وه کان بو خه وتن نه کراون، بو بیرکردنه وه کراون .
نه وانه ی دونیا یان گوری، خه وتوانی شه وان نه بوون، بی دارانی شه وان
بوون . دوی خه وتنی مروقه کان، دونیا نارامتر و زه وی کراوه تره . نازانم
زانست چون بیر له مه ده کاته وه، نه م ما هوشم وای بو ده چیت، دوی
خه وتنی مروقه کان، قورسای له سه ر بوونم که متر ده بیتته وه و باشتر
ده توانم بیر له م گه ردوونه بکه مه وه . به خه به ربوونی مروقه کان، زه وی
و بوونیش قورس ده کات .

وانه یه کم نییه بو که سی تاییه ت، نه وه ی هه مه به س بو خومه .
بروام به وه نییه بو نه وه له دایک بوویم، شتیک به م دونیا یه بکه م،
پیچه وانه ی که سه مه زنه کان ده جوولیمه وه . په نگه نه رکی من گورینی
دونیا نه بیت، گورینی خوم بیت . بروام به وه یه، له دایک بووم، تا خوم
بدوزمه وه، بزانه خوم چیم . نه م خودوزینه وه یه، له گه ل سرووشت دا،
بوم ناسانتر ده کات . شوینیک که متر مروقی پی گه بیشتی که متر
نازاری پیگه بیشتوه و که متر جوانییه کانی خوی له ده ست داوه .

ئامۇزگاريسى كەس ناكەم لە مرۆفەكان دور بکەوئیتەو، چون دەزانم
مرۆفەكان، بۆیە لە دایک دەبن تا پئیکەو، وەلى گەر لە شوئینیک دا
هەستت بە ونبوونى خۆت کرد، تاقە دەرگایەک خۆتى تیدا بدۆزیتەو،
نزیکبوونەو، یە لە سرووشت. هیچ بوونەو، وەرئیک بئى هۆ نایەتە بوون.
هیچ بوونەو، وەرئیک بئى مانا نییە، ئەگەر بە شوئین مانا راستەقینەکەى
دا بگەرئیت. سرووشت پۆحى راستەقینەى سەردەمەکەى خۆیەتى.
توورەبوونى سرووشت کاتیک دەبئیت، لە مرۆف نائومئید بووئیت.
ياساكانى سرووشت مەترسیدار نین، ياساكانى مرۆف مەترسیدارن.
گیانەو، وەرئیکى بئى مئشک، مرۆفئیک پارچە پارچە بکات و سکی خۆى پئى
تئیر بکات، کەس نیکەران نابئیت لەو گیانەو، وەر، چونکە تئى دەگەیین لە
بئى مئشكى دا ئەو کارەى کردو. لە بریى ئەو، وەرئى مرۆف ئەو گیانەو، وەر
لە ناو بیات، دەبوایە بریى لە تئیربوونى بکردایەتەو. گیانەو، وەر
لە تئیربوون دا نابنە درندە، وەلى کئشەکە ئەمەیه، مرۆفەكان لە
گیانەو، وەران خراپترن. لە بریى سوودبئین لە جوانییهكانى سرووشت،
سوودیان لەو دیو، درندەیهى سرووشت بئینو. ئەم شەو بیرم لەو
دەکردەو، تا کەسئیکى سرووشتى بیت، دەبئیت چى بکەیت؟

دەبئیت ببیتە گیانەو، وەرئیکى درندە، یان ببیتە گیانەو، وەرئیکى جوان
لە ناو جەنگەلى ژیان دا. بە داخەو، هەمیشە مرۆف دور پئىگا
هەلدەبژئیرئیت، یان خراپ یان باش... یان جوان، یان ناشیرین. خۆ
پئىگای ناو، راست هەیه. پئىگای ناو، راست بە برۆای من، پئىگای ژیریه.
لەم سرووشتە دا با پئىگای ناو، راست بدۆزینەو. بە شئیک لە
جوانییهکە وەر بگرن و بە شئیک لە ژیریهکە و بە شئیک نازایەتیهکە،
تا مرۆفئیکى ژیرى جوانى نازای لئى درووست بکەین. تو ئەمەت پئى
چۆنە بچکۆل؟

کە دوا وشەم بئینى، پئىک حەپەسام، وئستم هاوار بکەم لە خۆشى
دا، دانم بە خۆم داگرت، نەکا هاوارەکەم ببیتە هۆى ئەو، وەرئى هیچم

بۆ نه نووسیت... بیرم له چی کردبووه واه ده رچوو... من بوومه ته
خویندکاری دیوانه! نا له وانه یه بویه نووسیبتی بچکول، مه بهستی
بیت قسه بۆ یه کیک بکات. نازانم له هه موو حاله تیک دا کولیک
خوشیم هات به و وشه یه. که وایه من نه و که سه م بۆم ده نووسیت، ده
وایه پیوستی به که سیکه قسه کانی خوی بۆ بکات، که سه که خه یالی
بیت، یان راستی گرینگ نییه، گرنگ نووسینه بۆ که سیک. من نه و
که سه م دیوانه خوییم بۆ ده نووسیت. تیگه بیستم، خزمهت له من و
وانه له و. له وانه یه تۆزیک سه رتان سوور بمینیت، له م ته مه نه دا له
چاو خه لکی گوره، شتی زور واه زانم. هیچ سه رتان سوور نه مینیت،
یه که هه فته له دوو کانه که ی باوکم دانیشه گوی بگره، چی شتی نه م
دونیایه ده بیستی و فییری ده بیت. هه ژاران به باشی ده بینن و به
باشی ده یلینه وه. به دبه ختییه که یان هه ژارییه که یانه، هه ژار نه بوونایه،
کاری گوره یان ده کرد. مه لا شه ش په نجه یش خوا لئی پازی بیت،
فییری شتی وامان ده کات، که سی تر له ده ره وه ی حوجره که نایزانیته.
حیکایه تی کۆنی بیابان نییه له بهرمان نه کردبیت، هه ر حیکایه ته
و په رجوویه کی تیدایه بۆ ژیانم، بویه له ناو بازارپی پیشه گه ره کان
دا، به کوره سه ر باریکه زورزانه که ناوم ده بن. مه به ستمه بزانی
له خومه وه قسه ناکه م، پاروه که باش باش ده چووم، وردی ده که م،
ئینجا قووتی ده دم. له هه ژاره کانه وه زور فییر بووم، که بۆ که سیکی
هاوته مه نی من زوره. نه وه نده یش مندال نیم وه ک باسی ده که ن، هه ر
هه فته ی پیشوو بوو کتوپر، سه یری ئاوینه که م کرد، گه نده موه کانی
ژیر چه ناگه م ده رکه وتبوون و ده نگیشم گر بوو، له و که له شیرانه ده چم
تازه فییری خویندن ده بن. شه رمیش له خو ده که م، له به رده م باوکم
دا قسه بکه م. یه ک دوو جار به زه رده خه نه وه سه یری کردووم زانیوومه
پیکه نینی به و ده نگه گرپه ناخوشه ی من دیت، که چی سه رباری نه وه،
هه تا نیشانه ی سپیبتی نه که ویته سه رت، که سانیک هه ن تو وه ک مندال

سەير دەكەن، بۆيە دىوانە نووسىبىۋى بچكۆل، من لە چاۋى ئەو دا،
بچكۆلم. ديسان چاۋم چوۋ سەر دىرىك كە لە ناو دىرىك دا وشە يەك
بە دەست كورژابوۋە، جى كورژانە ۋە كە بە سەر مقە باكە ۋە لە پەلە
ھەرىكى رەشى شىۋاۋ دەچوۋ، لە جىي وشە كە مروۋف نووسرابوۋ. كە
دېرەكەم پىكە ۋە خويندە ۋە ئاۋاى لى ھاتبوۋ:

"چۆن دەبين بە مروۋف؟ ئەي چۆن سرووشتییانە سەيرى شتە كان
بەين؟ سرووشتییانە يانی چى؟ يانی لى بگەرئى ھەموو شتىك ۋەك
خۆى بىت، لى بگەرئى و دەست لە شتە كان مەدە، بەو جۆرە سەيرى
شتە كان بەك، كە ھەن. چۆن سرووشت، كىۋىكى لە ناو دەشتاییبەك
دروست كرده و دەستى لى نادات و كىۋەكە ۋەك كىۋ دەبىنىت
و دەشتاییبە كان ۋەك دەشتایی، دەبوايە مروۋفیش واى بگردايە. لە
راستى دا ئەو پۆژەى مروۋف بىرى لە خۆى كرده ۋە، بىرى لە وىرانەيش
كرده ۋە. بۆ ئەۋەى شتىك بۆ خۆت بە دەست بەئىت، بى گورمان
دەبىت شتىك وىران بەكەيت"

لېرە دا ۋەستام. زۆر باش تى ئەدەگە يىشتم، نەدەكرا وا سەر
با بدەم و حالى نەبم. خۆم پاتەكاند و چوومە بەردەمى، دىوانە
سەرى خستبۋە سەر بەتانیبە لولكرائەكە و پال كەوتبوۋ. لە چوونە
ژورە ۋەم نە جوولا، ۋەك بلىنى نە منى دىبىت و نە بۆيشى گرینگ بىت
چوومەتە ژورە ۋە. منىش زۆر بە ترس و لەرزە ۋە گوتم:

مامۇستا: بە سرووشتیبوۋن يانی چى؟

- كتوپر پاجلەكى! ھەلسايە ۋە بە دەنگىكى زۆر توورپە ۋە گوتى:
من مامۇستاي كەس نىم، چىتر دووبارە نەكەيتە ۋە، من تا دەمرم ۋەك
خويندكارىك دەژىم، ئىشى خويندكار پرسىيار كرده، ئەوانەى مامۇستا
بوۋن، لە سەدە كۆنە كان دا مردن. دواى ئەوان مامۇستايەكى راستە قىنە
بوۋنى نىبە. مامۇستاي راستە قىنە ۋە لامى پرسىيارە گەرەكانى دۇنيا
دەداتە ۋە. من دىوانەم، دىوانە جوانترىن ناۋە بۆ مروۋفى ئەم سەردەمە.

به ویستی مرۆفیک ناوه‌که م بۆ خۆم هه‌لبژاردوه و خۆیشم خه‌لکم فێر کرد، پێم بلتین دیوانه .
 داوای لیبووردنم کرد و ویستم سه‌رم دابخه‌م و بچمه ده‌ره‌وه، به ده‌سته‌کانی ناماژه‌یه‌کی کرد بۆ دانیشتم، له سه‌ر سه‌سیره‌که وه‌ک که سێکی عاقل دانیشم و نه‌ویش به هیمنیه‌وه قسه‌ی کرد:
 "سرووشتیبوون، واتای جه‌نگه‌لبوون نییه، لای من به واتای وه‌ک دره‌ختیک، وه‌ک که رویشکیک، وه‌ک چۆله‌که‌یه‌ک، له‌و جوړانه به، نه‌گه‌ر ناتوانی زه‌وی جوان بکه‌یت، ناشیرینیشی مه‌که . پێده‌چیت سرووشتیبوون، لای که‌سانیک، جه‌نگه‌لبوون بیت، لای من ریک پێچه‌وانه‌که‌یه‌تی"

ئاخر موده‌رپسی حوجره‌که‌مان ده‌یگوت: هه‌ر شته و نه‌رکی خۆی هه‌یه .

- هه‌ر شته و نه‌رکی خۆی هه‌یه، مه‌رج نییه نه‌و نه‌رکه‌ی بۆی دانراوه وه‌ک خۆی بیکات، مه‌رجیش نییه نه‌و نه‌رکه‌ی بۆ دانراوه وه‌ک خۆی بمینیه‌وه .

- چۆن؟

- ئیشی ئاو ته‌نها بۆ کیلگه و باخه‌کان و جوانی نییه، زۆر جار ئیشی ئاو وێرانکه‌رانه‌یه و زۆر جاریش ئیشی ئاو پاککردنه‌وه‌یه و زۆر جاریش پیسکردن . مرۆفیش وایه، په‌یوه‌ندییه‌ک له نیوان مرۆف و ئاو دا هه‌یه . مرۆف هه‌یه، له کانیاویک ده‌چیت، پاک و جوان و سوودبه‌خشه، مرۆف هه‌یه له لافاوکی لیڵ ده‌چیت، پووی کرده هه‌ر جیگایه‌ک وێرانی ده‌کات . مرۆف هه‌یه له ئاوکی گه‌رمکراو ده‌چیت، ئیشی به‌س پاککردنه‌وه‌ی ده‌که‌کان و نه‌و جیگایانه‌یه ده‌پژیت به سه‌ریان دا، زۆر گه‌رمیش بیت، ده‌یانسووتینیت . مرۆف هه‌یه، به وینه‌ی پووبار کاری به‌س پووشتنه، له‌م سه‌ری دونیاوه بۆ نه‌و سه‌ری دونیا، که‌واته نه‌رکه‌کان جیا بوون؟

- راسته، جیا بوون، به لام یهک نهوعن.

- پیکه نینی به قسه کهم هات! به دهم پیکه نینه وه وه لامی دامه وه:
دهزانم هیشتا چوونه ناو بابه ته کات وهک خوی قورسه بۆت، ماهیه تی
شته کان یه که، ئه رکه که یشیان له وانه یه جیا بیّت و له وانه یشه له
یهک بچن. گهر برپار بیّت، پیکه وه پرسسیاری ساده بکه یین له سه
بوون، له وانه یه ماهیه ته که ی بدۆزینه وه و له وانه یشه بنه وانه که ی بوون
بکه یینه وه. جوگه یهک ناو له بنه وانه وه، به باشی هه لی نه که یت، ناوه که
ناگاته باخه که، هه موو شته کانی ئه م دونیایه یش وان، ئه وانه یان جوان
و توکمه ماونه ته وه، ئه وانن له بنه وانه وه به جوانی بونیات نراون،
ئه وانه یشی له نیوه دا، یان کتوپر تیگ دهچن، ئه وانن بنه وانه که یان
لاواز بوه. مروفیش وایه، ده بیّت له بنه وانه وه په روه رده ی بگوریت. یانی
له خیزانه وه. گهر چی زۆربه ی مروفه لاده ره کان، زادگی خیزانیکی
خانه دانیش بن، به لام له بنه رت دا گهر هه موو بنه وانه کان باش بن،
لاده ره کان کهم ده بن.

- یانی تو ده ته ویت ئیتر مروفی خراپ نه مینیت؟

- ئیشی من نییه، خراپه بسرپمه وه، ئیشی منه بچمه بنه وانی
خراپه وه، بزانه بۆ هه یه. هه تا مروف هه بیّت، خراپه هه یه. کاتیگ
ده لیم سرووشتی بین، مه به ستمه شتیگ نه بین، که نین، شتیگ بین،
که هه یین.

- موده ریسی حوجره که مان هه میسه باسی ده کات، خراپه کان و
باشه یه کان پیشووخت بۆمان نووسراون.

- ئه وانه ی ئه و قسانه ده کهن، گوئیان بۆ بگره، به لام برپایان پی
مه که. هۆشی تویه ده توانیت، برپار بدات که بیر له چاکه ده که یته وه،
یان بیر له خراپه ده که یته وه. نه خراپه، نه باشه بۆ مروف نانوسریت،
هه تا خوی نه ی کات. که سیگ برپای به هۆش بیّت، برپای به وه یش
هه یه، کردنی چاکه و خراپه یه ک، په یوه ندیی به هۆشی که سه که وه

ههیه، نهک په یوه ندی به وه بیټ، پيشووتر نه مری پی کرابیت بیکا.
تو ده توانیت چیترا نه بهیت بو لای من، دهیشتوانیت هر کاتیک
ویستت بیی، که وایه بو تو نه نووسراوه بیټ، یان نه بهیت. نه مهی
بیټ ده لیم، به ماموستای حوچره که ت مه لی، بو خوت هه لیان بگره،
له وانه یه پوژیک بیټ، باش بن بو تو و له وانه یشه سوودیان نه بیټ
بوټ.

که واته، ده توانم هر کاتیک به ویت بیم؟

— به لی.

نه وه ستام و نه چاوه پیم کرد، به دلکی خوشه وه کووخه که م جی
هیشت و مقه باکه م خسته بن دهستم و دهستم کرد به گه رانه وه بو
شار. له نیوهی ریگا دا بیرم که وته وه، چ کاریکی مندالانه م کرده.
ده بویه بوهستم تا شتیکی تری لی بی رسم، یان خوا حافیزییه ک
بکه م، راست ده که ن مندالبون به سه روسیما نییه، به هه لسوکه وته.
هی وا هه یه هه تا ده مریت، گه وره نابیت و منداله. له ریگا به جوړیک
مقه باکه م گرتبوو، خه مم بوو، خه لووزه ره شه که بنووسیټ پی مه وه و
نووسینه کان بکوژینه وه. له و کاته دا بیرم له دوو شت کرده وه. یه که م
ده بیټ له خانه قا تیانوسه سپییه کان و په ری نووسینه کانی نه ویم،
بهیتمه وه ماله وه و شه وان خه ریکی نووسینه وهی، نه و مقه بایانه بم،
لای دیوانه وه ده مهینان. نیجا دواي نه وه، مه لا شه ش په نجه چیمان
پی ده لیت، بیکه م به پرسیار له دیوانه و بزانه نه و چی ده لیت.

به و تووله رییه ی له کو لانه کانی پشته وه ده هیتمه وه بو ده رگای
خه وشه که مان، هاتمه مال. بی نه م سه ر و نه و سه ر یه کسه ر به
پلیکانه کان دا سه رکه وتم بو هو ده که ی سه ره وه، مقه باکه م له تاقه که
دانا. له نیستاوه ده بیټ نه م تاقه تاقی دیوانه بیټ. هاتمه خواره وه و
دایکم خه ریکی لینانی کووله که ی ناوی بوو. نه و کووله که قن خر و مل
باریکانه ن، له ده شته وه ده هاتن بو شار و له بری پی نه کردنی پیلو

و جلوبه رگ، باوكم جاريه جار ميوه و سه وزه و خواردني له جوتياره
پيواره كاني شار وهر ده گرت. كووله كه ناوييه كان يه كيک بوون له و
خواردنانه ي هاويناان بومان ده هاتن و زقريه ي كات ده مانخواردن،
دايكم، ته ماته ي خو مانه ي ورد ورد ده كرد و كه ره وزی ورد ده كرد و
كووله كه كاني به شيوه ي بازنه يي بچووك بچووك ورد ده كرد و ليی
ده نا، بو نيكي زقرد خو ش ي هه بوو. چوومه لايه وه و بو نيكي مه نجه له
مه كه م كرد قوولپي ده دا، ته واو حه يراني بووم. گوتم دايه:

ئه و مقه بايانه ي ده يانه ييم له تاقه كه ي سه ره وه دايان ده نييم، ئه وان
ده رسي حوجره يان له سه ر نووسراوه، به باوكيشم بلي، ده ستيان لي
ده دا. ده مزاني دايكم و باوكم خو ينده واريان نييه، بو يه بي خه م بووم
له وه ي بزنان چييه. دايكم بي ته م لا و ئه و لايه ك، گوتم به چاوان.
بو شه وه كه ي، ئه و تيانووسه سپييانه ي له حوجره وه هينا بوونمه وه
بو مال، له ناو سندنووقه كه ده رم هيناان و قووتيله كه م داگيرساند و
له سه ر په نجه ره كه دام نا، ده ستم كرد به نووسينه وه ي مقه باكه ي
ديوانه. له په نجه ره كه وه سه يري ده ره وه ت ده كرد، ويته يه كي جواني
پيشان ده دا، هه نديك له ئه ستيره كان شانيان دادابوو به سه ر پاساري
ماله كه ي شاروني كوتال فروش. هه نديكي تريشيان به رز به رز بوون و
مانگيش له ناوه راس تيان دا وه ك مامؤستايه ك وه ستابوو. له شه وان
دا، ته نها پووناكييه شار له گوند جيا ده كاته وه. ئه گه ر پووناكي نه ما،
شار گونده و گوند شاره. ئه و كه مه پووناكييه ي ديار بوو، هي سه ر
شارپيگاكان و چه ند ماليك بوون، كه به په نجه ي ده ست ده ژمييران.
مالي سؤنه ي جووله كه و شاروي كوتال فروش و يه ك دوانيكي تر
بوون. باقي ماله كاني دي، په نجه ره كانيان ئه وه نده بچووك بوو، تا
نه چووبايه يته به ر ده م ماله كانيان، نه ت ده زاني پووناكي هه يه، يان
نييه.

هه تا مه لابانگدان من خه ريكي نووسينه وه بووم. خوليايه ك دادابوي

له سهرم، ده بوايه ده سستی لئ هه لئه گرم تا به کوتایسی ده گه یه نم.
جاریکیان له جوتیاریکم بیست، له سهرده مه کۆنه کان دا، کورپکی
که چه لسی بۆر له و بیابانه وه هاتوه، به م ناوه دا تیپه ریوه، چی بینیه
نوو سیویه تیه وه، چی ده ست که وتوه به باری که ره که ی خۆی بر دوویه تی،
له م ناخریه وه کتیبیک کۆنی ده ست نووس براوه بۆ مزگه وتی گوندی
جوتیاره که، تومه ز کتیبه که هی کورپه که چه له بۆره که یه . حیکایه تی
کوره که چه له که له ناو می شکم دا گرمه ی ده هات، چۆن وا بکه م
دوو یاره ی بکه مه وه . هه ر چه نده نووسینه کانی من هی خۆم نین و
هی دیوانه ن، به لام خۆ وه ک مه لا شه ش په نجه له ده رسی لۆژیک دا
بۆی باس کردین، خویندکاره کانی نه بوونایه، سووکرات هیچی نه بوو.
ئه وان بوون قسه کانیان نووسییه وه . له وان هیشه من قسه کانی دیوانه
ده نووسمه وه، وه کو خویندکاره کانی سووکرات بیت که له حوجره مه لا
شه ش په نجه بۆی باس کردین . ئیی بابیه، چه ند خه یال خۆشم، خۆم لئ
بوه به که سیکی سه یر، زووکه بینوو سه وه و بخه وه، له وان هیه که س
نه ی بینیت و که سیش نه ی خوینیته وه .

باشه بۆ نووسی بووی "شه وی یه که م" مه به سستی چی بوو؟ ئا،
دۆزیمه وه، مه به سستی ئه وه یه، یه که م شه وه له شار دووره و ئیتر
ده یه ویت، شه وه کانی بژمی ریت . له ناخری مقه باکه دا، که ئه و کات
بیرم چوو، لئی بپرسم، باسی مه سه له یه کی سه یری کردوه، ناخر هه ش
به سه ر، تۆ له خۆشیی ریگا پیدانت بۆ لای، یه که سه ر هه ل سایت و
پۆشتیت، توند له پی ده سستی خۆم کیشا به نیو چاوانم دا . ناخره که ی
به وه کوتایسی پی هینا بوو:

"دونیا دوو په نگ نییه، دونیا هه زاران په نگه . چاو یک دوو په نگ
ده بینیت، چاو یکه دونیای نه بینیه . من چاوانیکم خۆش ده وین، دونیا
وه ک خۆی ببین و وه ک خۆی خۆشیان بوویت . چه ند به دبه ختن
که سانیک له ده ره وه ی سرووشتن و باس له دونیا ده که ن . که می ک

له چەنجالیی شارەکان و کارە دەستکردەکانی مرۆف دور بکەو،
شتانیک دەبینیت، تەواوی بینیت دەگۆن، بۆیە بانگهێشتی ئیو
دەکەم بۆ سرووشت، بۆ ئەوێ دویاکەتان وەک خۆی پێ بناسینم
و وەک خۆی ببینن. سرووشت ئەو نییە چاودەبینیت، سرووشت
ئەوێ کە چاوت داخست، بە پۆح دەرکی بکەیت. ئیشی سرووشت
تەنها بۆ تیربوونی تەماشای نییە، بۆ تیربوونی پۆح و هۆشە. نازانم پۆح
چییە، دەزانم جوولە یەک هەیه، جوولە یەک منە هۆشە، نە ئارەزوو، نە
هەست. جوولە یەکە لە و نێوانە دا. ناوی پۆحە. پۆح بە تیکە لیبوون
لەگەڵ مرۆفەکان نایدۆزیتەو، بە تیکە لیبوون لەگەڵ سرووشت و خودا،
دەیدۆزیتەو. زۆر بێزار دەبووم لە و کەسانە، باسی ئەوێان دەکرد، با
پۆحی یەکمان خۆش بویت! ناخر کاری خۆشەویستی، دەستکاریکردنی
هەستەکان و هۆشی مرۆفە، دەستکاریکردنی پۆح نییە. خۆشەویستی
هۆشیارییە. وەک عەشق بەرزترین ئاستی هۆشیارییە، وەلی پۆح
بابەتیکێ ترە، بابەتیکە ئاسوودەیییە کە ی پەيوەندی بە دەرەوێ
بوونی مرۆفەو هەیه. ئاسوودەیییە کە ی لە سرووشت دا بە دی دەکەم.
کە تیکە لی سرووشت دەبین، چاوت تیر دەبیت، هۆش ئارام دەبیت، لە و
کاتانە دا پۆح دەرەکەویت. دواي تیربوونی گشت هەستەکان، پۆح
دەرەکەویت. وەک ئە و کاتانە ی نزیک دەکەوینەو لە خودا، هەست بە
جۆریک لە فرین دەکەین، تیکە لیبوون لەگەڵ سرووشت ئە و فرینەمان
دەدات، کە پۆح دەیهویت"

سەیرە ئەم دێوانە یە باسی مەسەلە یەک دەکات، لە شارەکان دا
نابینرین. مەلا شەش پەنجە تەنها کاتێ باسی پۆحمان بۆ دەکات، کە
خودای بێر دەکەویتەو. پۆح بەس لە خوداد دەبینیت و بردنەوێ
پۆحی مرۆفیش بۆ لای خۆی، بۆ سزا و پاداشت دەبینیت. کەچی
دێوانە لە شوینیک دا بۆ پۆح دەگەریت، سەرزەمینە و پۆحی تیدا
نابینریت. دەبیت لە ناو ئە و گژوگیا و هارە ی ئاو و گفە ی بایە دا،

پڦچ چي بکات؟ سهرم له مه دهرناچيټ، ناخري له بهيني ته م دوانه
دا شيت بم. جا من ههقم چييه، هر چي بيت، ديوانه گوته ني، گوئي
دهگرم و بروا ناکه م. تا بزانه ته م دوانه بو کام شوينم ده به ن. يه کيان
له سهر زمين دا بو مروف دهگه پيټ و نه وي تريان له ناسمانه کان دا
بو خوښي دهگه پيټ. منيش له و بهينه دا وهک په يکيک ديم و دهچم،
نيسم گواستنه وهيه.

شه و ته واو درهنگي کردبوو، ههستم به هيلاکي دهکرد، ده بوايه
زوو بخوم و سبه ي زوو له خه وهستم. ماندوو بووم، بهس ههستم
به خوښي دهکرد. دهمزاني خهريکي کاريکي خراب نيم، له وانه يه
ناخريه کي باش بکه ويته وه. نووسينه وه که م ته واو کردبوو، له ژير
ليفه جاجميه که راکشام و قووتيله که م به سووتانه وه له په نجه ره که
جي هيشت و نه م کوژانده وه، خه و به جوړيک نيشتبوه سهر چاوم،
نهک قووتيله که، مانگيش بهاتايه ته بهر دم په نجه ره که، نه ي دهتواني
خه وه که م لن بسه نيټ. سهرم خسته سهر باليفه خره که، که به په پري
مريشک دروست کرابوو و له ماله باپيرانمه وه دايکم هينابووي، کاتيکم
زاني دهنگي باوکم که و ته بهر گويم و به دهست دهيجوولاندنه وه تا
ههستم درهنگي کردوه.

له سهر فهرشه کونه نيرانيه کي بهر هيوان، هر سيکمان، من و
دايکم و باوکم دانيشين، سه ماوه ريکي مسي کونمان هه بوو، خه ريکي
گورانينگوتن بوو! سينيه مسه که، له سهر ليواره کاني گوئي چوار په پ
نه خشينرابوو، له ناوه راستي هر سيانمان دانرابوو، سي پيال چاي
و دوو ناني گه وره ي گه رمي له سهر دانرابوو، له گه ل قاپيک مسي
جوان که بريسکه ي دهات، پر کرابوو له ماست. سووره چناره کي
بهر هيوانه که پولي چوله کي پتوه بوو، کردبوويان به پوڙي خويان.
سه پوڙشه سپييه کي دايکم به سهر ته نافه که وه به دهست باوه
دهاتوو دهچوو. باوکم له کاتي قسه کردن دا، په نجه خر و زير و

برینداره کانی به شیوه یهک ده جوولانده وه، چاو له گه لیان ده هات و ده چوو. دیار بوو دایکم زۆر ده میکه له خه وه ستاوه، حه وشه که تا خواری خواره وه ئاورشین کرابوو، یهک بۆنی خووشی خاک ده هات به سهرت دا... هه ندیک جار هه ناسه ی ته نگ ده کردیت... دانیشتنی به یانیان له مالی نیمه، خوشتترین ساته کانمان بوو. نه نه پوونه زوو نانی خواردبوو، له مال چووبوه دهر بۆ سهردانی گۆپی باپیرم، چونکه باوکم دووکانی هه بوو، ده بوايه زۆر زوو له خه وه ستین. هه میسه جوتیاره هه ژاره کان که ده هاتن بۆ شار، ده مه و به یانیکی زۆر زوو، خۆیان ده کرد به شار دا و بازاریان گهرم ده کرد. تا باوکم نانیک پهیدا بکات، به زوویی ده چوه سهر دووکانه که ی و جوتیاره کانی لئی کۆ ده بوونه وه، بۆ خۆیان به پوخته و پینه کراوی ده گه رانه وه گوند و باوکیشم نانیک ده ست ده که وت. ئەم کاره ساده و تاقه تپروکینه ی باوکم، که هه موو سهری په نجه کانی شین کردبووه وه، هینده چه کووش و بزمازی لئی دابوون، وای کردبوو ده بوايه زۆر زوو له خه وه ستین، که چی که خه و بهری ده دام، هه ست به جۆریک له خووشی ده کرد، له و بهر هه یوان له سهر فه رشیک کۆن و هه یوانیک سواقدراو دانیشتووین و هه وایه کی پاک ده هات. تا ئەو کاته ی له دهرگا ته خته کۆن و دوو لاکه وه ده هاتمه دهر، هه ر خووش بوو، به لام که له حه وشه وه دهر ده که وتم، ده مزانی نیتر دیسان ده بیته، بچمه وه بۆ لای مه لا شه ش په نجه و حیکایه ته کۆنه کانم بۆ بکات و زلله و شوول بخۆم له سهر نه وه ی نه و فه تحه یه م قووت داوه و نه و که سره یه م بیر چوه و نه و (ع) م به (ح) خویندوه ته وه. له لایه کی که وه دلّم به وه خووش بوو، وهک به شیک له خوا پیداوه کانی شار، منیش له حوجره ده خوینم و له حوجره که دا له ته نیشت یهک داده نیشین، مه لا شه ش په نجه زۆر به که می شوول ده کیشیت به کورپی خوا پیداوه کان دا. دلّیشم به وه خووش بوو، نیستا خه ریکی شتیکی ترم، خه ریکم له گه ل دیوانه ی

خه لوه تنشین، وهک خه لک وا ناوی ده هینن، ژیری فییر ده بیم که
 ژیرییه که ی وی له حوجره کان دا فییر نابم. به ته واوی ژیانم بووبوو به
 سئ پینگا، چوون بو حوجره، چوون بو دووکان، چوون بو لای دیوانه.
 له هه مووی دلگیرتر، چوون بوو بو لای دیوانه، ده بوایه پوژانه له
 سوسگه گه وره که ی خوار تاقه بچووکه که ی ناندده که ی دایکمه وه، دوو
 نان ده ربهینم و له ناو مه نجه له کانی قه راخ هه وزه که یش بگه پریم، چی
 تیدا بیت بیبه م بو دیوانه. به مهرجیک نه مه دایکم چاوی لی نه بیت،
 بزانیست من خه ریکی چیم. له وه ده ترسام پوژیک بمبینیت و نه وه ی
 شار دبوومه وه، پی بزانیست و شته کانم بیبه ن بو لای مه لا شه ش په نجه
 و هه مووی بدرینیت و به خراپه ناوم بهینیت.

■ پۆژی دووهه

وهك پۆژانی تر چووم بۆ خانهقا، مامۆستا له تهنیشت حهوزهكه دانیشتبوو، خهريكی شۆردنی قاچهکانی بوو، دیار بوو دهستنوێژ دهگریت بۆ وانهوتنهوه. سلاوی خودام کرد، بهخیرهاتنی کردم و خیرا منیش لهگهڵ ئەو دا دهسنوێژیکم گرت و چوومه حوجرهكهوه. سوختهکان به پیز دانیشتبوون، یهکی قورئانیکی کراوه، وهك قاپی چیشت له بهره میان دانرابییت، سهریان خستبوه سهر قورئانهكه و خهريكی گوتهوهی ئەو ئایهتانه بوون، پۆژی پیشوو بۆمان دانرابوون له بهریان بکهین. عادهتیش وا بوو، دهبوایه یهکی کلاویک بکهینه سهرمان و ههركهس کلاوهکهی بیر چوو بوایه، دهبا ئەو پۆژه تا ئیواره چی حهوشه و دهری خانهقاکه ههیه هه مووی پاک بکاتهوه و بیست شوولیش بخوات. له ترسی سزاکهی کهس نهی دهوێرا کلاوهکهی له بیر بکات. ناخۆشتین پۆژهکانی حوجره پۆژانیک بوون، به زۆر یهکی سوورهتیکي گهوره مان پێ دهخوینرایهوه، سوورهتهکه ههچی لێ تێ نه دهگه بیشتین و ههله یه کیشمان بکردایه دهبوایه به ده م دا بکهوین، مهلا شهش پهنجه ههشت شوول بدا له پان و سمتمان. شهوی وا ههبوو له نازاری سمتم نه م دهوێرا به پشت دا بخهوم و نه یشم دهوێرا به ماله وه بلیم، وانه کانم نه زانیوه، بۆیه وام لێ هاتوه، چونکه باوكم ئیجازه ی به مامۆستا دا بوو، گوشته کهی بۆ تو و ئیسقانهکانی بنیره وه بۆ مال. یانی به دلی خۆت تیی هه ل بده و خه مت نه بییت، به لیدان نه بییت فیر نابییت، بۆیه ئیستایش که میزه ریکی سپی ده بینم، ئەو شوولانه م بیر دینه وه، کاتی خۆی خوار دوومن.

پۆژنکی خوش بوو، هه تاوئیک هیمن له په نجه ره کانه وه خۆی کردبوو به حوجره که دا، کۆمه لیک گهردی نه رم ئالابوون له تیشکی هه تاوه که. له شوینه ی که مێک تاریکی هه یه، وینه یه ک نییه وه ک هاتنه ناوه وه ی تیشکی پووناک جوان بیت. که له تیشکه که وه سهیری هه ر بابه تیکی ناو حوجره که ت ده کرد، تۆزیک نورانی ده رده که وت. وه ک عاده تی هه میشه یی نه و وانانه مان ده خویند، هی سه ده کۆنه کان بوون و نه مپۆ جاریکی تر دووباره ده کرانه وه و ته فسیریکی تازه نه هاتبوه سه ریان. هینه ترس و خوشی خرابوه دلمانه وه، سه رم لئ تیک چوو بوو، کامیان باشه. ده مێک وه ک که سیک ده خراینه دونیا یه که وه پر بوو له ههنگوین و باخ و شیر و ژن، ده مێکی ش ئاگریکی به کلپه ده خرایه ژانمانه وه به ههچ ئاوئیک نه ده کورژایه وه. نه م دوو دلپیه م ته واو په ریشانی کردبووم. پرگای تریش نه بوو تا به ناوی دا برۆیت، بۆ نه وه ی دوور بیت له م دوو پرگایه. تاقه ئومئیدیک له م ژبانه دووباره و هه زار باره یه ی من، ناسینی ژیریک بوو، که خه لکی شار پییان ده گوت، دئیوانه ی خه لوه تنشین.

پاش وانه کان، وه ک جارن پۆیشتمه وه بۆ دوو کانه که ی باوکم، سه یر ده که م، باوکم دوو که بابی گه رمی کرپوه و دای ناوه، دیار بوو نه و پۆژه زه ریکی باشتری له پۆژانی پیشوو ده ست که وتبوو، بۆیه خۆی که بابی خواردبوو، بۆ منیشی کرپوو. لیتان ناشارمه وه دلگیرترین پۆژه کانم نه و پۆژانه بوون، که بابم ده خوارد. بۆی دانیشتم به دلی خۆم سینییه ستیله که یشم لیسته وه، که چه ورپی که بابه که ی پیوه بوو. پاشان قه باله یه کی تری پتی دام و ناردمییه وه بۆ مال، تا بیده م به دایه. نه م به فرسه ت زانی و گه بیشتمه وه مال، که بابه کانم بۆ دایه دانا و به کسه ر که وتمه ری بۆ لای دئیوانه.

له قه راخ شار کۆمه لیک که سم بینی، خه ریکی راوه سه گ بوون. یه ک دوو سه گی گه وره ی گوئی براویان به ده سه ته وه بوو، ده یانندان

به بهک دا، تا به کتر بخون، خوم تی نه گه یاندن و دام به پالیان
دا. نزیکی کووخه که بوومه وه، وهک جاران، دیوانه له هه مان شوینی
خوی دانیشتبوو. ئەم جاره که ههستی به من کرد، لای کرده وه و به
دهنگیکی گره وه به خیرهاتنی کردم، ئەوهی بۆم هینابوو خسته بهر
دهمی و چوومه ناو کووخه که وه. به کییک له مقه با گه وره کانم هینایه
دهروه و چاوێکم پێدا خشانند. نه من قسه و نه دیوانه قسه! تاویک
دانیشتم و ههستام گه پامه وه به ره و شار، ئیتر نه گوتی بۆ کوئی و
نه من خواحافیزیم کرد. له وه ده چوو، به بیدهنگیه که له به کتر
تیگه بیشتبین! یا تیشوویکم هیناوه و له گه ل خوم مقه بایه کم برده وه!
له و که سه کوانه ده چووم، ئیشیان بهس نووسینه وهی ئەندیشهی
خه لکانیکه، خویان تا قه تی نووسینه وه یان نییه. هه ندیک جاریش له وه
ده چووم، به شوین که سیک گه پام و دۆزیومه ته وه و پیویست ناکات
له سه ری برۆم. نیوان شار و کووخه که، ئەو نیوانه بوو دوو دونیای به
به که وه ده به سه ته وه. له دونیای ئیمان وه بۆ دونیای ژیری. ئەری من
ئو که سه بووم له م نیوانه دا، بۆ خوم ده گه پام، هۆگر بوونم بۆ ژیری
زیاتر بوو له هۆگر بوونم بۆ ئیمان. ئیمان که پر بوو له ترس و ئەفسانه
و خوشی، ئەمما ژیری به که پر بوو له لیكدانه وهی ترس و خوشی و ئەو
ئەفسانانه، که ئیمان نهی ده هیششت لیکیان بدهیته وه. وهک مقه بای
به کم له گوشه به کی سه ره وه نووسرابوو:

من زهویم خوش دهویت...
زهوی هی ئەوانه به، خوشیان دهویت. مروّف ریباریکه و به سه
زهوی دا تیده په ریت، باشتترینیان ئەوانه ن، به خوشه ویستی به وه زهوی
جی دهملین.
بچکول...
بیرم له وه نه کرد بو وه، بۆت بنووسم و نووسینه کانم بۆ کهس بن.
کاتیگ تو هاتیت، گوتم با بۆ تو بن. تو له وانه به زهویت خوش بویت،

لهوانه مه به، زهوى دهكهن به دۆزهخ و بۆ دونيايه كى تر ده ژين . مرؤفئىك
زهوى به خۆشه ويستيه وه جئ نه هئىيت، له دونياكانى تر دا، ژيان
نادۆزئته وه . گهر بربار بئت بۆ نه وهى بئين، برؤين، ههر نه ده هاتين .
ئيمه هاتووين، بمئينه وه، پاشان به خۆشه ويستيه وه مالتاوايى
بكه ين . چه ندين سال وهك گه رپده يهك به كووچه و كوئانه كانى شار دا
گه رام، تا خۆشه ويستى به مرؤفه كان بدهم، تا خۆشه ويستى به زهوى
و دونيا بدهم، كه سئىك نه بوو به شوين ويسته كه م بكه وئت ... كه سئىك
نه بوو گويم لئى بگريت ... شهر مرؤف له مرؤفبوون ده خات ... پاش
شه رپه كان ده ستم له درنده كان هه لگرت و وئلى خۆشه ويستى بووم بۆ
سه ر زه وييه كه مان، جگه له خۆشه ويستى، شك نابهم ويستئىكى تر
مه بئت زهوى جوان بكات .

بئزار بووم لهوانه ي زمانيان پر بوو له خۆشه ويستى و دئيان پر له
رقي . خۆشه ويستى راسته قينه لاي بئدهنگه كانه، نهك قسه كه ره كان .
هه ر كه سئىك زه ويى لا ناشيرين كردى، لئى دوور بكه وه، نه وه
دۆزه خبيه كانن . هه ر كه سئىك نه و رپگايه ي پئ نيشان دايت، بۆ مردن
ده ژيت، نه وه جگه له مردوئىكى قسه كه ر هيچى تر نييه . گوتار بئژه
زؤربلئىكان، ميشككوزه كان كه لكى گوئگرتنيان نه ماوه، خؤيان بئ
سوودن، ده يانه وئت ده ميان پان بكه نه وه و زه وييش بئ سوود بكه ن .
من چيم له م سه ر زه مينه بينوه، بۆ توى جئ ده هئلم . خودا
سه رزه مينى خۆش ده وئت، بؤيه ژيان به رده وامه . هه ر كه سئىك
هات و دوورى خستيه وه له خۆشه ويستى، ته نانه ت خۆشويستنى
دورمه نه كانيشت بئت، تؤيش لئى دوور بكه وه . خوانه كه ي من، خوانى
خۆشه ويستيه . كئ ده يه وئت تامى خۆشه ويستى بكات، با بئت له
ده رگاي ماله كه ي من بدات و له سه ر خوانه كه م دابنئيشئت . نه وانه يش
دؤى خۆشه ويستى و مرؤفه كانن، نه وانه غه ريبه سه رگه ردا نه كانى نه م
دونيايه ن . كه س نه بوو له م شاره دا ده ستى بگرم و پئى بلئم :

وهره من گه وهه ریکم تیدایه، بوونه وهه ریک هه بیئت نه و گه وهه ره ی
دهست بکه ویت، تا ده مریت به ئاسووده یی ده ژی. گه وهه ره که ی من
ئهمرؤ به دهست تۆ ده گات. نازانم خوشبه خت ده بیئت یان نا، ئه ممانیو
سه ده ئه زموونی ژیانته بۆ ده نووسمه وه، به برین و خوشییه کانیه وه.
ده چمه ناو نه و که لینه تاریکانه ی مروّقه وه، که لینیک مروّقی تر دهستی
نه که بیشتوته ناویان. بروام پی ده که ییت یان نا، یا خود گرینگن لات
یان نا، بۆم گرینگ نییه. ده بوایه له م سهر زه مینه خوشه ویسته م دا،
که سینک هه بیئت، خۆمی پی بدهم، تۆ نه و که سه ییت."

کاتی خویندمه وه، بی ئه وه ی بیر له وه بکه مه وه درهنگه یان زوو،
ریک بروم وه رگتیرا و گه رامه وه بۆ کووخه که. نزیک که وتمه وه لی، له
به رده می دا وه ک مندالیک چۆکم دادا. ده مه ویست تی بگه یه نم حالی
من، هه م باشه و هه م خراب. به رسته سه ره تاییه کانی خۆم له م دوو
رینگایه ی که خه ریکه له نیوانیان دا، ون ده بم، پارمه تیم بدات. خۆی
تیک نه دا، زۆر به ئه سپایی، ده سته زبر و گه وره کانی هیئا به سه رم
دا. کاتیک قورسایه ده سته کانیم به سه ر سه رمه وه هه ست پی کرد،
وه ک باوکیک هاته به ر چاوم، به لی، وه ک باوکیک.

مندال نه بووم، که چی هه ستیکی مندالانه له ناخم دا زیندوو بوه وه.
گویم له دهنگی بوو به سه ر سه رمه وه.

"خه مت نه بیئت، خه ونه کانم له بوخچه یه ک دان، بۆ تۆیان چی ده هیلم.
ئیشی من له م سه ر زه مینه هه ر نه وه بوو، کاتیک رۆیشتم، پاش خۆم
کۆمه لیک جوانی چی به یلم. نه م دلّه ی من هینده خوشه ویستی
تیدایه، به شی مروّقه کانی سه ر زه مین ده کات."

گه رماییه ک به گیانم دا هات. یه که م جارم بوو قسه ی له و جۆره
ببیستم! قسانیک بوون، به گویکانی من نامۆ. باوکم پیاویکی زه ریف
و زه حمه تکیش، نه رم، هیمن و غه مگین، وه لی نه ی ده توانی به زمان
خوشه ویستی بگه یه نیئت. هه میشه به جووله یه ک، یان بیده نگییه ک، یا

کرینی که بابینک، خوشه ویستی خوی دهگه یانده دلم. پاش نه م قسانه
زانیم، باشترین ریگا بو گه یاندنی خوشه ویستی زمانه، نهک هیچی تر.
دل گوئی له دل ناگریت، گوئی له زمان دهگریت! حاله تیک دا کولیک
زمان ریگایه کی پوخته بو گه یاندنی ناخ و هوش. باشه نه ی نه گهر
که سیک، زمانیکی پوخت شک نه بات، تا ناخی خوی به وه ی به رامبه ری
بگه یه نیت ده بیئت چی بکات؟ که نه م پرسیاره هات به می شکم دا،
سه رم به رز کرده وه و پرسیم: روسیت. تیک بیستم، خزمت له من و
- زمان چیه؟ تریک سه رتان سوور بیئیت، لوم ته مه ته دا له
نه ندیشه یه! روه، شتی زور و ده زاتم، هیچ سه رتان سوور نه میئیت،
- نه ندیشه چیه؟ که ی باو کم دانیشه گوی بگرم، چی شتی نه م
- جامیک ناو بهینه پیش چاوی خوت... پری بکه ییت، لیی ده پریت...
می شک وایه. ده بی پری بکه ییت، له و کاته دا که پر بوو، ئیشی زمان
نه وه یه وشه ی لی ده ریئیت و بیگه یه نیت به رامبه ر. لیی یازی بیئت،
نه ها... یانی وهک من! که سی تر له تدره وه ی خرجه که نابزانیت.
- توی چی؟ بیسان نیه له به زمان نه کریئیت، هار خیکایه ته
نه وه نییه من شته کانی تو ده گه یه نمه شوینیک. زهرده خه نه یه کی
کرد! رازیبون به پووخسارییه وه دیار بوو. گه بیشتبووینه جیگایه ک
من هه سستی خویندکاریم هه بیئت و نه ویش ماموستا. به س کومه لیک
هه لسوکه وتی ده کرد، هه موو شته کان له پیش چاوم ناوه ژوو ده بوونه وه.
بیده نگیه زوره که ی... نیگا قووله کانی... پیکه نینه که مه که ی،
دونیایه ک خورپه یان به دلم دا ده هیئا. ته واو درهنگی کردبوو. خه ریک
ده ست نا، به سه ری پیی گوتم، هه ستم برؤم، بی وه لامدانه وه، منیش
هه ستامه وه به خیرایی له به ر تاریکبوون، به ره و شار که وتمه ری.
به و گه رانه وه یه م، نه و شتانه م بووون بوه وه، که بوو بوونه هوی
خروشانه م له م چند پوره دا. هه ر چیه ک بیئت با بیئت، من ده سست

لهم کاره هه لئاگرم، تا دهگه مه جئ . پئویسته تاقانه بوونم له و خه یاله
دهر بهینم، چونکه مندالم دهکاته وه . نه خیر، با تاقانه ی ماله وه بم،
پئویست نییه خو پاریز بووم . گه وره م، به لئ، گه وره بووم . گه وره
بوونه گم به چاوی خۆم ده بینم .

نابیت چیت رینگا بدهم وهک مندالیک سهیر بکریم . مندالبوون
تا شوینیک عه یب نییه، دوا ی ئه وه مندالبوون عه یبه یه . له وه ته ی
مه م بابه تیکی نوئ نه هاتوه ته ناو ژیانم، ژیانم دووباره کردنه وه یه کی
ساغ بوه . تاقه که سیک نوئ بیت به ژیانم و به هوشم، دیوانه ی
خه لوه تنشینه . بروا ناکه م له م سه رده مه دا له م جو ره مرو قانه مابن .
له چرا ده چیت، پیش ئه وه ی پروناکییه که ی ناخی بکوژیته وه، با لئی
نزیک بم تا رینگا که ی من پروناک بکاته وه . له م قسانه بووم، گه بیستمه
ناو کۆلانه کانی شار . ته واو تاریک بوو . له دووره وه له بهر ده رگای
مالی خۆمان پروناکییه ک ده جوولایه وه . خورپه یه کی تر به سه ر دلم دا
هات . خودایه باو کم نه بیت! چی بلیم باشه؟ بلیم له کوئ بووم؟ ئه ی
مقه باکم لئ بسه نیت چی؟ باو کم قه ت لئی نه داوم، ئه م ما ترسیک له
گیانم دایه به رامبه ر باو کم، له و ترسه ده چیت له گیانی هه موو مندالیک
دا هه یه به رامبه ر باو کی .

که نزیک که وتمه وه، گویم له دهنگی دایکم بوو له دووره وه بانگی
کردم . هه نگاهه کانم خیراتر کرد و گه بیستمه لای . باوه شیکی پی
دا کردم و ئوخه یه کی کرد، له گه ل ئوخه یه که ی دا یه ک هه ناسه ی
قوولسی هه لکیشا . نه پرس یاری کرد له کوئ بووم و نه هیچی پی
گوتم له گول کالتر بیت . چووینه ژووره وه و بینیم باو کم له به رده م
هه یوانه که، له سه ر به رماله که سو جده ی برده وه . شه وئیکی زۆر کپ
بوو، به که مین شه وی من بوو، درهنگان بگه ریمه وه مال . ته نها گویم
له دهنگی سیسرگان بوو، له دووره وه ده یانخویند . دایکم له بهر ده م
چراکه دا ده ستیکی هینا به رووخسارم دا . "نه ترسایت؟"

زور بہ باوہ پبہ خوبوونہ وہ جوابیم داوہ، نا .
 جارٹکی تر ماچیکی پووخساری کردم و دلنیا بوو لہ وہی لہ
 مالہ وہم، دەستی برد بو نانه شانہ کہ و خوی بہ نامادہ کردنی نانی
 نیوارہ وہ خریک کرد . مقہ باکہم برده سہرہ وہ و لہ تاقہ کہ دام نا،
 قووتیلہ کہ یشم پر کرد لہ پون بو پووناکیی شہو، تیانوس و پیری
 نووسینہ کہم دہرہینا و لہ تہ نیشیت جیگا کہم دام نان . گویم لی بوو،
 باوکم بانگی کردم .

چوومہ خوارہ وہ، تہ ماتہ یہ کی سہورہ وکراو و ہہندیک توور و پیاز
 لہ ناو سینییہ ستیلہ بریسکہ دارہ کہ دا لہ گہل جامیک ناو دانرا بوون .
 دیار بوو باوکم بو ئہ وہ بانگی کرد بووم نان بخوم، ہیچی نہ پرسی . بہ
 جوریک شانازی پیوہ دہ کردم، کہ بہ بی ترس لہ و تاریکییہ دا بہ و
 کولانانہ دا ہاتوومہ تہ وہ مال و گویم بہ ہیچ نہ داوہ، شانازییہ کہی
 بہ پووخسارییہ وہ دیار بوو! پاش خواردنی نان و چا و ہینانی
 سہ بہ تہ یہ ک ترئی لہ قلعہ ق، خہیلی لہ ہہ یوانہ کہ دانیشتم و پاشان
 چوومہ وہ ہودہ کہی سہرہ وہ و دەستم کرد بہ نووسینہ وہی، نووسینی
 سہر مقہ باکہی دیوانہ . لہ بہ شی خوارہ وہی نووسینہ کہ دا، ہاتبوو:
 "زہوی لہ کاتی خوشہ ویستی دا لہ گہل دلی مروٹ دا لی دہ دا .
 زہوی لہ کاتی بق دا، لہ مروٹ دہ توریت . تاقہ ئومیدیک زہوی بو
 ہہ میشہ بہ جوانی دہ ہیلتہ وہ، بوونی مروٹ و خوشہ ویستیہ کہ یہ تی ."

گونديك به ميريك بوو به شار

میری گوره پيشووتر مير نه بوه، يه کيک بوه له پياوه ژيره کانی
گونده کانی سهر سنوور. کومه ليک زهوی و سهر مهري هه بوه،
له گهل يهک دوو نه سپ و تانجی. کتوپر نيواره يهک بو پراوکردن
دور ده که ويته وه له مهمله که تي خويان و نه م ناوچه يه ده بينيت،
که نزيک ده بيته وه چنه مال و خانويک و کانياويکي تيدايه. بو
هوانه و ناودانی نه سپه کانی له کانييه که نزيک ده بيته وه. کاتيک له
کانييه که نزيک ده بيته وه، دوو کچي نازداری گوزه له شان ده بينيت.
به زرده خه نه وه سه يريکي نه سپسواره که ده که ن، مير که زرده خه نه ي
دوو کچه شوخه که ده بينيت، له سهر نه سپه که داده به زيت و سه يريکي
ده ورو به ره که ده کات. به مه يته ره وانه که ي خوی ده ليت:
نيره ده که م به شار و مه نزلگه ي خومان.

کابرای مه يته ره وانش سهری سوور ده مي نييت ... وا ده زانيت مير
که وتوته داوی خوشه ويستي يه کيک له و کچانه وه، که چي مير بيري
له شتيکي تر کرده ته وه، داوی چنه دين سال له دروستکردنی شار،
له سهر هه مان کانی، به مه يته ره وانه که ي خوی ده ليت:

مه رشوي نيک ژنه کانی نازدار و پوو به خه نده و کراوه بوون، نه و
شوينه ده بيته شاريکي مه زن. نه وه ي شاره کان دروست ده کات،
کرنيکار و باله خانه کان نين، زرده خه نه ي ژنانه. شار ژنانه يه، پياوه کان
به ريسوه ي ده بن، به لام له بهر دلی ژنه کان ده بييت به شار. بيرته پيم
گوتی: نيره ده که م به شار. سه ير بکه، چ شاريکمان دروست کرد.

کاتییک ده‌گه‌ریتته‌وه بۆ مه‌مله‌که‌تی خۆیان، قه‌وم و که‌سه‌کانی
 خۆی ناگادار ده‌کاته‌وه بۆ کۆچکردن بۆ ئەم شوینته . به‌ خه‌یال و به
 زیره‌کی و ده‌سته‌کانی خۆی، شار بونیات ده‌نیت، تا وای لێ کردبوو
 له‌ گشت لایه‌که‌وه خه‌لک پووی تێ ده‌کرد . کاتییکیش نازناوی میری
 به‌ خۆی دا، ئە‌شرافه‌کانی شار کۆ ده‌کاته‌وه و دوای ناخواردنیکی
 شاهانه، حیکایه‌تی میریتی خۆی بۆیان باس ده‌کات و ئە‌وانیش
 بێ هیچ مه‌للایه‌ک، رێک وه‌ک میری خۆیان قبوولی ده‌کن . له‌گه‌ل
 درووستکردنی کۆشکه‌که‌ی خۆی، هه‌موو ئە‌و شوینانه‌ی، که‌ پێویستن
 ببن به‌ کۆلان و به‌ بازار و به‌ خانه‌قا، نه‌خشه‌ی ئە‌وانیشی داناوه، له
 سه‌ره‌تاوه که‌ هاتوه بۆ مه‌مله‌که‌ته‌که، به‌ نیازی درووستکردنی شار
 هاتوه . وه‌ک ده‌گێرنه‌وه به‌رده‌وام شانازی به‌وه کردوه، تاقانه‌ترین
 میری ئە‌م ناوچه‌یه‌ بوو، خۆی به‌ خه‌یال و به‌ په‌نجی خۆی شاری
 درووست کردوه و له‌ سه‌ر میراسیک نه‌نیشته‌وه ته‌وه و خۆی بکات
 به‌ میر . میرانی ناوچه‌که، ریزیان گرتوه و هه‌ندیکیشان هه‌سوودییان
 پێ بردوه . زۆریه‌ی میره‌کانی ده‌ورویه‌ر میره‌گه‌لیک بوون، به‌ میراس
 له‌ باوک و باپیریانه‌وه ده‌سه‌لات و میرایه‌تیان بۆ ما‌بووه‌وه، ته‌نها
 میر هودار خۆی خۆی کردبوو به‌ میر . ناو‌نیشانه‌که‌یشی له‌ عه‌جه‌م و
 تورکه کلاوسووره‌کانه‌وه وه‌رنه‌گرتبوو، له‌ مه‌جلیسی پیاوماقوولان و
 ئە‌شراقی ناوچه‌که‌وه پێی به‌خشا‌بوو . زۆری نه‌برد میرنشینه‌که‌ی بوو
 شوینی نازاوه و ده‌یتوانی خه‌ونه‌کانی به‌ینیتته‌ دی، به‌لام چی پێ کرا
 بۆ میرنشینه‌که‌ی کردی . نه‌نه‌ پوونه، حیکایه‌تگه‌لی ده‌گێرایه‌وه که‌ له
 زمانی خه‌لکه‌وه بیستبوونی . حیکایه‌ته‌کانیش ئە‌وه‌نده ده‌ماوده‌میان پێ
 کرابوو، نیوه‌یان راست نه‌بوون .

من بۆ خۆم یه‌ک دوو جار له‌گه‌ل دیوانه‌ باسی میرم کرد، ته‌واو شیوا .
 به‌ جۆریک به‌ ناوی میر ده‌شیوا، وات هه‌ست ده‌کرد ئیستا په‌لامارت
 ده‌دات و پارچه‌ پارچه‌ ده‌کات . نه‌م ده‌زانی نه‌ینیی دیوانه و میر چیه‌،

به و جوره تیک ده چوو، چاوه کانی سوور هال ده گه را. نه یشم ده ویست
له باوکم، یان له مه لاشه ش په نجه و فه قییه کان بپرسم، دیوانه بوچی
به میر تیک ده چیت؟ ده ترسام بزائن هاتوچوی ده که م و شتیکم تووش
بییت. کرابوو به باو، چ پیاویک یا مندالیک له شار گالته به دیوانه
بکات، لای میری نویمان، دیاری وهرده گریت. نه و دووکاندارانه ی که له
خوا ده ترسان و جار به جار تیکه نانیکیان پی ده دا، به شیوه یه ک پتیا
ده دا دوور بییت له چاوی خه لکه وه. له نهینیی شار دنه وه ی نان دان به
دیوانه یه ک تی نه گه بییستم. نه و چاوه کانی سوور ده دیوانه ده ویست، نه و
نه و حیکایه تانه یش بیستبووم له سه ر دیوانه، باسیان له وه ده کرد،
غریبه یه که و کتوپر پی که وتوته شار و له یه که م پوژده وه، که هاتوه
به دیوانه یی هاتوته ناو شار.
له و کاتوه میری گوره شاری به جی هیشتبوو، خه ریک بوو ورده
ورده له یاده وه ریی خه لک دا نه ده ما. مروقی شاری وایه، که به جیت
هیشت، جگه له که میک یاده وه ریی بچووک، هیچت لای نامینیتته وه. نه و
میره گوره یه ی بناغه ی نه م شاره ی داناوه، له بییری خه لک چوه ته وه،
نیتر دیوانه یه کی به دبه خت، چون له بیر خه لک ناچیتته وه. له کتیبه کان
وله پیاوه پیره کان له سه ر میره کانم بیستوه، هه ر که سیکی تر
بییستیت، نیتر تا مردن بروای به یاده وه ریی مروقی نابییت.
وه ختیک عه جه مه کان تیک ده شکین و سوپای تورک دیتته ناو شاره وه،
خزمه تکاره کانی ناو کوشکه که، ده ستیان کردوه به په لاماردانی توحفه
گرانبه هاکان و بو خویان ده بن. کچه نازداره که ی میر و خاتوونی میر،
له گل یه کی که له چیشتلینه ره کان له گه ورپیکی سه رووی شار، خویان
ده شار دبووه. دوا ی چه ند پوژیک چیشتلینه ره که خوی ده گه یه نیته
میری تازه و خه به ری خاتوون و کچه که ی میر ده باته شوینی مه به ست.
میری نوی له باتیی نه وه ی بیان پاریزیت، تا قمیک پیاوی خوی ده نیتریت،
به رود ده یانهینن و تا هه فته یه ک، خوی شه ویان پی گهرم ده کاتوه و

دوای نه وه ده پاندا ته ده ست پاسه وانه کانی، شه وان له گه لیان رابوین.
چیروکی رابواردنی شه وانې کچی میری گه وره و خاتوونې میر به
شار دا بلاو ده بیته وه و کومه لیک زانای نایینی، که له سه مه رقه نده وه
هاتبوون، ده چنه لای میری نوئی و، پیی ده لاین: نه و کاره ی ده یکت
دوره له ناکاری میرانه وه. میری له خوباییش، پاش گالته کردنی زور
پیان، داویان لی ده کات با ماوه یه کی تر خوش بزین، پاشان فتوای
کوشتنیان بدهن. نه وانیش له حه شمه ت گیانی خوین، میر چی ده لیت
وا ده کن و فتوای به ردباران کردنی دوو نازداره که ی میری گه وره ده دن
و دوای فتواکه، خه لک کو ده که نه وه، تا گیانکیشان به ردبارانیا ن ده کن
و له قه راخ شار له یه ک گوړ دا هر دووکیان ده نیژن.

میری گه وره له گه ل له شکره شکست خواردوه که ی پروو ده کاته ولاتی
غریبایه تی. نه و پوژه ی که شکست ده خون، میر فریا ناکه ویت ژن
و که که ی بزگار بکات. له وهختی شه رپه که دا، فریای خوشاردنه وه
ده که ون و ناچن له گه ل ده لالی میرزاده و نه وه نده یان پی ده کریت
نه و چیشتلینه ره ی له گه لیان بو، وه گه لی بکه ون و له گه وریک
بیان شارپته وه. کاتیکیش چیشتلینه ره که هه والیان به میری نوئی
ده گه یه نیټ، که ده کاته مامیان. خاتوون و که که ی ده هیښته لای
خو و چیشتلینه ره که یش له مه نجه لیک ئاو دا ده کولینیت. وا باس
ده کن، گوايه کولاندویه تی، تا جاریکی تر له کوشکی هیچ میریک نریک
نه بیته وه و دوایی خیانه ت له کوشک بکات.

مه به سستی میر ته نها نه وه بو، چی ده سته و دائیره و تا قمی میری
گه وره هه یه، له ناوی بیات. نیتر به هر بیانوو یک بیټ، گرینگ نه وه یه
نه مینن. ته نانه ت کوشکه که ی له بن دا هه لکه ند و له سه ر ته پو لکه که ی
نه و به ری کوشک، که جاران باخچه بو، یه ک کوشکی گه وره و چوار
قوله ی گه وره ی له ده وری دروست کرد. چوار قوله که که وتبوونه سوچی
دیواره به رزه کانه وه. شه و و پوژ دوو سئی سیلکه دار له سه ر قوله کان

بوون، یهک دوانیکیش له بهر دهروازه گه وره که وه ستابوون. ته نها بو
دهسته و تاقمه که ی هه بوو، بچنه ناو کۆشکه که وه، یا خزمه تکاری میری
یاخود میوانان، یان که سانیک له لایهن میره وه نه فره تیان لی کرابوو بو
ته میگردن بانگ ده کران. جیاوازیی سه رده می میری نوی له گه ل میری
گه وره، ئاسمان و ریسمان بوو.

میری گه وره کۆشکه که ی که وتبوه به رامبه ر خانه قا گه وره که وه.
رینگای نه ده دا سیکله داره کان بچنه ناو بازار و خه لک ئازار بدهن. له
ناو کۆشکه که خویشی جگه له خزمه تکاران و میوانان، مندالانی نه و
ناوه و هه ندیک جاریش سوخته کان له حه وشه که ی کۆشک یارییان
ده کرد و میر له ژیر که پره که، که سه کۆیه کی به رزی هه بوو، له سه ر
کورسییه کی ته خته داده نیشت، چیژی له و دیمه نی یاریکردنی مندالان
ده بینی. په نجه ره گه وره ی هۆده که ی سه ره وه، دایم کراوه بوه و
په رده یه کی سپی به سه ر په نجه ره که وه لا درابوه وه، کچه شوخه که ی
میر له ویتوه ده یروانییه بازاره دریژه که ی ناو شار و کورانی شاریش بو
بینینی کچه که، له و ناوه گوزه ریکیان ده کرد، هه ر چه نده نه یان ده ویترا
به کامی دل ته ماشای بکه ن.

شیوه ی بازاره که وا که وتبوو، له پۆژه لاتی شاره وه تا پۆژئاوای
شار دهستی پی ده کرد. له و سه ره وه بوه ستیتایه تا خواری خواره وه ت
لی دیار ده بوو. له ناوه راستی شار دا، چوار پیتیانیکی تیدا بوو، چوار
رینگه که ی به یه که وه ده به سه ته وه. رینگایه ک له باشووره وه ده هات و
ده چوو بو باشوور، بازاره که یش له پۆژه لاته وه بو پۆژئاوا. شار دابه ش
بوو بوو به سه ر چوار به شی سه ره کی دا. خانه قا گه وره که ده که وته
به رامبه ر مالی میر، له به شی پۆژئاوای شاره وه و که میکیش نزیک
بوو له ناوه راستی شار، به دهستی پۆژئاوا دا. کاروانسه راکانیش له
خوارووی شار بوون. عه مباری بازرگانه کان و میرنیشینه که یش ده که وته
به شی پۆژه لاته وه. له و دوو رینگایه ی ده هاتنه ناو شار، باجسه نییره کان

وہ ستابوون و باجیان له و کاروانانہ دہسہند، دہہاتنہ ناو شار. سالانہ یش
باجہ کہ له خہزینہ ی میرنشینہ کہ کۆ دہکرایہ وہ و بہ شیکی بۆ کۆشکی
میر و بہ شیکی بۆ سیلکہ دارہ کان بوو، چونکہ میرنشینیان دہ پاراستن
و بہ شیکی بۆ خزمہ تگوزاری ناو شار و بہ شیکی تریشی بۆ نہ و
میوانانہ بوو، دہہاتنہ ناو شار و شوینیان نہ بوو، له دیوہ خانہ میر
دہمانہ وہ و خزمہت دہکران. دیوہ خانہ کہ ی میر جیابوو له کۆشکہ کہ
و له تہ نیشٹ خانہ قاکہ، له گہل فہ قیہ کان و سوختہ بیگانہ کان نانیان
دہخوارد و خزمہتہ کہ یشیان کہ وتبوہ سہر بہ شی خویان کہ له باج
و خہراج کۆ کرابوونہ وہ. کاتیکی میری نوی ہات، ئەمانہ ی تیک دا.
له سہر پئیگانہ کانہ شار دہروازہ ی نوی درووست کرد و له ہر چوار
دہوری شار، له باتی دیواری بہرز، چالی ہہ لکہند، تا ئەوانہ ی دینہ
ناو شارہ وہ له پئیگای دہروازہ کانہ وہ بین. دہسہ لاتی نہ بوو، دیواری
بہرز درووست بکات، بۆ چارہ سہر کردنی چالی ہہ لکہند. پئیگای باکوور
و باشووریشی فراوان کرد و بازارپیک تری پیچہ وانہ ی بازارہ کہ ی پیشوو
درووست کرد، ہر چہندہ زور کہ م خہ لک پووی تی دہ کرد، بازارپی
قہیسہ ریبہ کہ چونکہ کۆن بوو، مشتہ ریبہ کان پوویان له وی دہ کرد.
ئیستا شارہ کہ وا کہ وتوہ کہ له دوو شارپئیگا بہ ناو یہک دا دین و
تیدہ پین و ہر دوو شارپئیگا کہ بازارپن. عہ مبارہ کانہ گواستہ وہ بۆ
تہ نیشٹ کۆشکہ کہ ی خوی له سہر گردہ کہ. چی کاروانسہ رایش ہہ بوو،
له بہ شی باشووری شار، زہویبہ کی بۆ تہر خانکردن و له وی ہہ موویانی
کۆ کردہ وہ. خانہ قا کۆنہ کہ ی فہ رامۆش کرد و له بہ شی خۆرہ لاتی
شار، بہ دہستوپہنجہ ی وہستا شارہ زاکانی دہرہ وہ، خانہ قایہ کی تری
درووست کرد و نامہ ی نارد بۆ میرہ کانہ تر، کۆمہ لیک زانای گوپرایہ لی
بۆ بنیرن، چونکہ زاناکانی پیشوو، کہ له سہمہرقہندہ وہ ہاتوون، ہیچ
سوودیک بہ میرنشینہ کہ ی ناگہ یہنن. ئەوہندہ ی سیلکہ داریشی زور
بوو، له زوربہ ی شوینہ کانہ شار دابہ شی کردبوون تا چاودیری ہہ موو

شونینکیان بکن . شوبوهیک دمجورلاندوره، چاو له گه لیان دههات و
زوری و بورییه که ی، شاری کردبوو به سه ربازگه . سیلکه دار و
نه حبابه کانی ده و روبه ری خوئی، به و باج و خه راجه ده ژیان له خه لک
و له کاروانه کان و هر ده گرت . پیاوماقوولانی شار له ده سه لاته کانی
نارازی بوون، به لام هیچیان پی نه ده کرا و تا بویان بکرایه، خویان
له مه جلیسه کانی ده دزییه وه . ئیتر مه جلیسی دیوان پر بووبوو له و
که سه بیگانان هی له ده ره وه ی شار ده هاتن و خه لات و دیارییان به میر
ده به خشی تا له کاتی کاروانه کانیان دا، چاو پووشیان لی بکات . شاره که
له پروی نه خشه وه که وتبوه شوینیکه وه، چوار شاری گه وره ی پیکه وه
ده به سته وه . نه مه یش بووبوه نانیک کی گهرم و چه ور بو میری نوی . چی
له باره ی میری پیشووه وه نوسرابوو، کوی کردنه وه ی و خستنیه توونی
حه مامه سپییه که ی شار . پوژی سووتاندنه که، به ناو شار دا چار درا،
هر که سیک ده یه ویت به میژووی کون خوئی بشوا، با بفرمویت به
خویرایی بچیت له حه مامه سپییه که خوئی پاک بکاته وه . نه و میژوه
کونه حه مامیک کی پی گهرم کرا و نه وانه ی خوئیان به چلکن ده زانی،
به گهرمای ناگری میژوه کونه که، له و پوژه دا خوئیان پاک کرده وه .
له دلی خه لکی شار دا، نه م کاره زور گران وه سستا، بویه نه وانه ی
چوون بو حه مامه که هیچیان خه لکی شاره که نه بوون، خوشووره کان
کومه لیک له و کاروانچیانه بوون هاتبوونه شاره وه . خه لکه که ده یزانی
نه وه ی ده سووتینریت، میژووی شاره که یه . که سیکیش نه م میژوه
ده سووتینریت، که خوئی به شیک بوه له م میژوه . باوکم جارنکیان باسی
پوژی سووتانه که ی بو کردم و ناخی هه لکیشا بو سووتانی کتیبه
کونه کان، که به خه تخوشه کانی کوشک و خانه قا نووسرابوو، باسی
نه وه یشی کرد، سونه ی جووله که نه و پوژه له دووکانه که ی خوئی گریاوه
و به دم گریانه وه گوتوویه تی . نه کوی خرا پیداره کان دا . دلشیم به وه
نه م میله ته میژوه که ی خوئه، هر ره شه بایه ک بیت هه مووی تیک

دهدات. ده بیټ ئه م میژوه بیټ به بهرد، بو ئه وهی هیچ شتیکی
 تیکی نه دات، ههتا میژووی ئه م میله ته نه بیټه بهرد، چاوه پتی ئه وه
 بکه هه ر که سیک بیټ له گه ل خوی ئه وهی پیشوو بسرپته وه. ئه و
 قسه پیهی سونهی جووله که م بیر ناچیتته وه. هه میشه خه می ئه وه م بوو،
 پوژیک که سیک بیټ، چی ئه و تیانوو سانهی دیوانه هه پیه، لی م بسه نیټ
 و بیانخاته ناو توونی هه مامیک و بیانسووتینیت. نه یشم ده توانی
 له سه ر به رده کان هه لی بکو لم. نه یشم ده توانی هه ر وا ده ست له
 دیوانه هه ل بگرم. مه لاشه ش په نجه پوژانه ئه و ئایه ت و هه دیس و
 حیکایه تانهی پی ده نووسییه وه، که هی ئه و بیابانه بوون و بویشم
 گرینگ نه بوو چییان به سه ر دیت، به لام بو م گرینگ بوو، ئه وهی
 دیوانه م پی م ده لیت لای خو م هه لی بگرم و ده ستاوده ست بیگه پیه نمه
 نه وه کانی پاش خو م.

که سیش گرینگی به وه نه ده دا دیوانه چی ده لیت و چی له دوای خوی
 جی ده هی لیت. میژوو لای خه لکی سه رده مه که ی من، ته نها میژووی
 کوشک و میره کانه. دیوانه پیه کی به ده ختی خه لوه تنیشین چییه له
 گوشه پیه که وه قسه پیه ک بکات و بیټ به میژوو. شنه پیه ک سوو کناپیم
 ده دا، شنه که نووسیینه وهی میژووی دیوانه پیه ک بوو که که س گرینگ
 پی نه ده دا. کاتیکیش قسه که ی سونهی جووله که م بیر ده که وته وه،
 که باو کم بو ی گپرامه وه، ته زویک ده هات به گیانم دا. قسه ی ژیرانه
 له ژیره کانه وه دیت. درویه قسه یان له شیت یان له مندال... نا قسه
 به س له ژیر، که سی تر نا.

سۆنه‌ی جووله‌که

هر یه‌که و به جوړیک باسی پیاوه گاوره‌که‌ی ده‌کرد. خه‌لک‌یک له مزگه‌وته‌کانه‌وه ده‌هاتنه‌ دهره و له سهر دینی ئه‌و نه‌بوون، دایم وه‌ک گلاوړیک و ناشوویکی شاره‌که سه‌یریان ده‌کرد و چون مه‌لای گه‌وره، مندالانی فی‌ر کردبوو، به‌رد له‌م و له گاوره‌کانی تریش بگرن. ماوه‌ماوه خوتبه‌ی مزگه‌وتیان ته‌رخان ده‌کرد بو‌نه‌فره‌تکردن له‌خوی و نایینه‌که‌ی. باوکم دراوسی دووکانی بوو، پوژیک له‌پوژان به‌زمانی باوکم دا‌نه‌هات خراپه‌یه‌کی، چ‌ئه‌م پیاوه و چ‌گاوره‌کانی تر بلیت. هه‌میشه ناموژگاریی ده‌کردم پیغه‌مبه‌ری نازدارمان، دراوسی‌کانی جووله‌که‌ بوون و به‌ردیان تیگرتوه، به‌لام هیچی نه‌گوتوه و له‌بریی نه‌فره‌ت، یارمه‌تی داون. ئه‌و قسه‌یه‌ له‌سهر گویم ده‌زرنگیته‌وه، کاتیک ده‌یگوت:

پۆله‌ نه‌رکی دراوسی‌یه‌تی گرانه.

به‌چاوی دراوسی‌یوه سه‌یری ده‌کرد، خوی گوته‌نی، حه‌قی به‌سهر قسه‌ی ئه‌م و ئه‌وه نه‌بوو. هر‌که‌سه و ریگای خوی هه‌یه بو‌لای خودا، ریگای من مزگه‌وته‌کانه و ریگای ئه‌ویش نایینه‌که‌ی خویه‌تی. هر‌چند میری گه‌وره له‌گه‌ل ئه‌وه بوو، جووله‌که‌کانیش شوینیکیان هه‌بیت، تا خوداپه‌رستی خویانی تیدا بکه‌ن، یه‌ک جار ئه‌و قسه‌یه‌ی له‌ده‌م هاتبوه‌ دهر، نیترا لیبان کردبوو به‌هه‌لا و، ئه‌ویش له‌ناچاری دا، قسه‌که‌ی قوت دابوه‌وه. یه‌کیک ده‌یگوت: میری گه‌وره به‌دیارییه‌کانی چاوی کویر بوه و یه‌کیکی تر ده‌یگوت: خویشی به‌ئه‌سل گاور بوه. گوئی به‌م قسانه‌ نه‌ده‌دا، سۆنه‌ی جووله‌که‌ی خوش ده‌ویست و به‌

راستگویییه که ی ناسووده بوو. من له به‌تجه‌رمانه‌وه خوی کردبوو
 به فیتی نایینداره‌کان، نه‌فره‌تیاں لئ ده‌کرد و تانه‌یاں لئ ده‌دا.
 له بریی وه‌لامدانه‌وه‌یاں، ده‌م به پیکه‌نین سه‌یری ده‌کردن! سیمایه‌کی
 نایینی ده‌نواند... کلاوه‌خر و بچوکه‌که‌ی سه‌ر ته‌وقه‌سه‌ری، که
 نه‌ستیره‌ی داودی له سه‌ر نه‌خشینرابوو، دايم به سه‌ر سه‌رییه‌وه بوو...
 نوو پرچه لوولکراوه‌که‌ی ته‌نیشته کلاوه‌که‌ی، هه‌میشه پاک و خاوین
 و بریسکه‌دار بوون... نه‌و که‌مه پیشه‌یشی هه‌ی بوو، گولاوی پیدا
 ده‌پژاند و به زه‌یتی زه‌یتوون چه‌وری ده‌کرد. که له دووره‌وه ده‌هات،
 راسته‌وخو ده‌ترانی له خه‌لکی شار جیایه، چ به جلو به‌رگ چ به
 شیوه. برپا ناکه‌م پوژیک له ژیاڼی گوزه‌رابیت تووشی تانه‌یه‌ک، یاں
 جنیویک نه‌بووبیت. هاتوچوی له ماله‌وه بو ناو قه‌یسه‌ری و بو سه‌ر
 دووکانه‌که‌ی، وه‌ک پویشتن بوو به ناو درکودال دا. له‌م سه‌ره‌وه درکیک
 ده‌چوو به گیانی دا، له‌و سه‌ره‌وه یه‌کیک، هه‌موویشیاں ده‌یا‌نزاڼی نه
 زهره‌ری بو که‌س هه‌یه، نه خراپه‌ی له‌گه‌ل که‌س کردوه. گونا‌هه‌که‌ی
 ته‌نها نه‌وه بوو، نایینه‌که‌ی جیا بوو! باوکم چیرۆکی زوری له سه‌ر
 ده‌گیراپه‌وه... سه‌رسام بوو به ژیرییه‌که‌ی. ده‌یگوت: که‌ی باوکم سه‌ر
 نه‌م پیاوه ته‌ماحکار نییه، نیشه‌که‌ی پاکه... ده‌یشزانیته نیش
 بکات. سه‌رده‌میک که برنج گران بوو، به هه‌رزان ده‌یفرۆشت، سه‌رم
 له‌مه سوورما بوو، چون قازانج ده‌کات، تا پوژیک لیم پرسی، نه‌ری برای
 جووله‌که، دووکانداره‌کان هاواریاں لئ هه‌لساوه به ده‌ست تووه، ده‌لین
 بازاره‌که‌ی تیک داوه و به هه‌رزان برنج ده‌فرۆشیت و توپینی خوی پی
 باشتره له زهره‌ری موسولمانیک. زهرده‌خه‌نه‌یه‌کی کرد و زور به‌هیمنی
 وه‌لامی دامه‌وه: هه‌رگیز زهره‌ری نه‌کردوه، هیچ دووکانداریک زهره‌ر
 ناکات، نه‌گه‌ر بزانیته چون مامه‌له ده‌کات، نه‌وان برنجه‌که به گران
 ده‌فرۆشن، هه‌فته‌ی فهدیه‌ک نافروشن، من هه‌رزان ده‌یفرۆشم هه‌فته‌ی
 بیست فهدیه‌ ده‌فرۆشم. راستی من به نرخ‌ی خوی ده‌یفرۆشمه‌وه، بو

نه وهی فدرده کانم به به تالی بو بمینیتته وه، له هر فدرده یه کی به تال
دا، دوو قروش قازانج ده که م، یانی ههفته ی چل قروش قازانج ده که م.
خوی له ههشت فدرده برنج دا بیست قروش قازانج ده که بیت، یانی
تا دووکانداره کان، ههشت قروش قازانج ده که ن، من به س به گونیه
به تاله کان چوار پینج هینده ی نه وان قازانج ده که مه گیرفانم. نیتر بو
توپینی خوم و زهره ری نه وان. نه وان راستییه که نالین، راستییه که یش
نه مه یه، دراوسی موسولمانم.

دوای پوونکردنه وه که ی، وهک ئاوئیک بکه ی به گیانم دا، له جیی خوم
وشک داهاتم. شتی زورم لی بینیه وه، حهزی له دهستبرین و فیلکردن
نه بوو، زمانت بپرپیایه، درویه کی نه ده کرد. نه وهنده بروای به نایینه که ی
خوی بوو، له پیناوی دا سهرت لی بگردایه ته وه، حاشای لی نه ده کرد.
خوانه خواسته بیزانیبایه گاوریگ له م شاره، یان له م ده ورویه ره هه ژاره،
مانعی نه بوو، دووکانه که ی و سه روهت و سامانه که ی بو بفروشیت.
خالکی شاهیدی دلکراوه بییه که یین، چایه کت بو بکریبایه، ده چای
بو ده کریته وه. نازانم خه لک بو له دووره وه قسه یان پی ده گوت
و به پیسیان ده زانی. نه وان ه ی به پیسیان ده زانی، کاتیک موحتاج
بوونایه، ده هاتنه لای و نه ویش دهستی به روویانه وه نه ده نا. کاتیکیش
ده رویشتن، وهک عاده ته هه میسه بییه که ی خوی، به گالته وه، ده یگوت:
ده زانم نه وانه چیم پی ده لین، ده یشرانم چاک نابن... ده یشرانم
دلیان نه رم نابیت و وا ده زانن کولکیکیان له به رازیک کردوه ته وه،
وه لی نایینه که ی من وا فیری کردووم، که وا بم. برواداریکم، نامه ویت
پیچه وان ه ی نایینه که م بجوولیمه وه. گالته م پی نه که بیت، یان به پیاوئیکی
فیلبازم نه زانی، برای موسولمان.

پوون سوو لام، هه ر شتیک ده یکات، خزمه تکردنه به نایینه که ی
خوی. به داخه وه کویر بووم کویر، نه م کویرییه م وای لی کردم نه م
توانی کتیبه که یان بخوینمه وه، تا حالی بم نایینه که ی نه وان چی ده لیت

و خوا چى به سەر ئەوان دا فەرز کردو، که چى مه لا شەش په نجه زۆر
خراب باسى دەکرد، خراپتر له وهى مه لای گه وره . ئەو رقهى له ناخى
مه لا شەش په نجه بوو، به رامبه ر به م گا وره، رقیكى زۆر له وه گه وره تر
بوو به له ناو بردنى كۆتایی بێت. دايم كه ده هاته سەر باسى ئيمان و بى
ئيمانى، په نجهى بو ئەو لایه راده كیشا دوو كانه كهى سۆنهى جووله كهى
تیدا بوو. خۆى سوور ده کرده وه و ده ماره كانى سەر ده ستى و لا ملی
ده ر ده په رین و هاواری ده کرد:

ئەو گا ورانه، ئەو بى ئيمانانه ... ئەوانه ئيمانيان نيه، گەر ئيمانيان
هه بوایه، خودا پنى گو توون ئیتر ئایینه كه و پیغه مبه ره كهى ئیوه
كۆتایی هاتوه و، پوو بکه نه پیغه مبه رىكى تر، که چى ئەم گا وره
مه یخۆره، به ئاشکرا له ناو شارىكى پاکی وه ک ئەم شاره دا، که
زۆرینهى موسو لمانى پاکن، دیت و ده چیت و که سیش نيه، رپیگرى
لئى بکات. هەر میریک دیته سەر ده سه لات، له باتى ئه وهى له زاناکان
نزیك بێته وه، له م گا وره نزیك ده بێته وه. ئاخ زه ر و سفره ی خو ش
و خه زینه چیه، میره کان ئە وه نده خه زیان لیه تی. ئەو گا وره کولکنه
چى هیه، جگه له سفره و خه زینه. له بهر ئەم شتانه يشه میره کان
ده سته و ئە ژنو بۆى ده وه ستن. خو نازانن گلاوه و گونا هه لیشى نزیك
ببیته وه. چى به ده مى دا به اتایه ده ره ق به م بابا جووله كه یه، نه ی
ده وه ستان و ده یگوت. نه ده گه راپه وه بو ئایه ت و حه دیسه کان، نه
پشتى به فتوایه ک ده به ست، تو په له رقه كه ی ناخى و غه زه به كه ی
ناخى، له زمانى ده هاته ده ره وه و کرد بووی به دیو و درنج. ئامۆژگارى
ئیمه ی ده کرد، به هیچ جو ریک لى نزیك نه بین و په نجه ی دوشاو مژه ی
بو من را ده كیشا، هئى تو كورپى پینه چیه كه، دراوسیتانه و لى
نزیك نه بیت. به باو كیشت بلئ، خۆى پییه وه گلاو نه کات. هینده ئەم
- ماموستا پرسىاریك؟

- فەرموو .
- دراوسى ئەجرى ھەيە، يان نا؟

بەلى ھەيەتى .
- ئەو دراوسىيە ھەر چى بىت، ئەجرى ھەيە، يان نا؟
بى ئەوھى بزانتىت مەبەستم چىيە، ديسانەوھ تەئكىدى كردهوھ،
ئەجرى ھەيە .
- دە كەواتە سۆنەى جوولەكە، لەبەر ئەوھى دراوسىى منە، ئەجرى
بە سەرمەوھ ھەيە .

قسەكەم تەواو نەبوو بوو، چاوى چوھ پشتسەرى، نەيشى دەتوانى
لە قسەكانى خۆى پەژىوان ببىتەوھ . لەوھيش دلنيا بوو، گەر زۆرم لى
بكات، نمونەكەى پىغەمبەر دەھىنم، بۆيە دواى تاويك تەماشاكردنم و
وردبوونەوھ لىم، بە شىوھىكى رقاوى، بىدەنگ بوو، وەلى وانەى پى
نەوتىن و چوھ دەرەوھ و لە حەوشەيش چاوم لى بوو، عابا شىنەكەى
شلىپەى دەھات و تا ھۆدەكەى خۆى نەوھستا .

كە پۆيشت، فەقىيەكان سەيرىان كردم و وەك خەتايەكم كردبىت،
كە خەتاكە خراب نەبىت . بىدەنگىيەك ھۆلى خویندەنەوھكەى داگىر
كرد . دواى ئەو پۆژە ئىتر لە وانەكان دا باسى نەدەكرد، فەقىيەكان
بۆيان گىرپامەوھ، دواى وانەكان، پرسىارىك شتىكىان دەبىت لە سەر
ئىماندار و بى ئىمان، لە و كاتانە دا باسى گاۋرەكە دەكات، بەس بە
جۆرىك باسى دەكات، راستەوخۆ ھەست ناكەيت مەبەستى ئەو بىت و
مەبەستەكەيشى ئەوھ .

سەرم لەوھ سوورپا بوو، ئەم رقە چىيە بەرامبەر ئەم پىاوھ، لەم
شارە دا كۆ بوھتەوھ، ئەى كە پىويستىان پى دەبىت، بۆ پرووى تى
دەكەن؟ بۆچى باوكم وا دەلئىت و مەلا شەش پەنجەيش وا دەلئىت؟
ئەى دەلالى مىرزادە، بۆ خوشى دەويست؟ ئىتر كەلكەلەى ئەم شتانە
تا دەھات سەرى قال دەكردم و تەنھا ئاسوودەيى ئەم كەلكەلەيە لای

پہنجہ زبیرینہ کانی دیوانہ بوو. لہم شماره دا دیوانہ دہتوانیت وہ لہمی
 ئەم مئیشکە پەر جەنجالە ی من بداتەوہ، ناتوانم بەرگە ی ئەم ھەموو
 شتانە بگرم. ھەر یەکە و شتیکی دەلئیت، کە سێک نادۆزیتەوہ لہم شماره
 دا، دوو کەس بە باشی باسی بکەن و دەستیکی بیئیت بە سەر دلت
 دا، تۆخە یەک بکەیت. سەیرە دوو کەس بە کە سێک پازی نین، ئەم
 خەلکە بۆچی وان؟

دەلال راستی دەکرد، مروفەکان پێگای تاییەت بە خۆیان ھە یە.
 ناگری مروف بە چاوی خۆیەوہ سەیری ئەوی تر بکات... ئەم گەنجە
 زوو دەچیتە دلەوہ... زوو لە خەمە کانی ناخ تی دەگات، خۆزگە بمویرایە
 پۆزیک بیبەم بۆ لای دیوانە. لەوانە یە بیئینی ئەم گەنجە و دیوانە، ئەو
 ئالۆزییەم بۆ پوون بکاتەوہ، لە ناو بازارەکان و لە ناو خەلک و لە
 خانەقاکان دا خزاوہ تە ناو مئیشکەوہ، بۆچی زۆربە یان گاوریکیان پئی
 خراب بوو؟ کەچی دەلال دەیگوت:

- نابیت ئیمە لەبەر ئەوہ رقمان لئی بیئ، لە ئایینی ئیمە نییە.
 تازە گەنج بووم، کرابووم بە بەرپرسی دەروازەکان و باجە کانی شار،
 ئەو کاتە سۆنە ی جوولە کەم ناسی. وەک بازارگەنە کانی تر نەبوو. نە
 خۆی لە باج دەدزییەوہ، نە فیلیکی دەکرد، تا خۆی لەو یاسایانە
 بدزیتەوہ، لە میرنشینە کە کاریان پئی دەکرا. نەم دیوہ، بۆ ئیشیک
 بیئە کۆشکە کە مانەوہ. وەختی دەھاتە کۆشکە کەوہ میری گەورە داوای
 بکردایە، یانی بە ئیشی خۆی نە دەھات. غروریککی زۆری تیدایە، بە لام
 بە شیوازە نەرمە کە ی خۆی، غرورە کە ی نابینی، تا زۆر تیکە ل بیت
 لە گەلی، ئەو پیاوہ تییانە ی لەم گاوردەم دیوہ، لە هیچ بازارگانیکی ئەم
 شارەم نە دیوہ. چوونە ژیر بالی ئەم پیاوہ، چوونە ژیر بالی ئامانە...
 ئە ی نابینی لەم ھەموو ناسراو و دۆست و کەسانە، پووم لەم مالە کردوہ،
 لەبەر ئەوہ یە ترسم نییە، کاتیکی قسە یە ک دەکات، یان بە لئینیک دەدات،
 سەریشی تیدا بچیت، قسە و بە لئینی خۆی، ناشکە...

ئەو نىيە پوو بىكەيتە مزگەت و ھەلسى دانىشىيەو و لە بازارپىش قولى
خەلك بېرىت. خوداپەرسىتى راستگويىيە لەگەل خوت و خەلك. خوا
شاھىدە، راستى دەلئيم، من وەك مىرزادەيەك ئەوئەندەى خوداپەرسىتى
لەم گاۋرە فېر بووم، ئەوئەندە لەو مامۆستايانە فېر نەبووم دەھاتنە
كۆشكەو، وانەى ئايىنيان پى دەگوتم، خەلك چى دەلئين، با بىلئين.
دەوەرە لەم نئوانە دا سەرت دەرچىت. ئەرئى ئئوۋە ھىشتا لەو تى
گەبىشتوون، سۆنەى جوولەكە پياۋى باشە يان خراپ؟ بۆ خەلكى
تريش ھەر وايە، تا دەمرىت تى ناگەيت ئەو كەسەى دەتەوئيت بىناسىت،
لاى خەلك پياۋى باشە، يان خراپ. جا باشترين رېگا پەيوەندىي
بە خوتەو ھەيە، لە كەسەكە نزيك بېيتەو و بىناسىت. با لەو
گەپئىم خەلك چى لە سەر دەلئين... من خۆم يەكەم جار كە بىنم، لە
دوكانەكەى باوكم لە سەر كورسىيە تەختەكە دانىشتبووم، بە گازەكە
خەرىكى دەرهئىنانى كۆمەلئىك بزمار بووم لە پىلاۋىك. پەپۆيەكى رەشى
چەوركرام خستبەو باوھشم و پىلاۋەكەيشم لە نئوان ھەر دوو پانم
گرتبەو تا بزمارەكان دەربەئىنم. ئەو پۆژە پۆژئىكى گەرم بوو، عارەقىكى
نۆرم كەردبەو. كاتئىكم زانى سىبەرىك ھاتە نئوان من ھەتاوہكە...
سەرەتا وام زانى رېئوارئىكە و تئدەپەرئىت، بۆ ساتئىك سىبەرەكە لا
نەچو، كە سەرم ھەلېرى، بىنم پياۋىكى رېش رەشى عابا لە شان لە
بەر دەم ھەستاو و زەردەخەنەم بۆ دەكات.

سەردەكەم، دەستئىكى ھىنا بە سەرم دا... سەرنجى پەنجە تووتەيم
دا، ئەلقەيەكى ئالتوونىي گەورەى تئدا بوو. وەك سۆزئىك دەستئىكى
ھىنا بە سەر سەرم دا و سلاۋىكى كرد، يەكەم بىننى من و سۆنەى
جوولەكەى دراوسئىمان بوو. ئەو قسانەيشم بىر ماوہ بۆى كردم، بىرمە
پىي گوتم:

- ماندوويت، نانى ماندوويەتى خۆشترين نانە. ئەوانەى چىژ لە نان
نابىنن، ئەوانەن لە بەدەسبەت ھىنانى نان ماندوو نابن. كورپە باشەكە،

خۆت ماندوو بکه و نانی پاک په یدا بکه، با ژيانه که ت پر چيژ بيت .
که ميک به قسه کانی په ست بووم، له دلی خوم دا گوتم، تو وهره
سه يری نه مه بکه، خوی پوخته و په رداخه و وانهی نانی پاک به
من ده لیت، خو نازانیت نانه که ی من و باوکم له ناو بزماره په قه کان
دایه، بزماریک که دای ده کوتین یان ده ری ده هیئین، هیئنده ی مردن و
ژيانه وه یه ک قورسه، ناخر سهرت بخه یته ناو بوئی بوگه نی پیلایوی نه م
و نه وه وه، نانیک له ناو نه و بوئه ناخوشه په یدا بکریت، که ی نانه . هه تا
گه وره نه بووم و به ته وای ده رکم به شته کان نه کرد، قسه کانی هیئنده
بزماریک نازاری ده بوو بوم . که گه وره بووم و باشتر ناسیم و چه ندین
جار له گه لی دانیشتم و بوومه په کیک له ناشناکانی، ورده ورده له
هه موو نه و قسانه تیگه ییشتم، په که م پوژ پیی گوتم و پوژانی دواتر به
ورتر و ژیرانه تر بوئی پوون کردم وه . خوی بوئی گپراومه ته وه، خوی به
هه ورامی زمان ده زانی . کاتی خوی جووله که کان له سه رده می هیئرشه
عه ره به کان پراو ده نرین، باو با پیرانی پووده که نه ناوچه ی هه ورامان . به
هوئی سه ختی شوینه که وه، له لاپالی شاخیک له ترسی عه ره به کان
خویان ده شارنه وه و له وی مه نرلیکی نارام بو خویان ده دوژنه وه .
جاریکیان لیم پرسه :

- باشه له بری نه م هه موو پاکردنه، واز له نایینه که ی خوتان بهینن
باشتر نییه ؟

- نا باشتر نییه، تو له نیوان خودا و دونیا دا، کامیان هه لده برییریت ؟
- خودا .

- که وای لومه ی من مه که، خودا هه لبریرم، نایینه که ی و نیمانه که ی
نیمه یه که مین ریگایه بو لای خودا، بویه پیمان خوشه ریگای خودا
هه لبریرین، نه ک له به ترسی مردن، پشت له و بکه یین و ده ست له
نیمانه که مان هه لبریرین . باو با پیرانمان وا فیریان کردووین، که به و
جوړه بین . هه تا سه رده میکی درهنگ له و شاخانه بووین . له سه رده می

باوكم دا، پۇژىك لەگەل كاروانىك لەم ناوچە يەوہ تىدە پەرىت، دەبىنىت
ئىرە خەرىكە ئاوەدان بىيىتەوہ... پوو لەم ناوچە يە دەكات و پاشان
ئىمە يىش دەھىنىتە ئىرە. من خۆم بىرم دىت، مىرى گەورە ھات بو
ئەم ناوچە يە و دەستى كرد بە دروستکردنى شارەكە. يەكىك لە
پالېشتەكانى مىرى گەورە ئىمە بووین، بوۋىە ئەو يىش تا ئەو پۇژەي
مىرنشېنەكەي ويران بوو، پشتى لە ئىمە نەكرد. ھەر چەند مەلاكان و
ھەندىك وشكە سۆفى ھاواريان لى دەكرد لەم شارە دوورمان بخاتەوہ،
مىر پىچەوانەكەي دەكرد. وەفای مىر بو ئىمە وەقابوو، ئىمە يىش تا
دەمرىن بە وەفا دەبىن بوۋى.

■ رۆژی سییههه

دوای نویژی عه سر، له بریی سهردانی دووکان بکهه، پۆیشتم بۆ
مالی سۆنه ی جووله که ... پاش سلوو، ههزم لئ بوو له باره ی دیوانه وه
قسه ی له گه ل بکهه. سه ری سوورنه ما، که چوومه مالیان. به پوو یه کی
خۆشه وه فه رمووی لئ کردم و یه کییک له کوپه کانی جامیک دۆی بۆ
هینام. دوای خواردنه وه ی جامه دۆکه، پوو ی تئ کردم و خۆی ئاسا،
گو تی:

- فه رموو کوپم خیر بوو؟

- خیر ده بیئت. شتی زۆرم له سه ر تو بیستوه، راستگویییه که یشت
نموونه یه که. ده مه ویئت بزانه ئه و دیوانه یه کییه؟

بۆ چه ند ساتیک لیم ورد بوه وه. له باتیی وه لامی پرسیاره کهه، لئی
پرسیمه وه، بۆ قسه کانی ده گه رییت؟

له خۆشیی قسه کانی، پرسیاره که ی خۆم فه رامۆش کرد:

- به لئ بۆ قسه کانی ده گه رییم.

- ده که واته وه ره له گه لم، کاتی خۆی چه ند قسه یه کی لای من
گوتوه، له ریگی خزمه تکاره کانه وه نووسیومنه ته وه و سه یریکیان
بکه، بزانه به دلتن.

ده ستی گرتم و به ره و نهۆمی دووه می ماله که ی بردمی. له سه ر
کورسییه ک فه رمووی دانیشتنی لئ کردم و له ناو سندوقیک دا
پارچه تیانووسیکی هینا و دایه ده ستم. که دایه ده ستم، به نه رمی
پئی گوتم:

- ئەو بەشى تۆپە جارى.

منىش لە برسېپەك دەچووم و پارچە نانئىكى بۆ ھىناوم، سەيرى
تپانوسەكەم كرد، بە خەتئىكى شكستەى جوان، تىى دا نووسرابوو:
"مرۆف ترسىنۆكە،

مرۆف نە بە تەنيا دەتوانىت بڑى، نە بە بىى خودا دەتوانىت بڑى، نە
بە ھىچىشيان پازى دەبىت. ئەو ھى گلهىى لە خودا و لە ژيان و لە خۆى
دەكات، مرۆف خۆپەتى. نە ژيان گلهىىپەكى ھەپە، نە خودا، تەنھا
مرۆف و بەس. گيانەو ھەران بەو پازىن، ھەك خۆيان بڑىن. درەخت و
ئاو و ئەستىرانىش پازىن. تەنھا مرۆف پازى نىپە. ناپازىپوونى مرۆف لە
خەونە نەفرەتپەكانىپەو ھەست پى دەكات. ترسەكەپشى بە جورئىكە،
شى گەورەى پى ناكرىت. كاتىك كە دەبىنىت لاوازە، نەفرەت لە خۆى
و لە ژيان و ئاسمان دەكات. جارئىك ناگەپتەو ھە بۆ خۆى ترسەكەى
بكوژىت و لەو پەو ھەست پى بكات. لە برىى كوشتى ترسەكەى ناخى،
پەلامارى ھەرەو ھى خۆى دەدات. من ئىو ھە بۆ سەر خوانئىكى بىى ترس
بانگ دەكەم. ھەتا ترسەكەى ناختان نەكوژن، ناتوانن لە سەر ئەم
خوانەى من دانىشن. گوئى بەو ھەدەن چارەنووستان چىپە، گوئى
بەو ھەدەن، چۆن بەر نەفرەتى خەلك دەكەون. تەنھا پىگاكەى
خۆتان بە بىى ترس بىپىن. ئەگەر سەرکەوتن، لە دەورتان كو دەبنەو ھە
ستاپىشتان دەكەن، ئەگەر شكستىشتان ھىنا، بەر نەفرەتپان دەكەون.
ئىو لە شكست دەترسن، بۆپە ناتوانن كارى گەورە بكەن. ئەو كاتەى
ھەك ئىو لە شكست دەترسام، جوولەم خا و، دونىام كورت. ئەو
كاتەى ملم ناپە سەر پىگاكە و دەستم لە پابردووم ھەلگرت و پشتم
كردە ئىو، چىم وىست ھاتە دى، پۆحىكم بە ھەست ھىنا، ئىو
ناتوانن بىبىنن. ھەرن لە چاوى منەو ھە سەير بكەن، بزائن بەرگەى
ئەم بىبىنە دەگرن. خۆزگە ناخوازم بە چاوى ئىو، چونكە تەنھا
ئەو شتانە دەبىنن، بۆتان دانراو ھە بىبىنن. ئەگەر ناتوانىت دەستت

له وه هه لگبریت، ناتوانیت به باشی ببینیت. کاری تر سینۆکان نییه،
نه ببینراوه کان ببینن.
نه به باشی تیگه بیشتم، نه ویستم پرسیار بکه م. سه یریکی سۆنه م
کرد و پیم گوت:

- سۆنه ی به پیز: شتی ترت لایه؟ ده توانی یارمه تیم بدهیت.
- بۆ نا، به لئی شتی ترم لایه. پیاویکی گه وره یه. چ ئیستا گه وره یه
و چ رابردوویشی. بۆ من ئیستای گه وره تره له رابردووی. قسه کانی
ده بیته به نه خش هه لیا نکۆلی. له نه زمونه وه قسه ده کات. ماوه یه که
هه ستم به وه کردوه، به شوین قسه کانی ده گه رپیت. که سانی تریش
هه ن له م شاره، قسه کانیا ن نووسیوه ته وه. دیوانه له هه ر شوینیک قسه
بکات، قسانیک ده کات که سی تر نایزانیت و که سی تر نایببیت. زۆر
پیم خۆشه گه نجیک بیه ویت میژووی دیوانه بنووسیته وه و نه هیلیت
پیاویکی گه وره بکه ویته ژیر خۆلی دیواره رووخواوه کانه وه.
ده توانی هه ندیک شتم بۆ باسکه ی له سه ری؟

- ده توانم. به لام جاری په له ت چیه، هیشتا دوو جار بینیوته.
لیی مه ترسه. ئیستا پیوستی به هاوده میک هه یه، ته نیایی و
گۆشه گیریه که ی، که هه لی بژاردوه ویستی خۆی نییه، ناچاریه.
به شی ژیا نی، ته نها به ردی ره ق و نه فره ت بوو. کاتیک به باشی
ناسیت، له وانیه ریگای ترت پیشان بدات. پیاویک بوو، مرۆفی به من
ناساند. راسته من که سیکی به ته مه ن و دونیا دیدم، وه لئی نه وه ی نه و
پیتی ناساندم له رابردوو و له ئیستا دا، نه و نه بوایه خۆم نه م ده توانی
بیبینم. گه ر په له م لئی نه که یته، منیش شتانیکت بۆ باس ده که م له
سه ری.

- نه ی ده توانم نه م پارچه نووسینه بیه م؟
- به لئی ده توانیت، به مه رجیک بیگه رپیتته وه. کۆی نه و قسانه ی به
خزمه تکاره کانم نووسیومه ته وه، نامه ویت بیان فه وتینم. کتیبخانه که ی

من دەستووسى زۆرى تىدايه . با قال ببيت به كاره كانته وه ، كتيبگه ليكي ميژوويى زۆرم ههيه ، ئەوانه يشت پى دە دەم بيانخوینیتە وه . شنه يه ك به ناخم دا هات . كه گویم له كتيبى كۆنى ميژوويى بوو ، دلّم خروپه يه كى كرد . بيژار بووبووم له حيكايه ته كۆنه كانى ناو ئايينه كان . ده مزانى كامه خه ليفه چۆن هات و چۆن مرد و چەند كه سى كوشت . ده مزانى يه كى چەند ژنيان هيتاوه و چەند كه نيزه كيان هه بوه ، به لام قهت نەم ده زانى ميژوويى ميلله تانى تر چييه ، جگه له وهى كه نه فره تليكر او بوون و ئايين هات هه موويانى له و نه فره ته پرگار كرد . به لى ، ئەمه پريگايه كى باشتره . له دلى خۆم دا ، گوتم :

ئەم جووله كه يه هەر سه رمايه ي سفره و خه زينه ي نييه ، سه رمايه ي كتيبيشى هه يه . بازرگانىكم نه ديوه له م شاره دا ، ده يان دووكان و كالاى نه بيت ، كه چى كتيبخانه يان نه بوو . ئەمه يان جيايه ، ئەمه يان شتيكى تره . به شيكى ژيرييه كه ي هى گوڤگرتنيه تى ، به شيكى هى كتيبەكانى و به شيك هى ئەزموونى و به شيكى هى ديوانه يه . كه سيك به م ميراسانه وه ده وره درابيت ، چۆن ژير نابيت ، بۆيه ده كه ويته قسه ، ئەوانى تر ده بيت بيدهنگ بن و گوڤى بۆ بگرن . خۆى گوتبووى :

هەر كه سيك ده يه ويته بمكوژيت ، با پريگام بدات چەند ساتيک له گه لى بـم . ئەگەر نەم هيتايه سه ر ئايينه كه ي خۆم ، واتاي ئەوه يه حه قى كوشتنم هه يه و ژيرى له من دا نه ماوه . هۆشم لاي ده ستنووسه كه و كتيبەكان بوو ، سۆنه يش باسى تواناكانى خۆى ده كرد . ده بى له مه و دوا ، بۆ سى شوڤن بچم ، تا ئەو كه لكه له يه ي پووى تى كردووم كه ميک دابمركيته وه . تا زياتر له گه وره يى نزيك ببیتە وه ، ژيان ئالۆزتر ده بيت و كاره كانيش زياتر . له خه مى ئەوه دا بووم ، وام لى بيت دووكانه كه ي باوكم فه رامۆش بكم و ئاواته كه ي دايه و بابە نه يه نه دى . ئەم كه لله يه ي به منه وه يه كه له يه كى ته واو نييه ، ناتوانيت ئەو شتانه بكات ليم ده خواندن . ده بيت ئەوانه ي تر كى بن ، وه ك من گيرۆده ي قسه كانى

دیوانه بن. تو بلئی بازرگانه کان بن، له وه ناچیت ئیشی وان بیت، چونکه له شته جوانانه ی دونیا، تهنه پاره کو دهکه نه وه. جگه له پاره، چاویان هیچی تر نابینئ. چیرۆکی یه که م بازرگان و ناخر بازرگانیش وهک یه که، کو دهکه نه وه و کو دهکه نه وه تا ده مردن، که مردن، منداله کانیان بویان ته خشان و په خشان ده که ن.

تیانووسه که ی مالی سۆنه ی جووله که، وهک تیانووسه کانی خانه قا نه بوو. تیانووسی له م جوړه له قوسته نتینه وه ده هاتن و تایبته بوون، نرخه که یان له تیانووسه کانی تر زۆر گرانتر بوون و ئەم نرخه که پیشیان تایبته تیکردبوون به بازرگان و میره کانه وه. حساباتی تایبته تی بازرگانه کان و نامه ی تایبته تی میره کان، له ناو ئەم تیانووسانه دا، ده نووسران، په رنگیان کراوه تر و بۆنیان خوشتر بوو، مه ره که بیش له سه ریان به و ئاسانییه بلو نه ده بوه وه. خالیکت دابنایه، تا تیانووسه که ت ته پته پ نه کردایه، خاله که وهک خۆی ده مایه وه و بلو نه ده بوه وه. پاش خویندنه وه ی هیواشیک لوولم کرد و خسته ناو کیسه که ی خۆم. هه ستامه وه و ئیجازه م خواست، که ده بیت برۆم. له مال چوومه ده ر. هاتمه به ر ده رگا که، ملم به ره و کووخه که ی دیوانه وه رگیپرا و یه کسه ر بو لای که وتمه ری. تا گه بیستمه کووخه که، به ده م ریوه چه ندین جار ده ستنووسه که م خوینده وه، هه ر جاره و بیرکردنه وه یه کی جیاوازی پی ده دام. ئەوه ی زۆر منی وه ستاندبوو، بۆچی لای دیوانه مرۆف بوه ته چه قی هه موو شته کان. ئەگه ر خۆی گوته نی، دیوه کانی مرۆف پرووناک کرانه وه، کیشه یه ک نامینت. پیده چیت گورزیکی کوشنده به ر سه ری که وتبیت، ئەو گورزه ییش له لایه ن مرۆفه کانه وه بووبیت، هه ر بۆیه خالی بوونی کردوه به مرۆف.

که بیستمه کووخه که، نه له سه ر تاشه به رده که دانیشتبوو، نه له ئورده وه بوو. که منیک میوه و نان و په نیرم بو هینابوو، له سه ر به رده پانه که ی به ر ده رگای کووخه که دام نا. چاویکم به ناو کووخه که دا

گڙپا، نووسينٽيڪم له سهر مقه باکان نه بيني . خورپه يهڪ به دلّم دا
هات، بؤچي وهڪ پوڙاني رابردوو هيچي نه نووسيوه . له کووخهڪه
هاتمه دهر و له سهر تاشه به رده گه ورهڪه دانيشتم . دواي كه ميڪ،
دهر كه وت . له چه مه كه وه نه رم نه رم به ره و سهر وه ده هات . جوان خوي
شوردبوو، په ونه قيڪ به پروخساريه وه دهره وشايه وه، له نه ستيره ي
به يانبياني هاوين ده چوو . قره خاو و سپيهه کاني به سهر شان و
ملي دا بهر دابوونه وه و پيشه پر و پاڪه كه ي تا سهر توو كه کاني
سهر سنگي هاتبوو . كه نزيڪ بوه وه، سلاويكي كرد و به ويقاريكه وه
مه ناسه يه كي ماندوو بووني هه لکيشا . له سهر به رده پانه كه دانيشتم و
توره كه كه ي کرده وه و كرديه سفره و خواردنه وه كه ي له سهر دانا .
به دم خواردنه وه بانگي کردم:

- گه نجو

- به لي

- شاره کان چي له مروّف ده که ن؟

دهيکه نه که سيڪي شارستاني .

- نا، وني ده که ن، له خويي دوری ده خه نه وه، دهيکه نه که سيڪ
خوي نيه . که سيڪ له خوي دهره چيٽ و به دواي ناره زوه کان
ده که ويٽ، وهک ته نه که ي به تال به تالي ده که نه وه . مروّف يڪ شار
بيبات، وهک ته نه که ي به تاله، دهنگي زوره و هيچيشي تيڊا نيه .
بهس ته نيابيهه كي راسته قينه مروّف له په واله تي شاره کان ده پاريزيٽ .
پاله واني شاره کان، مروّفه ته نياکانن .

له گه ل وه لامدانه وه ي پرسياره که م، پارويكي ده خسته ده مييه وه و
دهستيكي به پيشه سپي و پاڪه كه ي دا ده هيتا . له ديوانه نه ده چوو،
له ماموستايه كي ناو کلاسه کونه کاني شاري نه سکه ندره يه ده چوو .
گوتي:

- با چيروکيکت بؤ بگيرمه وه:

"سەردهمیک پیش ئیستا، پیاویک دهچیتته لاپالیک، چاویک به لاپاله که دا دهخشینیت و ئاره زوو دهکات بیکاته شاریکی پهنگین. چه ندین سال پهنج دهکیشی و بیر دهکاته وه و خه لک بانگ دهکات، تا شاره که دروست دهکا. که لاپاله که ده بیت به شار، یه که م که س فریوی ده دات، نه و که سه یه شاره که ی دروست کرد. پیاوه که له گه ل شاره که دا نغرو بوو... خوی له بیر کرد... له گه ل نه وه پیش دا، خوی له دهست چوو، شاره که یشی له دهست چوو. کاتیک وه هوش هاته وه، شتیکی نه ما بوی بزی. خوی بی که س و ته نیا و سه رگه ردان بینیه وه. مرؤف تا به ته وای نه پووخت هه لئاسیته وه. مالی کون عاقیبه تی پووخانه، که پووخا جوانتر و باشتر دروست ده کریتته وه. پیاوه ی پووخا کاتیک بو لای خوی گه رایه وه، پشتی له شار و پهنجکیشان کرد، کاته زیړینه کانی دوا ی پووخانه که ی دهستی پی کرد."

- تیگه ییشتی له م چیرۆکه گه نجو؟

- به لی، به لی، ده ته ویت هه ر چیم خویندوه و هه ر چی په نجم کیشاوه، وه لاوه ی بنیم و بگه پریمه وه بو ناو خوم و دهست پی بکه مه وه. - نا، وه لاوه ی مه نی، بیانکه به تووله پئی خوت... بیانکه به فانتوسیک تا به رده مت پووناک بکه نه وه و بتوانی باشتر به ره و خه ونه کانت برۆیت. که سیک نه توانیت پشت له میژوه که ی بکات و میژویکی نوی دروست بکات، که سیک نه کرده یه و نا کریت چاوه پئی کاری مه زنی لی بکه یت. که متر پشت به خویندن ببهسته و زورتر پشت به نه زمون ببهسته. وانه راسته قینه کانی ژیان، له نه زمونه وهن.

نانه که ی ته و او کرد. تووره که که ی پیچایه وه و جامیک ئاوی به سه ر تیرییه که ی دا کرد. دهستیکی خسته سه ر به په که و به نه سپایی هه ستا. هاته سه ر تاشه به رده که و له ته نیشتم دانیشتم.

"گوومانم له چاکبوونی مروّفه!
 چوار بهشی سه‌ره‌کی له ناو مروّف دا هه‌ن: ئاره‌زوه‌کان، هه‌ستی
 خۆشه‌ویستی و هه‌ستی پق، ژیری، پۆج. ئەم چوار به‌شه، پۆ
 بالابوونی خۆیان شه‌ریانه. ژیری نایه‌وێت هیچ جه‌وله‌یه‌ک و قسه‌یه‌ک،
 بئێ لێکدانه‌وه‌ بپروات. ئاره‌زوو له ماسییه‌کی برسی ده‌چیت، ده‌می
 کرده‌وه‌ته‌وه‌ داوا ده‌کات تێر بکریت. هه‌ستی خۆشه‌ویستی و هه‌ستی
 پق، دوانه‌یه‌کی دژ به‌یه‌کن و هه‌ر یه‌که‌یان ده‌یه‌وێت ئه‌وی تر له‌ ناو
 بیات. پۆج جیا‌یه. گالته‌م به‌وانه‌ دیت، باسی خۆشه‌ویستی پۆج
 ده‌کن و پۆج ناسن. هه‌ر که‌سیک داوای لێ کردیت به‌ پۆج خۆشت
 بویت، لێ بپرسه‌ پۆج چیه، وه‌لامه‌که‌ی به‌ نازانم ده‌داته‌وه.
 تا به‌شه‌کانی ناو خۆت نه‌زانیت چی به‌ سه‌ر چیه‌وه‌یه، ناتوانیت
 خۆت بناسیت و له‌گه‌ڵ ده‌ره‌وه‌ مملانی بکه‌یت. عاریفانی مه‌زن،
 به‌شه‌کانی خۆیان ده‌ناسی و له‌ ناو خۆیان دا، خۆیان ده‌ده‌ن به‌ ده‌ستی
 پۆجه‌وه. که‌ پۆحیان پووناک بوه‌وه، چاوه‌ داخراوه‌که‌ی ناوه‌وه‌یان
 کرایه‌وه، دیوه‌ تاریکه‌که‌ ده‌بینن. چاوی پۆج، چاوی سیه‌ه‌می مروّفه،
 کاتیک ده‌کریته‌وه، پۆج بناسیت. ژیری ئەمه‌ی ناوێت. ژیری گوومان
 له‌ پۆحیش ده‌کات. خۆدانه‌ ده‌ست پۆج، خۆته‌سلیم‌کردنه. خۆدانه
 ده‌ست ژیرییش، خۆدانه‌ ده‌ست گوومانه.

له‌م کاته‌دا پرسیم:

- بۆیه‌ مروّف چاک نابیت؟

- بوه‌سته، هیشتا گوێزه‌که‌م پاک نه‌کردوه. با پاکی بکه‌م، پاشان
 ده‌توانی به‌ باشی بیخۆیت. مروّف بۆیه‌ چاک نابیت، خۆی ناسیت.
 له‌ به‌رده‌م چوار به‌شه‌که‌ی ناوخۆی گیرۆده‌ بوه. راسته‌هێلی نییه،
 تا به‌ سه‌ری دا بچیت. هه‌ر یه‌کیک له‌م دژانه‌یش، دیویکی باش و
 دیویکی خراپیان هه‌یه. ته‌نها ژیری ده‌توانیت وا بکات، بزانی چۆن
 به‌کاریان به‌ینیت. هه‌لبه‌ته‌ ناتوانی بئێ وێران‌کردنی یه‌کیک له‌مانه، ژیری

بھیلتے وہ . بیر بکے وہ گہ نحو، کہ برسیت دہ بیٹ، پیویستہ خۆت تیر
بکیت، به چی تیر دہ بیٹ؟

- به خواردن
- وایه . دهرهینانی خۆراکیک گیایی بیٹ، یان گیاندار بیٹ، بو خۆی
ویرانکردنی گیایهک یان گیانه وهریکه بو تیربوونی نارہ زوویک، واتای
دہسکاریکردنی بوون، یانی ویرانکردنیک . که وایه چون گوومان له
چاکبوون نه که م ."

- له گه لتم، بوونی مروّف کیشه یه و نه بوونیشی کیشه یه . به و وردییه
بیر له بوونی مروّف و دهوروبه ری بکینه وه، نائومیّد دهبین . دایک
و باوکم دہیانوو یست که سیکی تر بم، وا نه بووم . مه لا شه ش په نجه
دہیه ویست که سیکی تر بم، نه و نه بووم . دیوانه دہیه ویّت که سیکی
تر بم، له وانه یه نه ویش نه بم، که نه و دہیه ویّت . من جاری نه خۆم و
نه هیچ که سیکم . هه ر یه که و به لای شتیک دا رام دہ کیشیّت، دیار
نییه له و نیوانه دا دهمه کی . نه م پراکیشان و بینینانه وایان لی
کردووم، هیچ که س نه بم و خۆیشم نه بم . نای خودایه، خه ریکه میشمکم
دته قیّت . چیم دابوو له م سه ر ئیشه یه، فه قییه که ی لای مه لا شه ش
په نجه بوومایه به بی گوومان و گوشینی میشمکم، نارامتر و دلخۆشتر
دہبووم . بۆچی نه م توانی وهک دۆسته کانم، بکه ومه شوین عاده ته کان
و که وتمه شوین گوومانه کان . له م شه په ی ناوه وهی خۆم دا بووم،
دیوانه دہستیکی خسته سه ر شانم و راجله کیم .

- ههسته برۆ، درهنگه بو تو . هه تا زیاتر بیر بکھ یته وه، زیاتر خۆت
دہناسیت . دیار بوو ههستی کردبوو، له چ گوومان و دوودلییهک دا
کینگل دهم . ده لئین مروّف خۆی ریگای خۆی دیاری دہکات، منی
به دبه خت ریگا قورس و پر نازاره کانم هه لیزارد . ریگای تر شارہ زا نیم،
جگه له ریگا پر نازاره کان . هه ستام ... به ره و شار که وتمه ری . به
دلنکی پر و هوشیکی جه نجاله وه، له کووخه که دوور دہ که وتمه وه و

له شاره که نزيک . که گه بيشتمه وه قه راخ شار، تاریکی داهاتبوو . وهک
 جاران نه بوو، دايکم له بهر دهرگا چاوه پریم بکات و دلّه کوته ی بیټ
 بوم . چ تاریک بوایه یان پووناک، ده یزانی که میک له جاران زیتترم و
 ده گه پریمه وه مال .

له دهر وازه ی حه وشه که چوومه ژووره وه، فانوسی هه یوانه که به
 نه وای هه یوانه که و لایه کی حه وشه که ی پووناک کردبوه وه . چوومه
 سهر حه وزه که، وهک بیهوشیک ههر دوو قاچم خسته ناو ناوه که وه و
 مانگی ناو حه وزه که م پارچه پارچه کرد و له تیکیشی له قاچه کانم
 نالا بوو . ماندوو بوونی پوژده که له گه ل شووشتنی قاچه کانم پرژایه،
 ناو حه وزی ناوه که . دوا ی که میک حه وانه وه، خوم بو نووسینه وه ی
 قسه کانی ناماده کرد، چونکه چیترا دیوانه خه یال و بیره کانی خوی
 له سهر مقه با بوم نانوو سیت . به شیوه ی زاره کی بوم باس ده کات،
 منیش ده بیټ پاشان بیمه وه و به باشی میشم بگوشم، تا چور چور
 وشه کان بیته وه خه یالم و بیانرژینمه سهر تیانوو سیک .

سۆزانیخانه کهی خاتوون و شازاده

کاتییک مه لاکان پوویمان له میری دووهه م کرد، تا خاتوون و شازاده له دهست سوپاهی ده ربهینیت و شهوانی خویانیان پی به سهر نه بهن. میر داوای کرد فتوایان له سهر بدهن، مه لاکانیش فتوای کوشتنیان له سهر دان. که چی نه م فتوای به ردبارانکردنه یان تا مردن، بۆ ماوه یهک دوا خرا. دواخستنه کهی له سهر ویستی میر بوو. هیشتا به وه دلی ناوی نه خوارد بوه وه، به و ده رده ی بردن، ده یه ویست گه نجانی شاریان پی گهرم بکاته وه. له دهسته پاستی کۆشکه که یه وه، ریزی خانووی چۆل هه بوون... ههر دووکی ناره ناو خانوه کان و به شی خویان که لوپه لیشی بۆ کرین. دهسته و تا قمه کهی پاسپارد، سهر دانیان بکه ن و فه یازه کویر، که مه شهوور بوو به کاری ناشیرین و ده سمالباشی بۆ میر، داخوازییه کهی میری بیستبوو. بۆ شهوی یه که م خۆی و دهسته یهک له سیلکه داره کانی، خویان کردبوو به خانوه که دا و نه و شه وه تا به یانی چییان پی خوش بوو کردبوویان.

بۆ به یانییه کهی به ناو شار دا ده گه را، باسی له وه ده کرد، ههر گه نجیک ههزی له خۆ خالیکردنه وه هه یه، با سهر له سۆزانیخانه کهی خاتوون و شازاده بدات. نه م چیرۆکه به ناو شار دا بلاو بوه وه و گه نجه لچ هه لقورچاوه کانی شار، که تاریک داده هات یهک و دوو دوو، پوویمان له خانوه که ده کرد. وای لی هات، خاتوون به هیچ شیوه یهک له و خانوه نه ده هاته دهر و بوو به سهر دهسته ی کۆمه لیک سۆزانی. کاتییک کاروانه کان ده هاتنه ناو شار، له گه ل خویان پیاوی باش و خراب و ژنی باش و خراپیان ده هیتا. نه و ژنانه ی له گه نجییه وه به

دهست پياوه كان فټيرى له شفرؤشى بوو بوون، سهريان له و ماله دها
و خاتوونيش به كرى دهيدانه كړپاره كاني. تا كار گه بيشته نه وه
پياوانى نايينى له خوتبه كاني پوژانى هينى دا باسى بئ نابروويي
شاريان ده كرد و چاوه پري دونيا ناخيريك بوون. هه نديكيان هينده توند
بوون، به جوړيک چيروكه كانيان ده گيړاپه وه، كه شاره كه به ته واوى
پيس بوه و له چركه و خوله ك دايه، شاره كه تووشى نافاتيك ببټ و
سهرونخون ببټه وه. كه سيان نه يان ده ويرا په نجه بو مير را بكيشن،
دروستكرنى سوژانيخانه كه ويستى مير بوه بو شكاندنى هه بيه تى
ميرى پيشوو، كه چى له برى باسكردنى راستيه كه، ده ستيان بو
خاتوون و كچه كه ي راده كيشا. نه و خاتوونه ي پوژانيك شكوى ژنانى
نه م شاره بوو، نيسا له گال كچه كه ي بوته سه رده ستى فاحيشه كاني
مه مله كه ت. گه نجانى لچ هه لقرچاوى برسى، يه كيك باسى خاله كه ي بن
پانى شازاده ي ده كرد و يه كيك باسى په له په شه كه ي پشتى خاتوونى
ده كرد، كه جى سووتانيك بوو. هه ريه كه و باسى به شيك له جه سته ي
نه و دوو خانم ه ي ده كرد. تا گه بيشته راده يه ك ناويانگى سوژانيخانه كه ي
گه بيشته گوڼى هه موو خه لكى شار و دللى مير ناوى خوارده وه.
نيواره يه ك مير خوانيک بو پياوماقوولانى شار ناماده ده كات و پاش
نانخواردن، نامارزه يه ك به پيسى شاره كه ده كات. له ناو قسه كاني دا
باسى سوژانيخانه يه ك ده كات، كه خه ريكه عاقبيه تى كورپانى شار تيک
بدا. پيوسته چاره يه ك بو نه و دوومه له بدوزنه وه و بهر نه فره تى بخه ن.
مه به سته كه ي پوون بوو، به نياز بوو دواى شكاندن و نابروويردنيان، به
شيوه يه كى وه حشيبانه خاتوون و شازاده به ردياران بكرين و خه لكى شار
كو ببنه وه و هه ر نيمانداريک له هه قى پاكبوونه وه ي خوى، به رديكيان
تى بسره وينيت. كاتيک قسان ده كات، مه لاکان كو ليک كه يفخوش ده بن
و بو به يانبيه كه ي له مينبه ره كاني خوځيانه وه، بانگى خه لكى شار يان
كرد، بو چوارپيانه كه ي ناوه راستى شار. پاش كه ميک هه شاماتيكي زور

خه لک کۆ بووه و مه لاکان پيشيان که وتن بۆ بهردهم سۆزانيخانه که .
 کۆمه لیک گه نجی دونیا نه دیدیان هان دهدا، بچنه ناوه وه و چی ژنی
 تیدا به قز رایان بکیشنه دهره وه . په لاماری سۆزانيخانه که دهره . چی
 په نجه ره و که لوپه لی تیدا بوو هه مووی سووتینرا و ژنه کان هینران
 دهره وه . من به چاوی خۆم دیم و لیره دا بو تانی باس ده که م، چون
 ناگر له سۆزانيخانه که به ربوو بوو، ناوایش ناگر له ناخی من به ربوو .
 په نگه نه و چه شاماته ده یان که سی تیدا بوو بیته، زانی بیته خانمانه کان
 گونا هیکیان نه بوو، به لام هه رشتیک بوو به چه شامات و که س به که س،
 چاوه پتی گشت شتیکی لی ده کریت جگه له عه قل و بیر کردنه وه ی
 راست . مه لاکان ده یانزانی له م چه شاماته دا ژیری بوونی نییه، بۆیه چی
 بلین وا ده کریت و به قه ولی خویان شاره که پاک ده که نه وه، به رده وام
 له کاتی گه له کۆمه و چه شاماتدا خویان دهره خه ن، تا ئاراسته ی
 گیلیتی به و ناقاره دا ببه ن خویان ده یانه ویت .

قزی خاتوونی میر به ده ست گه نجیکی ریش دریشی یه خه چلکنه وه
 بوو . له و کاته دا خاتوون جه سته سپی و لاوازه که ی له ناو کراسیکی
 ره شی ناسکی کورت دا دهره که وت . که شنه بایه ک هه لی ده کرد، لایه ک
 له سمته خر و بچوو که که ی، ده که وته دهره وه . مه مکی چه پی له تیکی
 شین بوو بووه وه و به ته واوی هاتبوه دهره وه . قزی ئالۆسکابوو و زۆر
 له وه پیرتر ده یانواند بیرم لی ده کرده وه . له ته نیشته ئه وه یشه وه شازاده،
 به چاوه ره ش و گه شه کان و ده موچاویکی خویناوییه وه به ده ست
 دوو پیای که ته وه بوو... کراسیکی هه ناری ته نکي له به ردا بوو، به و
 لیدانه یشه وه که به ری که وتبوو، هیچ له ناسکییه که ی نه شار دبووه وه ...
 هه ر دوویان نه ژنۆکانیان خوینی لی ده رپویشته و له یه ک کات دا
 ده ستی زیر ده ستی بۆ ده بردن، یه کیکی لی ده دان و یه کیکی ده ستی
 پیدا ده هینان و یه کیکی تفی تی ده کردن، به راکیشیان هینایانن، تا
 به رده م مه لاکان . سه رده ستی مه لاکان دوو سی تۆبه ی کرد و پاشان

به تفیکی خهست، پیشوازی له هر دووکیان کرد. دواى نه فره ته که ی
هنگاو یک چوه دواوه، باسی له بیحورمه تیی دوو خاتوونه که کرد و به
ناشوویی گوره ی شاری دانه قه له م. له و کاته ی سه رده سته ی مه لاکان
قسه ی ده کرد، تف له ده می ده رده پهری و نهوانی تریش کپ و بیده نگ
گوئیان له م گوتاره ناگراوی و ناراسته ی ده گرت. هیئکرا پیکه وه هاواریان
ده کرد، له پینا و خوا، خراپه کان له م ژیا نه ده رده که یین.
سه رنجم له خاتوون و شازاده ده دا، چاویان پر له فرمیسک، به
جه سته یه کی نیوه پروته وه، له به رده م ریزی مه لاکان دا چوکیان پی
درا بوو. کاتی یک سه رده سته ی مه لاکان، گوتی:

- ئەمانه له ئەزله وه پیس بوون.

که ئەم قسه یه ی له ده م هاته ده ر، خاتوون یه ک هاواری به سه ر
دا کرد و هه تا هیزی تیدا بوو، تفیکی کرده ناو چاوانی و پیی گوت:
- هه ی بی غیره ت، چه ند جار له دیوه خانه که م نانت خواردوه.
کئ پیسه، ئەم سۆزانیخانه یه پیسه، یان ئەو ناخه ی تو؟ نیمه سۆزانی
بووین یان ئە شرافنی ئەم شاره. بو ناویری بجیته کۆشکی میره
خویرپییه که ت، ئە گه ر غیره تت هه یه تیده گه ی چی ده لیم؟ ناوگه لی
فاحیشه یه ک له ده می زور که سی وه ک تو پاکتره. ژنه کان فاحیشه
نین پیاویکی خویری فاحیشه یان نه کات. من خاتوونی شار بووم تو
ده سته سرم بوویت. نیستا هاتوویت وانه م ده دهیت، ترسینوکی بی هیز،
ده بوایه روو نه که نه ئیره و روو بکه نه سۆزانیخانه که ی میره که تان.
گه رده ترین سۆزانیخانه کۆشکی میره کانه، تیگه بیشتی بیکه لک؟!

ئەم قسانه ی نه وهنده له دل م خوش بوون هه ر مه پرسه. که ئەم
قسانه ی کرد خه لکیکی زور دایه قاقای پیکه نین و که سانیکی تریش، بی
ده نگ بوون. مه لایش له قسه کانی وه ستا و هه موویان هه لویسته یه کیان
کرد. که چی له بری ده سته لگرتن لییان، هه ر دووکیان به ستن به
نه سپوعه ره بانه یه ک و رایان کیشیان بو ناوه راستی شار. چه شاماتی یک

لە دواوھىيان بەردى تى دەگرتن و ھەندىكىش شوپىنەكەيان جىھىشت
 و مەلاكانىش لەگەل ھەشاماتەكە پۆيشتن بۆ ناوھپاستى شار. ھەت
 گەيىشتنە ناوھپاستى شار گىانيان تىدا نەما. ھىندە بەردىان لى
 دابوون، شوپىنىكىيان نەمابوو برىن و خوینی پىوھ نەبىت. لە ناوھپاستى
 شار، ئەو مەلایەھى تەھكەھى خاتوون بە نىوچاوانىپەوھ بوو، چوھ سەر
 سەكۆكە و ھاواری كرد، شار پاك بوھوھ.

ھەشاماتەكەيش ھەر يەكە و بە لای خۆى دا پۆيشت.

پۆژىكى گەلىك ناخۆش بوو، لە تارىكتىرین پۆژى شارەكە بوو لە لام.
 قىرژە و ئازارەكانى ئەو ژنانەھى بە بى گوناھ بەو دەردە بران، لە گوئی
 ئەم شارە دا دەر ناچن. برىنى سەر جەستەھى ئەو ژنانە، برىنىك بوو
 كەوتە سەر دلى شار. ئەوانەھى بەردىان دەگرتە ژنەكان، ئەوانە بوون،
 شەوان دەچوونە باخەلىيان و خۆيان گەرم دەكردەوھ. دواى مردنیشيان
 لە ناوھپاستى شار ھەلىيان واسىبوون و پۆژانە پىبوارەكان سەيرى
 جەستە پىر برىن و ئاوساوھكانىيان دەكرد. مەلاكانىش بەم كارەيان
 تەواو دلخۆش بوون. خەلكىكى بە وىژدان لە برىنى نەفرەتكردن لە
 سۆزانىپەكان، نەفرەتەيان لەو مەلایانە دەكرد، دەرىارى مىر بوون و
 ئەم كارەيان كرد. نە شارەكە پاش كوشتنى ژنەكان، پاك بوھوھ و
 نە كۆتایى بە چىرۆكەكانى پشستەوھىش ھات. بە خەيالى توندپەوھ
 ئابىنىپەكان، ھەر شتىك بە نەئىنى بكرىت، گوناھى كەمترە، ھەر
 شتىكىش ئاشكرا بوو، گوناھەكەھى گەورەترە. تەنھا دەست بۆ ئەوانە
 دەبەن پىيان دەویرن و وھك پاروئىكى بچووك زوو بە دەستیانەوھ
 دىن. سەرى مارەكە مىرى نوئى بوو، نەك خاتوون و شازادە. بەلاكەھى
 سەر مالى مىر، لەوھ پىر ئازارتىر بوو، باس بكرىت. يەكەبەيەكەھى
 مالەكەيان، بە دەردىكى قورس چوو. پاش بىنىنى دەلالى مىرزادە، بە
 تەواوى بۆى گىرپامەوھ چى بە چاوى خۆى بىنوھ. پۆژى ھەشاماتەكە،
 ھاتوھتە بەر پەرنجەرەكەھى مالى سۆنەھى جوولەكە و لەو پىوھ سەيرى

جەستە لاوازەكانى كرده، چۆن بەردباران دەكرتەن و هاواريان لى
هەلدەستت... چۆن چاوى پر بوە لە فرمىسك و هيچ دەسەلاتىكى
نەبوە... چۆن ئەو مەلایانەى دیو، پۆزانىك لە دیو خانەكەى مىرى
گەرە دەسماڵباشىيان كردهو و ئەمىرۆ بەردبارانى ژنەكەى و كچەكەى
دەكەن. پىيان ناخۆش نەبوو، كرا بوون بە سۆزانى ئەم شارە، بەلام
پى ناخۆش بوو كە بەو ئازارەو مردن و هەر وا بە هەلواسراوى مانەو.
فۆرسە بە چاوى خۆت ببىنى، لە شەو و پۆژىك دا ئەو شتانەى بە
درىزايى ژيانت دروستت كردهوون، قەلپ ببەو و ژيانت ببیتە نازار و
سووكايە تىكردن. ببىنى برىنەكانى سەر گىانى خاتوون و شارادەو،
برىن گەلىك بوون، نە لە خەيالى من دەچنەو، نە لە خەيالى شارەكە.
جىنگى تىرمان بوو، تەنھا گاوردەكان نەهاتبوون بۆ بەردبارانەكە...
مەلاكەن دواى ئەو گوناھە گەرەيەى كرديان، بۆ پەردەپۆشكردنى
كارە نابەجىكەى خۆيان، هيشتا گاوردەكانيان گوناھبار دەكرد، گوايە
گوئى بەم شارە نادەن و پىيان خۆشە پر بىت لە سۆزانىخانە، بۆيە
نەهاتوون تە ناو خەلكەكەو نایانەو بىت شارەكەمان پاك بىت. كەسىك
نەبوو باس لەو بەكات، پاكى و پىسى مەرۆف بە دەست مەرۆفەكان
نىيە و بە دەست ناديارىكە. كەس بۆى نىيە لەم سەرزەمىنە دا برىار
لە سەر كەسىكى تر بدا جگە لە خۆى. ئايىنى گاوردەكان، رىگا نادات
بەم كارانە و نايشىانەو بىت بەشدارىى كارى لەم جۆرە بكەن. شار بە
كوشتنى ژنىك، كە شەوان گەنجان دەچنە باخەلى پاك نابىتەو.
شارىكى پاك لەم دونىايە دا نىيە، وەلى چى بكەيت لەگەل حەشاماتىك
تەنھا دەستەكانى و هيزەكەى كار دەكات، نەك مىشكى.

خوینە ئالەكەى ژنان بە ناو كۆلانەكان دا قەتارەى بەستبوو، تا
ئەم دوايىيە خوینەكە وەك خۆى مابووە. چەند جار لەو كۆلانانەو
چوومەتە بازار، ئەوئەندە جار گويم لە قىژەى ژنەكان و پىكەنىنى بەرد
وەشىنەكان بوو. پەلە خوینەكانيان وەك شاهىدىك كالى نەبووبووە.

هه تا شاره که یشم جئ هیشت وهک خوی مابوه وه، دوی من نازام چی
به سهرات و چون پاکیان کرده وه. له وانه یشه تا ئیستایش هه
مابیت.

مه رگ دهنگیکه له کاتی خوی دا دیت، وهلی مه رگ بۆ مه رگ جیاوازی
نۆره، نه و مه رگی به چاوی خۆم دیم، له و مه رگانه ناچیت، ده یانبیینم،
یان بۆم باس ده که ن. نازاریک له پیش مه رگه وه دیت، نازاریک بۆ
که سانیک به سهر جهسته یانه وه ده رده که ویت و له ناو هاواره که یان دا
نازاره که ده بینیت. بۆ که سانیک دیش له ناوه وه یه و توانای هاواری
نابیت. له وانه یه نازاری بیده نگییه که قورستر بیت، له هی هاواره که،
به لام نازاری هاواره که ده نیشیته سهر پۆچی گوئگره کانی. به نه فرهت
بم، باشه بۆ چووم. خۆ دیار بوو شتیکی باش نابیت، بۆ ریگام به خۆم
دا بیمه شاهیدی نه و مه رگه سه خته. بۆ ریگام به خۆم دا مروّف هینده
به لاوازی و مروّف هینده به درنده یی ببینم. ده بیت نه وانه چ جوره
که سیک بن، به پی بکه نینه وه به ردیان ده کیشا به و جهسته سپی و
ناسکانه دا. نهی نه و مه لایانه چ جوره که سیکن له پیناو خودا دا مروّف
به و شیوه یه نازار ده دن. خودا چ پیوستی به وه یه، مروّفی بۆ نازار
ده ییت، تا پاک ببیته وه. وهک گوتراوه هه موومان ده چینه وه به رده م
قاپییه که ی. مادامیک ده چینه وه لای خوی، ئیتر نه و کوئخایانه ی سهر
زهوی بۆ خویان ده که نه نماینده ی نه و و، له سهری مروّف نازار
ده دن.

نه فرهت له م سهر زه مینه. من بۆ پۆیشتم بۆ سه یرکردنی دۆزه خیک
به دهستی مروّفی نه فام درووست ده کریت. دهسته شکاوه کانیان، قاچه
لؤلکراوه کانیان، برینه کانی سهر سمتیان کاتیک به ناو کۆلانه کان پریان
کیشابوون. کراسه دراو و مه مکه شینبوو کانیان... خوینی ناو ده م و
خوینی لووتیان... په نجه ی نوفا و قلیشی ناوه راستی لیویان... ناخ،
نه فرهت له من، له پیش چاوم ناپۆن. شه وان خهویان پیوه ده بینم، ده چم

بە كۆلانەكان دا دېنەوہ پېش چاوم . چوار پېيانە كە دەلئيت گورستانە
لە بەر چاوم . من بۆ چووم تا مروؤف ببينم بەو شىئوہ يە ... نە فرەت
لە مەلاكان . نە فرەت لە بەردوہ شىئەكان ، نە فرەت لە حەشاماتەكان ،
نە فرەت لە ھەموو ئەو ميرانەى دونيا پيس دەكەن و ھەك سۆزانىيەك
سەير ناكړين ، نە فرەت لە و پياوانەى ژنەكان دەكەنە سۆزانى و پاشان
بە چاويكى كە مەوہ سەيريان دەكەن . سۆزانى پاستە قينە پياوہكانن ،
نەك ژنەكان ، پياوہكان نە بن ژنەكان نابنە سۆزانى ، بەلى پياوہكانن ،
گونابارە گەورەكان .

باو کم حه مه ی پینه چی

سه ری په نجه کانی پر بوون له برین . نیوه ی نینوکه کانی ده سته
چه پی شین هه لگه پرا بوون، هینده چه کوشیان بهر که وتبوو، به
ته ماشاگردنیکی په نجه کانی ده تزانی نه و نانه ی ده یخوین، له ژیر
زه بری چه کوش و نووکی بزماره کان درووست بوه . سه روه ختی
قاوه لتی، سه یری سینییه مسینه که و نانه که ی ناویم ده کرد، نه و
ساتانم ده هاته وه بهر چاو، کتوپر باو کم چه کوشیکی ده کیشا به
دهستی دا و نیوچاوانی گرژ ده کرد و په نجه که ی ده خسته ناو ده می،
تا نازاره که ی که م بیته وه . ژیانی باو کم چیروکیکی گه وره نه بوو،
پیاویک بوو له نیوان مالیک و دووکانیک و خانه قایه ک دا ده هات و
ده چوو . سیگوشه یه کت بکیشیبایه، ژیانی باو کم هینده ی سیگوشه که
بوو . له م شاره له دایک بووبوو، له م شاره گه نجی خو ی به ری
کردبوو و له م شاره به ره و پیری پویشت، نه شارانی تری بینی، نه
پوژیک له پوژان له م شاره چووبوه دهره وه، نه و چیروکانه یش بو
منی ده گپرانه وه له سه رنه سه بی خو ی، له نه نه پوونه و باپیره
نه لیساهه وه ری گرتبوون . سه رده میک گه نج بوه، لای باپیرم نیشی
کردوه، پوژیک حه مالیک دپته لای و دوو جووت پیلاوی کوئی ژنانه ی
لا جی ده هیلیت و لی ده خوازیت، که ته واوی کردن بیانباته وه مال
و ناویشانی ماله که ی لا جی ده هیلیت . بو ئیواره، پیلاوه کان به
چاکراوی ده خاته بندهستی و به ره و مالی حه ماله که ده که ویته ری .
ته قه له دهرگای ماله که ده دا، ده بینیت کچیکی نه سمه ری قر په شی

کراس سوور دەرگاکه ده کاته وه ... دواى سلّو و به خیرها تن پیلّوه کان
ده داته ده ست کچه که، له و کاته ی پیلّوه کان ده داته ده ستی، ده سته
پېر بزماره کانى بهر ده ستی کچه ده که ویت و یهک ته زوو به گیانی دا
دیت. نه و کچه ی ده ستی بهر ده ستی باو کم که وت، نسا رانی دایکم
بسو. پیلّوه کۆنه کان، دلّی دایکم و باو کم له یهک نزیک ده کاته وه.
چاوه قاره بی و بچوو که کانى، دایه نسا ران، وهک بزمار ده چه قنه دلّی
باو کم و ترپه کانى دلّی وهک چه کووش زوو زوو دانه یهک ده کیشن به
خه یالی باو کم دا.

وهک خۆی ده یگی پرایه وه، بۆ شه وه که ی تا به یانی، خه وم لی نه که وت
و نه یشم ده ویرا به با پیرت بلیم، چ حال مه. بیرم له وه ده کرده وه،
چۆن بیبینمه وه. جاریه جار زه رده خه نه یه کیشی ده کرد و خۆشه ویستی
و کاره که ی خۆی تیکه لّ ده کرد و ده یگوت:

- خۆشه ویستی وهک پیلّو وایه، سه ره تا زۆر تازه و جوانه
و پاشان کۆن ده بیّت ... دواى کۆنبوون ده درپیت و زۆر که س فرپى
ده دن. ته نها نه وانه فرپى ناده ن، که دلّی کی پاکیان هه یه بۆ یه کتر.
من و دایکت خۆشه ویستی یه که مان پینه کرد و نه مان هیشت له
خۆمانى دوور بخه ینه وه. چه ندین سالّه پیکه وه ین، یهک جار هه ستم
به کالبوونه وه و کۆنبوونی خۆشه ویستی یه که ی نیوانمان نه کرده.
به م ژیا نه زه حمه ته وه، نسا رانی دایکت، بۆ من نسا ر بوه. نیواران
وهک رپبواریکى ماندوو ده که پامه وه مال، له گه لّ بینینی، ماندویتیم
ده پویشت.

بۆ پۆزی دواى، ئۆقره ی لی ده برپیت. هه ولّ ده دات به هه ر بیانوو یک
بسو، جاریکی تر کچه بیبینیت. چۆن باو کم بی ئۆقره بوه دایکیشم
به هه مان شیوه! که چاوی به و گه نجه پینه چیه که وتوه، دلّی له
سینه ی دا نه ماوه. چاوه پروان بوه به زووترین کات بگه رپته وه و بچیته
به رده مى به کامی دلّ قسه ی له گه لّ بکات. چه ندین پۆژ چاو له

دەرگا، هاكا هاته وه . هەر جارێك ته قه ی دەرگا هاته وه، به پرتاویك
خۆی گه یاندوه ته دەرگا كه به شكوم نه و بێت . تا ههفته یه ك به م
شپوه یه گوزره راوه، دوا ی ههفته یه ك ناومید بوه و وا تیگه بیشتوه،
كه خۆشه و یستیه كه یه ك لایه نه یه و كۆتایی هاته وه . وه لئ باوكم
هه موو پۆژێك به یانیان له و كۆلانه وه چوه بۆ دووكان و ئیواره ییش
له و یوه گه راوه ته وه، به ئومیدی دەر كه وتنی كچه و نیگایه كی، یان

سلاویك، یان هیچ نه بێت ناوی بزانی و ناوی خۆی پئ بلیت .
ئهم خه یالانه بۆ هەر دووکیان هیچ سوودی نه بوه، تا پۆژێك
دیت به میشکی دا ده چیته بهر دەرگای مالیان و له دەرگا ده دات .
دەرگا كه ده كریته وه، هه مان كچه به كراسیكی وه نه وشه یی و جووتیك
گواره وه، كه گواره كانی مانگیكی شكای ده پۆژه بوون، به بیانوی
پرسینی مالیك، كه نه نه و ماله له و گه ره كه هه بوه، نه نه و ناوه ییش
بوونی هه بوه، ته نها خه یال دانی باوكم بوه و كردوو یه تی به بیانوو، تا
جاریكی تر كچه ببینیته وه .

دوا ی كه میك، له ناوی دایك ده پرسیت و ناوی خۆیشی پئ
ده لیت، پئ ده لیت، به یانیان له چ كاتیك لی ره وه تی ده په ریت و
ئیواران له چ كاتیك ده گه ریته وه . له م قسانه دا ده بن، دهنگی نه نم
دیت و له ترسان دا باوكم ده روا . كه ناوه كه ی ده زانی و، خۆشیه كی
زۆر ده چیته دلیه وه . بۆ پۆژی دواتر، ده چیته بازار، ده رزییه ك و
هه ندیک شیر ی ته ر ده كریت، له كووره یه كیش كه میك خه لووز كۆ
ده كاته وه، ده یشچیته لای فه قیه ك پئ ده لیت:

له سه ر مه چه كی راستم: بنووسه نسا ران .

فه قیه كیش بۆی ده نووسی و شه و دره نگیك، شیر ه كه تیكه لی
خه لووزه كه ده كات و پاشان ده یخاته سه ر خه ته نووسرا وه كه و ده ست
ده كات به كو تینی، تا ته واوی نه كات ده ست هه لئاگری و چون له دلی
دا ناوی دایكی هه لكۆلیبوو، له سه ر مه چه كی راستیشی، ناوه كه ی

كوتىبوو. ئىستائىش كە دەستنوئىژ دەگرىت، يەكەم شتىك سەرنجى
چاۋەكانت دەبا بۇ خۆي، خالە شىنەكەي سەر مەچەكەتەي. دۋاي
ماۋەيەك بىرىنەكانى چاك دەبنەۋە و ناۋىكى كەمىك خواروخىچ لە
سەر مەچەكى دەردەكەۋىت. شەۋىك لە ھەيوانەكە دەخەۋىت، بىرى
دەچىت مەچەكى داپۆشىت، بۇ بەيانىيەكەي باپىرم دەپوات لە خە
ھەلى بىنىت، سەير دەكات ناۋى كەسىك بە سەر مەچەكەتەي...
باپىرم قاقايەكى گەورە لى دەدات و بە دەم پىكەننەۋە، بانگى نەنە
پوونە دەكات:

- پوونە خان، پوونە خان، ۋەرە سەيرى كورەكەت بكة، چۆن
عاشق بوە. ئەھا ژنى لىمان دەۋىت، ۋەرە بە چاۋى خۆت بىبىنە.

كە نەنەم دىت و خالەكانى سەر مەچەكى دەبىنىت، چەناگەي
دەخاتە نىۋان دوو پەنجەي و ئەپرۆيەكى بۇ دەكات:

- ئەۋە بۇ ۋاي كردوۋە. ئەي بۇ باسى نەكردوۋە و ئەۋ كچە كىيە؟
- چووزانم پوونە... خان چووزانم. ھەر كەسىك بىت پىلاۋى ئەم
شارەي بۇ دەدوورمەۋە، تا بۇي بەنىم. من يەك تاقانەم ھەيە، بە
مرازي خۆي نەگات، ئىتر خەرىكى چىم.

باۋكەم لەم كاتانە دا، خەبەرى دەبىتەۋە و پەلە پەل دەيەۋىت،
مەچەكى داپۆشىت. باپىرم مەچەكى دەگرىت:

- مەيشارەۋە، ئەۋ كەسەي لە دلتايە ھەرگىز مەيشارەۋە.
خۆشەۋىستى ناشادرىتەۋە كورم، كەسىك خۆشەۋىستى شارەۋە،
بەكەي دىتە دەرەۋە. لە مەيخانان فىر بووم، عاشقانى حەقىقى
ئەۋانەن، باسى ئاگرەكەي ناخيان دەكەن. مەي تالە بۇ دەم، بەلام
مەي گرەكەي ناخت گەورەتر دەكات. ھەر كەسىك دوو جار چوۋە
مەيخانەيەك، بزانه دلشكاۋىكە. ھەر كەسىكىش بىرىنىك لە سەر
دەستەكانى بوو، لەۋ جۆرە بىرىنەۋە تو، بزانه يەكەم جارىتەي لە
بەردەم ئەۋ ئاگرە دايە. جا من نالىم ۋەرە بۇ مەيخانەكان، دەبىت

به مرازی خۆت بگهیت. به شى من له م ژيانه له ناو پیللو و له ناو
مهستانه. چه ز ناکه م هه مان به شى من، به شى تویش بیټ. کورم
له گه ل پیللوه کان ئیش بگهیت باشتره، تا له گه ل مروقه کان. ئیشت
بۆ ده که م تا به مرازی خۆت بگهیت. خه مت نه بیټ باوکه که م، خه مت
نه بیټ.

کاتیك به و به یانییه زوه گوئی له و مژده خوشه ده بیټ، هه ست
به پۆژیکی نوئی و جیاوازتر ده کات. باپیرم ناو نیشانی مالى نسا رانی
دایکمی لی وه رده گریت و پۆژی دواى، پاش ئیشه کانی، خۆی ده کات
به مالیان دا. له گه ل ماله وه قسه ده که ن و باوکی کچه یش نارازی
نابیټ، ته نها ده لیټ:

- با کور و کچه که خۆیان بریار بدن.

ئیواره باپیرم ده گه رپته وه مال و به سه ر هاته که ده گپرپته وه. ئیتر
نه نه پوونه و باوکه ده که ونه خۆیان بۆ زه ماوه ند. هه فته یه ک نابات،
زه ماوه ند ده که ن، بووکه ده هیئنه ماله وه و هۆده که ی من، که پیش
من هی باوکه بوو، ده بیټه هۆده ی بوک و زاواى نوئی. نه نه پوونه
گشت به یانییه ک له گه ل نوژی به یانی دا، دووعا ده کات ئوجاخیان
کویر نه بیټ. پاش سالیك که مرد، سکی دایکم به رز ده بیټه وه و من
ده چمه سکیه وه. له خوشی ئۆبه ره ی یه که م، نه نه پوونه بزنیك
ده کا به خیر و گوشته که ی به سه ر دراوسیکان دا دابه ش ده که ن و
خۆیشیان ئیواره جگه ره که ی ده برژین و به خوشیه وه ده یخۆن. کاتی
من له سه کی دایکم بووم، دایکم بیژووی به خه وه وه کردوه. چه زی
کردوه هه موو پۆژیک دوانزه تا سیانزه سه عات بخه ویټ و خه ون به
رۆر شته وه ببینیټ.

له نیوه ی زستانیکی سه ختی پر له به فر دا، له دره نگانی شه ویکی
سار دا من له دایک بووم. نه و شه وه له خوشی و له ترسان تا به یانی،
که س نه خه وتوه. باپیرم هیئده شاگه شکه بوه، دوو بوتل شه رابی

خواردوه ته وه، به بئ نه وهی مه ست ببیت. نه نکیشم یه ک تاوهی
 گه وره، حه لوی کردوه و داویه تی به وانه ی هاتوون هه والی منداله که
 پیرسن. بؤ دوی چند پوژیک ویستویانه ناوم بنین، که چی که سیان
 به ناوه که ی باپیرم رازی نه بوون و باپیرم دلی شکاوه و له داخان
 شه رابی خواردوه و گورانیی خویان له بیر کردی گوتوه.

باپیرم نه یویستوه باوکم به شوین خوی دا رابکیشیت، وه لی
 حه زی کردوه من ناوم نایر بیت. ناویکی کونی زهرده شتییه و
 په مزی پووناکیی دله کانه. باوکم له ترسی قسه و قسه لوکی خه لکی
 نه ی هیشتوه ناوه که م، هه لبرارده ی باپیرم بیت. باوکم مشکیه کی
 ده کرده سهری، باپیرم سهری پووت بوو... باوکم به رده وام که وایه ک
 و پشتینتیکی گولوی ده به ست، باپیرم له بری پشتین قایشیکی
 له خوی توند ده کرد. باوکم بالایه کی به رز و دهستی دریز و قاچی
 دریز بوو، باپیرم ورگیکی بچکوله و بالایه کی خری هه بوو. باوکم
 سمیلکی قهیتانیی بؤ خوی درووست ده کرد و له م لا و نه و لای
 سمیله کانییه وه، دوو لوچ تا سهر چه ناگی ده هاتن و ده موچاوی
 دریزتر ده کرده وه. باپیرم گوپی خر و سمیلکه کانی ده چه قینه ناو
 ده می، باوکم که ریشی ده هات، نه سمه ریه که ی توختر ده بوه وه به لام
 باپیرم سپیتر ده بوه وه. باپیرم به ریشه وه نورانیتر ده رده که وت، تا به
 بئ ریش. باوکم ناموژگارییه کانی هیچی هی خوی نه بوو، له خه لکی
 تری بیستبوون و وه ک خوی ده یگپانه وه. چون من قسه کانی دیوانه
 به نامانه ته وه ده گپمه وه و پیتیکی خومی ناخه مه سهر، باوکیشم
 و ابو، که چی باپیرم نه بروی به ناموژگاری هه بوو، نه ناموژگاری
 که سیشی ده کرد. قسه کانی هی خوی بوون. کاتیک مه ست ده بوو،
 بیر له زور شت ده کرده وه و زور شتی ده گوت. به پیچه وانه ی
 باپیرم، باوکم رینگای خانه قا و مزگه وته کانی به ر نه ده دا. پوو خساری
 باپیرم باش له بهر چاوه، به لام قسه کانیم له بیر نایه ت. هه ر چی

گوتبېت لە زمانى مالى خۆمانەوہ بېستومن . باوكم زۆر كەمدوو بوو،
باپېرم قسەخۆش و گالەگالکەر بوو .
باوكم بە يانپيان زوو ھەلدەستا و شەوانپش زوو دەخەوت . كە
سەرى دەخستە سەر پيالوويك، سەرى بەرز نەدەكردهوہ تا چاكي
دەكردهوہ . ھەميشە دەيگوت:
-يان نپش مەكە، يان كە كردت بە باشى بېكە . مروقى نپشكەر،
بيانوو بۆ نپشكەى نادۆزىتەوہ . مروقى نپش نەكەريش، نپشيشى
نەبېت بيانوو دەدۆزىتەوہ بۆ بېئيشىيەكەى .
باوك و كورپك بوون، ھىچيان لە يەك نەدەچوو .

هاتن و چوونی عه جهمه کان

ئەو بە یانییەکی مائی میری گەرە، بۆ نانخواردن کۆبوونەو و بانخان
دیار نەما، ترسیک کەوتە دلی میری گەرە... تا دەهات ترسە کە زیاتر
دەبوو... وەک مۆتە کە یەک، یان تارمایییە کە بە سەرییەو و بیّت، تەنانەت
بە تریپەکی پئی، بە دەنگی قە لە پەشەکان، بە قیژەکی کتوپپی مندالان،
بە تریکانەوکی کچان، پادەچلەکی. شەو پۆژی لی تار بوو و ترسە کە
لە گیانی دەر نە دەچوو. بیری لەو دە کردەو، دەرە تانیک بدۆزیتەو،
کەمیک لەم حالەکی بچیتە دەرەو و بگەرپیتەو سەر ژیاکی ئاسایی
خۆی. تارمایییە کە ی سەرسەری و ترسە کە ی ناخی، تەنها لە ناو وەکی
خۆی نەبوو، سەرتاپای میرنشینە کە ی خستبوە دۆخە کە ی خۆیەو.
پۆژیک سلیکە داری دەناردە دەرەو پۆژەلەت، پۆژیک دەیناردن
بەرە باشوور. پۆژیک پراوی لە خۆی قە دەغە کرد، پۆژیک میوانداری
قە دەغە کرد، لەتە ک ناخی خۆی دا، ترسە کە ی بە سەر مەملە کە تە کە
دا دەبە خشییەو. بەردەوام لە هاتوچوودا بوو، تا دەسە لاتە کە ی خۆی
بپارێزیت. هیچیش پراوی نە دا بوو، ئەم شتگە لە ی دە کرد. ناخی خە بەری
دا بوو، کە بانخان گەرە پرایەو، بە تاقی تە نیا و دەستبە تالی ناگەرپیتەو.
پۆژ بە پۆژ پوو خساری میری گەرە بەرەو پیری دەچوو... گۆناکانی
کەمیک نیشتبوون و لۆچی سەر تەو یلی خەتی زیاتری تی کە وتبوو.
نە بۆی دە کرا لە ناو میرنشینە کە ی لە شکرکی پتەو درووست بکات،
نە بۆی دە کرا دەور بەری شارە کە بکات بە شورای بەرز و خۆی لە
میرشەکان بپارێزیت. دەستیکی کە وتبوو ئەم لای و دەستیکی کە وتبوو

نه و لای. دواى ناډومیدبوونى له خه یالنه کانی، سهر له به یانییه ک،
ته ته ریک ده خاته پئی بو لای سهر کرده ی عه جه مان و کومه لیک دیاری
له کراسی که تان و کلی ره شی حیجاز و ته شی سهر مرقه ده که ی
حسین و نامه یه کیش له گه لى دا بو په وانه ده کات. له نامه که دا باسی
مه مله که ته که و پیشهاته کانی ده کات و خویشی به ته وای ده داته
ده ست عه جه مان، به مهرجیک ریگری له سووتاندنی شاره که بکه ن. له
نامه که ی دا هاتبوو:

سلأوی میری کوردان بو دراوسى نازیزه که ...

نیمه له به رده م هات و نه هاتین. ههر ویرانه یه ک تووشی نیمه
ببیت، پشکی بهر نیوه ییش ده که ویت. نه و قسه یه ت نه بیستوه ده لیت:
دراوسى ناسنگه ره کان، دایم جی سووتاوی به جله کانیانه وه دیاره.
خه ونم دیوه، شتیکی خراب پوو ده دات. له وانه یه له شکرکی بیگانه پوو
له م مه مله که ته بکات. پیش نه وه ی پوومان تی بکات، با ناومه له که ی
خومان کو بکه ینه وه. ناخوازم له نالی گه وره تان بپاریمه وه، به لام ههر
چی نیوه بیلین، میری خوتان ملی له موو باریکتره له ریتان. چ لوتفیک
ده که ن، با قبولی بکه م. نه م قبول کردنه یشم جی سهر به رزیمه.
خه ونم دیوه دوو که ل له م شاره به رزده بیته وه. خه ونم دیوه قیژه ی نازار
ده گاته که شکه لانی فه له ک. خه ونم دیوه، بو نی که لاکان، گیاندارانیش
بیزار ده کات. پیش نه وه ی دوو که لى نه م سووتانه، بهر چاوتان تاریک
بکات، ده سته کانت بینه با بیانگوشم. ده ست له ده ست و قوه ت له
خوا. میری خوتان چاوه پئی که ره می گه وره که یه تی.
باقی وه سه لام.

دواى یه ک دوو مانگ، که متریش، ته ته ره که ده که ریته وه و له و
سهر وه له گه ل خوی دا، خه نجه ریک و گوزه یه ک شه رابی کون له
که وره ی عه جه مه کانه وه ده هی نیت بو میری گه وره. له سهر پارچه
تیانوسینکیش نووسراوه:

بضو تا مهست دهبيت. که مهست و خوش بوويت، خه نجره که
دهر بهينه، هر تارمايييه که هاته بهر چاوت، خه نجره ریک بکه به سينه ی
دا، هينستا مهستی بهری نه داويت، ئيمه لاتين.
مير نامه که ده خوئينيته وه، له خوشی دا، پووی سوور هه لده که ریت
و به غروره وه زرده خه نه يه کی بو ده کات.

پاش چند هه فته يه ک، سهر له به يان ييه ک که له خه وه لسان، ناو
شار پر بوو بوو له سيلکه داری عه جه م. کلاویکی دريژی رهش و جلیکی
قاوه بيبيان له بهر بوو. هه نديکیان ئه سپسوار و نه وانی تر، پياده پری.
پوژی يه که م به ناو شار دا بلاو بوونه وه و به که یفی خويان، کووچه
به کووچه و قورژين به قورژين ده که پان. بو پوژی دوماهی به فه رماني
میری چوونه وه ده ورو به ری شار. هر که سهیری سه روقیافه و که یف
و سه فايانت ده کرد، وا ده هاتنه بهر چاو بو باج و خه راج هاتبن، نه ک
بو شهر. چهنده میری خوشی خوی دهرده بپری به هاتنی له شکره که
و به شان و شه و که تی فه رمانده کان يان هه لده دا و خه له تا بوو و
چوبوه هه وای نه وه ی، ئیتر هيچ له شکر يکی دونيا ناتوانیت سنووری
ميرنشینه که ی به زینیت.

له دهره وه ی شار ده واری خويان هه لدا، بو پيداويست ييه کان يان تا قم
تا قم و دهسته دهسته ده هاتنه ناو شار، تا چييان پيوسته بيکرن،
يان بچن بو چه مامی سپی، ده ستیک به و سه روچاوه چلکنه ی خويان
بهینن. خه لکانیک له زمان يان تی ده که ييشتن، گو ييان له کومه لیک
قسه و لاقرت ييان بوو بوو، قسه کان يان به ناو شار دا بلاو بوونه وه،
ديسانه وه ترسیکی زور که وته وه ناو دل ی خه لک.

یه کیک وای گوتبوو، خو نه ده زانرا کتیه باسی کردبوو گوايه، له کاتی
خوشوردنيان دا گوتوويانه، سه فه ریکي خوشه، بو خو مان ده خوین و
ده خوین... باج و خه راج يکی زوريش کو ده که ينه وه.. که شه ريش
پووی دا، له م مه له که ته که س به پیی ئيمه ناگات... که له و سه ر

له شكري هيرشبه ر ده ركه وت، نيمه له م سه ره وه خومان ده كه ينه وه به
مه له كه تي خومان دا... خوينه ناله كه ي ناو گيانمان حه يفه له خاكي
بيگانه دا برژينين.

نه م جو ره قسانه يان به زووي له مه وه ده كه ييشته نه و. خه لكه كه
كو ليك نيگه ران بوون، له لايه ك باجه كانيان قورس بوو بوو، له
لايه ك به ختويان ده كردن و پريزيان ده گرتن، له و لايشه وه نه مان وا
بليين. نيگه رانييه كه گه ييشته لاي پياوماقوول و نه شرافه كاني شار،
كو مه ليكيان هه لسان پروويان له كو شكي مير كرد و چييان بيستبوو، له
ده مي خه لكه وه، وه ك خو ي بو مي ري گه وره يان گيرابوه وه.

ميري گه وره يش وه ك نه باي ديبيت نه بو ران، زه رده خه نه يه كيان
بو ده كات و دلنيا يان ده كاته وه، نه وه قسه ي هه نديك هه رچيو په رچيي
ترسينو كه، به ناوي نه وان وه بلاوي ده كه نه وه. با هه ر كه س بچيته وه
مالي خو ي و بي خه م سه ري خو ي بخاته سه ر مه چه كي ژنه كه ي و
له سه روه ت و سامانه كه ي دلنيا بيت. مير به دلنيا ييه كه وه قسه ي
بو پياوماقوولان كردبوو، گوايه عه جه مه كان نه وه نده خوشيان ده و يت،
سه رومالي خو يان ده كه ن به قوربانيي ساتيكي. له شكره كه ورده
ورده پو شته و په رداخ بوون، خه ريكي خوشگوزه راني و چلپاو بوون
له و ناوه، چييان به ر ده ست بكه وتايه، بو خو يان كو يان ده كرده وه.
جاريه جاريش له و خه لكه يان ده دا، نه ده كه وته ژير باريان. كه لوپه لي
دووكانه كانيان ده برد و پاره يان نه ده دا. منه تيشيان به سه ر بازركان و
پاره داره كان ده كرد، گوايه هاتوون خو يني خو يان كردوه ته كاسه وه،
ده بيت نه مانيش چاو يكيان له وان بيت. جموجووله كانيان بازركان
و پاشان ميريشي نيگه ران كردبوو، نه يشي ده تواني ئيجازه يان بدات
برون. نه م جموجوولانه ي لا باشتر بوو، تا به ته واوي ده سه لاته كه ي
بكه و يته ژير مه ترسيي نه و خه ونه ي بينويه تي، بو يه هه ر كه سيكيش
بجووبايه بو شكات، گويي بو ده گرت و نه ي ده بيست، چاوي داده خست

و نهی ده بیینی . تا گه بیشتینه نیواره‌ی شه‌ره‌که، گله‌یی و بۆله‌بۆلی
بازرگان و دووکانداره‌کان نه‌برایه‌وه .

نیواره‌ی مقومقوی هاتنی سوپای تورک، شاری به‌یه‌کجاری
شله‌زاند . هر که سه و لای خۆیه‌وه، دووکانی ده‌پیچایه‌وه و به‌دراوسنی
دووکانه‌که‌ی تری ده‌گوت:

خیرا بکه، نه‌مه‌ئه‌و خه‌وه‌یه‌میری گه‌وره‌بینیبووی .

پیش‌ه‌لگیرسانی شه‌ره‌که، ئاسمان خه‌به‌ری شه‌ره‌که‌ی هی‌نابوو . تا
چاو بری ده‌کرد، ئاسمان سوور بوو . که له‌په‌له‌هه‌وره‌سووره‌کان ورد
ده‌بوویته‌وه، له‌خوینی مه‌یو ده‌چوو . به‌یه‌ک ته‌ماشاکردنی ئاسمان،
دلته‌نگ ده‌بوو . هیشتا سوپا نزیک نه‌بوو بوونه‌وه، ئاسمان به‌خه‌لکی
شاره‌که‌ی گوت، بچنه‌وه‌مال و ده‌رگا کانتان قایم بکه‌ن . هه‌والئیکی
خراپم پییه‌بۆتان و ئافاتیگ به‌رئوه‌یه .

له‌گه‌ل تاریک داها و ره‌نگه‌سووره‌که‌ی ئاسمان، ره‌شی پۆشی .
هاتوهاوار و ناله‌نال له‌خوارووی شار ده‌ستی پی کرد . له‌هه‌یوانی
ماله‌که‌ی خۆمان، له‌گه‌ل دایکم و باوکم چاومان بریبوه‌چاوی به‌کتر
و که‌سیشمان هیچی نه‌ده‌گوت، ته‌نها گویمان شل کردبوو، بزانی چي
پوو ده‌دات . ده‌نگه‌ده‌نگ و زرمه‌زرمه‌که‌م له‌بیره، ره‌نگی زه‌ردی دایکم
و ره‌ش هه‌لگه‌پانی باوکم له‌به‌رده‌م فانۆسه‌که‌دا، به‌جوانی له‌پیش
چاومه . هینده به‌ئه‌سپایی گویمان شل کردبوو، گه‌ر درۆنه‌که‌م، ده‌نگی
حیله‌ی ئه‌سپه‌کانیشمان ده‌بیست . شاره‌که‌وه‌ک که‌پرولائیکی شه‌که‌ت
خۆی دابوو به‌ئه‌رزا، له‌سه‌د لاوه‌خه‌نجه‌ری پیدا ده‌کرا و ده‌نگی لیوه
نه‌ده‌هات . هه‌تا هاواره‌کان و گاله‌گاله‌که‌نزیکتر ده‌بووه‌وه، ترپه‌کانی دلم
خیراتر ده‌بوون . له‌به‌ر خۆمه‌وه‌وه‌ک مندائیک بیرم له‌وه‌ده‌کرده‌وه،
له‌وانه‌یه‌بین خانوه‌که‌مان برپوخینن، ئیمه‌بکوژن . بۆنی سووتانی
لاشمان، نه‌م ناوه‌وه‌ک که‌بابخانه‌لی بکات . شه‌ر وایه، که‌هه‌لی کرد
پیش‌نه‌وه‌ی شوینیک ویران بکات، دل ویران ده‌کات . هیچ شتیگ له‌م

دونيایه دا، وهک شهر، دل ناکات به بهرد. شهر یه که م جار پوو له دل
دهکات، پاشان پوو له شار و مردن. نه و شه وه، بو یه که م جار گویم
له ترپه ی پئی شهر بوو. به ترپه ی پییه کانی دا زانیم، له بهرده م چ
مه ترسییه کی سهخت داین. تا شه ره کان پووت تی نه که ن، نازانیت نه و
جی دهسته ره قه ی مرؤف له دوا ی شه ره کان به جی ده هیلت، چند
برینیکی قوول درووست دهکات و چند سالی ده ویت، تا جی برینه که
چاک بکه یته وه.

تا ده مه و به یان، هاتوهاوار بوو. له ده مه و به یان دا، چاوه پئی بانگم
ده کرد، ته نها له خانه قا گه وره که ی خواره وه دهنگی بانگ هات. کپی
و تاریکیه کی قوولی پیش پروناکیی به یان، سه رتاپای شاره که و دلی
منیشی گرتبوه وه. زوو زوو ده هاتمه تاقی په نجه ره که ی خوم و چاویم
ده گیرا، تا بزانه هیچم لیوه دیاره. جگه له کومه لیک فانوسی کز،
شتیکم نه دی. که پوژ بوه وه و تاکوته را خه لک ده رکه وتن، له تاقه که وه
نه سپسواریم بینی، یه ک دوو که سی له گه ل بوو... جله کانیا ن سوور
و کلاوه کانیا ن درئی باریک بوو. ئیتر زانیم، سوپای تورک هاتوونه ته
ناو شار و سلیکه داره کانی عه جه م، شاریا ن جی هیشتوه. یه کسه ر
له هوده که ی خوم هاتمه خوار و چوومه هه یوانه که، دایکم و باو کم
دانیشتبوون، نانیان ده خوارد. خه به ری شکاندنی میری گه وره م پیدان.
قسه که م ته واو نه کردبوو، دایکم دایه پر مه ی گریان و پاروه که له ده می
باو کم وشک بوو. هینده له دلیا ن گران بوو، ده تگوت کوسیان که وتوه.
نه و هاشوهوشه ی میری گه وره به عه جه مانیه وه ده کرد، به رگه ی
شه ویک به رگریکردنیا ن نه گرت و هه له اتن. دوا ییش که شار توژیک
قه ره بالغ بوو، خه لکی ده رکه وتن، باو کم سه ریکی دووکانه که ی دا و
گه رایه وه. به دلکی غه مگینه وه باسی نه و شتانه ی کرد، که به چاوی
خوی دیبوونی، وه ی باو کم، چند خوش ده یگیرانه وه، گیپانه وه که ی
هینده وردبوو، شه وه که ی هینایه وه بهر چاوم، بازار و دوکان و

شهره که ی هینایه بهر چاوم، هر ده لئی خۆم له سهرتاپای شهره که دا
بووم. له گه ل گه رانه وه ی باوکم گوئی:
- کۆشکه که ی میری گه وره دووکه لئی لئ هه لده ستیت و شار پر بوه
له سوپای تورک. هه ندیک له دووکانه کانیاں برپوه، به تایبته ئه و
دووکانانه ی وشکه و قوماش و عه تریاں تیدایه له گه ل خواردن. ئه وه ی
پنیاں خۆشه ده یکن و هه ر گه نجیک تیده په رپیت، کۆمه لیک ته شقه له ی
پن ده کن. له شکره که ی عه جه م و ده سته و تا قمه که ی میری گه وره یش
که سیاں دیار نین. یه ک مه یتی عه جه م جئ نه ماوه و وا باسی ده کن،
که سوپای تورک ده رکه وتوه، به هاتوهاوار پرایان کردوه و ده ستیاں
بو خه نجه ره کانیاں نه بردوه. ئه سپه ره خشه که ی میری گه وره، که
ره شیکی قه ترانی بوو، به ده ست یه ک دوو سلیکه داره وه له ناو بازار
باریاں پئ ده کرد. هه ندیکیشان مه ست که وتبوون له قه راخ شه قامه کان
و جنیویان به و رپبواره کوردانه ده دا، که له و ناوه گووزه ریاں ده کرد.
ئه وه ی من بیستم، گوايه بانخان، به خۆی و له شکریکه وه که وتوه ته
شوین عه جه مان، گو توو یه تی وازیاں لئ ناهینم تا سه ریاں نه که مه وه
به قه بری باوکیان دا. هه ندیکی تریش باسی ئه وه یان ده کرد، گوايه
میری گه وره یان له گه ل دایه بویه که وتوه ته شوینیاں تا به شکوم له
ده ره ندیک دا، ته نگیان پئ هه لچنیت و بیانگریت.

که باوکم ئه م قسانه ی کرد، له جیی خۆم وشک بووم. نامۆژگاری
کردم، تا شار که میک هیور نه بیته وه، به هیچ جوړیک نه چمه ده ره وه و
خه لک ده دزن. ئه و له شکره ی هاتوه ته شاره وه، ئیما نی نییه و مه ست و
چاو پر له خوینن. هه ر که سیک له م کاتانه دا بروات، وه ک بلقی ئاوه.
راستی ده کرد، مه تر سیدارترین کاتی ژیاں، سه ره تایی شهره کانه. ئه و
چند پۆژه ی شهره که ره کان وه ک شیتن و گوئی به هیچ ناده ن، له پیش
چاویان نه بیت، که تیر بوون، له ویرانکاری ده گه رپینه وه دوخی خۆیاں
ونه ده سته زیبانه ناوه شیتن، له سه ره تایی شهره کان دا ده یوه شیتن.

سهره تاي شه پره كان يهك دوو پوژه، يهك دوو پوژي قورس و دوژه خي. وهی به حالی نهو كه سهی بی ناگا بکه ویتته ناو نهو شیتیه وه له دلی شه پره كان دایه. داخی هیچ نام كوژیت، داخی میری گه وره نه بیت. چون پالی دابوه وه، وای ده زانی له شکره مشه خوړه دوسته كه ی هاتون به رگری لی بکن و كه س ناتوانیت چاوی لی سوور بکاته وه. نهو دلنیا ییه چی بوو، دابووی به خوئی له پال نهو له شکره قه شمهره دا و وا خوئی و میرنشینه كه یشی ویران کرد. خو تازه من هر چی بلیم سوودی نییه. وه لی میر، میری کی راسته قینه بوایه، پشت به مه پریکی میرنشینه كه ی خو ده به ست، نهك به شیري بیگانه كان. ده با بخوا، به شهو پوژیک تاج و خه راجی هه مووی به سهر يهك دا كه وت و خویشی مه گه ر خوا بزانیته بو کوی پویشته وه. پووداوه كانی شه وه كه م له به رچاو ون نابن، گپرانه وه كانی خه لکیش له کاتی شه پره كه و دواي شه پره كه، به رده وام له می شکم دا زرنه گه یان دیت. شه ویکی ناخوش و پر ترس، شه ویك خه لک نهی ده زانی چاره نووسی چیه. عه جه مه كان تییان ته قاند و مالی میریان کاول کرد، چی ده سته ی میرییش بوون كه وتنه ناو ناگره كه و پیکرا سووتان. کئی زهره ری کرد، جگه له میرنشینه كه. بو خو تان وهك دوو برا دابنیشتنایه میراسه ویران بوه كه ی خو تان به ش بکر دایه، باشتر نه بوو له م شه په. جا کئی گوئی له قسه ی مندالیکی وهك من ده گریته. تو سه بیریان بکه، له به رخاتری مالی دونیا، تینووی خوینی سهری یه کترین.

۳

تا دلہ کان پیس نہ بن، شماره کان پیس نابن

■ پوژى چوارەم

بارانىكى خوشە . پوژانى باران، ماله وه خوشترين شوينه . بو خوت بكهويت به دەم دا و جاريه جار سه يريكي په نجه ره كه بكهيت، باران به سه ري په نجه كانى ختوكه ي بيده نكي هوده كه ت ده دا . نه م ده ويست بچه دهره وه . بينيني ديوانه نه بو ايه، تا تاريكي ده كرد، ده خه وتم . خه له گنجى دا، يه كيكه له شته زور زور خوشه كان . پيت ده لين ته مه لي يان نا، كه يفي خويانه . خه و خوشه، نه وه نده بخه ويت، به نازارى پشتت خه بERT بيته وه، من ده ليم سه د جار تو بلي، هه زار جار وام لي هاتوه . جا به چاويكي خه والوو و خوينيكي قور سه وه هه لسيته وه، باويشكيكي بو بدهيت و پاشان له تاقي په نجه ره كه كه ميک دانيشى و سه يريكي شار بكهيت . جوانترين ديمه ني شار دواي بارانبارينه، چي پيسى هه يه ده يشواته وه و شار به پروتي ديته بهر چاوت . تا چيشته نگا و چوار جار دايكم هاته سه ره وه، به خه به ري هينام و ديسان خه وتمه وه . ناخر جار ليفه جاجميه كه ي له سه رم لا برد و بوله بوليكي كرد، ناچار هه لسامه وه و هه ر چي خودا دابووي خواردم و ده ستيم هينا به قره خاو و ليقنه كانى سه رم دا .

له مال چومه ده شت . تا گه ييشتمه بهر دهرگاي خانه قا، باويشك له سه ر باويشك ده م دا . دره نگيش بوو، به شيك له وانه كانمان ته واو بوو بوون . گه ييشتمه حوجره كه و سلاويكم له حازريان كرد . مه لا شه ش په نجه، پووي تي كردم و به مونييه وه :

- نيوه پوت باش؟ زوو نه بوو؟

- به بيده نكي، سه ري خوم دانه واند و سي به ري سه رم كتىبي (نه هج

به لاغه) که ی داپووشی بوو. کتوپر چاوم چوه سهر نه و قسه یه ی نیمامی
عهلی که ده لیت:

(کات شمشیره، گهر نه ی بری ده تبریت.)

جا چیه، خوی ده کرد ده یکردم به دوو که رته وه، له دلئی خوم دا
ئاوا جوابم دایه وه. مه لایش هر چی بیستبوو له باره یه وه، ده ی کرد به
حیکایه ت و خویشی بریکی پیوه دهنه و ته فسیری بو قسه کانی ده کرد.
هوشم لای دیوانه بوو، له و پوژه وه ناسیومه و گیروده ی گوته کانی
بووم، ته نها قابلوغه که م له حوجره یه. خواخوام بوو زوو ته واو ببین و
بکه ومه ری بو لای. نه و شتانه ی له دیوانه یه که وه فیئر ده بیت، له هیچ
نیمامیکی نه م زه مانه وه فیئر نابیت. نیمامی چی، یه کی میزه ریگ به
سه ریانه وه یه و دوو سی کتیبیان به ته فسیره وه خویندوه و نه م کتیبانه
ده جوونه وه، هه تا ده مرن. چی حیکایه تی بیابان هه یه، ترشو خوی به
سهر دا ده کن و هاتوها واریکیش ده خه نه پالی و ده ر خواردی خه لکه
به سته زمانه که ی ده دن. نه ری نه برایه وه، ته واو نه بوو. مالتان به قور
نه گیری، خودا چ پیویستی به م حیکایه ته بیکه لکانه یه. خودا ژیری
ده ویت ژیری. هه ر که سیگ ژیر بیت نازیزی خودایه، هه ر که سیگیش
بی عقل بیت، لای خودای زانا ری نابیته وه. نه م درووده له سه یه ی بو
چیه. له م خه یالانه بووم، ده ستيک به ر شانم که وت، مه لا شه ش په نجه
توند رای وه شاندم:

- چیه ناگات له خوت نییه؟ دلئی لای کییه؟

- خه جاله تم ماموستا، دلئی لای خومه؟

- ده زانم لای خوته، بوچی گوئی له گوته کانم ناگریت؟ پوژیک دیت
په شیمان ده بیته وه؟

له دلئی خوم دا گوتم، نه شهه د و راست ده که یه، هه ر له نیستاوه
په شیمانم. له باتی بیم گوئی له تو بگرم، دوو دیوانه م بناسیبا یه، نیستا
حالم به م حاله نه ده که بیشت. له دهره وه چی فیئر ده بم و ده یخه مه ناو

هۆشم، لىتره تۆ به تالى ده كه يته وه .
 زهق زهق، سه يري ناوچاوانى ده كردم . نه م هينا به سه ر خۆم دا
 و سه رم خسته وه سه ر كتيبه كه . كاتيگ به هۆش خۆم هاتمه وه ،
 حوجره كه چۆل چۆل بوو . به جۆريگ چوو بوومه خه ياله وه نه م زانيبووم
 كه ي ته واو بووين ، هيچ گويشم له خواحافيزى فه قييه كان نه بوو بوو ،
 له وان وايه پۆ چوومه ته ناو كتيبه كه .
 به واشنيگ هه لسام به ره و مالى سۆنه ي جووله كه كه وتمه پى . تا
 گه ييشتمه لاي مالىيان ، به ته واوى خوسا بووم . ده رگاي حه وشه كه
 كرابه وه ، يه ك دوو جار ليم دا و خانمى فه رمويكى كرد .
 - كورم ، خۆى لىتره نييه ، بچۆ هۆده كه ي سه ره وه ، لاي ده سته چه پى
 مه كتبه كه ، سنفى سى له ژير كتيبه به رگ سووره كه ، ئامانه ته كه ي بۆ
 داناويت .

ديار بوو پيشووتر پىي گوتبوو ، من ديم . چى پى گوتم وام كرد .
 ده ستم برد له ژير كتيبه كه پارچه تيانووسىكم ده ره ينا . به هه مان
 خه نى پيشوو نووسرا بوو :

"نه و تالاهى مرف ده يكات به دلى مروف دا ، به سه د گريان
 و مه ست بوون ، شيرين نابيت . خۆزگه ده مزانى بۆچى ، ئيمه هينده
 به قين ؟! نامۆزگارىي كه س ناكه م ، به س تكام وايه ئازارى يه ك مه ده ن .
 ئيسه هه ره مووتان ، به لى هه ره مووتان ئازارى منتان دا ، من به
 پيگه نين ، وه لامم دانه وه .

ناليم ئازارم مه ده ن ، وه لى گه ر ئازاريشم ده ده ن ، ئيسقانه كانم
 مه شكينن . ئيسقانه كانى من ده بنه خاكى ئەم شاره . ئيسقانه كانى من
 وه ك خۆم ، ده بنه خاكى ئەم شاره .
 ناخ ، چ بليم "

له ژير ئەم قسانه ، به خه تيكي ورتتر باس له وه كرابوو ، خوئين له
 مه چه كى راستى ده چۆرا ، به ده م هاواره وه به ناو قه يسه رى شاره كه دا

ئەم قسانەى دەکردا
 وای خودایه، بۆچی نازاریان داوه، بپروام نه ده کرد به و توندییه لئیان
 دابیت. که خهته ورده کهم خوینده وه، کزییه ک به دلم دا هات. ئەوه
 کتییه ئەوهنده بئ پهمه، په پووله یه کی بئ بال، ده خاته ناو چرایه که وه
 تا بسووتیت. خوینه کهم بینی به مه چه کییه وه ده چۆرا، هاواره کانی له
 ناو گویم دا زرنگه یان ده هات، دیسانه وه چوومه وه سه ر نووسینه که:
 "کیشهی من له گه ل ناره زوه کانتان نییه، له گه ل نایین نییه، له گه ل
 مروّفه. مروّف خۆی شته کان درووست ده کات و خۆیشی له ناویان
 ده بات. گه ر بپروام پئ ناکه ن، لئیان نزیک ببنه وه تا بیان ناسن. که
 ناسیتان، ئەو کات بپروام پئ ده که ن. حیکایه تیک نییه له م سه ر
 زه مینه، له حیکایه تیکی تر وه نه گیرابیت. میژووئیک نییه، نه به سترابیت
 به میژووئیکی تر وه، خویه ک نییه، خودایه کی تری نه بیت. دنیا و
 چیرۆکه کانی، وه ک ئەستیره کان و ته زیحه کان، به یه که وه به ستراون.
 یه که م جار مروّف خودای تاشی، پاشان شکاندی! ئینجا کردی به
 ناگر و کوراندییه وه، دواپی کردی به هه تاو و شه وان بۆی گریا، ناخیر
 جار بۆ ئەوه ی پروا به خۆی بکات، شاریدییه وه، تا هه رگیز نه توانیت
 هیچی پئ بکات. مروّف ناوایه، هه میشه خۆی داره که ده چینییت و
 دواپی ده بییرته وه! خودا کان درووست ده کات و دهیشیان پووخینییت!
 ده پیم بلین: یه ک شوینم پئ بلین له م که ونه، دهستی مروّفی پئ
 گه ییشتییت و زامداری نه کردیت. ناخر مه لئ، ئەم کابرایه شیته و
 قسه فری ده دات، وه رن با هه زاران برینتان پیشان بدهم، جئ دهستی
 مروّفی به سه ره وه یه. یه ک برینم پیشان بدهن، جئ دهستی مروّفی له
 سه ر نه بیت؟ درۆ ده که م؟ ئەگه ر درۆ ده که م خودا له مه شیترم بکات"
 ئەمه نازار بوو نووسرابوه وه. نازاریک له گوته کانی تری نه ده چوو.
 حه قی خۆیه تی بۆچی هاوار نه کات، له شاریکی وه ک ئەم شاره ناخۆشه
 دا، ته نها یه ک دیوانه ی لئ بیت، به م جوّره نازاری بدهن. ویستم کتیبه

سووره که بیش دهر بهینم و له زئیر تیانووسه که دای بنیم و، بیانووسمه وه .
گوریم له کۆکه یهک بوو له پشت کتیبخانه که . چوومه سوچی لای
راستی، پهرده که م لادایه وه، ده لالم بینی .
سه رنجی دهسته کانی ده دام، له کاتی گواستنه وه ی دهستنووسه که
بو دهستنووسیکی تر . دوی که میک هاته پیش و په نجه ی خسته سر
پیتیک به هله نووسیبووم . منیش لایه کم بو کرده وه و راستم کرده وه .
دوی ته واوکردنی دهستنووسه که، هه لسام پویشتم و پیم گوت:
- نیستا په له مه، دیمه وه پیکه وه هه ندیک کار ده که یین، نه گهر پیت
خۆش بیت .

سه ری رازی بوونی له قاند و له هۆده که چوومه دهر .
هه ر که گه بیستمه کۆلان، دهستم کرد به گیرفانم دا چه ند قروشیکم
پئ بوو . نه و قروشانه به شی دوو که بابی ده کرد . خلۆر بوومه وه بو
لای هه مامی سپی و له که بابخانه که ی سه ر پئگا که، دوو قه باله که بابم
پنچاپه وه و که وتمه پئ . هیشتا له شار دهر نه چوو بووم، هه ورکیکی
تاریکی هینا . نه و پۆزه هینده باران لئی دابووم، شوینیکم نه مابوو
پیس بیت . یهک دوو هه نگاوئیک له شار دوور که وتبوومه وه، تاوئیک باران
دهستی پئ کرد تا گه بیستمه لای کووخه که خۆشی نه کرده وه .

له ناو کووخه که، ناگریکی خۆشی کردبووه وه و قاچه کانی یه کالآ
کردبووه وه و خۆی دابوه بهر ناگره که . که خۆم کرد به ژوور دا،
پاچله کی . یه کسه هه لسا یه سه ر پئی و فه رموی کردم بو ته نیشته
ناگره که . هینده هیمن و غه مگین بوو، له پیاوی ناو تابلۆ کۆنه کانی
که نیسه کان ده چوو .

دهستم برد له ناو تیشوه به پیست درووست کراوه که م، لووله
که بابه کانم دهر هینا و دامه دهستی . له پیش دا بوئیکی کرد، له کاتی
بوئکردنی دا چاوه کانی داده خست . هینده به هه سه ره ته وه بوونی ده کرد،
له باروئیک ده چوو بوونی منداله که ی بکات .

هه ميشه تا نانی نه خواردايه، تاقه تي قسه کردنی نه بوو. هيچيشم له گه ل خوم نه بردايه، بپروا ناکه م داواي بکردابايه. عاده تي وا بوو، گهر هه بيټ ده خوات، گهر نه بيټ، به بيټه ننگ داده نيشيټ. ورده ورده عاده ته کانی فير بوو بووم. گوزه يه ک ناو له سوچی لای چه پی کووخه که دانرابوو، له گه ل جاميکی به ته خته درووست کراو. هه لسام جاميک ناوم بو هينا و کترييه ره شه که يشم خسته سر ناگره که و چنگي چایي ره شم تي کرد. کاتيک خه ريکی نه شتانه بووم، به لاقرتيوه پي گوتم:

- چييه خه ريکی مه جليس خوشکردنيت.

منيش به زه رده خه نه يه ک وه لامي قسه يه که يم دايه وه. ويستم قسه يه ک بکه م، ده ستي کرده وه به پرسيار کردن. هه موو جار پرسيار هارني ده کردم.

- چه ند جور مردن هه ن؟

- ده لين زور هه يه و يه کيکيان شای هه موويانه.

- کامه يان؟

- نه وه ي ده پويت و ناگه ريټه وه!

- به پيکه نينه وه، نه وه يان مردن نييه، سه فهره و گواستنه وه ي کاتي مروفه له شوينيکه وه بو شوينيکی تر. شای مردن، مردنيکه، مروف ده يخاته سر دلي مروف!

- يانی چون؟

- يانی، نه و پوزانه ي ده نگیک له ناخته وه پيټ ده ليټ، نه مرو مردم، شتيکم بينی، يان که فلانه شتيان پي گوتم. نه وه شای مردنه.

- نه ها تي که بيشتم.

- جا با پيټ بلیم:

"لای من ته نها دو جور مردن هه يه. جور کيکيان، ونبوونی هه ميشه بييه، جور کيشيان شکانه. مروفه به شکوکان له مردن

هه میسه بی سل ناکه نه وه ... له شکاندنه کان سل ده که نه وه . مه هیله
که سیک لینه وه نریک بیت، که خه ریکی شکاندنی نه وانی تره، چونکه
بۆرئیک دیت تۆیش ده شکینیت. مردنیک، که به ده ست خودا بیت،
مردنیک خۆشه و ده بیت هه موومان تامی بکه یین. مردنیکیش له خودا
بسه نرینه وه و بدرینه ده ست مروّف، مردنیک به شکو نییه . مروّف
به ده وام بۆیه نه وانی تر ده شکینیت، یان ده یانکوژیت، تا شکویان
نیک بشکینیت. جه نگاوه رانی ناو شه په کان، که رهسته ی دهستی که سه
بئ شکوکانن. ده چن بۆ شه پ و ده کوژن و ده کوژین و شکوی به کتر
ویران ده که ن، تا که سیک پشخت خویان، شکودار بکه ن. من هیچ له م
جوړه مروّفانه م خۆش ناویت. مروّف کاتیک پیویسته شه پ بکات و
بکوژیت، بیانه ویت بینه سه ری و چه وشى ماله که ی، یان میرنشینه که ی
تیپه رینن. شه په رانی به رگریکار باشتین شه په که رن، بمرن و بیشمه رینن،
لییان دیت. له ده ره وه ی نه م بابه، ئیدی هیچ شتیک شایه نی شه په کردن
و مردن و مراندن نییه "

بچکول، دایم به گوومانه وه سه یری گه ردوون بکه . عه قل بۆ گوومان
درووست کراوه، تا له ریگای گوومانه وه، راسته ریگا که بدوژینه وه .
نه میسه وه ک خه لکه که ی تر، هه ر جاره و ناویکی لی ده نام، ده میک
ده بیگوت بچکول و ده میک ده بیگوت گه نجو و ده میک ده بیگوت کوره،
قهت ناوی خومی نه هیئا، سه یره ده لئی ناوه که م بۆ خوّم نابیت، وا
که س به و ناوه بانگم ناکات.

با بیرم نه چیت، مروّف زور نالۆزه ... نالۆزترین گیانه وه ری سه ر
زه وی مروّف ... هه تا زیاتر لئی وردبیتته وه، زیاتر نالۆزییه که ییت بۆ
ده ره که ویت. زور له و که سانه ده ترسم مندالییه که ی ناخیان جئ
هیشتوه . که مندالی ناخت جئ هیشت، مردوویه کی له ناو جهسته یه کی
بئ پۆج دا. له وه ته ی خوّم ده ناسم و گه راومه ته وه بۆ ناو خوّم، هه ول و
ته قه لاکانم بۆ زیندوو هیشتنه وه ی مندالییه که ی ناخمه . که سیک بتوانیت

مندالییه که ی ناخی به زیندوویی پا بگریست، نه ده مریت و نه ده یه ویت
که س له به رده م نه و دا بمریت و بشکیت. راسته شکانی مروّف دهنگی
نییه، وه لئ ناخ ویران دهکات.

مه هیله مندالییه که ی ناخت کال بیته وه، با بو هه میشه به جوانی
بزی. گولیک که به چاوی مندالیک سهیر بگریست، جیاوازتره له و گولیه
به چاوی گه وره یه ک سهیر دهگریست. له م شاره دا، چه ندین جور مروّف
هه ن، جوانترینیان که سانیکن مندالییه که ی ناخیان نه ی هیشتوه پیس
بن. نیستا تو هه نگاوبه هه نگاو به ره و گه وره یی ده چیت و له مندالیت
دور ده که ویته وه. به رده وام پیویستت به وه یه، لایه ک بکه یته وه بو
داوه، تا چاویک له مندالیت بکه یته. به رده وام پیویسته هارو هاجیی
مندالی ناخت سه رکوت نه که یته و بهیلتیت وه ک خوی بمینیته وه. له بهر
دهسته بچووک و جوانه کانی منداله کان و قیزوهوریان نه بیته، ده میک
بوو نه م دونیایه سه ره و خوار بووبوه وه. جا وه ره نه و منداله جوان و
ناسکه، که گه وره ده بیته، جاری وا هه یه درنده یه کی لی ده رده چیت،
که شهرم له خوت بکه یته.

درنده کان گوناهیکیان نییه، ته نها گوناهیان نه وه یه نه یانزانیوه
منداله که ی ناخیان په روه رده بکه ن و خویان داوه ته ده ست گه وره یی.
خودانه ده ست گه وره یی و فریوخواردن به گه وره یی، مالویرانیی به
داوه یه. ئامان، دهستم به دامانت بچکول، نه م فریوه نه خویت... قسه
بو تو ده که م و نامه ویت پوزیک بیت، نه و که سه ی زوربه ی قسه کانی
خومم بو کرد، مروّف نه بیته شتیکی خراپتر بیت له مروّف.

سهرم گیژی ده خوارد. نه فریا ده که وتم وه لامیکی بده مه وه، نه
بویشم ده کرا به په له په ل نه و قسه به نرخانه له سهر یه ک بنوسمه وه.
نیوهیم ده نووسی و نیوه که ی تریان له میشمک دا هه لده گرتن. ههستی
به وه کرد، ماندوو دیارم... که میک وهستا... قومیک ناوی خوارده وه و
پاشان به هیمینیه وه پرسه:

- تۆ راستەكەيت، پەلەپەلەكردن قازانچ بە كەس ناگە يەنیت . من پەلەم كۆرد وایە ؟
- بەلئ پەلە بوویت، منیش هیشتا را نەھاتووم بتوانم بە خیرایی بنووسم .

- باشە بۆ دەینووسیتەوہ ؟ دەتەویت چی بکەیت ؟
- نایشارمەوہ، لە نیوان تۆ و مەلا شەش پەنجە دا، گیرۆدە بووم .
کاتیک دیم بۆ لای تۆ، دەمەویت دەری بخەم رینگاکە ی تۆ بە راست دەزانم، نەك رینگاکە ی ئەو .

- بوہستە بچکۆل . من دژی مەلا شەش پەنجە نیم . من تەنھا ئەو شتانە دەلیم، كە خۆم بینومن و بروام پیتیانه ... لەوانەیشە راست نەبن ... عەیبی گەورە ی من، لەو کاتەوہ دەستی پئی کرد، گورزیک بەر سەرم کەوت . دوا ی ئەو گورزە دەنگیک لە ناخم دا بە ناگا هات ... دەنگە کە ی ناخم چیم پئی بلئیت دەیکەم ... چیم پئی بلئیت، دەیلیم . نازانم بەرەو کوئ دەپۆم، وەلئ دەزانم ھەر چی عازاوعە نامی گیانمە برینە . زۆر شتم بیر نەماوہ، بەلام بیرم ماوہ، گەلە گورگیک پەلاماری منیان دا . دوا ی بیکەس بوونم و لە دەستدانی نازیزانم، گەلە گورگە کەیش بەر بوونە گیانم . بۆیە دەستم لە ژیان ھەلگرت و کەوتمە شوین دەنگە کە ی ناخم .

- واتە تۆ کەسانیک نازاریان داویت، بۆیە وات لئ هاتوہ ؟

- چیم لئ هاتوہ ؟

کە بەو جۆرە وەلامی دامەوہ، تەریق بوومەوہ و کەمیک بە خۆم دا چوومەوہ :

- ھیچ، ھیچ لئ نەھاتوہ .

دایە قاقای پیکەنین، بە شیوہیەک پیدەکەنی، دەنگی تا چەمەکە ی خوارەوہ دەچوو ... پیکەنینیکی شیتانە، بە راستی شیتانە ... یەکەم جارم بوو ببینم بەو شیوہیە پیدەکەنیت، چ پیکەنینیکیش، بەرز و

180
دریژ. هینده پینکه نی، چاوه کانی پر بوون له ناو. به قۆلی کراسه که ی

چاوه کانی سپی و گوتی:
- ده زانم چیم لئ هاتوه. پیم ده لئین دیوانه، پیم ده لئین شیتته ی ناو
کۆلانه کان، خه لوه تنشینی ته ریکراو... چلکن... هه زاران ناوی له م
شیتوهیه. ئەو ناو و ناتۆره و قسانه گرینگ نین، گرینگ دهنگه که ی
ناخمه. گرینگیش نییه تۆی مندال چون سه یرم ده که ییت، به قسه م
ده که ییت یان نا، گرینگ ئەوه یه له م شاره مندالیک هه یه، تا شتییک فیئر
بیئت خه رجییه که ی خۆی ده دات به خواردن بۆ دیوانه کان. دیوانه ییش
له به رامبه ر تیربوونی، هه ندیک شتی مندالانه فییری ئەو منداله ده کات،
به لئ زۆر مندالانه. هیشتا شتییکم فیئر نه کردوویت بۆ گه وره کان باش
بیئت. نایشمه ویت گه وره کان فیئر بکه م... له ده ست چووین و ته نها
منداله کان هه قی فیئرکردنی شتی باشیان هه یه.

قسه که م پئی بری... ویستم چاکی بکه مه وه... دلّم که میک ده گووشرا:
- نا، مه به ستم هیچ نه بوو. منیش ئەو قسه یه م کرد که خه لک
ده یکات.

دهنگی گۆرا...

- راسته تۆیش وهک خه لک ده م ده که یته وه... هانتنت بۆ لای من،
به س ئەو شتانه ی فیئر کردوویت له ده می من که وتوونه ته خواره وه. بریا
وا نه بایه، پۆله بۆیه پازیم له گه ل تۆ دابنیشم، ئومیدم به وه یه پۆژییک
بیئت، تۆ له و خه لکه نه چیت. گه ر هه مان قسه ی ئەوان بکه یته وه،
که واته ئیتر مه یه، که واته سوودی نییه، نابیئت به س ئەو شتانه بزانیئت،
من ده یلیم. ئەی ژبانه که ی خۆت چیی تیدایه؟ چی فیئر بوویت. بۆچی
هه ر چی خه لکییک گوتی، خه لکانیکی تریش به شوینی دا ده یلینه وه.
هیشتا قسه کانم له سه ر مردن به ده ستی مرۆف سارد نه بوونه ته وه،
هه مان شتت دووباره کرده وه... شکاندن مردنه... پیم نه گوتیئت...
شکاندن ئەوه یه هه ر شتییکت بیست بیلیتته وه.

به خۆم دا چوومه وه . زانیم هه له یه کم کردوه ، گهر فریای خۆم
نه کهوم ، له دهستی دهدهم . توورپه بوونه که ی له ناخییه وه دههاته دهر .
به پووختسار تیک نه چوو بوو ، به دهنگی تیکچوونه که ی ناخیم هه ست
پن ده کرد . هه لسهامه سه ر پئی و داوای لیبووردنم کرد و چه مامه وه
دهستی ماچ بکه م ، ریگه ی نه دا . به دهسته گه وره کانی ئامازه ی بو

کردم ، دابنیشمه وه . دانیشتمه وه و که وته وه قسه .
- نیگه ران نیم ... تویش نیگه ران مه به . بویه وا قسه م کرد ، تا ئیدی
وهک خه لک نه بیته . دونیا پیویستی به که سیکه ، له وانی تر نه چیت .
پیویستی به که سیکه شاره که پاک بکاته وه . هه ر که سیکه ، وهک خه لکی
ئه م شاره نه بیته ، له ناویان دا رپی نابیته وه . سه یر بکه به یانی تا
ئیاره راکه راکه یانه ، تا که میک زه رپیان ده ست بکه ویت و ئیاره بیده ن
به شتیک سکی خۆیانی پئی تیر بکه ن . پوژ نییه ده یان عه ره بانه ،
خواردن نه فرۆشریت . له هه ر سووچی شه قامیک چیشته خانه یه کی گه وره
کراوه ته وه ، بو تیرکردنی ورگه کان و له ناو هه ر کۆلانیکیش مزگه وتیک
قوت کراوه ته وه ، بو بیهۆشکردنیان . ده چن له چیشته خانه کان ورگیان
تیر ده که ن و له مزگه وته کانیش خۆیان بیهۆش ده که ن و ده چنه وه ناو
ماله کانیان ، ده میان ده که نه وه و قسه ده که ن . ئه مه که ی شاره ؟ شار
پیویستی به ژیرییه ، پیویستی به دیوانه نییه . حه قی خۆیانه منیان
شاربه دهر کرد و له ده ستیان هه له اتم ، من دیوانه بووم ، به لام بوچی بو
ژیریک ناگه رین تا له ناویان دا بیته "

شاره که هاته به ر چاوم . میریکی نانه جیب به خۆی و کۆمه لیک
سلیکه داری سوپای تورکه وه چییان بویت ده یکه ن . خانه قاکه یه ک دوو
کۆلکه مه لای تیدایه سه ری زمان و بنی زمانیان پیا هه لدانه به میر و
میرنشینه که ی دا . ئه و یه ک دوو زانایه ی له شاره کانی دیکه وه هاتوون ،
بو خۆیان له گوشه یه ک دا دانیشتوون ، خه ریکی نووسینی شیعر و
شانامه ن ... نه باکیان به خه لکه و نه شتیکیش به خه لک ده لین .

بازار په که تر شاوه . چی پیسی و پوخلییه تیی دا ساغ ده کریتته وه .
هر که سیک بو خوی چونی پی خوش بوو، لی ده خورپیت . سهر دینم و
سهر ده بهم، جگه له سونهی جووله که، که س نابینم بو ته م شاره باش
بیته . باشه بوچی ته م شاره وایه ؟ باشه بوچی که س وهک دیوانه بیر
ناکاته وه ؟ خو هه موو قسه کانی راستن . منیش بیرم لی نه کردبوونه وه .
سهرم له سهر تیانووسه که بهرز کرده وه و پیم گوت:

- مندا له کان هه له ده کهن و گه وره کان لیان ده بوورن . بمبوره دیوانه
گیان، که شتیک ده لیم، له ساده بییه وه یه نهک له رقه وه . دیوانه گیان،
خوت باش ده زانیت، بویه نه و ریگا دووره ده بریم، تا شتیک فیر بم .
من به و ژبانه پازی نیم، بویه هاتوومه ته لای تو . به و شاره پازی نیم،
ناسووده ترین کاته کانم، نه و کاتانه ته نیام، یان له گه ل تو م، چاوه پریش
نیم که سیک گوره م لی ده ریچیت، به لام خوشیم له وه دیت، وهک
نهوانی تر نه بم . هر نه مهنده به سه بو من، که بتوانم که میک له تو
بچم . تو دیوانه ی مروفیت و منیش دیوانه ی تو م .

ده بیته بریم . کاته کان درهنگن و تا ده گه مه وه شار تاریک ده بیته .
بوه به عادهت له ژبانم، بهرده وام درهنگانیک ده چمه وه مال، دایکم و
باوکم راهینا، که به م جوړه قبولم بکه ن، گهرچی سهره تا سهخت
بوو، وه لی نیستا ناسایی بوه ته وه . به مه دا تیگه بیستم، شتیک زور
سهختیش بیته به پی کات ده توانیت بیکه یته عادهت و شتیک
ناسایی . ده ی خوات له گه ل دیوانه گیان . توخوا دلته لیم گهر نه کات .
هیچی نه گوت ... به س پیکه نی، پیکه نینه که ی دلنیایی بوو بو م، که
دلی له جاران سافترو پاکتره به رام بهرم .

تا که بیستمه وه شار، نه ستیره ی ته نیشت نه ستیره که ی مانگ
دهر که وت . که میک دلته نگ بووم و که میکش سهرام بوو . هر که له
دهرگای حه وشه وه چومه ژوور، یه که و راست چومه لای ناگردانه که ی
دایکم و پشتم تی کرد .

دایکم چاوی پیم کەوت خوسابووم، دەنگی بەرز کردەوہ:
- ئەک دایکت پەمرئ خو ئەوہ ھەموو گیانت خوساوە . بە ناخیری
نەبیئت، لە کوئی بوویت بو خۆت داوەتە بەر باران .
دایکم بە دەم ئەم جۆرە قسانەوہ پۆیشت لە ناو تویشەبەرەکە،
کراسیک و پەستەکیکی ھینا و بە خیرایی کراسەکەئە لە بەرم داکنەند
و ئەوی تری کردە بەرم و پەستەکەئە خستە سەر شانم . وردە وردە
گەرم داھاتم و خەوم دەھات . دوو قاشوق چیشتم خوارد و چوومە
ھۆدەکەئە خۆم، لە گەل خۆم بە ئەرز دا دا، خەو بردیمەوہ .

گردبوونه وهی خه لک

میره کانی پینشو، یان له خانه قاکان، یان له کۆشکه که ی خویان
قسه یان بو خه لک ده کرد، که چی ئەم میره بینی شاره که له ژیر دهستی
خوی دایه و سوپای تورکی پشتی بهر نادهن و باج و خه راجیکی زۆر
بو خوی و سوپا کۆ ده کاته وه، لووتی کردبوه ئاسمان.

پیاوماقوولان و ئەشرافانی شار، خویان لی نه ده دا، مه گهر کاریک،
یان لاقرتییه کی مه بوایه، بانگی ده کردن و دهسته و تاقمه که ی،
کۆمه لیک ده سمالباشی بوون، هر یه که یان خه لکی مه مله که تیک بوو.
خویشی بو ی گرینگ نه بوو، زانا و ئەشرافه کان له ده وری بن، ئەو
چهند جارهی پیاوماقوولانی بانگ کردبوو هینده به لاقرتی و دوور له
ئه ده به وه قسه ی له گه ل کردبوون، ههستیان به سووکایه تییه کی زۆر
ده کرد و ده سه لاتیشیان نه بوو، دهنگ له ئاستی بهرز بکه نه وه.

ئه ویک باکی به وه نه بیته سوپای بیگانه بهینیتته ناو شار و براكانی
خوی شاربه دهر بکات و خزمانی خوی تووشی له سیداره دان و
سووکایه تی بکاته وه، چ باکی به سووکایه تیکردن به خه لک هه یه.
دونیای بوته کورسییه شه قوشره که ی و کۆشکه به رزه که ی سه رگرده که
و دهسته و تاقمه که ی خوی. هه تیوه لچ ئەستور و دهستکورتته که ی لای
دهسته راستی، که خوا ده زانیت زۆلی کوپیه، سه روبنی ده سه لاتته که ی
له ژیر دهسته. خویشی به لووته زل و ده مه توژه خواره که ی و سه ره
که چه ل و دهسته کورته یه وه، له شووتیفرۆشی لای ده روازه کانی شار
ده چیت، کوفر نه بیته، نالییت مندالی ئەو دایکه نازداره یه، که چاوه

بچوکه کانی ده تروکینیت و به ده مه خواره که یه وه ده که ویت قسه، بق
 له زمانی ده باریت.
 نیوه رۆ بوو به ناو شار دا چار درا میر دواى بانگی عه سر له
 چوارپێیانه که قسه ی زێرین بو خه لک ده کات. هه موو که س ده بییت
 له وئ ناماده بییت و گوئ له قسه به نرخه کانی میر بگرییت. دواى نوئی
 عه سر به یه واشی له خانه قاکه وه چووم بو چوارپێیانه که. له و سه ره وه
 به خوی و نه سپه سپیه که وه ده رکه وت... قاچی هینده کورت بوو،
 به چ حالیک ده گه ییشتنه پیبه ندى نه سپه که... ده سته کورته کانیشی
 یه کیکیان ره شوی نه سپه که ی پی گرتبوو، به وی تریشی، سلای له و
 خه لکه ده کرد، که له ترسان سه ری خویان بو داده نه واند. هه تیوه له
 ناوساوه که یش له ته نیشیته وه ده پویشت و مۆپه ی له خه لک ده کرد.
 له پشتیه وه یه ک دوو ده سما لباشی هانکه هانکیان بوو، تا به پی
 نه سپه که بگهن. کاتیک له چوارپێیانه که دابه زی، یه کییان ده سستی
 خسته ژیر قاچی و نه وی تریشان چه مییه وه، تا پی بخاته سه ر پشتی.
 که خه لکه که نه مه یان بینى، نیوچاوانیان گرژ بوو... پیشوو تر هیچ
 سه رکرده یه کی سوپا و هیچ میریک، له پیش چاوی خه لک، کاری وای
 نه کردبوو.

ناخر گزگلی لوت زل، تو شار و نیویکت به ده سته وه یه، نه م
 خۆبادان و چرتوفرته له چیه... خۆت به چی ده زانی، خۆت هینده ی
 نه سپیه کی و میرنشینه که یشت هینده ی برینیکه، نه م خۆنواندن و
 هاتوچوونه له چیه. که سیک نه ت ناسیت، وا ده زانیت نه م برینه
 بچوکه ی ناوت ناوه میرنشین، خۆت به ده سته هیناوه، چووزانن
 چوویت سوپای بیگانه ت هیناوه و خۆت جگه له نوکه ریکی بچکوله،
 ده سه لاتی میشو له یه کیشت نییه.

چوارده وری چوارپێیانه که به سلیکه داری سوپای تورک گیرابوو...
 یه ک دوو فه مانده ی خواری خواره وه یان، له سه ر پینچ کورسییه

پیزکراوه که ی ناوه پراستی چوارپئیانه که دانیشتبوون ... دیار بوو
فرمانده گوره که یان بیزی نه هاتبوو بیټ، جا بوچی بیټ و گوئی له
کئی بگریټ ... گوئی له نوکه ریکی که چالی کورته بنه بگریټ، له وه ته ی
هیه ناشووب بوه بو مهمله که ته که و له بهر خاتری کورسییه که ی
خوی، نه وه ی له دهستی هات کردی. دهستی خوش بیټ، فرمانده
گوره که یان نه هاتوه. قه سه م بهر قورئانه ی لیم خویندوه، له ترسی
باو کم نه بیټ، که ده زانم زور بی شه رفن، گهر من نه یه م عه زیه تی
ده دن، نه ده هاتم. باشریش که هاتم، بو نه وه ی باش بیناسم و بزائم
نه م گزگله ی کومه لیک ده سما لباشیی بو ده که ن، کییه .

له سهر کورسیی ناوه پراست دانیشټ، وه ک مندا ل به حالیک قاچی
ده گه بیشته سهر زه وییه که . به چاوه بچوکه کانی و لووته خرپه که ی
سهر نیوچاوانی، سهیری نه م لا و نه و لای ده کرد و زهرده خه نه یه کی
بی تامی بو خه لکه که ده کرد. خوشی له وه دا بوو، که س نقه ی لیوه
نه ده هات. که سانیک به س سهیریان ده کرد و که سانیک تریش یه ک
یه ک و دوو دوو، له بهینی خویان خه ریکی چرپه چرپ بوون، له وانه یه
نه وانیش وه ک من، له دلی خویان دا نه فره تی لی بکه ن. که ناخوشه،
خوت به شتیکی گوره بزانیټ و له ناو دلی خه لکیش دا نه فره تی لی
بگریټ.

دو له فرمانده بچوکه کانی سوپای لای دهستی راستیه وه
دانیشټن و بابای لچناوساویش لای چه پی و یه کیکی تر، که چاکیکی
دریژ و لووتیکی خواری پیوه بوو، لای لچناوساوه که دانیشټ. سی
چوار سلیکه دار له پشتیه وه و له و سهری گوشه ی چه پیشه وه
ده سما لباشیه ک دهستی خستبوه باوه شی و به شیوه ی چه مانه وه،
بابای سهر سوچه که دهستی کرد به قسه کردن.
خه لکینه، له سای سهره ی میری گوره مان، مهمله که ته که ناوه دان و

خۆشه . هه موان خۆش ده خۆن و خۆش ده نوون، ئەمەيش په رجوويه كه
 خودا بۆمانى نارده و له ژيڤر سيڤه ره كه ي دا ئاسووده ي كردووين .
 ئەمە پۆ جه نابی میری گه وره مان، لوتفی كرده، چەند قسه يه كي
 زيريني دره وشاوه بۆ خه لكه كه ي خۆي بكات و له نزیکه وه ناگای
 له كيشه كانتان بيټ، خوا ده ست به باليه وه بگريت و هه ميشه
 ميرنشينه كه ي نا وا گه شاوه بيټ، هه ز ناكه م زۆر به شان و بالي دا
 هه لېده م، با جه نابی گه وره مان خۆي لوتف بكات .
 كه قسه كانی ته واو كرد، له ته نيشت خۆمه وه گويم له دهنگيک بوو
 به كزييه وه ده يگوت:

دهك پرووت رهش بيټ بۆ خۆت و قسه و ميريشت، ئەم گزگله
 بيگانە په رسته، مه گه ر میری تۆ بيټ، ده مخواری وا . تويكلی پيوه
 نه ميشتين، ئەوه نده باج و خه راجی لي سەندين و له سه ر قووتی ئيمه
 ده ئی . به ته مايت بيكه يت به گه وره مان . پووی زه مانه رهش بيټ، هه ر
 كه سيك ناپياو بيټ، ده بيته میری ئەم ميرنشينه . چۆن ئەو به كزييه وه
 قسه ي ده كرد، منيش به كزييه وه پيم گوت:

- كابرا ده مي خۆت بگره، كه سيك هينده نا ئينسان بيټ، براكه ي
 خۆي ده ربه ده ر بكات و براژنی خۆي و برازاكه ي بكات به سۆزانی
 و نواييش به كۆمه ليك مه لای چه رچی، به ردبارانيان بكات، په حم
 له دلی دا نييه و گوئی له هيج نادات، پيويست ناكات دهنگت به رز
 بكه يته وه، له دلی خۆت دا قسه كان بكه به سه .

- نا، كاكه نا ... تۆ نازانيت چی به سه ر ئيمه هيناوه ... منی
 جوتیاری به سه زمان، له و ده شته چوار وه رزه خه ريکی كارم، تا نانیک
 بۆ منداله كانم په يدا بکه م، ئەم گزگله يش له ماله وه دانيشتوه قسه ي
 دل ده كات و نيوه ي قووتی منداله كانم ده خوات . ناخر ميرايه تي گه ر
 وا بيټ، شه رت بيټ به شه رتی خوا ميرايه تیی زه ويشم پي ده كریت .
 - كابرا، تۆ فه قيری، منيش وهك تۆ فه قيرم . پيويست به م قسه انه

ناکات، توئیکلی بهس به دهستی تۆوه نه هیشتوه، بهس قووتی تو
ناخوات، هی هه موومان ده خوات. خۆبادانه که ی به و سوپای بیگانه یه وه
نهک به خۆی. سهیری خه لکه که بکه، به جۆریک لیسی ده پوانن به
ده موچاویانه وه دیاره، نه فره تی لی ده که ن. میریکی ژیر بوایه، خه لکی
له خۆی کۆنه ده کرده وه، تا نه فره تی لی بکه ن.

گوئی به قسه کانی من نه دا، له بهر خۆوه بۆله ی ده هات،
ده و روبه ره که یشی کهس نه لای ده کرده وه نه قسه کانیان بۆ گرنگ بوون،
له وه ده چوو گوئی خۆیان گرتبیت، یا خود پییان خۆش بوو. خه مم
بوو لا بکه نه وه، یا خود یه کیکیان به ئامارزه یه ک، ده سمالباشییه کانی
تیگیه یه نیت و قور ببیت به سه ری جوتیاری داماو دا، که چی وا
پیده چوو قسه کانی لای گوئگره کان هینده به تام و چیژ بن، له دلّه وه
پییان خۆش بیت.

که میک خۆم کشانده دواوه و به لای راست دا پۆیشتم تا له سه کۆکه
نزیک بوومه وه، ده مه ویست بزائم میری گزگل چی ده لیت، که میک
چه چه له ناو خه لکه که دا ده بیسترا، بابای قسه کهر ده ستیکی بهرز
کرده وه و ئاگاداری خه لکه که ی کرده وه بیده نگ بن، میر قسه ده کات.
بانخان له سه ر کورسییه که ی هه لسا یه وه و له پیش ده می سه کۆیه ک
به ته خته دروست کرابوو، چه سه سه کۆکه و شوکور تۆزیک بالای
بهرز دیار بوو. خۆی بینی خه لکه که له ژیر دهستی دایه، ئحمیکی بۆ
کرد و په نجه خر و بچوو که کانی توند گووشی بوو. وا پیده چوو قسه ی
پئی نه بیت، ته نها بۆ خۆنواندن هاتبیت، یان بیه ویت رقیکی ناخی به
سه ر نه م خه لکه دا بریژیت.
"خه لکینه ..."

زۆر له نزیکه وه ئاگاداری ئیشوکاره کانتانم... سوپاس بۆ
ماندوو بوونی هاوکاره کانم له میرنشینه که مان... سوپاس بۆ دۆسته
به ری □□ زه کانمان له سوپای تورک، به هاوکاری نه وان، توانیمان له

سالانی پیشوو دا دهستیکی پیس، که شاره که ی کردبوو به سفره ی
خوانه کانی خوی، وهدهر بنیین و پزگارتان بکهین له نالاندن به دست
نه دهسته پیسه وه

له کاتی نه م قسه یه دا، پیره میردیک له تهنیشتم بوو گوتی:
دهک پووت رهش بیته... تو پیس بوویت، نهک نهو. نهو که سانه ی
له ناوه گوئیان له قسه ی پیره میرده که بوو، به یهک جار سه یریان
کرد. یه کییک زهرده خه نه ی بو ده کرد و یه کییک ترس له پووخساری
دهباری. ههستم کرد ده چمه هه ر شوینیکی، گو به ندیکی پیوه یه. ناچار
پیره میردیشم جی هیشت. ترسم له وه بوو، تووشی به لایهک بیم و دایک
و باوکم، به دست دهسه لاته ترسناکه که ی میره گزگله که وه به دبهخت
بن.

دریژه ی به قسه کانی دا:

"جا عه رزتان بکه م..."

بو نه وه هه مووتانم کو کردوه ته وه، تا پیتان بلیم، گه وره مان سولتان
له قوسته نتینی وه نامه یه کی موباره کی بو ناردووم، قه راری داوه، چی
میریکی به شکوی سهر به ئیمپراتوریه ته که ی خوی هه یه، خه لات بکات،
خه لات که یش پیدانی شاریکی تره بو میرنشینه که مان و فراوانکردنی
دهسه لاته که مانه، داوا دهکات بو نه م کاره ی، هاوالاتییانی میرنشینه که
پشتگیری میره که ی خویان بکه ن و باج و خه راجه کانی سوپایان بیر
نه چیت.

قه سه م به خودا، هه ر که سییک سه رپیچی له داواکه ی گه وره مان
سولتان بکات، له بن دا دهسته کانی ده برمه وه

نهک قور به سه ری خه لک. هیشتا به مه پازی نییه، به ته مایه
سولتانیش له سه ر عاره قی نیوچاوانی نه م خه لکه بژی. باشه
کورت بینه، تو یهک که خوت بوویت به دهسمالباشیی سولتان، چیت
داوه له م خونواندنه. هه ی میری نامیر. میریتی، که ی نوکه رایه تییه بو

ئەم و ئەو. دەستی خەلک بۆ لە بن دا دەبریت، لە کاتیک دا نایانەوئیت
خزمەتی سولتانیك بکەن، لە سەر ماندووبوونی خەلک ورگی خۆی زل
دەکات. ناخ، لە دەست میرهکانی کورد. یه کیکیان نەهات بۆ خەلک
بیت. ئەو هی هات بە لای بیگانه یهک دا پای کیشا. سۆنهی جووله که
پاستی دەکرد، کورد نابیت بە هیچ، چونکه میلله ته که ی ماندوو دەبیت،
میرهکانی ماندووبوونی میلله ته که دهخه نه سەر خوانی بیگانه یهک.
لەو ته ی فام کردو ته وه، چیم بیستوه و چیم خویندوه ته وه باسی
دووبه ره کیی کورد دەکات. باسی سه رلیش یواوی و مالبه کۆلیی کورد
دەکات، خه تاکه ییش بیگانه کان نین، میره ترسینۆک و چاپوکه کانیه تی.
"به ریزان ..."

من میری ئیوه م و ئیوه ییش منتان خوش دهوئیت ... من هی ئیوه م و
ئیوه ییش هی منن."

ههی ههی، خۆی لی بوه به قه یسه ر! وه لالا بابه نه من هی تۆم و نه
تۆیش هی منیت. ئەم قسه بی تامه چیه. تۆیهک له ته شاریک و چوار
گوندی گه روگولت له بهر دهسته، بۆ ههوات تی چوه و وهک قه یسه ری
پۆما قسه ده که ییت. ده وه ره شه ق مه به به دهست ئەم کورته بنه وه، جا
خوا بکات هه ره شه ییش له پۆمانه کات باشه.

"میرایه تی کاریکی قورسه و پیاوی خۆی دهوئیت. دوژمنمان زۆره و
له ناو خۆیشمان دا دوژمن هه یه. له دوژمنهکانی ده ره وه ناترسم. له و
تووله مارانه ده ترسم، به خێویان ده که یین و پاشان گه وه ده بن و به
خۆمانه وه ده دن"

ئەشه دو وایه. خۆت تووله مار بوویت و میری گه وه گه وه ره ی کردیت
ودات به خۆیه وه. دوژمن، دوژمن ... پاستیان ده کرد دايم دوژمنیک
داده تاشیت، تا قسه کان و ناخه ویرانه که ی خۆی پیی هه لپێژیت و
هه ره شه له خه لکی ناوخۆ بکات. عاده تی میری لاواز وایه، به رده وام
دوژمنیک ی درۆینه درووست ده کات، تا قسه ی پی بلیت و له پی

دورانه دروینه که وه، ژیر دهسه لاته که ی خوی بترسینیت. هر میریک
له قسه کانی دا بهرده وام باسی دوزمنی کرد، گوومان له پاکیی بکه
رخوی تۆکه ری دوزمنیکه. له کتیبی خه لیفه کان دا زۆرم له م بابه ته
خویندوه ته وه، که چی نه وه تا له بهرده می خوومان تووشم بوو به تووشی
میری لاوازه وه. دهک خوا له ناوت ببا بو خۆت و چ میریکی.

"نامه ویت زۆر سه رتان بئیشینم. وه ل حال ویستم پیتان بلیم، ناگام له
خشای ماره. بو خۆتان بزین و بخۆن و بخه ون. ژیان خوی باجدانه،
باجی خۆتان بدهن و منیش ده بمه سایه و سیبه رتان. هه تا منتان
هه بیت که س په لامارتان نادات، که منتان نه ما، گورگیش بتانخوا
که سیک لایه کتان لی ناکاته وه. خوا ده ست به بالی گه وره مان،
سولتانه وه بگریت و منیشتان بو بهیلیت.

وهسه لام"

باشه کاکه، خو گویتان له هه لیتوپه لیته که ی گرت. راست ده کات
هینده ده سه مالباشی و چه رچی زۆری له گه ل خوی هیناوه، له ماله وه پیش
نوزه بیه ک بکه، ده گاته وه لای. هاتوه سوال بو گه وره که ی ده کات. بی
خه مین قوربان، بی خه مین. تا تو تۆکه ری بیگانه بیت و میرنشینه که
له خزمه تیان دا بیت، چ خو جهی نه وه ده کات بیته سه رمان، خو یان
لیزه ن. نه ری تو مان هه بیت، خو مان نین و بیگانه په رستین، خه ممان
نییه. هاتی چیت پی بوو، هه لت پرشته ناومان و فه رموو برپوره وه ناو
کولانه کات.

که قسه کانی ته واو بوو، ریزی پیشه وه هه لسانه وه و ده ستیان کرد
به چه پله لیدان. ناخ، له ریزی پیشه وه، من نازانم که وا شینه کان بو له
مینبه ری مزگه وته کانه وه باسی له خواترسان ده کهن، که چی له ریزی
پیشه وه داده نیشین، بو چه پله لیدان بو میریکی گه روگول. به ته واوی
دلیم له خانه قا هه لکه نراوه، نه ک له خانه قا، له وانهی خو یان کردوه به
ده مرپاستی خودا و دایم له خزمه تی ده سه لاتداره کان دا ده میان پان

دهكه نه وه و شه قه ي چه پله كانيان پوژه پييهك ده پروات ... له خوا بترسن
كه وا شينه كان. دهك ره حمهت له و گوږهت باپيره . تو باشت ناسيون،
بو به تخونيان نه كه وتوویت . پاش چه پله كان، بابای ده سمالباشی داوای
له خه لكه كه كرد بلاوه ی لی بکه ن و پيگا به میری گه وره بدهن،
بچیتوه كوشكه كه ی خوی . ورده ورده خه لك بلاوه ی لی كرد و و
بانخانیس به يهك دوو كه س سواری نه سپه كه یان كرد . به ملیکی
كورته وه لووتی به رز كردبوه وه بو ئاسمان و لی دا پویشیت .

دوو كانه كهى شارۆى كوتالفرۆش

خۆى به خه لكى په سه نهى شاره كه ده زانى . كه داده نيشيت،
چيروكه كانى باس باسى كاروانى كوتال و پيگاكانى شام و سه مه رقه ند
بوو، يان باسى دروست كردنى شاره كه . ماله كه يان زور خوش و گوره
بوو. په نجه ره كانى ده يان پروانويه سهر شه قامه سه ره كييه كه . دوو كانىكى
گوره ي پر له ده يان جور كوتالى له ناوه پاستى قه يسه رى شاره كه
دا هه بوو. يه ك دوو شاگرد له دوو كانه كهى خزمه تى موشته رييه كانيان
ده كرد، حه مامه سپويه كه يش به ميراس له باوكييه وه بوى جى مابوو.
پياويكى بى مه نه ت بوو، تا دل حه ز بكات چرووك ... هه ر چى
كو ده كرده وه ژنه قه له وه كهى و دوو كچه كهى ده يان دا به ئالتوون و
كه لوپه لى جوانكارى و ئه ميش نيوه پويان دلى نه ده هات لووله كه بابيك
بخوات، چلپه چلپ خه ريكى نان و دو خواردن بوو. جاريه جار سونه ي
جووله كه، تانه يه كى لى ده دا، ها دوست، هه ر نان و دو بخو و كوى
بكه وه، تا به لا دا ده كه ويت. له و لووله كه بابانه ي به زور پيت ده كرن
بو ماله وه، خو يشت تاميكي بكه گونا هيت!

چاوى ده چوه پشت سه رى و سوور هه لده گه را و ده ي كيشا به رانه
خره كانيان و ده يگوت: جا وه ره خو ت مه كوژه، جووله كه يه ك باسى
سه خيى ته بيعة تت بو بكات. سونه يش كه ئه م قسه يه ي ده بيست، قاقا
پيده كنى و ده چوه وه سه ر كاره كهى خوى.

باوكم ده ميك بوو شارۆى كوتالفرۆشى ده ناسى، ده يگوت: پياويكى
نقد باشه، ته نها عه يبي په زيلويه كه يه تى، په زيلويه دوزمنى خوايه .

زه‌ره‌ری بۆ کهس نه‌بوو. له سه‌رده‌می میری گه‌وره دا، که‌یفی به دیوه‌خانی میر هاتوه و جاربه‌جار خۆی پستی دا کرده‌وه. چ باج و خه‌راجیکیشی له سه‌ر بووینت، به زیاده‌وه داویه‌تی و جینگه‌ی گله‌یی ده‌سته‌ی میر نه‌بوه. دوا‌ی میری گه‌وره، نه‌ی ویره‌وه زۆر خۆی له قه‌ره‌ی بانخان بدات، له بازار گله‌یی لێ ده‌کرد:

- نه‌مه‌یان له‌وی تریان ناچیت... وه‌ک قوماشی ناوریشم و قوماشی ره‌نگراوی بیابان وایه. قوماشی ناوریشم کپیری تایبه‌تی خۆی هه‌یه و که‌سانی به شکۆ ده‌یکرن، قوماشی ره‌نگراوی بیابانیش، بۆ که‌سه بێ ده‌رتان و بێ مال‌و‌حاله‌کان درووست کراوه. میری کۆن ناوریشمه‌که بوو. نه‌مه‌یان له‌وی تریان ناچیت، وه‌ک ئاگره، تا زیاتر لێه‌وه نزیک بیت، زیاتر ده‌تسووتینت. پیاویکی بێ هه‌سته، کاتی خۆی کراوه به سه‌رده‌سته‌ی زیندانه‌که، له‌و کاته‌وه ره‌حم و به‌زه‌یی له‌ دلی دا نه‌ماوه... هینده ئازاری زیندانیانی داوه، وا ده‌زانیت شاره‌که زیندانه و خه‌لکه‌که‌ی زیندانین، بێ میشکی وا، که‌ی به که‌لکی میرایه‌تی دیت. بیگانه‌کان زۆلن، پیاوی بو‌ده‌له‌یان خوش ده‌وینت... بۆ پیاوی گه‌وره ناگه‌رین، ده‌زانن پیاوی گه‌وره نابیته تو‌که‌ریان، بۆیه بو‌ده‌له‌کان هه‌لده‌بژین.

گله‌یی زۆری له سه‌ری هه‌بوو، وه‌لێ لای نزیکه‌کانی خۆی باسی ده‌کردن. خوشی که‌س نه‌ی ده‌زانی چه‌ند قروش و ده‌ره‌می هه‌یه... ژنه قه‌له‌وه‌که‌ی له پرسه‌ی ژنان زۆر خۆی هه‌لکیشاوه، گوايه به‌ گۆزه‌ لیره‌ی ئالتوونیان هه‌یه، که‌چی خۆی هه‌شای ده‌کرد و نه‌فره‌تی لێ ده‌کرد، که ژنه‌که‌ی به‌م خۆ هه‌لکیشانه قورپی کرده‌وه به سه‌ری دا و گه‌نجه له‌ج هه‌لقراوه‌کان ده‌وری ماله‌که‌یان داوه به ته‌مای کچه‌کانین، نه‌ک له‌به‌ر جوانیبه‌که‌یان، له‌به‌ر کووپه‌ ئالتوونه‌کان. باوکی شارۆ، یه‌کیک بوه له حاجیبه‌ بازرگانه‌کانی ناوچه‌که. دوا‌ی مردنی، پیزی دوو‌کان و یه‌ک دوو خانووی جیه‌یشتوه بۆ نه‌وه‌کانی... پیش درووستبوونی شاره‌که، له

بانه وه هاتون بۆ ئەم ناوچە یە ... لە سەر تە پۆلکە کە ی لای کارێزە کە ،
خانۆنکیان درووست کردووە و لە گەڵ درووستبوونی شارە کە ییش، یە کێک
بوو لە یارمەتیدە رانی میری گە ورە . ئێرە یان بە زادگە ی خۆیان دە زانی
و کارێزە کە ییش، کە هی جوتیارێکی کۆنە گوندە کە بوو، بە گیرفانی
باوکی کپراو و دوا ی کراو تە خە لاتی شارە کە ، تا ئاوی شارە کە لە وێو
دایین بکریت .

ئێواران لە دووکانە کە ی دادە نیشت، دراوسیێکانی دە وریان دە دا و
سە ریان دە خستە سە ری، کە توورە دە بوو، هاواری دە کرد: لیم بگە پین،
دە چم دیارییە کە ی باوکم هە لده وه شینمە وه و بۆریی کارێزە کە بۆ مالی
خۆمان رادە کیشم، تا لە تینوان بخنکین ... هە مووتان نانێک بخۆن و
لە تیکی بکە نە ساقە سە ری بنە ماله کە ی ئیمە، ئە گینا دە بوایە، بە گۆزە
ئاو بۆ ماله کانتان بینن .

دراوسیێکانی کە یفیان بە م قسانە دە هات و زیاتر هانیان دە دا شتی
تر بلت .

بە رده وام کە وا و سە لته یە کە ی لە بەر دە کرد و جامانە یە کە ی رەش
و کلاویکی رەش، کە گوڵی سپیی وردیان تیدا بوو، دە کرده سە ری
و جامانە کە ی بە دە وری کلاو کە دە پیچا . سە عاتیکی بە زنجیر
بە ستر اویش لە سە فە ری حجازو هە هی نابووی، لە گیرفانی بوو . کاتیکی
بە ناو قە یسە رییە کە دا تیدە پە پی، بۆ سە رخستە سە ری، لە م بەر و لە و
بە رە وه لێیان دە پرسی: ئاغا گیان کاتر میڕ چە ندە .. بی زە حمە ت کە ی
بانگ دە دا . وە ختی چیشتانگاوه ؟

هیندە پییان دە گوته وه، لە بەر خۆوه بۆلە ی دە هات . پووی بابتان
رەش بیت، ئە م شارە قۆرە ئیشی بە س گالته کردنە بە خۆی ... نازانم
بۆچی دە ست لە م گالته کردنە هە لئاگرن ... دنیا وێران بیت، ئە م شارە
لە زە وقی خۆی ناکە ویت .
ریشە تال تال رەش و سپییە کە ی لێ دە هات ... یە خە چلکن و پیللوه

دهمخواره کانی، نه وهندهی تر پووخساری گالته جارانهی پی دهدا.
شش حوت مانگ جاریک، کاروانیک کوتالی بو دهات. پیش
نه وهی بیفرۆشییت، خانمه قه له وه کهی و دوو کچه کهی دههاتنه
دووکان، چی جوان و گرانبه ها بوايه، بو خویمان دهبرد، پاشان بوی
مه بوو بیانفرۆشییت. له وه ختانهی خانمه قه له وه کهی دهات، رهش
مه لده گهرا و دهسه لاتی هیچی نه بوو، وا دیار بوو له ماله وه حالی باش
نه بییت، بویه دراوسیکانی به تانه دان لئی ته واو دههرییان ده کرد: چیه
ئاغا، دۆشه که کهی ماله وه حه قی خه وتنه کهت لئی ده سیینیت... تو به م
کراسه چلکنه وه به یانی تا ئیواره په یدای ده کهیت و ئیواره ده یکه یته
ناو ته نکیه کهی ماله وه... دیاره شه وان حالت شره به دهستییه وه،
بویه سواری ملت بوه.

وایان لئی ده کرد جنیو بدات، جنیوه کانی زۆر به تام بوون. زمانی
که میک فس بوو، که جنیویکی دهدا (ش) تیدا بییت، ده بوو به (س) بو
نموونه: له باتی بلییت بئی شه ره فینه، ده یگوت بئی سه ره فینه. هینده به
خۆشی ده یگوت، حهزت ده کرد یه ک دوو جاری تر دوو باره ی بکاته وه.
گیرفانه کانی دایمه ن ئاوسا بوون. له دووکانه کهی چایه کت ده خوارد،
نیو کاتر میتر به گیرفانه کانی دا ده گهرا، تا قروشیکی دهرده هیئا بیداته
ده ست چایچییه که. گشت جاری کۆمه لیک تیانووس که حیساباتی
له سه ر نووسرابوو، ده هیئایه دهره وه، ئەم گیرفان ده گهرا بو ئەو
گیرفان. زۆله کانی ناو قه یسه رییه که یش هاواریان ده کرد: دهی پیغه مبه ر
ماریک بدا به دهسته وه. چیه هیچی تیدا نییه... ئەم هه موو گیرفانه
قروشیکی تیدا نییه.

لای دهسته چه پی دووکانه کهی، کورسییه ک و میزیکی دانابوو... له
سه ر میزه که ته خته یه ک و کۆمه لیک ته خته ی بازنه یش به شیشه کانه وه
هه لواسرابووون. به م ته خته بازنه بییانه، حیساباته کانی خۆی ده کرد و
قه رزوقۆله یشی له ناو تیانووسه زه ردباو و بۆن عاره قه کانی ناو باخه لئی

ده نووسی . به حه یاتی نان و که بابییکی بو شاگرده کانی نه ده کپی، یان به سهره بو نان خواردن ده چوونه وه ماله وه، یان ده بوایه پازی بن به نان و دوکهی نیوه پویان .

دهستی چه پی دووکانه که، قوماشی ئاوریشم بوو . ناوه پاستی دووکانه که پیش، قوماشی مه خمه لی و که تان بوو . . . به دهستی پاستی دا، قوماشی ره نگرایی بیابان بوو . . . به ده گمهن موشته ریبه کی پیای مه بوو، موشته ریبه کانی به س ژناتی شار و ده وریبه ری شار بوون . ده بوایه شاگرده کان به یانیان زوو، پیش دووکانه کانی تر دووکان بکه نه وه و ئیوارانیش، دوی دووکانه کانی تر دای بخهن . تا تاقه که سیک له قهیسهری بمایه، دووکانی دانه ده خست و چاوه پئی موشته ریبه ک بوو . . . دونیای لی بوو بوه زهر .

گوناهیش بوو، زور به خوئی دا ده چوه وه، که کوری نییه . هه ندی کات زووخاوی دلی خوئی هه لده پشت، به دهست ژنه قه له و و دوو کچه ناو چاو پانه که یه وه . ده یگوت: دنیا بوچی باشه، گهر دهنگی کوریک بانگت نه کات، باوکه . هه ر چی ره نجم هه یه به با ده چیت و دوو هه تیو سبه ینی دین کچه کان ده بن و ره نجه که ی منیش ده خون . ناو سکم رهش بوه ته وه به دهست سه رشینه که ی ژنمه وه . به یانی تا ئیواره له به رده م ئاوینه و خو پازاندنه وه یه، جوانیش بوایه قه یی نه ده کرد . نازانم به گنجی من کویر بووم، یان باوکم فریوی دام، تووشی کردم به تووشی سه رشینیکی وایه وه . پییشم عه یبه له م ئاخری ته مه نه وه ته لاقی بدهم و بچم یه کیتی نازدار به ینم . تازه باری خووم کردوه و با پای بکیشم . خو من به نان و ماستیک قایل ده بم، هه ر چی بلیم و هه ر چی بکه م، درهنگه بو من و له دهستم چوو . . . خه لکی نه م شاره ییش لیم ناگه رین، وا ده هریم ده که ن، خه ریکه به ده ستیانه وه شیت بم .

بانخانی خوش نه ده ویست . لی ده ترسا . باس به اتایه ته سه ر میرنشینه که، سه ری خوئی ده هیتایه بنگویت و به چرپه وه گله بییه کانی

دهرده بېرى، نه بادا كه سيك گوڼى لى بگریت، باسى ده كرد كه:
نامانى نيبه. كه تير بوو، چاوى سوور هه لده گه ریت و چى بكه ویتته
بهر ده ست پارچه پارچه ده كات. چهند جار داواى پاره ی كرده، بى
كه م و زیاد به خیرایى تووره كه یه كم بو برده. بى منه ت ئیشاره تیكى
بو كرده وم، له و خواره تووره كه پاره كه فری بده م. پیزی نه م پیشه
سپیه ی نه گرتووم و سه رانه ی لى سه ندووم. خوا هه لئاگریت، میرى
گوره زور پیزی ده گرتم و سه ریشى ده خسته سه رم، وه لى قه ت پوژى
له پوژان، هه ستم به سووكا یه تيكردن نه كرده له به رامبه رى، كه چى
نه مه یان پیزی كه س ناگریت و دلى به وه خوش ده بیته، سووكا یه تی به
پیشسپیه كى وه ك من بكات.

لاى من، شاروى كوتالفروش، یه كيك بوو له پیاوه جوانه كانى
شاره كه. له وه ته ی من ده یاناسم و له وه ته ی بومی باس ده كه ن، دلى
كه سى نه ئیشاندوه و سه رقالى كوتالفروشتنى خوى بوه. له دلم گران
ده بوو به و جوړه هه لسوكه وتى له گه ل كراوه. كابرا گیرفانى خویه تی،
چونى ده خوات و چونى هه لده گریته، خه لك هه قى به سه ریبه وه چیه
و بو وازى لى ناهینن وه ك خوى بزی. یان میرى گزگل تو چیت، تا
سووكا یه تی به پیاویكى پیشسپى بكه یت. به و خرته لانه یه ی خویه وه،
پیزی كه سانیکى ده گرت، به شاروى بازركان ناوى بهینن. نه و ناوه ی
زور له لا خوش بوو. منیش شه یتانانه، به رده وام به شاروى بازركان
بانگم ده كرد و به پوویه كى خوشه وه، جوابى ده دامه وه. چه یف بوو،
نه ده با گالته ی پی بكه ن... به س چ بلیم، پووی زه مانه په ش بیته.
شتى وا ده بینیت بیز له خوت ده كه یته وه. دیوانه بویه دیوانه بوه، له
ناو نه مانه دا ژیاوه و نه م شتانه ی بینوه. زور له سه رى برؤم، منیش
وام لى دیت. ئیواران نه رم نه رم ده چوه وه مال. كه بانگ ده درا، چاكى
كه واكه ی هه لده كرد و به هه نگاوى وردى خیرا، به ره و خانه قاكه ده چوو.
حه زى لى بوو له پیزی پیشه وه ی نویژكه ران، نویژ بكات. كاتیک نویژ

تەۋا دەبوو، بە فرپكان خۆي دەگە يان دەۋە دووكانە كەي . لە ۋە ھەموو
قوماشە نايابە، خراپترينيانى دەكردە بەرگى خۆي... خاكى و بى
ئارەزىو... قسە خۆش و ھەلچوو... ناخىكى پىر لە ئازار و پووخسارىكى
شېرىن... پەزىلىيە كەي بووبوۋە تانە يەك بە سەرىيە ۋە... خۇبادانى
زىنە قەلە و كچە دەموچاۋ پانە كانىشى، بارىان قورسىتر كىردىبوو...
دەسمالباشى بۇ كەس نە دەكرد و زۆر بىۋەي بوو. ئەمما خەلكى شار
سەريان خستە سەر كەسىك، دەيكەن بە كىۋ دا.

بیری کچه چاوره شه که ده کهم

یه کتیک له و ئیوارانه ی لای دیوانه گه پامه وه، لای حه مامی سپییه وه
کتوپر کچیکی باریکه له ی چاوره شه بینی. به جوریک سه رنجی پاکیشام،
تا ئیستایش وینه که ی له خه یالم دایه. بالایه کی به رز و قژیکی دریز و
دوو چاری رهشی پیوه بوو. نیگایه کی هیمن و زهرده خه نه یه کی کالی
بو کردم. به و نیگا و زهرده خه نه یه چه قییه ناو دلم. چه ندین جار به و
رینگایه دا رویشتم و هاتمه وه، نه م بینیه وه. هه میشه چاوه پئی نه وه
بووم جاریکی تر ببینمه وه.

ژیان زور سهیره، که سانیک کتوپر له شوینیک دا ده یانبینی، تا
کووتایی ته مه نت به شوینیان دا ده گه پئیت بیانبینیته وه، که چی
نایاندوزیته وه. له وانه یه خه ون بیت، یان فریشته یه ک و چوو بیته وه بو
ناسمان. به سه دان شه و به خه یالی نیگا پر زهرده خه نه که یه وه خه و
بردوومیه تیه وه. من عاشق نیم، عاشقیش نه بووم، وه لی ده زانم که سیک
به یه ک بینین هاته ناو دلم و ئیتر نه رویشتم... پی بزانیته یا نه زانیته،
کاری خوی کرده. خوشه ویستی وایه، که سیک پیشووتر نه ت دیوه،
به نیگایه ک دیته ناو ژیانته، تا کووتایی ته مه نت ناچیته دهره وه!
که سی وایش هه یه، به دریزایی ته مه نت له ته نیشته وه یه، نایه ته ناو
دلت. سحریک له پازیبوونی دلدا هه یه، هیچ نه ولیا و حه کیمیک بوی
نادوزیته وه... دوا ی نیگا که ی له گه ل خوی بردمی.

بیرم له وه ده کرده وه، نه م جار ه ببینم بچه بهر ده می و به
جه ساره ته وه پئی بلیم:

باوانم،

تۆ به جورئك هاتيبه ناو دلم، هر چند رات بكيشمه دهره وه،
دليشم هه لده كه نيت و له گه ل خوت ده بيه يت. چاره به كم بكه، حز
ده كم له ژير سيبه ري تو دا بژيم.

خه يالى زورم بوى هه بوو... ده مه ويست هۆده كه ي سه ره وه، جوان
پنك بخم و دايك و باوكم له م گوله ئاگادار بكه مه وه و گوليكي تر بو
خوشى ماله كه مان زياد بكه م. ده بيت دايكم چهند دلى خوش بيت،
مه والى ژنه ينانى من له زمانى خومه وه ببيستيت. دايم دووعا ده كات
نه مریت، تا من له مالى خوم ببينيت و ماچى نه وه كه ي بكات.

چش له م قسانه، له خه يال دا ده ژيم، ژيان شتيكى تره و خه يال
شتيكي تره. مرؤف له خوشه ويستى دا دورا، خه يالاويتر ده بيت. مرؤف
بو به خه يالى پي دراوه، تا قه ره بووى دورانه كانى ژيانى بكاته وه.
خه يالى من پره له كووشش و گه ران به شوين مرؤف و خوشه ويستى
مرؤف دا. ده مه ويت يه كيک بم له و كه سانه ي، بكه ومه دواى دوزينه وه ي
خوشه ويستى. خوشه ويستيه ك، مرؤف له خوى دوور خستوه ته وه.
مەرج نيه خوشه ويستى ته نها گه ران بيت به شوين ژنيك دا. بيزارم
له و فه قى و كه سانه ي، كاتيک باسى شاعيره كان ده كەن، يه كه و
پاست بيريان بو لاي ژن ده چيت. شيعر هه موو جار بو ژن نيه ...
خوشه ويستيش هه موو جار بو ژن نيه ... له وانه يه شاعيره كان ژنيكيان
كرد بيته بنه وانى خه ياليان و دونيايان له و ژنه دا وينا كرد بيت. شاعير
نيم، گه ريده يش نيم، كه سيكى ئاسايييم. وه لى ده كریت دونيا بيت به
كه سيك و كه سيكيش بيت به دونيا. گورانى به كه ي كۆن هه يه ده ليت:
"دونيا له لايه ك و تو له لايه ك"

له و گورانى به وه بوم دهر كه وت، يه ك تاكه كه س به سه بو تيگه بيشتن
له دونيا و تيگه بيشتن له دونيايش، به سه بو ناسينى تاكه كه سيك،
بو به له كتيبه ئاسمانى به كان دا رقيكى زور له شاعيره كانه، چونكه

خەونى گەردونىيان ھەيە، دەتوانن دونيا پيچەوانە بکەنەوہ و خويان
دونياپەھى خەيالنى دروست بکەن، جياواز بيت لہ دونياى ئيمانداران،
بنەوانى خەيالەكەيشيان خوشەويستىيە .

خراپ داگىرى کردبووم . تامە زۆ بووم يەك جارى تر ببينم .
شەوان لەگەل نووسىنەوہى گوتهکانى ديوانە، چۆلىي دلى خۆم بو
دەنووسىيەوہ . وەك ويلئيك كووچە بە كووچە و كۆلان بە كۆلان
دەگەرام، تا يەك جار، بەس يەك جار ببينم .

شانسى من وا بوو، كەسيك بە بيدهنگى بيته ناو دلّم و، تا كۆتايى
تەمەن نەى بينمەوہ . زۆرم نەماوہ لەم شارە، كلاسەكانى خويندەم
لە خانەقا بەرەو كۆتا دەچن و دەبيت باروبنەى خۆم بپيچەمەوہ و
پوو بکەمە، پايتەختى ميرنشينيكي ديکە، تا لاي مەلايەكى زانانتر لە
مەلا شەش پەنجە بخوينم و ئىجازەكەم وەر بگرم . چەندى سەيرى
سەرسەكوتى خۆم دەكەم، لە مەلا ناچم، نە شيوەم لە مەلا دەچيت،
نە ميشكم و نە دلّم . جگە لە خانەقا، جيگای تر نىيە تا تىي دا بخوينم .
قابيلە ئەم شارە بچووكە ئەسكەندەريەيە پر بيت لە زانا و فەلەكناس
و حەكىم، تا بچيت لە لايان بخوينيت . ھەتە و نيته خانەقا يەكە بە
مەلايەكى كۆلەوہ، نيوەى تەمەنت تەواو دەبيت، فيرى فەتە و
كەسرەى نەکردوويت . دەبيت بە مەلايش، كەوايەكى شين و ميژەريكى
سپى و دوو ئايەت و حەديس و چوار حيكايەت لە بەر دەكەيت و بو
خەلكى دەجوويتهوہ . زانستەكەى ئيمە تەشتيک حيكايەتى دووبارەيە .
ميشكم پيم دەلئيت، پوو بکەمە شارە دوورەکان، شارانئيك زانستى
تيدا بيت، ژيربيژيى تيدا بيت، حيكەتى تيدا بيت، من كورپى ناو
خانەكانى حيكەتم، نەك ناو خانەقاكانى حيكايەتى كۆنەکان . بە
من چى، بابايەكى عەرب سەرى خەلكى زۆر پەپاندوہ يان كەم،
بە من چى نانەرەقى خواردوہ، يان پلاو . من حيكەتم دەويت ...
ديوانە نەبوايە شيت دەبووم . لە داراي دونيا بەس ديوانە شك دەبەم،

دهسكاري ميٽسكه بچووك و جه نجاله كه م بكات .
له باره ي دلمه وه مه پرسه ، ويرانه . تيريكي بهر كه وت و خويني
لئ ده پوات . نه خاوه ن تير دياره نه تيريش دهرديته وه . سوپاس بؤ
خه ياله كانم ، هه نجه م پيئانه . خه ياله كانم نه بايه ، ژيان ده يكو شتم .
ناتوانم وهك خه لكه كه بخؤم و پييكه نم و گالته به بازرگانه كان
و ديوانه كان بكه م و له بهرده م ميره نا ميره كه دا ، زهرده خه نه ي
دروينه بكه م . ناتوانم وهك ديوانه ، تهركي دونيا بكه م ... نايشتوانم
هاوده مه كه ي خؤم بدؤز مه وه ... به راستي تا قانه م ... تا قانه بوون بي
كه س بوون نييه ، غه ريب بوونه له ناو كه سه كان دا . به پؤژ پاكه پاكه مه ،
له خانه قاوه بؤ دووكان ، له دووكانه وه بؤ مالي جووله كه كه ، له مالي
جووله كه كه وه بؤ لاي ديوانه . به شه و يان ديوانه يي دهنووسمه وه ،
يان وه همه كاني ناو حوجره . دلّم به ئاستيكي له سنگم دا تهنگ بوه ،
شويني خؤمي تيئا نه ماوه . نه ري بؤچي كه سيك ديت وا له دل دهكات ،
جگه له خؤي شويني كه سي تر نابيئه وه ؟ هه ر به رزي شويني خؤم
نابيئه وه و ده يه ويت خؤم دهر بكات و پيم بلييت :

من نيتر هي تو نيم . نه وه ي هات و شويني خؤي گرت ، نه ده پوات
ونه كه سيش ديته شويني . چاره ي دهر د ، لاي دهر ده داره . تو بلييت
ديوانه وهك من پؤژيكي له پؤژان ، تيريكي بهر گياني كه وتبييت ؟ بؤچي
نه م جاره راي نه كي شمه ناو باسيكه وه ، به شكوم ريگايه ك پئ بزانييت ...
جا كردمان ريگايشي زاني . به من چي خؤ تيره كه ي من بي خاوه نه .
ونبوه كه ، جگه له م دله ي من له م دونيايه دا ، شوينيكي نييه تا پوي
تي بكه م . كه نازاره كه ي ناخم هورزم بؤ ده هينييت ، سؤفييه گوره كانم
بهر ده كه ويته وه ، چون بؤ گه ييشتن به پووناكييه ك ، بوونه ته په روانه
وله ده وري پووناكييه كه سووتاون . په روانه ده زانييت ناگر سووتينه ره ،
به لام عه شقي پووناكييه كه راي ده كي شيت تا بسووتيت . سؤفييه كان
غييري نه م عه شقت ده كن ، له په روانه كانه وه بؤيان ماوه ته وه . كه ي

بیټ خۆم ببینم، قرچم لئوه هه‌ئسیت و سووتانی خۆم ببینم.

سووتان! نه‌مه سووتان نییه؟
له‌ ناو خۆم دا کیشم له‌ گه‌ل خۆم دا هه‌بوو. پرسیارم له‌ خۆم
ده‌کرد و خۆیشم به‌ پیتی عه‌قلی خۆم وه‌لامم ده‌دایه‌وه. کاتی وا هه‌بوو،
هه‌ینه‌ ده‌نگم به‌رز ده‌کرده‌وه، ده‌نگم ده‌گه‌بیشه‌ خواره‌وه. جارێکیان
له‌ گفتوگو دا بووم له‌ گه‌ل خۆم دا، دایکم هات به‌ سه‌ر دا:
- ئه‌ی پۆ، نه‌وه له‌ گه‌ل کئ قسه‌ ده‌که‌یت؟ ناشیت شیتیش بوو

بیټ.

- نا دایه‌ گیان نا، خه‌مت نه‌بیټ، وانه‌کانمان قورسن، ده‌بیټ له‌ به‌ر
خۆمه‌وه بیانلیمه‌وه و باسیان بکه‌م، تا بیرم نه‌چن. له‌ به‌ر خۆمه‌وه
قسه‌ ناکه‌م، ده‌رسه‌کانم له‌ به‌ر ده‌که‌م.

- ده‌ باشه‌ پۆله‌، ترسام گوتم نه‌کا جنۆکه‌ ده‌ستی لئ وه‌شانده‌بیټ.
که‌ دایکم چوه‌ خواره‌وه، گوتم: جنۆکه‌ی چی، فریشه‌یه‌که
ده‌ستی لئ وه‌شانده‌ووم، گه‌ر حالئ ئه‌م دلله‌ی من بزانیټ، باسی
جنۆکه‌ ناکه‌یت، باسی تارمایییه‌که‌ ده‌که‌یت، ئیواره‌یه‌که‌ بینم و هاته
ناو ژیانم و پۆیشه‌ت. ده‌نگی غه‌ریبه‌یه‌که‌ له‌ دلله‌مه‌وه دیت. شاره‌که‌مان
چوار هه‌کیمی تیدایه‌. هه‌کیمی برین و هه‌کیمی ئیسقان و هه‌کیمی
پێست و هه‌کیمی گوشت، که‌چی یه‌که‌ هه‌کیمی تیدا نییه‌، جیده‌ستی
خۆشه‌ویستی چاک بکاته‌وه. له‌ وانه‌یه‌ شاره‌که‌ی ئیوه‌یش پر بیټ له
هه‌یه‌ و هه‌چیسیان هه‌کیمی دل نه‌بن... بۆچی ئه‌م هه‌موو هه‌کیمه
خۆشه‌ویستییه‌وه ده‌ستی پئ ده‌کات. له‌ خۆم ده‌پرسم، چی بکه‌م تا
برینه‌که‌م چاک بیته‌وه؟

چاره‌ لای برین دروستکه‌ره‌که‌یه. دل وه‌که‌ شوینه‌کانی جه‌سته
نییه‌، نه‌ وه‌که‌ چاوه‌، نه‌ وه‌که‌ ئیسقان، نه‌ وه‌که‌ قاچ و ده‌ست،
که‌ شکا، به‌س شکینه‌ره‌که‌ چاکی ده‌کاته‌وه، که‌ بریندار بوو، ته‌نها

بريندرووستکه ره که چاکی دهکاته وه، نه بۆ ته بیب بگه پئی و نه بۆ
 دهوا... دهوا له زهرده خه نه و چاوان دایه . تیریک به نیگایه ک بچه قیته
 دل، به زهرده خه نه دیته دهره وه . خه ریکم، داد و نالینه کانی خۆم
 ده نووسمه وه، بۆیه ده لیم نه مه عه شق نییه، عه شق داد و نالین
 نییه، عه شق هۆشیارییه کی بالایه . ئیواره یه ک له گوشه ی حه وزه که ی
 خانه قا دانیشتبووم . سو فیه که به کوله بالیک و مشکیه که له سه ر،
 له ته نیشتم دانیشتم . قاچی خسته ناو حه وزه که وه و به بیده نگه،
 سه رنجی ماسیه کانی ده دا . پاش که میک وردبوونه وه له ماسیه کان،
 که وته قسه له گه لیان:

"ماسیه بچکۆلانه و جوانه کان... عه شقی راسته قینه بیده نگه
 کردوون؟ عه شقی راسته قینه مروّف بیده نگ ده کات. له وانیه
 سه رده میک، که زه وی درووست کرابیت، یه که م شتیک به ئیوه ی
 ماسی به خشرا بیت، قوولی و بیده نگیه، هه ر دووکیان مانای عه شقی کی
 راسته قینه ده گه یه نن، وه لی سه رم له وه سوور ماوه، بۆچی هینده گیلن،
 ده بن به توپی راوچییه کانه وه، خو عه شقی راسته قینه، هۆشیارییه کی
 قووله"

منیش خۆم لی نزدیک کرده وه و سلوویم لی کرد.

له ژیر لیوه وه وه لامیکی دامه وه:

- مامه سو فی، عه شق له دل دایه یان له می شک؟
- له هیچ کامیان دا نییه . می شک به شوین لوژیک دا ده گه پیت،
- دلیش به شوین خوشه ویستی . عه شق له پۆج دایه .
- که وایه پۆج حه قی چیه به هۆشیاریی بالاه؟
- لایه کی بۆ کرده وه و جوابی دایه وه: پرسیاره کانت قورسن، کئی
- فیری کردووی له م جوړه پرسیارانه بکه یه ت؟ هیشتا زوه بۆ تو پرسیاره
- له م جوړه بکه یه ت و زوویشه تن بکه یه ت له وه لامه کانیان .
- مامه سو فی پیم خوشه جوابه که ی بزانه؟

- پوچ حقی هه یه به سهر هوشیاریی بالآوه، چونکه پوچ ته نها له
 که بیشتن به هوشیاریی بالآ ده دوززیتته وه. تا نه که بیته هوشیارییه کی
 قبول و گهردوون له بهر چاوت نه بیته خالیکی بچکوله، ناتوانی پوچ
 بدوززیتته وه.
 - نه ها، تیگه بیشتتم ... که وایه که پوچمان دوززییه وه عه شقیش

ده دوززیتته وه؟

- به لئی. په ببردن به پوچ په ببردنه به عه شق. تو ته ماشای نه و
 خه لکانه مه که، به شه و پوژیک باسی عه شق ده که ن، نه وانه نه له
 خویان تیگه بیشتوون، نه له عه شق. وه لئی وشه که یان له بهر کردوه
 و داد و ناله ی خویان لئ بوه به عه شق. عه شق نه وه نییه ... عه شق
 شوینیکه که م که س پیی ده گات.

پاش گوئیگرتن له و سو فییه، دانم به وه دا نا، من عاشق نیم. عاشق
 که سیکه خوی دوززیوه ته وه و ده زانییت پوچ چیه. منیک، که به س
 پوچم بیستوه و نازانم چیه، عاشقی چی.

داد و ناله ی من په یوه ندیی به عه شقه وه نییه. په یوه ندیی به
 چاو په شیکی باریکه له وه یه، چوه ته ناو دلّم و دهر نایهت و بویشم
 نادوززیتته وه، له ده لاره بیمارم، بو چاره کردنی بیمارییه کانم، ناچارم
 چیم بینوه بینووسمه وه، نووسینه وه ده وایه کی باشه بو سارپژبوونی
 برین. پوژیک هات خوم بتوانم، بنووسم و ده ست له نووسینه وه ی
 قسه کانی دیوانه هه لبرگرم، حیکایه تی وا له می شکم دایه، مه ست و
 حه یرانتان ده کات. نه مه ی ده یخویننه وه، هیچ نییه، تنوکیک ناوه له
 خه یاله کانم. باسی شاریکه ده یان چیروکی تال و شیرینی تیدایه ...
 به شیکه له و به شه ی، که به چاوی من بینراوه. هه لبه ته هه موو به شه که
 نییه. به ویت شاره که به یه کجاری بنووسمه وه، ده بییت چی تیانووسی
 ناو خانه قایه بیدزم و پری بکه م له حیکایه ته کانی می شکم خوم.
 له هه مووی ناخو شتر، ناتوانم به باشی باسی برینه که ی ناخی خوم

بکەم . زمانم زۆر لاوازه بۆ وهسفی برینهکانی خۆم . زمانم بگاته ئاستی
نوسینهوهی برینهکانم، دهستنووسهکان پر دهکەم له برینی خۆم .
شه و درهنگی کردبوو . چاوم زۆر قورس بوو، دهرگای کوپی
مه ره که به کهم به باشی نه ده بینى . به ئومیدی خه و بینین به
چاوپه شه که وه، به لا دا که وتم . کاتیگ خه به رم بوه وه، هه تاو له
تاقه که وه خۆی کردبوو به ژوور دا و تا لای سه رینه کهم هاتبوو .

مه لاشهش په نجه

له په که م سات دا بینم، خو شم نه ویست. توولئیکى هه نارینى ده گرت به ده سته وه، به دلئى خوئى بیړه حمانه ده یکیشا به پان و سمت و پشتمان دا. په که مه له به س بوو، تا سئ چوار تولئى ته پ بخوئیت. هئنده کافر بوو، که وانه کان ته واو ده بوون، توولئى هه نارینه کهئى ده خسته ناو حه وزئى ناوه که، تا وشک نه بیئت و دايم ته پ و نازار اوئى بیئت.

هؤده بچووکه کهئى له گوشهئى خانه قاکه دا، سوپه په کهئى دارین و کومه لئیک کتیبئى گه وره گه وره و دوشه کیئى تئیدا بوو. به یانینیان نان و ماستئیکى باشیان بو ده هئنا تئیرئى ده خوارد. نیوه پوئیان له و چئشتهئى سو فیه کانی خانه قا لئیان ده نان، به شیان جیا ده کرده وه و له سهر سینیه که ده یانبرده هؤده کهئى خوئیه وه. له وئى جله کانی ده شووشت و دهیدا به سهر ته نافی سهر حه وزه که دا و وشکئى ده کردنه وه. بیستو چوار کاترمیز له وئى بوو، مه گه ر بو مه ولودئیک یان بو ماره برینئیک بچووبایه ته ده ره وه.

به نه سل خه لکئى ده شتاییه کان بوو، کاتئى خوئى له گه ل کاروانئیک له جوتیارانئى خزمئى هاتبوه شار و لای مه لای گه وره جئیان هئشتبوو، تا بخوئینئیت و بیئت به مه لا و بگه پئته وه بو گونده کهئى خوئیان. دواى وه رگرتنئى ئیجازهئى مه لایه تئى، دلئى چووبوه له م شاره و نه گه پابوه وه، تا مه لای گه وره سهرئى خوئى هه لنه گرت له داخئى ئابروو چوونه کهئى حه وشهئى خانه قا، به رده سئیبئى مه لای گه ورهئى ده کرد. که نه و پوئیشت، مه لایه کهئى تر هاته شوئینئى، له شانسى نه م دا زوو مرد، مه رگئى مه لاکه

فرستى پى دا، ئىتر خۆى بوو بە بكوژ و بېرى خانەقا .
لە سەردەمى پووخاندنى مىرى گەورە و ھاتنەوھى بانخان بۆ
مىرايەتى . سەرىكى لە بانخان دابوو، تكاى لى كرىبوو، چ ئەمرىك
دەكات بۆى جىبەجى بكات . مىرىش ئىجازەى دابوو لە شوپنى خۆى
بىننىتەرە و سەرىپەرشىتى خانەقاكە بكات و پۆژانى ھەينىش ھەر
مەلايەك خوتبە دەدات، لە خوتبەكانى دا، كەمىك باسى شكۆى مىر
بكات، مەلايش بەمە پازى بوو و شوپنى خۆى گەرم كرد .

دوای ماوھىك، لە بەشى پۆژھەلاتى شار، بانخان خانەقاىەكى ترى
كردەو، لەم گەورەتر . چوو لە دەرەوھە كۆمەلىك مەلا و سوختەى بۆ
ھىنا و تەرىقەتىكى ترى قووت كرىدەوھە وردە بە ھۆى خۆشى
خانەقاكە و گەرموگورپى مىواندارىيانەوھە، پىر بوو لە خەلك و خانەقا
كۆنەكە چۆل دەبوو . بەم حالەيشەوھە مەلا وازى نەھىنا و بە سەدەقە
و سوال، نەى ھىشت خانەقاكە دابخرىت . سوڤىيە كۆنەكان و ئەھلى
تەرىقەتە كۆنەكە، زۆربەيان ھەژار و جوتيار بوون، سالانە چى زەكاتىكىان
دەكەوت، دەيانھىنا بۆ خانەقا و لەوئى سوختە خانەكانى پى بەرپۆھە
دەبرا . بانخان نەى دەويست بە ئاشكرا دەرگای خانەقاكە دابخات،
دەترسا ئەھلى تەرىقەتە كۆنەكە لى ھەلسن و ئازاوەيەك بنىنەوھە .
ئەمما گرىنگىيەكى زۆرى بە خانەقا تازەكە دەدا و بۆ پىايىش، پۆژانى
ھەينى سەرىكى لى دەدا . لەو باج و خەراجەى دەستى دەكەويت،
پشكىكى بۆ دانابوون .

قسە و باسى زۆر لە سەر تەرىقەتەكان دەكرا و ھەر لايە و ھەك
مىرەكان، خوداى بۆ لاي خۆى پادەكىشا . لەم كەينوبەين و بگرەويەردەيە
دا، مەلا ھەك بەردىكى پەق وەستا بوو، لە سەر پىتمى خۆى دەپۆيشت .
دەيزانى خانەقاكەى چۆل بوو و ئەھلى مەسلەھەت پوويان لە تەرىقەتە
تازەكە كرىدە، گوپى نەدەدایە و دەيگوت: ھەموو كۆزەيەكى تازە ناوى
خۆشە . پۆژگارىك دىت، پاستى و دروستى دەرەكەويت و دەگەپىنەوھە

سەر پىنگا راستەكە . خانەقاكەى من يەككە لە و خانەقا كۆنانەى دەيان
مەلای گەورەى درووست كردووە . خوا خۆى باش دەزانىت و پشتوپەناى
پاستىيەكانە . ئىمە خودامان ھەيە ، مېرمان بۆ چىيە .

كە دەمبىنى بەم شىوھەيە و ھستاوھتەوھ و بەرھەنگارى دەكات ، تۆزىك
زۆر نا ، خۆشم دەويست . دواى كەمىك بە خۆى و توولە دارىنەكەوھ
دەھاتە ناو سوختەخانەكە ، ئەو خۆشەويستىيەى ھەم بوو بۆى ، دەبوھ
پق و پەشىمان دەبوومەوھ . لە ناو خەلك دا قسەى پەق و زلى دەكرد ،
لە بەردەم دەستە و تاقمى مېرىش دا ، دەبوو بە لۆكەيەكى نەرم .

دەمەو ھەسرانىك وانەمان دەخوین و گەيىشتبووینە سەر بەشى
لۆژىكى ئەفلاتوونى ، لىم پرسى مامۆستا :

- لۆژىك چ پەيوەندىي بە ئايىنەوھ ھەيە ؟

دەھرى بوو... يەك شوولى كىشا بە بناگويم دا سوور سوورى
كردەوھ... ئەوھندە ئازارى ھەبوو ، چاوم پەر لە فرمىسك بوو ، بەوھيشەوھ
نەوھستا ، دوو سى قسەى تالى پى دا كىشام .

- ھەى كەچەلى قول بارىك ، چۆن ھەقى چىيە ، خوا ئايىنى
درووست كردەوھ و ھەقلىشى درووست كردوھ... ھەر دووكى پىكەوھ
درووست كردوھ و دەبىت سوود لە ھەر دووكى ببىنين... تۆى گەمژەى
مندال ، گوومان لە قودرەتى خودا دەكەيت!

دەم سووتا ، خۆزگە پرسىارى وام نەكردبايە ، من چووژانم بەو جۆرە
وھلام دەداتەوھ و بەو شىوھەيە لە لۆژىك تىگەيىشتوھ . چەندىن جار
لە سەر پرسىار كردن شەقم خواردوھ بە دەستىيەوھ . لە تەر دەخوات و
لە وشك دەنوئ... زانستەكەيشى بەشى دوو مندال ناكات ، بە پرسىار
ھەلدەچىت... دەتەوئىت شتىك بزانىت ، نابىت پووى تى بكەيت ، خۆى
شتىكى وا نازانىت ، تا بىخاتە سەر نەزانىنى تۆ . بەدبەخت بووین بە
پەلەم بوو بۆ تەواوكردنى وھرزى دەرسەكان و ، لەم خانەقاىەوھ پوو

بکمه شوینیکی دیکه .

نه ژنی ده هیئا و نه بیریشی لی ده کرده وه . به سال سه ری له خزمان
و که سوکاری خوی نه ده دا . به ته واوی هوگری خانه قاکه بووبوو، به رد
به به رد و کتیب به کتیبی خانه قاکه شاره زا بوو . له مندالییه وه تا
نیستا لیره ژیاوه ... خه لکیش زیاد له حه د پیزی ده گرن و که س ناگای
له سوخته کان نییه، چ دادیکیانه به ده سستییه وه . له لایه ک مملانی
مانه وهی خانه قاکه ی ده کرد، له لایه کیش خوی ده کرد به کوشکه که ی
میر دا و داوای لی ده کرد، گهر نه م خانه قایه ت به دل نییه، با دای
بخه یین و بچینه خانه قاکه ی تر خزمه ت بکه یین . خزمه تکردنی خودا له
سه ر تاشه به ردیش بی ت ده کریت . میریش دلنیای ده کرده وه مه به سستی
داخستنی خانه قا کونه که نییه ... راستی نه ده کرد، ده یه ویست به لوکه
سه ری خانه قاکه بپریت، مه لایش شه ی تان بوو، هانی ده دا دای بخات
تا بیته هه للا و ناژاوه یه ک درووست بی ت و خه لک پوو بکاته وه
خانه قاکه ی و باج و خه راجه کان بدرینه وه پی . پیوانی کوشک له
فیته که ی تیگه بیشتبوون و نه یان ده هیشت پیاپییه که ی سه ر بگریت .
بیزانیبایه خانه قاکه زور چوله، فرسه تی ده هیئا خوتبه ی هه یینی
خوی پیدا . له خوتبه که دا باسی که مده رامه تی خانه قا و بی نیمانی
خه لکی ده کرد . له گوتاره کانی دا هاواری ده کرد:

"خودا په نامان بدات،

بی نیمانی بوه به عاده ت . شه ش پوژ له سه ری یه ک، له م دونیا خوش
و به رینه ده خون و ده خه ون، ناتوانن بو دوو خوله ک پوژانی هه یینی بیته
خانه قا گوئی له خوتبه بگرن . خوا رسقی نه وانه بپریت، پوو له مزگه وت
ناکه ن و نویژ ناکه ن . پیغه مبه ره نازداره که مان سه د جار گوتوو یه تی،
دواکه وتن له نویژ دواکه وتن له ده رگای به هه شت ."

مه به سته که ی نیمان نه بوو . مه به سته که ی لای فقییه کان و
سوخته کان پوون بوو، که داوای وشکه ده کات بو خواردن و پقی

لہ قہرہ بالفیسی خانہ قاکہ ی تر، ہانی داوہ بچیٹہ سہر مینبہ رہ کہ
 قسہ بکات. نہی دەویرا بلّیت: پروو لہ و لا مہ کەن و وەرنە وە بۆ
 نیرە. لہ باتیی گوئنی راستییہ کہ، باسی ئیمان و بیئیمانیی خەلکە
 بەستە زمانە کہی دە کرد. بیئیمانیی خەلک چ حەقی بە سہر ہاتن و
 نہ ہاتنە بۆ مزگەوت... کئی بە گوئیگرتن لہ مەلایە ک ئیماندار دە بیٹ و
 بە گوئی نہ گرتن لئی بی ئیمان دە بیٹ. ئیمان لہ ناو پۆحەکانە، نہ ک لہ
 مزگەوت و خانە قاکان. لہ باتیی ئەم ہەلیتوپە لیت گوئنە، راستییہ کہی
 بگوتایە خوشتر بوو. خەلکە داماوہ کەیش وا گوئییان لئی دە گرت وە ک
 بلّیت، ہاکا دونیا بە سەرمان دا پووخوا... ہاکا بە بۆنە ی گوینە گرتن
 لہ مەلایە ک بومە لەرزە یە ک ہەلی کرد و چی کافر ہە یە لہ گەل خۆی
 بباتە ژیر زہوی.

مەرگی باپیرەم بە حیکایەتی نەنە پوونە

نەنە پوونە، حیکایەتەکانی زۆر غەمگین و جوان بوون. ژبانی من پڕە لەو حیکایەتانەى لە زمانى نەنەووە کەوتوونەتە خوارەووە. بە مندالی خەوم لئى نەدەکەوت، تا سەر نەخەمە سەر سنگى و بە بۆنى مێخەکەکان و حیکایەتەکان خەو دەبیردەمەووە. کاتیەک گەرە بووم، هۆگریم بۆى زیاتر دەبوو، وەلئى نەى دەتوانى باسیک بکات بە بئى ناوھینانى باپیرم، ئەزموونىکى دوور و درىژى لەگەڵ پیاوان دا هەبوو، ئەزموونەکەى فێرى کردبوو، پیاوھکان بەر لەوھى دەم بکەنەووە، بە چاویان دا بزانیت چیان دەوئیت. لە بارەى پیاوھکانەووە، قسەى عەجایەبى هەبوو! باشى دەناسین، کردبوونى بە دوو بەشەووە، وەک خۆى باسى دەکرد:

پیاوھکان دوو جۆرن:

جۆرىکیان کۆشکیان هەیه، ئەسپى گرانبەھایان هەیه، موستیلەى ئالتوون دەکەنە دەستیان و شار بە شار و ولات بە ولات دەگەرین، هەموو شوینىکى ژن دەناسن، ئەمما خۆیان نانسن. لە ناو دونیایەکى گەرە و دلێکى بچووک دا، نازانن چى لە خۆیان بکەن، ئەمانەیان، وریگان لە عەقلیان گەرەترە، هیندە لاوازن بە نازى کراسیکی سوورى سەر تەنافیک، چۆک دا دەدەن. پلنگیک لە ناخیان دایە، ئارەزووى خواردنى گوشتى ژنە، هەموو شتىکى ئەم سەرزەمینە بە پروتى دەبینن. خەیاڵیان لای پراکردنە بە شوین کە رویشکیکى خرپن دا، هەر وەک چۆن پلنگیک لە بيشەلانىک دا دادەنیشیت، تا نیچیرەکەى بیت و پەلامارى بدات، ئەمانیش لە ناو کووچە و کۆلان و بازارپەکان و کۆشکەکان دا

داده نیشن، تا نیچیریک وه چنگیان بکه ویت! خویان ده کەن به کالاً و
پووبه پووی ناشیرینترین شت ده بنه وه، وه لئ پووبه پووی خویان نابنه وه.
ناره زوویان چی بویت دهیده نئ، جگه له عه شق، ئەمانه غه ریبین به
عه شق.

جۆریکی تریان:

ته نیان، له هه ر شوینیکی ئەم دونیایه بن، ته نیان. هه ر چۆن
گولدانیک ده که ویته خواره وه و پارچه پارچه ده بیته، یه ک جار ته نها
یه ک جار، دلایان که وتوه ته خواره وه و پارچه پارچه ده بن. ئەم
جۆره یان، برینیک له سه ر دلایانه، به هیچ هه کیمیک تیمار ناکریت.
هه میشه گوشه گیرن، مالیکی بچووک و دلایکی شکاویان هه یه. که س
نه ناسن، خویان ده ناسن. هه رگیز له م دونیایه دا ناگه رین، له ناو خویان
دا ده گه رین. وه ک ناگر وان، دوور بیت لییان سه رمات ده بیته و نزیک
بیت لییان ده سووتیت. بۆ ژن ناگه رین، بۆ عه شق ده گه رین له ناو ژن
دا. چۆن ده زانن مال که ی خویان له کوپیه، ناوایش ده زانن پۆحی ژن
له کوپیه ... ئەمانه یان یه ک جار له ژن ده تۆرین و، ئیتر تا مردن ناشت
نابنه وه ... عه شق له دووری دا ده بینن ... نزیک بۆ ئەمانه یان، ده رده
ده رد ... مندالییه ک له ناخیان دایه، وه یل بۆ ئەو ژنه ی مندالییه که ی
ناخیان به خه به ر دینیت ... ده بیته تا مردن ناگای لیی بیت، نه تۆریت.
له م دوو جۆره دا: به شیکیان غه ریبین به ژنه کان و ئاشنان به
خویان، به شه که ی تریان ئاشنان به ژنه کان و غه ریبین به خویان. به شی
یه که میان، پلنگیکی خه وتوو له ناخیان دایه و به شی دووه میان،
مندالیککی خه وتوو. به دبەخته ئەو ژنه ی، یه کیکیان به خه به ر دینئ.
نايشارمه وه کوپم، هه ر دووکیان موسیبه تن بۆ ژن. پاسته باپیرت
پیاویکی زه ریف و به که یف بوو، وه لئ که تووپه بوایه، وه ک پیاوه کان،
پیاو بوو. مه چه کیان تۆر قورس و په قه، کاتیک لاواز ده بن عه قل له
سه ریان دا نامینیت و مه چه کیان به کار ده بینن. په حمه تی، که م تووپه

ده بوو... که میس دهستی به کار دههینا، به لام دایم لئی دهترسام.
 جوانترین کاتی، کاتی مهستبوونی بوو، له و کاتانه دا خوی بوو، خوی.
 منالییه که ی ناخی له مهستی دا به خه بهر دههات. بیژم له بونی ده می
 دههاته وه، وه لئی له و کاتانه دا خوشم دهویست، گهر له بهر بونی ده می
 نه بوایه، حزم ده کرد به مهستی باوهشی پیدا بکه م و بیلاوینمه وه.
 مهستم پی کردبوو له و کاتانه دا چون پووخساره پیاوانه که ی لا ده بات
 و وهک مندالییک له گه لم ده جوولیتته وه. خوژگه، مه ی حه رام نه بوایه
 و بونی ناخوش نه بوایه. تا پیاوه کان بیخونه وه و حه قیقه تی خویان
 بو ژنه کان ده ربخه ن. ئیواران له گه ل خوی تووره که یه ک که لوپه لی
 دههینایه وه... گوزه یه ک شه راب... خه یار و ته ماته و پیاز و ماست...
 چیمان پیویست بوایه دههینایه وه، له ژیانم دا، نه م بینی به دهستی
 به تال بیتته وه مال. به شه که ی من و به شه که ی خوی جیا ده کرده وه.
 ده یگوت:

پوونه خانم، خه مت نه بییت، به شه که ی تو م جیا کرده وه ته وه، با
 حه رام نه بییت. تو ریگای خوت و من ریگای خوم، به لام من هوشم
 مه بییت، له و دونیایش به شوین ریگاکه ی من دا دییت. مادام به هه شت
 مه بخواردن و خوشگوزهرانییه، با لییره وه دهست پی بکه یین. بوچی
 خومان هه لبرین بو نه وی. تفته و مفته ی زوری ده گوت، گویم نه ده دایه.
 تازه پیاوم بوو، نه ده کرا له بهر خوه که ی خوی وازی لئی بهینم، من نالییم
 پیاوه که م خراب بوو، نایشلییم له پیاوه کانی تر باشتر بوو، زمانم لال
 بییت بتوانم خراپه ی بلیم، چیم ویستوه نه ی گوتوه نا، چیم کرد بییت
 لاری نه بوه، یه که م پوژی هاوسه رگیریمان، سنی شتی پی گوتم:

به بی پرس هیچ مه که

درو مه که

خوت به.

یه که م پوژ و ناخر پوژی وهک یه ک بوون. بو کویم بویستایه پرسه

گورگانه په کم بکردایه، نهی ده گوت، نا. چیم بکردایه بوم بگتپرایه ته وه، خراپیش بوایه، مادام پاست بوو، نیگه ران نه ده بوو. خویشم بووم، به گیانی کورپه نازداره که م خوم بووم. دوو قسه ی به که م جیبه جی بکه خوتی، هونه ری تیدا نییه، کورپه شیرینه که م. خوتبوون به دوو مه رجه که ی پیشوو ده کریت.

نه ی ده ویست وهک ژنه کانی تر بم، هه ولی زوری دا، دوور بکه ومه وه له م تاعه ت و خو پاریزییه. به قسه نا، به هه لسوکه وت. له و پیاوانه بوو، شتی پی نه ده گوتی، فیری ده کر دیت. کاره کانی خویشی زور به پژی و به وردی جیبه جی ده کرد. له و چند ساله دوور و دریژه پیکه وه بووین، بو جاریکیش چیه، نه م دی کاریک بکات، له کاره که ی نارازی بم. زور به سه لیکه و به وردی ده جوولایه وه.

به پوژ نه ی ده خوارده وه، تا نه ستیره له ناسمان ده رنه که وتایه، پیکه شه رابه که ی تی نه ده کرد. خوی گوته نی: تا به ته واوی دنیا تاریک نه بیټ، پووناکی خوشه ویست نییه. دل له تاریک دا باشتر لی ده دات و ناره زوی زیاتره ... شه راب ده رمانی دل و پوچه ... مه ی خواردنی پیغه مبه رانه. پوونه ی نازیز، یهک پیغه مبه رم پی بلی، مه ی نه خوارد بیټه وه ... شه راب پوچی سرووشته، بویه پیاوه گه وره کان خواردوویانه ته وه ... من ریگای پیغه مبه رانم گرتوه، بویه پووم کردوه ته مه یخانه.

له بیرم ناچیت، قه تم له بیر ناچیت. زور هه ولم داوه بو ساتیک پووخساری، پیکه نینه کانی، گالته کانی له بهر چاوم نه مینن، ناتوانم. قورسه چندین سال هاوده می که سیک بیت، کتوپر مهرگ بیت لیت سه نیته وه. بیړه حمی مهرگ بی نه ندازه یه، نازداری وات لی ده سه نیته وه، تا پوژی مهرگی خوت، برینه که ی له سه ر دلته.

خوزگه پیش نه و ده مردم، نه بینم به ته نیا جی ماوم، به لام چی بکم، نه وه ی لای به شهر خه یاله، لای خودا به تاله.

داخی ئاخیر ئیوارهی، و له بانی دلم... به هاریکی زۆر خوش و
ته پ بوو... دواى وه شتیك، شار پاک پاک بوو بوه وه... ناوماله که م
پوخت کردبوو... باوکت له هۆده که ی تو بوو له سه ره وه، تازه لای
بزنه کان گه پابوه وه... وهک گوتم، باپیرت شهش بزنه گه پی بو کرپبوو،
به یانیان له گه ل بزنه کان ویلی ده کرد به و ده شته دا، ئیواران له گه ل
بزنه کان ده هاته وه.

تاریک دانه هاتبوو، له و شوینه حازریه ی تو دانیش توویت، له ویوه
سه یری کۆلانم ده کرد، لاره لار سه روسه کوتی ده رکه وت... تووشه به ریک
که لوپه ل له بن هه نگلی بوو... خۆی کرده وه به ژوور دا. وهک پۆژانی
پا بر دوو، له به رده م ده رگاوه بانگی کردم، پوونه خانم، نافه رمووی
شته کانم لئ وه ر بگریت؟

هه لسام شته کانم لئ وه رگرت، کیلویه ک گوشتی نه رمه ی سووری
ناسکی هینابوو... کوپیک شه راب و، بریک شتی تریش. پشتینه که ی
کرده وه و قاچی خسته ناو چه وزه که وه. به ده م ده موچا و شووشته وه،
گوئی:

- پوونه خانم: مقه لیه که حازر بکه، با گوشتیکی باشی بو ببرزینین
و ته ماته ی خۆمانه یشم هیناوه، تۆبه ره یانه، هی نه و لای گه رمیانه ن، زوو
پئ ده گن، با بیکه ینه چره دووکه ل و منیش له پالت دا، داده نیشم،
ورده ورده ده رمانه که ی خۆم ده خۆمه وه و تۆیش ببرزینه و نانه چه ربه
بکه.

من خه ریکی نانه چه ربه بووم و نه ویش هیواش هیواش، به ده م
خواردنی گوشته وه، قوزه لقورته که ی ده خوارد... باوکیشته له سه ره وه
دانیشتبوو، نه هاته خوارد، یهک دوو جاریش بانگم کرد، گوئی برسیم
نییه.

تا دره نگانیکی شه و، من برژاندم و نه و خواردی... قسه یهک له من
و قسه یهک له و... باسی گه نجیی خۆمان کرد... باسی یه کتر بینین.

باسی چەند سال غەریبی و چەند سال رەنجکێشان . که مەست بوو،
تێر گریا . دەستەکانی بەرز کردەووە و بە دلێکی پەر لە گریانەووە، گوتی:
- پوونە گیان . ژیانم تۆ بوویت . تۆ نەبوویتایە، وەک بزمارێکی
لاری ناو پێلاویک دەریان دەهێنەم و فریانی دەدام . وەک ناوکه فیکی
بۆگەن، دەیانخستە ناو سەبەتەیهک خۆلەووە . عەینی پێلاویکی کۆن،
لە شوینیک دا که لکم نەدەما و جییان دەهێشتم . تۆ سایە و سێبەرم
بوویت . پۆژان، که ئیشم دەکرد، بە خۆشیی تۆووە ماندووبوونم بیر
دەچووەووە . چەند سالە لەگەڵتم، بۆ تاقە جارێکیش دەموچاوت نەدا بە
یەک دا . گەر تۆم نەبوایە، خۆیشم نەدەبووم . تۆ که شتییه که ی منی،
بەردەوام سەولت لی دەدا و دەتبردم بۆ که نارێکی خۆش . چه کووشیک
بوویت، کاتیک لار دەبوومەووە لیت دەدام و راستت دەکردەووە . تۆ زۆر
شتی بۆ من .

وہی ناگر لە دلەم بەر بوو، گویم لەم قسە شیرینانە گرت . نازانم
بۆچی ناخرشەو هیندە بە هەستەو قسە ی کرد . دەیزانی دەمریت و
ویستی برینیک جی بهیلت، یان ویستی سەرەتایەکی تازە دەست پی
بکەین . عاشقی یەک بووین، عەشقیک نە من بەوم گوت، نە ئەو بە
منی گوت . عەشقیکی بی دەنگ، لە سینە ی هەر دووکمان دا دەکولاً .
که مەست دەبوو، خەوی لی دەکەوت، سەری دەستەکانیم دەکرد، بە
چه کووش کوترابوون، دلەم ژانی دەکرد . ئیوارە یەک درەنگ بکەوتایە،
تۆقرەم نەدەما . هاتوچوونم بوو، تا لەو سەری کۆلان دەردەکەوتەووە .
وا هۆگری یەک بووبووین، نە بە یەکەووە دەمان کرا، نە بە بی یەک .
چ زاخاویک لە ناخی دا بوو، پیش مردنەکه ی هەلی رشت . باسی
دەریە دەری و بیبەختیی خۆی کرد، چون بەیانی تا ئیوارە، سەری
نەوی دەکات بۆ پێلاوی خەلکی، چون بۆنی ناخۆشی قاچەکان دەچیت
بە سەری دا و گوئی ناداتی . بیهینە پیش چاوت، نانی که سانیک لە ناو
پێلاوکان دایە و نانی که سانیکیش لە ناو سینییەکی زیرین دا .

دهمئى نا ده ميک، به دهنگه گرپه کهى گورانبييه کى کونى نه کيسا و
باره بادی ده گوت. نازانم چۆن گورانبييه کانى بير مابوو، دوو گورانبييى
کونى ناو مه عبه ده کۆنه کانى زهرده شتييه کان بسون، له گه ل خوى
گورانبييه کانى هه لگرتبوو، شاره و شار گه پانده بوونى و ده يگوتنه وه.

ناخ، له يله کهم. يه کيک بوو له و گورانبييه نهى، به رده وام له گه ل
مه سته بوون دا ده يگوتوه. خو من باش ده مزانى له گه ل منيه تى، به لام
خۆمم تى نه ده گه ياند. دلنيا بوو بووم له و دلله زامداره ي دا، جگه له
من کهسى تر نيه. دللى زامدار ته نها پرى يه ک کهسى تيدا ده بيتته وه.
کورپم، با به عزيزک شتت پى بلّيم، مه لى ئەم نهنگه نه خوینده واره م، بۆ
وا قسان ده کات. دونيام بينيوه دونيا.

هه ژاره کان، ناخيان پا که. خه لک کاتيک پيس ده بيت، هه لپه ي
دونيا بکات. ئە لياسه کهى من، هه لپه ي دونيا ي نه ده کرد. بايى ژه ميکى
ده ست بکه وتايه، به ئاسووده يى پالى ده دايه وه. نه بوه و پرووى نه داوه،
له به شى خۆمان زياترمان هه بيت، چاويشمان له مالى کهس نه بوه و
ماله کهى باپيرت هيجى تيدا نه بوو، جگه له خو شه ويستى. سفره کهى
باپيرت پر بوو له قسه ي خو ش، له گورانبيگوتن، له کوفرى گه وره،
له پيکه نين. ناشو کور نيم به به شى خۆم، گله بييشم زۆره. به قسه ي
نه ده کردم و دوور نه ده که ته وه له و قوزه لقورته، چونکه غه ريبيش بووين،
سهرم نه ده خسته سه رى، ده مگوت:

له داراي دونيا بهس مه ي شک ده بات، ده با بيخوات. خو نه
زه ره رى بۆ من هه يه، نه که سيش ئازار ده دات. له و کاته ي گورانبي
ده گوت، دوو شيش گو شتم برژانده بوو، نانه چه ريه يه کى باشيشم کرد بوو،
هه لسام له گه ل تو زيک ته ره پياز و ته ماته ي برژاو دا، برده سه ره وه
بۆ باوکت، خه يلى لاي باوکت مامه وه، تا نانه کهى بخوات. کتوپر
دهنگى گورانبييه که نه ما... خورپه يه ک به دلّم دا هات. پاش که ميک
هاتمه خواره وه، بينيم کووپه شه رابه که پژاوه و باپيرت له سه ر لا

که وتوه . گوتم له وانه په خهوی لئ که وتبیت . دوو جار بانگیم کرد،
جوولای نه کرد . چوومه سه ری، چی ببینم، ته واو بوو بوو . به دم
گورانیکوتنه وه، گیانی ده رچووبوو . هر چنده پام وه شانده، سوودی
نه بوو، تازه پویشته .

بانگی باوکتم کرد، هاته خواره وه . به هر دوو کمانه وه که میک پامان
کیشایه سر دوشه که که . په له په ل، قوزه لقورته که م لا برد و سفره که م
ماشیه وه، دلشیم پر له گریان، ناگریک له ناخم دا هلی کردبوو
خه ریک بوو بسووتیم، نه یشم ده توانی پر به دم بم بقیرینم و بگرم،
تا ده وروبه ریم کو کرده وه ... خه می دراوسیگانم بوو، بین ببینن له
سر مه یخواردنه وه مردوه، نه فره تی لئ بکه ن . له گه ل کو کردنه وه ی
که لوپه له کان دامه پر مه ی گریان ... به گریان و ناله ی من و باوکت،
دراوسیگان هاتن ... مردبوو، تازه نه ده گه رایه وه .

دوای ماوه یه ک داره مه یتیکیان هینا و له حه وشه ی مال بردیانه
ده ره وه . چاوم لئ بوو، که له حه وشه که بردیانه ده ره وه، هیشتا
دهنگی گورانییه که ی، ناخ له یلئ، له گویم دا ده زرینگایه وه ... بیکه س
که وتم . راسته باوکتم هه بوو، پاشان دایکت و ئینجا تو، وه لئ مردنی
نازیزیک که چه ندین ساله له ته نیشته وه بوه، سه ختترین بی که سییه ...
که س وه ک باپیرت بو من که س نه بوو . باوکه داماره که ت، وه ک به چکه
پیشله یه ک ده گه وزا . بی پشتوپه نا مایه وه . له م شاره دا هه مان بوو
نه مان بوو، به س نه لیاسمان هه بوو، نه ویش جیی هیشتین . له لایه ک
خه می مه رگی نه لیسا و، له لایه ک خه می حه مه م بوو، نه یشم ده ویست
وا پیشانی بده م پوو خاوم و باوکت به ته واوی نا ئومید بیت . به ساقه ی
بم، که س وه ک باوکت له م شاره دا، بی که س نه ژیا . که س وه ک من دلئ
نه شکا . نه م ماله نه بوایه سه رگه ردان و به دبه خت ده بووین و چاوشووری
ده سستی نامه رد ده بووین . توخوا لیگه پئی کوپم، زوخواوی زورم له دلله با
هه لیان نه ریژم و تویش دلته نگ بکه م ... تازه نه لیاسه که ی من پویشته .

چاۋەرپىم بمرم و بچم بۆ لاي . چۆن دىلنىام خودا گەرەى سەر زەويىيە ،
ئاۋايش دىلنىام چاۋەرپىم دەكات . پىنچ فەرزە دووعاى بۆ دەكەم خودا لە
گوناهەكانى خۆش بىت . گوناھىشى نەبوو جگە لە مەيخواردنەوہ . مەى
نەخواردايەتەوہ ، بە پىلاۋەكانى خۆيەوہ تا سەرى سەرەوہى بەھەشت
دەچوو . خودا بەرەحمە دەيبەخشىت .

مەرگ ئەوى لە من سەند و بردىيەوہ بۆ قاپى يەزدان و منى بە
تەنيا جى ھىشت .

■ رۆژی پینجه

نه چووم بۆ خانه قا، به یانییه که ی سهریکم له دووکان دا و له ویتیشه وه،
پویشتمه مالی سۆنه ی جووله که . دوا ی سلاوکردن چوومه نهومی
سه ره وه . ده لال دانیشتبوو کتیبیکی به دهسته وه بوو، ده یخوینده وه .
که چاوی پیم که وت، پرووی گه شایه وه و به خیره اتنیک ی گه رمی کردم،
دیار بوو ده ستنووسه که ی پیش من خویندبو وه . به په نجه دریزو
ناسکه کانی کردییه وه و گوتی:

- بخوینه وه؟ نه مه کییه نه م قسانه ی کردوه؟

دیوانه یه که ... دیوانه نییه، دیوانه یان کردوه . ژیری وام له م شاره
نه دیوه . قه دری پیاوی له م شیوه یه، لای نه هلی کتیبه . شاره که ی
ئیمه شاری کتیب نییه، دوژمنی کتیبه، بۆیه حالمان جوانه، که س
بیر ناکاته وه، هه مووی خۆی تیر ده کات، دیوانه له باتیی شار بیر
ده کاته وه .

- ده توانی بیهینیت بۆ لام، بیبینم؟

بپروا ناکه م . ئیستا له دهره وه ی شار، به ته نیا له ناو کووخیک
ده ژی، تاقه که سیک سه ری لی بدات، منم . من نانی بۆ ده به م و قسه م
بۆ ده کات . له وانه یشه نانیشی بۆ نه به م قسه م بۆ بکات . باکی به هیچ
نییه .

- تۆ پئی بلئی، بزانه دیت؟ من ناویرم خۆم دهریخه م، خۆم و نه م
ماله یش ده خه مه مه ترسییه وه، به لام تۆ ده توانیت به و بلئیت، بیت
لیره نانیک بخوات، زۆرم پی خوشه بیبینم . دوو به شی قسه کانیم
خویندوه ته وه چهیرانی بووم . چ پیاویکه!

- باشه پئی ده لیم . سوور ده زانم نایه ت . تو ده ستنوو سه که ت نقل
کرده سهر تیانووسه کانی خۆم ؟
- به لئی .

- ده سنتت خۆش بیته ، عه زیه تم دایته ، ده توانم بیببینم ؟

- فه رموو .
- وای ، چ خه تییکی خۆشت هه یه ... وشه کانی شیرینتر و جوانتر

کرده .

- تو واز له خه ت بهینه بیخوینه وه ، چ به لایه که ئەم دیوانه یه .
ده ستم کرد به خویندنه وه ی قسه کانی ، قسه کانی به م شیوه یه

نووسرا بوونه وه :

"مرۆف بی خۆشه ویستی ناژی ، مرۆف بی رقیش ناژی . خۆشه ویستی
مرۆفه کان پیکه وه ده به ستیته وه و رقیش درز ده خاته نیوانیان . له ناو
هه موو خۆشه ویستییه ک دا ، رقیک خه وته وه و له ناو هه موو رقیکیشی
دا ، خۆشه ویستییه ک خه وته . ژیره کان ناهیلن خویان بده نه ده ست
هه ر دووکیان . گیله کانیش ده می نا ده میک ، به ده ست یه کیکیانه وه ن .
خۆشه ویستی ته نها له کاتی شه ره کان دا نامریت . مه رگی راسته قینه ی
خۆشه ویستی ، کاتیک ده ست پی ده کات ، مرۆف به ره و ئاره زوو پیچ
بکاته وه و پۆحی فه رامۆش بکات . ترپه ی یه که م دیدار ، راجله کینی
پۆحه . سوؤفی و پیاوه گه وره کان چله ده کیشن ، تا پۆحیان له خه و
هه لسیته . وه لئی یه ک نیگا ، به س یه ک نیگا به سه ، تا پۆح را بچله کیت .
- خه لکی شار .

- من له ئیوه م . هه میشه بو ئیوه بووم . ته مه نی خۆم به رد به به رد
خسته سهر یه ک ، تا دیواریک بو ئیوه درووست بکه م ، به لام ئیوه نه ک
بو من نین ، بو خۆیشتان نین . به زه بییم پیتان دا دیته وه ، ده تانبینم
به شوین ئاره زوه کانتان دا را ده که ن . که سیک دونیادیته بیته ، ئیوه
به ره و هه ر شوینیک چون ، پیچه وانه ی ئیوه ده چیت . خه ریکی چین ،

گورستانه‌کان نابینن، له قه‌راخ شماره‌که ده‌یان که‌سی تیدا پاکشاوه .
 پیش چوونتان بو شاری مردوان، با که‌میک په‌کترتان خوش بوویت .
 ده‌توانن به به‌رد، به مندالان، من له‌م شماره وه‌ده‌رنین، نه‌ما دلی نه‌م
 شماره له‌ سینه‌ی من دایه ... من له‌ دلی نه‌م شماره دام ... وه‌ک خوتان
 ده‌لین: قسه‌ یان له‌ مندال، یان له‌ شیت ... به خوداکه‌ی بانی سه‌ر،
 نه‌ مندالم نه‌ شیتم ... گونا‌می گه‌وره‌ی من نه‌وه‌یه، له‌ ئیوه‌م . له‌ ئیوه
 نه‌بووما‌یه، له‌ بری خه‌وتنم له‌ کوچه و کولانه‌کان، چرایه‌ک بووم بو
 تاریکی مال‌کانتان . حه‌یف، که‌ هیچ پی‌ نازانن . حه‌یف بو من بپوام
 پیتان کرد . چی نه‌ما نه‌ی که‌م، تا خوانه‌کانتان به‌ خوشه‌ویستی
 بپازنمه‌وه، که‌چی ناختان رقی لی‌ ده‌باری .

چیم پی‌ ده‌لین، پی‌م بلین ... خوم ده‌زانم، نه‌رکی من چیه و بو
 هاتومه‌ته دونیاوه . ببینن، له‌م زه‌مینه فراوانه دا، بارته‌قای فراوانی
 زه‌وی، خوشه‌ویستی پژاوه، کی‌ ده‌توانیت، با به‌شی خوی کۆ بکاته‌وه .
 ئیشی من، کۆکردنه‌وه‌ی خوشه‌ویستی به‌ دل و ویرانه‌کان ... کام دل
 له‌ به‌رد په‌قتره، به‌ چنگیک خوشه‌ویستی ده‌تویته‌وه . په‌قییه‌ک نییه
 له‌م سه‌ر زه‌مینه، به‌رگه‌ی نه‌رمیی خوشه‌ویستی بگریت، ته‌نانه‌ت
 پیاوکوژه‌کانیش، گلپه‌یه‌ک ناگری خوشه‌ویستی له‌ ناخیان دایه، له‌و
 ساتانه‌ی پیاویک ده‌کوژن، کلپه‌که‌ی ناخیان نه‌فره‌تیا ن لی‌ ده‌کات .
 پیاویکی درنده‌م پی‌ بلین، له‌ باوه‌شی ژنیکی نیان دا، نه‌پژابیت؟
 خوشه‌ویستی وایه، ته‌نانه‌ت له‌ ناو دلی درنده‌کانیش دا بوونی هه‌یه .
 خوزگه، نه‌م دونیا‌یه، به‌ ده‌ست که‌سانیک بوایه، خوشه‌ویستی‌که‌ی
 ناخیان، کلپه‌ی زیاتر ده‌بوو، له‌ کلپه‌ی رقه‌که‌ی ناخیان ."

ده‌لال: تو راست ده‌که‌یت، نه‌م پیاوه له‌ که‌س ناچیت . یه‌که‌م جار
 بینیم نازاریان دا بوو، پر به‌ گه‌رووی هاواری ده‌کرد: مرؤف، نه‌ی درنده
 خونینه‌که‌ی سه‌ر زه‌وی، که‌میک خوشه‌ویستی کۆ بکه‌ره‌وه .
 له‌ شوینیکه‌وه قسه‌ی ده‌کرد، پیشووتر په‌ییم به‌و شوینه نه‌بردبوو .

قسه له سهر دهره وهی مروّف ناکات، قسه له سهر ناوه وهی مروّف
دهکات. هاواره کانی یه که م جاریم بیر ناچیت. ناخ، له دهست مروّف.
خه لکیکی بی ره حم، ته ماشایان ده کرد و پیده که نین! سیحری قسه کانی
سری کردبووم! به زه یییم به و خه لکه ده هاته وه، پیکه نینیان پی
ده هات. پیکه نینه که یان به عه قلّه بچوکه که ی خویان بوو، نه که به
هاواره کانی دیوانه، چوون قسه کانی هی پیکه نین نه بوون. تو سهیر
بکه، خه لکی نه م شاره، چوون ژیریک دیوانه ده که ن و پیکه نینیان به
نه زانیی خویان دیت. حه قی خوّم نییه، ویلی دوا ی نه م پیاوه بووم؟
تو پیّم بلّی حه قی خوّم نییه؟

- دؤست، نه که حه قی خوته، بریا سهرده می دهسه لاتی میری گوره،
بمنا یسیبایه. مالیکم بو چاک ده کرد، تا که میک ژیری به سهر نه زانی
خه لک دا برژینیت. بی چاره خوّم، وه که بالنده یه کی بالکراوم لی
هاته وه. له قه فه زیک دام به س ده نگم لیوه دیت. مه حکوم کراوم له
بینینی ژیان. برا که م نه ی کوشتم، ژیان لی سه ندمه وه! ده بی تا مردن
له په نجه ره وه سهیری ژیان بکه م. باش بوو توّم ناسی، باش بوو له ری
تووه، دیوانه م ناسی. چیت لایه بوّم بیته، بی به شم مه که له هوشی
نه و پیاوه. ده مه ویّت له گه ل قسه کانی دا بریم. ده مه ویّت ورد بیمه وه
له مروّف. بو ژیانکی نه عله تیی وه که نیستا، پیویستمان به چرایه که،
تاریکاییه کمان بو پووناک بکاته وه، چرایه کمان ده ویّت له بریی شه وه
تاریکه کان، ناخی مروّف پووناک بکاته وه. خوشبه خت خوّت دؤست،
چرای خوّت دؤزییه وه ته وه.

- وهره پیشه وه، سهیر بکه لیّره دا چی ده لیّت:
"گیله کان عه قلیان نییه، تا به کاری بهینن، بویه مشته کۆله یان
به کار ده هیّنن! که سیّک مشته کۆله ی به کار هیّنا، عه قلی نییه،
بویه په نای بو بهر هیّزی بر دوه. هیّی، له گه ل نیوه مه، بچه مینه وه...
به رده کانتان هه ل بگرن و بیکیشن به جهسته لاوازه که م دا، تا به باشی

بیعه قلیسی خۆتان دهربخه ن. له گه ل ئیوه مه گنله کان، هر کاتیک دهم
بکه نه وه و قسه یه ک بکه ن، وه ک نه وه یه به ردیک به اون. دهمی ئیوه
قسه ی لیوه نایه ت، به ردی لیوه دیت. دهمتان مه که نه وه، با زهوی به
قسه ناخۆشه کانتان پیس نه بیته. بۆ نه وه باشن دهمتان دابخه ن و
بچه مینه وه بۆ زهوی به رد هه ل بگرن. نازاری به رده کان که متره، له نازاری
ده مه پیسه که تان. من به وشه گه لیک وه لامتان ده ده مه وه، برینتان
بۆ دروست بکات، برینیک هۆشتان به خه بهر بهینیته وه. قسه کانی
من چه شنی زهنگی کلێسان، به ناگاتان دینیته وه. وهرن به راوردی
بکه ن، بزانه قسه کانی من قورسن، یان ژیا نی خۆتان. ده بینن، ده بینن،
ده سته کانم، سه ر شانه کانم، سه رم، پره له برینی جی به رده کانی
ئیوه. له ناخم بگه رین، ناخم وه ک درک ده چیت به گیانم دا، به
ده ست گیلیتانه وه. چیتان پی ده کریت بیکه ن، منیش سه به ته که ی
خۆم هه لده گرم و خۆشه ویستی ده چنه وه و ده رگا به ده رگا ده گه ریم،
به شتان ده دم. ده ی کامان باشین، منی شیت، یان ئیوه ی ژیر. بۆ
قسه ناکه ن و دهمتان پان کردوه ته وه پیده که نن؟

- بوه سته دۆست، وای زۆر خۆش ده یخوینیته وه. جه رگم قوولپ
ده دا. گشت گیانم، داوای بینینی ده کا. پیم بلێ: شیوه ی چۆنه ؟
له ناو تابلۆ کۆنه کان دا، پیاوانیکی نورانی سپی نه خش کراون،
به گوچانیکه وه له ژیر دار سیویک دانیشتوون، بۆ ئاسۆیه کی دوور
ده روانن، کتومت له وانه ده چیت.

- ئم، دیاره، دیاره که وایه ... قورسی وشه کانی، پروخساریکی
جیاواز دینیته ناو خه یالم. بۆچی پیشووتر، به ریز سوونه باسی
نه کردوه؟ جی سه رسوورمانه، که سیک به م شیوه یه رووی له م شاره
کردوه و من ناگام لی نیه! ده مه ویت بزانه که ی هاتوه؟ خه لکی چ
مه له که تیکه و ناوی راسته قینه ی چیه؟

- ئی، به کییک له کیشه کانی منیش نه مه یه، نه خۆی له باره ی

پاڤردووی ژيانییه وه شتیکم پی ده لیت، نه که سیک پی ده زانم، بیناسیت
و چیرۆکه راسته قینه که یه م بۆ باس بکات.

- نا، دلنیا به به ریز سونه دهیناسیت. که س نییه له م شاره دا، له
ژیر دهستی ده رچیت. دهیناسیت و ده بیت پاڤردووی بزانه. به قسه کانی
دا، له پیاویکی خانه دان ده چیت. به شیک له ژیری له خانه دانایی
دایه. حیکایه تیکی کۆن هه یه، له حوجره کان ده یخوینیت... حیکایه تی
فایله سووفیکی سه رده می کۆنی یۆنان، ده لیت:
"به پۆژی پووناک به چراوه ده گه را، پییان ده گوت، بۆ وا ده که یه...
له وه لام دا ده یگوت:

به شوین مرۆف دا ده گه ریم"

- له پیاوی ناو ئەم حیکایه ته ده چیت، تۆیش پیت وا نییه؟
- ریک وایه. راست ده که یه. له و پیاوه ده چیت. تۆ واز له وه بیته،
کئییه و کئی نییه. فییری کردم مرۆفه گه وره کان باسی بیرکردنه وه کان
ده که ن و مرۆفه بچووه که کان، باسی که سه که. رای هیناوم وینه کان، گه
بچووکیش بن، به گه وره ی بیانبینم. ته ماشا چۆن وینه کان به گه وره یی
ده بینیت، گوئی بگره بۆم، با بیخوینمه وه.

"تا خۆت نه ناسی، دونیا نانا سیت. مرۆف دونیا یه. مرۆف ناو له
شته کان ده نیت، مرۆف مانا به شته کان ده دات. مرۆف دونیا رهنگین
ده کات و تیکیشی ده دا. مرۆفت ناسی دونیات ناسیوه."

بوهسته، پیشتتر گویم له م قسانه ی بوه. له کووخه که نا، له شوینی
تر... با بیته وه بیرم، له کوئی بوو، ئەم قسانه ی ده کرد، کئی له وئی
بوو، له من هۆگرتری بوه، قسه کانی نووسیوه ته وه. ئەم جووله که یه
نۆد سه یه، ئەوه ی خه لک بییری لی ناکاته وه، ده یکات. کئی ناردوه به
دوای دا، تا قسه کانی بنووسیته وه. ده زانی ده لال، پیم وایه جگه له من
که سی تریش هه یه، به شوینی وه تی.

- ده تۆش واز له م خه یالاتانه بیته... بیخوینمه وه... په نجه ی خسته

سەر بەشی کۆتایی، لەویدا بووی لەوێوە دەست پێ بکە .
 "کاتیگ هاوار دەکەم مرۆف، مەبەستم ناوێوەی مرۆفە . دەست لە
 جوانکردنی پووختسارتان هەلبگرن، شوینیک پیویستی بە جوانکردن
 بیست، ناختانە، نەک پووختسارتان . بۆنی ناختان هەراسانی کردووم .
 کاتیگ لە مرۆف دوور دەکەومەوێ و لە سرووشت نزیک دەبمەوێ،
 هەوای پاک پووم تێ دەکات . لە دەشتە چۆلەکان و کێوێ چۆلەکان دا،
 ئارامترم، تا لە ناو مرۆف دا . کە دیمەوێ ناو شارەکان، هەناسەم تەنگ
 دەبیست . بچن ناختان پاک بکەنەوێ، با دوو هەناسە ی پاک هەلمزم .
 شارەکانتان پیس کرد، سرووشتان پیس کرد، ئیتر بۆچی خەریکی
 پووختسارتان دەبن؟"

خۆم نەگرت، بە دەنگی بێ بەرز گوتم:

-بە، بە، چەند بە باشی دەمان ناسیت، نەم گوت پیاویکی سەیرە،
 نەم گوت دەست بۆ جێیەک دەبات، دەستی مرۆف نایگاتی ... دە ی برا
 بۆ بە شوینی دا پێ نەکەم، کێ لەم سەردەمە دا، وەک ئەم پیاوێه؟
 تاویک بێ دەنگ بووین، هەر کەسمان لە جێی خۆیەوێ چوو بوو
 ناو دنیایەکی تایبەت بە خۆیەوێ . هەستم بە گەرەبوونی خۆم کرد،
 کەسیکی وام ناسیوێ و شوینی کەوتووم، نە فریوم دەدا، نە دەست
 لە برپاوانی خۆی هەلدەگرت . دنیای پاستەقینە، دنیای دیوانەکانە .
 ژیان بەم گەرەبایی و خەلک بەم زۆرییە، سووکنایی منی نەدا،
 دیوانە یەک هات، سووکنایی پێ دام . تینویکی سەرگەردان بووم،
 کانێی خۆم دۆزیوێ . نەفرەت لەوێ، خۆی لە دیوانەکان بە ژیرتر
 دەزانیت، مرۆفی ئەم سەردەمە هیچ نییە، جگە لە تۆپەلێک ئارەزوو .
 چاوم لە سەر تیانوسە کە بازی دا بۆ ناو پاستی ژوورە کە . تیشکی
 هەتاوێ کە تا ناو پاستی ژوورە کە هاتبوو . هەستامە سەر پێ، دەلالی
 نازیز، دەبیست برۆم . گوومانم نییە چاوەرێم دەکات . با زووتر بیگەم،
 زوو گەییشتنم بەم پیاوێ، زوو گەییشتنە بە خۆم .

- دەستى گرتىم . بوەستە ، ئامانەتتېك ھەيە ... نامەيەكم بۇ نووسىوہ ،
دەلخۇش دەبىم بېدەيتى ، تەكايە پىيى مەلى من كىم . خۆت ھالى خۆم و
خېزانەكەيشم دەزانىت ، نەبادا لە دەمى دەربچىت و ئەم ھۆدەيەيشم لە
كېس بچىت و بخرىمە ناو گۆرپىكەوہ ، لەم ھۆدەيە تەنگتر بىت و چاوم
لە چاوى تۆيش بېرىت .

پىيى بلى ، گەنجىكە وەك گەنجانى تر . پىيى بلى ، لەم شارە دا ،
كەسانىك ھەن قسەكانى تۆيان پىيى گرینگترە لە ژيانى خۆيان ...
ئارەزووى بىننى دەكەم ... نەمرم دەگەمە لاي ... تۆ چەند ھۆگرى بوى ،
من سەد ھىندە ... خوشەويستى من بۇ مروقى ژىر ، لە خوشەويستى
كۆترىك دەچىت بۇ بېچوہكەي .
بە چاوان .

نامەكەم خستە ناو تىشووہكەمەوہ و بە ئاراستەي كووخەكەي لە
مال دەرچووم . چاوەرپىم نەدەكرد بەو جۆرە سەر سام بوويت پىيى .
وہلحال دەلخۇشيش بووم ، كەردمە كارىك ، كەسىكى ترىش بىناسىت و
ھۆگرى بىت . بە دەم گۆرانى و لىكردنەوہي چلە گياكانى سەر رىگاكە ،
گەبىشتمە كووخەكەي . لە بن بەردەكە دانىشتبوو ، دارىكى درىژ بە
دەستىيەوہ و بەردىكى خرىش بە دەستەكەي تىيەوہ ، بەردەكەي بەرز
دەكردەوہ و دەيكوتى بە زەوى دا . لە مىشكى خۆم دا ، وام لىكدايەوہ
ھالى باش نەبىت . كە لىيى نىزىك بوومەوہ ، بەردىكى گەورەم بىنى .
باشتر نىزىك بوومەوہ ، ھاوہنىكى بە بەرد تاشراو بوو ، كۆمەلىك گىاي
سەوزى تىدا بوو دەيكوتىن . سلوم كرد و بە كزىيەوہ جوابى داوہ .
خەرىكى كوتىنى گىاي ناو ھاوہنەكە بوو ... دواي چەند كوتىنىك ،
بەردەكەي دانا .

- وەرە شوينى من ، بە نەرمى گىاي ناو ئەم ھاوہنەم بۇ بكوته .
كۆمەلىك گىان ، دواي كوتىنيان ، وەك بىنىشتيان لى دىت ... تىكەلى
قەزوان و توويان دەكەم ، پاشان دەيانكوتىم ، تا باش پىكەوہ دەنووسىن .

کہ پیکہ وہ نووسان، پوڑی لوقمہ یک بخو، تا نیوارہ بہ شست دہکات۔
خوی نہم رہ چہ تہ یہ لہ کون دا پییان دہگوت کوتہ، وہلی دہ بیٹ بہ
گویز و تور و قہ زوان پیکہ وہ بکوتیت، کہ گویز نہ بیٹ، نہم گیایہ یش
خراب نییہ۔

من چوومہ شوینہ کہ ی و ئہ ویش لہ سہر بہ رده پانہ کہ ی بہر دہم
کروخہ کہ دانیشٹ... نانہ کہ م خستہ بہر دہستی و جامیک ئا ویشم بو
ہینا۔ لیگہ رام نانہ کہ ی بخوات، جا نامہ کہ ی بدہمی۔ من خہریکی کوتان
بووم و ئہ ویش خہریکی نانخواردن، کہ میک ماندوو بووم و عارہ قم
کرد... پالم دایہ وہ و لیم پوانی نانہ کہ ی تہ واو کردبوو۔ دہستم کرد بہ
ناو تیشوہ کہ م دا، نامہ کہ م دہرہینا و دامہ دہستی... دیوانہ ی بہریز
نہم گہنجیکی ہاوپیم بو ی ناردوویت؟

- سہیری کردم و بہ گوومانہ وہ پرسی؟ چون من دہناسیت؟
- خہلکی شار تو دہناسن، نہم گہنجہیش و ہک من تو دہناسیت۔
- کہ وایہ بو نہ ہات و نامہ ی نارد؟
- توڑیک کیشہ ی خیزانیی ہہ یہ۔ وہک من بو ی ناکریت، لہ شار
دہریچیت۔
- زور باشہ۔

نامہ کہ ی و ہرگرت و بہ ئہ سپایی کردییہ وہ۔ دہستی کرد بہ
خویندہ وہ ی نامہ کہ۔ سہرنجم چوہ سہر خہ تہ خوشہ کہ ی ناو نامہ کہ۔
نہیشم دہزانی چی تیدا نووسراوہ۔ ئوقرہم نہ ما بوو، زوو تہ واوی بکات
و بزنام چی بو نووسیہ وہ، لہ و کاتہ دا پوانیمہ چاوہ کانی۔ لہ گہل
خویندہ وہ ی نامہ کہ، چاوہ کانیشی بہرہ بہرہ تہر دہبوون۔ تہ پاییہک
لہ سہر موڑہ ی چاوانی بو خوارہ وہ دہکشا، تا تہ پاییہ کہ زیاتر دہبوو،
لہ چقلی چاوی دا شیوہ ی فرمیٹسکی دروست دہکرد۔ ہہ ناسہ یہ کی
ہلکیشا و فرمیٹسکیک کہ وتہ سہر گوناکانی۔ فرمیٹسکہ کہ ہیندہ
قورس بوو، بہ ئہ سپایی بہرہ و خوارہ وہ دہکشا۔

نامه‌گه‌ی ته‌واو کرد و به دهستی چه‌پی گرتی و به دهستی راستیشی
فرمیتسکه‌کانی به سهر گونایه‌وه بلاو کرده‌وه. دهستی بۆم دریز کرد
و دایه‌وه دهستم. نامه‌گه‌م لئ وه‌رگرت و دهسته‌کانی خسته سهر هر
دور نه‌ژنوی و قوه‌تیکی دایه بهر خوی و هه‌لسا. به دهم پویشنه‌وه،
گرتی:

- کورپکی خاسه ... با بیبینم. لیم بگه‌رئ قسه‌یه‌کم نییه بۆ گوتن.
تۆ به‌ره‌و مال بچۆره‌وه و منیش به‌ره‌و شیوه‌که ده‌چم. بیده‌نگی گه‌لئ
خاستره له قسه‌گه‌لی بئ مانا. ده‌چمه شیو، بزانه‌م که‌میک له بئ تاقه‌تیم
ناره‌وینمه‌وه. هه‌ست به ئاشنایه‌تی ئه‌و کورپه‌ ده‌که‌م ... له‌وانه‌یه هه‌له
بم. نه‌ما وشه‌کانی به من غه‌ریب نین. بلئی ئه‌و بیت؟
- کئ؟ مه‌به‌ستت کئییه؟

- هیچ کورپم، هیچ. برۆره‌وه مال. به دهم پویشنه‌وه کۆمه‌لێک قسه‌ی
کرد و جئی هیشتم. ناومیدانه هه‌لسام. ده وه‌ره تاقه‌تت هه‌بیت، به
بئ هیچ سوودیک برۆیته‌وه شار. نه‌فره‌ت له‌م نامه‌یه، بۆ دامه‌ دهستی.
نه‌ئینییه‌ک هه‌یه، نه من ده‌یزانه‌م و نه ده‌لال ... پووداویک پووی داوه.
ده‌رنگ یان زوو، بۆم پوون ده‌بیته‌وه چییه. ده‌ی خه‌یا‌لپالوی مه‌که،
هه‌لسه برۆ. تیشوه‌که‌م دا به سهر شانم و پوه و شار ملم کز کرده‌وه.
له نیوه‌ی رینگا، ده‌ستم کرد به خویندنه‌وه‌ی نامه‌که:
"گه‌وره‌م سلوو ..."

بمبوره دره‌نگ تۆم ناسی. کاتیک تۆم ناسی، دونیا له خۆم
سه‌نرابوه‌وه، به سهر چووم. به‌لام تۆ تاقه‌ پووناکیت بۆ من. خۆش‌حالم،
هیشتا که‌سانیک ماون، به شوین دیوه راسته‌قینه‌که‌ی ژیان ده‌گه‌رین.
ناوانم به ئاسانی خۆم ده‌ریخه‌م، بالنده‌یه‌کی ناو‌قه‌فه‌زم. خۆم ژیا‌نی
خۆم هه‌ل نه‌بژاردوه، له‌وه‌ته‌ی هه‌م، ژیا‌نم بۆ هه‌لده‌بژیرن.
له‌وه بگه‌رئ من کیم و چیم، ده‌مه‌ویت نزیک بم لیته‌وه ... بۆنیکی
خۆش ده‌که‌م ... له ئیستا دا بۆنی بیکه‌سیم لئ دیت. وه‌لئ، بۆنی

کہ سبوں لہ تو دہ کہم . یارمہ تیم بدہ لہ ژیری دا... دہ توانم شارہ کہ
 جی بہیلّم . دہ توانم ژیانیکی تریش بدؤزمہ وہ، ئەمما ئەم شارہ بوہ بہ
 ژیانم . گەر جیشی بہیلّم، یان دیمہ وہ، یان نیوہم لیّره جی دہ مینیت .
 بروام پی دہ کہیت، لہ پہنجرہ وہ سہیری ژیان دہ کہم و پارزیشم
 پیّی؟ مہ لئی دیلی، دیل نیم، ہہ لہاتووم . سیبہ ریّک شک دہ بہیت بو
 ریّواریکی ماندوو؟ ئاسوودہم بہ ناسینت . کہ میّک گویم لہ قسہ کانی
 تو گرتوہ، لایہک لہ دلّم پروناک بوہ تہ وہ .
 وہ سلام .

ونبوویہ کی بیّکہس"

ئہی بابہ، بوّیہ دیوانہ ئوقرہی نہما، ہیچ نہماوہ نہی لیّت . بیوتایہ
 فلان کہسم لہم گلہ بییہ گەرمانہ، باشتر بوو .

سووتاندنی قه یسه ریبه که

نیوه شه و پیش بانگی به یانی، دهنگه دهنگیک هاته گویم. لیفه که م
لادایه وه، له په نجه ره ی هۆده که مه وه، پووناکییه ک ده رکه وت. هه لسام
هاتمه لای تاقه که، له ناوه پاستی شار ناگریکی گه وره به رز بووبوه وه.
شه ویکی تاریک... هه وریکی غه مگین به ری نه ستیره کانی گرتبوو... له
ناسمان تروسکایییه ک پووناکی چیه، به ده ره وه نه بوو... ناگره که ی
ناوه پاستی شار، به جوانی ده رده که وت و دهنگی خه لکیش ده گه بیشته
نه و سه ری شار.

به پلیکانه کان دا هاتمه خواره وه و بانگی باوکمم کرد. له خه و
رپه ری و به ده موچاوه ترشاوه که یه وه، گوتی:
- چی بوه؟ نه خوشی؟

- نا، له ناوه پاستی شار، ناگریکی زۆر به رز بوه ته وه و دهنگی
خه لکی دیت... با هه والیک بزانی.

- بوهسته کوپم، تو مه چۆ ده ره وه، شار نه مین نییه. هه لسا به
خیرایی که واکه ی له بهر کرد و پشتینه که ی به ست. دایکیشم خه به ری
بوه وه له م که ینوبه ینه تیگه بیشتن گره که له ناو بازاره. هه ر سیکمان
هاتینه سه ر سه کوکه ی بهر هه یوانی و تاوی لیمان پوانی. دهنگی
دراوسیکه ی ته نیشتمان هات، بانگی باوکی کرد.

- کاک حه مه، کاک حه مه؟

- به لئی قوریان، نه مر بکه.

- کاک حه مه گیان. قه یسه ره یه که یان سووتاندوه، فریای

که لوپه له کانتان بکه ون .
 - وهک چه کووشیک بکیشن به سهرم دا، زرنګه ی سهرم هات .
 قسه که ی ته واو نه کردبوو، پیکرا له گه ل باوکم له حوشه وهدهر
 که وتین . به پاکردن، تا لای قه یسه ری چووین . نیوه ی خه لکی شار،
 به گوزه ناویان ده هینا و دووکانیان ده کوزاندوه . دوا ی چی، بووبوو به
 قه ره برووت .

هر دووکانداره و خه می نه شیاکانی خوی بوو . تا پووناکی کرد،
 ناگر نه ما . قه یسه ری بوو به خوله میشی ناگردانی پاوچییه ک ... هیچی
 به سهر هیچه وه نه ما . چووینه دووکانه که ی باوکم، ته نها توژیک بزمار
 و سهری چه کووشه کان مابوون، ماباقی بووبوو به خوله میش . سهرنجی
 دووکانه کانی ده وروبه رم دا، له وه ی نیمه خراپتر بوون . هر نه و شه وه،
 هه والی سووتاندنی قه یسه ری گه ییشتبوه شاروی کوتالفروش، هر دوو
 نه ژنوی شکابوو و ده می خوار بووبوو . له گه ل سووتاندنی دووکانه که ی،
 له ماله وه که وت، تا من له شاره که ده رچووم، چه ندین حه کیمیان برده
 سهری نه هاته وه سهر خوی . نه زمانی مابوو، نه جووله، تومه ز چی
 پاره ی هه بوه، نیواره که بر دوویه تییه دووکان، تا به یانی له گه ل شه به ق
 دا، کاروانیک به پی بخت بچیت بو ته بریز، قوماشی نارویشمی نیرانی
 به نییت . پوخت و پاک شه و دووکانه که یان سووتاند و هه م پاره که ی
 چوو، هه م سهری خویشی . چه ندین سال کوی کرده وه، ناخری ناگریک
 خواردی .

دووکانه که ی سونه ی جووله که یش، له باخیکی وشکی سووتاو
 ده چوو، هینده به جوانی سووتابوو، چلوچیوی خه لووزاوی بو چی
 مابوو، که چی هر گویشی نه ده دا . دلای باوکمی ده دایه وه :
 - کاکه حه مه گیان گوئی مه ده ری ... سهر سه لامه ت بیت، مالیش
 په یدا ده کات . کاتی خوی نیره ده شت بوو کردمان به قه یسه ری،
 نیستایش ناگردانه، ده یکه ینه وه به قه یسه ری . چیم هه یه له گه لت به شی

دهكهم. تا دهكه ویتته وه سهر خۆت، عه ره بانه یه كه م هه یه بیگره به دهسته وه، له گه ل دووكانه كه ی خۆم، هی تۆیش باش دهكه مه وه، خه مت نه بیته، دراوسی بۆ پۆژی ته نگانه نه بیته، بۆچی باشه .

باوكم كه میك سووكنایی هات. ته واو به زه ییم پیدایا هاته وه، چاوی پر بوو له ئاو، له پرویشی نه ده هات بگری. یه كێك له و لاوه هاوری ده كرد مالم پۆ، ژیان پۆ، یه كێك جنیوی ده دا:

- باشه ئه و حه سه سه قۆرانه له كوئی بوون؟ كئی سووتاندویه تی.
خاوهن دووكانه كان هه لیا نكو تابه سهر حه سه سه كانی شه وان و هینانیان:

- ئه مه چیه؟ كئی ئه م كارهی كرد؟ ده تانكوژین.

له م بگره وه به رده یه، سوونه ی جووله كه كه وته نیوانیان و حه سه سه كانی له چنگ ده ره ییان:

- بابه لییان گه پۆن، با تی بگه ین بزانین مه سه له كه چیه؟

داماوانه هینده رایان كیشابوون، كه واكانیان له به ردا نه مابوو، لووتیان پر بوو له دووكه ل و ده موچاویان په ش هه لگه پابوو. ملباریکه كه یان، نوو زوو مشیکی ده كرد و به ترسه وه، سه یری هه موویانی ده كرد.

سوونه و باوكم و دوو دووكانداری تر، بردنیانه ئه و لاوه و پاش كه میك هاتنه وه. حه سه سه كانیان ناردبووه بۆ ماله وه. سوونه چوه سهر كوته ره دارێك و بانگی دووكانداره كانی كرد.

- دراوسیكان هیچ خۆتان تیك مه دن. ده سستی حه سه سه

داماوه كانی تییدا نییه. دیاره ئازاریش دراون، ویستویانه پێگری بکه ن له سووتاندنه كه، سلیكه داره كانی كۆشك ئازاریان داون. به قسه ی ئه وان، كۆمه لێك سیلکه دار، له گه ل فه یازه كوێر، هاتوون دووكانه كه ی شارویان بریوه و پاشان گریان به رداوه ته قه یسه ری. جاری نازانم بۆ سووتاندویانه، با پۆژ ببیته وه، له وه یش تی ده گه ین. ده ی په حه مت له باوكتان بلاوه ی لی بکه ن. خه لکه كه كه وتنه مقومقۆ، ئی میر بۆ

دهيسووتينيت؟! باجى خومان داوه ... كيشه مان نه بوه ... له بهر چى؟

تى ناگه ين، وايش بيت هيچمان پى ناکريت.

پۆز بوه وه . چەند خاوهن دووکانىک پوويان کردە کۆشک . پاش
خەيلى، گه پانه وه . گه پانه وه که يان نائوميدي لى ده بارى . يه کيان
گيراپيه وه :

- به ميرمان گوت، حال و مه سه له به م جوړه يه . له بريى
خه م خواردن، قسه ناخوشى کرد . هر چى به ده مى دا هات نهى
گيراپيه وه ... تىگه ييشتين نيشى خويه تى . به نيازه ، نيوهى قه يسه رييه که
بکات به مه يدانى نه سپسواری بو خوى . سووتاندوويه تى و داوايشى
کردوه هر دووکانىک وه قفه ، بگه پيته وه بو ژير ده سه لاتی ميرنشين .
به کورتى و کرمانجى ، شهر ده فروشيت و پازى نييه به م حاله ي نيمه .
نه وه تيوه کويره ي کردوه به گورز به ده ستى خويه وه ، به دللى
خوى ده يوه شينيت . ده نيتىر بخون ، حورمه تى ميرى گه وره تان نه گرت ،
به رگريتان له شاره که نه کرد . نه وه پاداشته که يه تى .

باوکم زوو تىگه ييشت . له پىگای گه پانه وه مان بو مال ، پى گوتم :

- کورم تى بگه . ميرى پيشوو چەند که سى به دووکان و زهوى و
خانوو خه لات کرد بيت ، نه م ميره به بيانويک لى ده سه نيته وه . من و
دايکت پير بووين ، به نانه وشکه يه کيش ده ژين ، تا زوه ده رسه کانت
ليره ته واو بکه و له م شاره برؤ . نه م شاره به که لکى ژيان نه ماوه .
نه م کورته بنه يه ، تا ديت زياتر قاچى راده کيشيت . خه لکى شاره که يش
ملى خوى نهوى کردوه به سهريان دا بچيت . نه م پؤ دووکانه کانى
قه يسه رى ده گه پينيته وه بو خوى ، سبه ي خانوه کان ده گه پينيته وه ،
يان ده بيت بچين بيينه ده سمالباشى کوشکه که ي ، يا ده بيت بيينه
فه يازه کوير . به خوا نيمه نه مانه مان پى ناکريت . من نانىک بو خوم
و دايکه پيره که ت په يدا ده که م ، له م دونيايه به س تو م هه يت ، با
تو يشم له ده ست نه چيت ، تا زوه لي ره برؤ . ماوه يه کى تر ، بيانوو به

گەنجەکان دەگریت . چاوچنۆکیی ئەم سەلکە پیازە، لە حەد تێپەریوە .
بێ شەرمە چی خۆپیری و موپیری توران و مورانە، لە دەوری خۆی کۆی
کردوونەتەو . حەرەم سەرایەکی داناو، لە سەر ژیانی خەلک، شو
تا بەیانی لەگەڵ فاحیشەکان دا، دەخەوێت . لەوانە یە سبەیی دە زۆل
بخاتەو و شارەکه ویران بکەن، باشتەرە خەمیکی خۆمان بخۆین . خەمی
من و دایکت، بەس تۆیت . تۆزیک خۆت گورج بکەو، ئیتر ناچمەو بە
لای ئەو دووکانە دا . عەرەبانەکهی بابای جوولەکه زۆر بێمنەتترە، لە
نانی میریکی هەتیوچە . سەرم بۆ خوا نەبیّت، بۆ کەس شوپ ناگەم .
تا هیزم تیدا بیّت ئیش دەگەم، که هیزم تیدا نەما، بە ئاسوودەییەو
دەچمە قەبرەگەم .

- پرسیم، ئەی نەنە پوونە؟

- پۆلە نەنە پوونە، بە قەد چۆلەکه یەک دەخوا . قابیلە نەتوانین
بەخۆی بکەین . خوا پەحمی پئی بکات، هەفتە یەکه و پینە دەکات .
دەترسم، بمریت . دوینی ئیوارە دەیگوت: "کورم ئەلیاس بانگم دەکات."
خوا بکات، لەم کاتەدا نەمریت . لە لایەک مالممان سووتاو، ئەویش
بمریت، ئیتر بئی کەس دەمیینەو .

دلم زۆر تەنگ بوو . دنیا لە بەر چاوم بچووک بچووک بووبووەو ...
چۆن دەبیّت من برۆم ... چۆن دەبیّت ژیان کتوپر خراب بیّت ...
گوناھمان چییە بە لایەکی وا پووی لەم شارە کردو، خەلک بە
دەستیەو بەستە زمان بو . وا من چووم، ئەی دایکم، ئەی باوکم،
ئەی دێوانە و دەلال و سۆنەیی جوولەکه، هۆگری ئەمانە بووم ... ئەی
نەنە پوونە ... قوربانی بم، چەندم خۆش دەوێت ... بۆ کۆی بچم .
گەییشتینەو مال ... شەکەت و ماندوو و دلتهنگ ... بە نابەدلی
پارویک نانم خوارد . چوومە هۆدەکهی سەرەو، هیشتا نەنە لە خەو
هەلنەسابوو، بئی خەبەر لەم شتانە که وتبوو . لئی نزیک بوومەو، بە چ
حالیگ هەناسەیی دەدا . لێفەگەم لە سەری لا برد . دەستم خستە سەر

دەلى كزكز لىي دەدا. قسەكەي باوكم، لە گويم دا دەنگى دەدايه وه،
پاست دەكات دەمریت. دوو جار پام وهشاندا، چاوه كز و لاوازه كانى
كرده وه، زهرده خه نه يه كى بو كردم، دەموچاوى پر بوو له لۆچ.

- نه نه گيان، هەلناسى نان بخۆيت؟

- نا، ته بيهه تم نايبات.

- ناييت هەلسە، نه خووش دەكه ویت.

- نا، كورم نه خووش ناكه وم. باپيرت بانگم دەكات.

- ئەم قسانه چين؟ خوшим بهم قسانه نايهت، هەلسە شتيك بخۆ،

ئىستا دەچم شتيكت بو دینم.

چوومه خواره وه، به دايكم و باوكم گوت، حالى باش نييه، با

خه ميكي بخوين. دايكم په رۆيه كى ته پر كرد و منيش قاپيک ماست و

قاشوقىكى ته خته ي بچووكم له گەل خۆم برد و چووينه سه ره وه.

كه ميک ئەم ديو ئەو ديومان كرد، هەولتيكى زۆرمان دا، نه ي توانى

ماسته كه بخوات... رپوخساره سپى و لۆچاوييه كه ي، تا دههات زياتر

دەبوو... سه رپۆشه سپييه كه ي ئالا بوو له مله چرچه كه ي... قوه تى

دەدايه بهر خۆى چاوى بكاته وه، نه ي دەتوانى. تا چيشته نگاو برى

كرد، ئيتري گياني دەرچوو.

چ پۆرتيكي شووم بوو. له لايهك دووكان سووتا و، له لايهك نه نكم

مرد. ژنانى گه پهك كۆبوونه وه و له دەستشۆرييه كه ي لاي حه وزه كه،

ئاويان گهرم كرد و شۆرديان و كفنودفنيان كرد. يهك دوو پياوى

دراوسى و مه لا شهش په نجه هاتن... خستمانه ناو داره مه يتيك و

بردمان بو سه ر قه بران. له گەل باوكم و دوو قه بره له كن، قه بريكمان

هەلکەند و تا عەسر ناستمان.

دلم پر له گريان، ههستم ده كرد، نه گبه تى دەورى داوم. هۆشم

له جيى خۆى وه ستابوو، ئەم دەزانى بىر له چى بکه مه وه. سووتانى

دووكانه كه، پۆيشتنى خۆم له م شاره، مردنى نه نكم، جييهيشتنى نازيزانم.

كاس بووبووم... تەواو كاس بووبووم . هیندەیش ماندوو بووم، ئاواتم
بۇ تۆزىك خەو دەبرد . چارە نىيە، سى پۆژى رەبەق لە خانەقا ماينەو،
تا پرسەى نەنكم تەواو بوو . بە هاتنى خەلك بۆ پرسەكە سەبووريم
نەدەھات . هۆشم لای كەس نەبوو، هۆشم لای قسەكانى باوكم بوو .
چۆن دەبىت ئەم شارە جى بهيلىم . پووخسارى خەلكەكە خەماوى
بوو . من و باوكم تەنيا نەبووين، خەلكيش ترسيك نيشتبوہ سەر
پووخساريان... شارەكە شارە پىر جەنجالەكەى جاران نەبوو، بوو بوہ
شارىك لىى بترسىت .

فه یازہ کویر

کہ بانخان لہ گہل سوپای تورک گہ پایہ وہ، کومہ لیک دہ موچاوی تازہ ی وہ گہل خوی ہینا . یہ کیک لہ و دہ موچاوه تازانہ، فه یازہ کویر بوو . میری گزگل کاتی خوی بہ رپرسی زیندانہ وانہ کان بوو، لہ گہل بوو بہ میر، فه یازہ کویری خستہ شوینہ کونہ کہی خوی .

بالایہ کی بہ رز و دوو قاجی زلی پیوہ بوو . بہ رده وام کراسیکی لہ بہر دہ کرد تا نزدیک ناوکی قوچہ کانی دہ کردہ وہ و قولی کراسہ کہی تا سہر مہ چہ کی ہل دہ کرد . دہستہ کانی ہہ موو جی کوتان بوو، دونیا یہ ک نووسین لہ سہر دہستی بوو . دوو گوچکہ ی زل و لووت و دہ میکی بچووکی پیوہ بوو . لووت و دہ می لہ گہل گوچکہ ی نہ دہ ہاتنہ وہ . چہ قویہ کی بچووکی دہ گرد بہ دہستی کییہ وہ و سیویکی سووریش بہ دہستہ کہی تریبہ وہ . یہ ک دوو سہر زلی دہ خستہ دوا ی خویہ و بالی فش دہ کردہ وہ لہ م سہری بازارہ وہ بوئو سہری بازار دہ ہاتوو دہ چوو . بہ عالی می ناشکرا شہری بہ خہ لک دہ فروشت .

لہ بہ ردم ہہر دوو کانیک بوہ ستابایہ، خاوہ نہ کہی رہنگی پیوہ نہ دہ ما، دہیزانی خہریکی تہ شقہ لہ یہ پیسی . بہ فیزہ وہ چہ قوکہ ی لہ سیوہ کہ دہ دا و قازئیکی لی دہ کردہ وہ و دہ یخستہ دہ می، دہ گوت دونیا ئو بہ ریوہ ی دہ با . چاوه کویرہ کہی و پہنجہ قرتاوہ کانی، ہیندہ ی تر ترسناکیان کردبوو . نہ کہس خوی لی دہ دا و نہ کہس کاریکی دہ کرد تووشی بییت بہ تووشیہ وہ . خوی کردبوو بہ سہگی ہاری شارہ کہ . کومہ لیک شہ قاوہ ی فشہ کہر لہ ناو شارہ کہ بوون، کہ فه یاز دہ رده کہوت،

هەر یه که یان خۆی به کونیک دا ده کرد، که نه ویش ده پویشته له و سه ر
جاده یه، حیلکه حیلکیان بوو خه لکیان بیزار ده کرد.

دیار نه بوو کئ شکاتی کردبوو، ئیواره یه ک پیش مه غریب، بۆیان
په پيدا بوو، به چه قو و کوته ک تییان که وت، تا خه لک فریا که وت، به ک
دوانیکیان داپاچی. گیانیانی پر کردبوو له خوین. ترسینۆکانه که سیان
نه یان ده ویرا ته نانه ت ده ستیش بکاته وه یان را بکا، خه لک نه بوایه
وه ک خه یار به چه قو پاکی ده کردن، که شیتیه که ی ده نیشته وه، به
نووی چه قوکه، چاوه کویره که ی ده خوراند.
به قسه ی خۆی:

باوکی دایکی دیار نین و که س نازانیت کین. به مندالی له یه کیک
له گه وره کانی سه ر سنوور دۆزراوه ته وه. ئاغایه ک بردوو یه تی لای خۆی
کردوو یه تی به خزمه تکاری ماله که ی تا گه وره بوه. به هه رزه کاری
ئیشی قوپی زوری کردوه. ئاغایش هه موو جاریک ئیشه قویره کانی، باش
ته میی کردوه. سالیک له له وه رزی هاوین دا، که جوتیاره کان ده چن بو
سه ر کیلگه کانیان، فرسه ت له ماله جوتیاریک دینی و ده چیته سه ریان.
دیاره که ژنی جوتیاره که زور جوان بوه، ته ماحی تی کردوه... ده چیته
ژوره وه و په لاماری ژنه ده دات... ژنه ییش نایکات به نامه ردی، سیخیکی
داخ، که له ناو ناگردانه که بوه، ده رده هیئیت و ده یکات به چاوی دا.
چاوی ده ته قییت و ئاوه سپییه که به پوو خساری دا دیته خواره وه. ژنه
ده بینیت به م شگله ناشیرین و ترسناکه وه چاویشی ته قیوه، هه تا پی
ده کریت را ده کات بو لای پیاوه که ی له کیلگه که. حیکایه تی هه لکو تانه
سه ری و کویرکردنی فه یاز بو پیاوه که ی ده گپیته وه. پیکه وه له ترسی
ئاغا له ویوه گوند به جئ ده هیلن و له سنوور ده چن به و دیو دا، ئیتر
ناگه پینه وه، تا ئاغا ده مریت.

کاتییک بلو ده بیته وه، ژنه ی جوتیار چاوی خزمه تکاره که ی ئاغای
کویر کردوه، ئاغا که ر ده بییت، فه رمان به پیاوه کانی ده دات، بچن

ماله که بسووتین و له ده غله که یش به ره می نه و ساله ی چی بوه
 بیهیننه وه و بیخه نه خه زنه ی ماله وه . تا ماوه یه کی زور، حه کیمیک به
 هه نگوین و ترشه سماق خه ریکی چاککردنه وه ی برینه که ی ده بیت . بو
 نه وه ی برینه که ی ته شه نه نه کات و نه بیته وهره م، به یانینیان پری ده کات
 له هه نگوین و نیواران لای ده بات و به ئاوی ترشه سماق ده یشوات .
 نریکه ی شه ش مانگ به م حاله وه به رده وام ده بن، تا برینه قووله که پر
 بیته وه و شوینه که ی زور دیار نه بیت . به جوړی تیمار کرابوو، شوینی
 چاوه که پر بوو بوو له گوشت، تا باش لپی ورد نه بوو پتایه ته وه، نه ت
 ده زانی پیشووتر چاوی تیدا بوه . که باش ده بیته وه، دیسانه وه ده ست
 ده کاته وه به چه توونی . ناغایش بی گویدانه به ره لاییه که ی پشتی
 ده گریت و نازاری جوتیار و گوندییه کان ده دات له سه ری . تا وای لی
 دیت ناغایش ده گه زیت .

زستانیک ناغا ده چیت بو پاو . به س فه یاز و ژنه ی ناغا و یه ک
 دوو خزمه تکاری تر له مال ده بن . فه یاز شه ویکی دره نگ، له به رده م
 هه یوانه که ده بیت . سوچی ده رگا که ی خانم له سه ر لا کراوه ته وه .
 چاوی تی ده بریت ده بینی، خانم به ده م دا که وتوه و کراسه که ی
 هه لکراوه سمته خر و سپییه که ی که وتوه ته دهره وه . بی نه م لا و نه و
 لا هه لده ستیت، ده چیته ژوره که و ده رگا که پیوه ده دات . یه واشیک
 خوی پروت ده کاته وه و خوی ده نووسیتت به ژنه ی ناغا وه . ژنه یش
 له خه و دایه، هوشی لای نه وه نییه ناغا له مال نییه . هه ر چی له وه
 ناغایه، بوی ده وه ستیت تا کاتی هانکه هانکه که . که گوئی راده دیریت
 هانکه هانکه که ی هی ناغا نییه، لا ده کاته وه ده بینیت فه یازه کویره، تا
 هیزی تیدا ده بیت ده کیشیت به بناگوئی دا و به شه ق و زله و جنیوی
 پیس پیس له ژوره که ده یکاته دهره وه .

دوای که رانه وه ی ناغا، ناغا ژن چیروکه که ی بو ده گپرتته وه . ناغا شیت
 ده بیت، ته ورینک دینیت چوکی بپریت . خزمه تکاره کان تکای لی ده که ن

شني وا نه کات. ناغا نهرم ده بېت له باتي چووکي ده ستي ده خاته سهر
کوته ره يهک و به يهک ته ور سي په نجه ي لي ده کاته وه. سويند ده خوات
هر چه کيمیک تيماري بکات، ده ستي نه ویش ده برېته وه.

فهبازه کویر چاري نامینیت، ده چیت له ناگردانه که ی هه یوانه که
ده ستي ده کات به ناو خو له میشه که دا ده ری ناهینیته وه، تا خوینه که ی
بوه سیتیت. پوژانه یش به خوئی و ناو ده یشوات تا برینه که باش
ده بېته وه. نه م داخه ده نیشیته سهر دلې و فرسعت له ناغا دینیت،
شه ویک نه سپه که زین ده کات و داده نیشیت تا دمه و به یان ناغا بیته
ده ره وه. که دیته ده ره وه له سهر يهک شه ش حوت خه نجر ده کا به
ورگ و شانی ناغا دا و بوی ده رده چیت. نه و پویشتنه ی پویشست بو
قوسته نیتنیه نه گه پایه وه. له گه ل کوشتنی ناغا دا دیکه ی بی زالم کرد
و جوتیاره و ژنه که یش گه رانه وه شوینی خو یان و خویشی له ترسی
خزمانی ناغا، خوئی شاربه دهر کرد.

له قوسته نیتنیه هه ول ده دات بچیته ناو سوپای سولتانه وه، له بهر
چاوه کویر و په نجه کو له کانی وه ری ناگرن. ناچار له گه ل چه ند
قاچاخچیه کی فراندنی ژنه جوانه کان و فروشتنیان له بازاره کان ریک
ده که ویت. ماوه یه کی زور خه ریکی قاچاخچیتي و کرپین و فروشتنی
ژنان ده بېت. پاش ماوه یه ک له ته ک گروپیک تلیا ک فروشی نه فغانی و
سه مه رقه ندی ریک ده که ویت، تیلیاک بو چه کیمه کان ده بات، تا وه ک
ده وا بو نه خوشه کانیان به کاری بهینن. ورده ورده خویشی فیری
تلیاک کیشان ده بېت و له سهر جاده کان ده خه ویت. به پوژ ده چیته
چاخانه یه ک نزیک کاروانسه رای شار. کتوپر نیوه پو یه ک له هه مان
چایخانه له ته نیشست بانخان داده نیشیت. نه وکاته ی بانخان چوبوو بو
قوسته نیتنیه سوپاسی تورک بېنیته سهر براهه ی، له و چایخانه یه یه کتر
ده ناسن و ده یکاته هاوه لی خوئی. پیی ده لیت:
- کویره ی بهر چاو ره ش. تو بو من باشی. ده چم بو مه مله که تیک

پره له گورگ. گورگه کان به گورگ ده ترسیئرئ، ن نهک به شیر. تو له شیره کان ده ترسیت، ئیشی جوامیرانه له تو نایهت. وهره له گه ل من، ده تکم به خاوه نی زور شت، وه لی بو ت نییه له ژیر فه رمانم ده ریچیت. بی فه رمانیم بکه یت، نه چاوت ده رده هیتم نه په نجهت ده بریم. ملت له بن دا هه لده که نم. فه یازه کویریش به م قه وله رازی ده بیته و وه گه لی ده که ویت. له ریگا له هه ر شوینیک سوپای ده وار هه لده دات، بانخان فه یاز راده سپیریت له و ده ورو به ره، سی چوار به رخ په یدا بکات. ئه ویش خو ناسا ده که ویته گه ران و چاو ده گپیریت، له کوئی حه یوانیک به ر چاوی بکه ویت، تییان ده که ویت سی چواریکسی قه له وی باش هه لده بزیریت، گوایه نزیک سه ر سنوور شوانیک رازی نه بوه به ر خه کانی بیات، داویه تیه به ر چه قو و کوشتوویه تی، پاشان له باتی سی چواریک بیست به رخی هیناوه و ئه وانی تری به شوانه ی کوزراوه جی هیشتوه.

هه رچی کاری نامه ردانه یه لی ده هات... په روه رده ی خراب بوو... که س لی رازی نه بوو... میریش هینا بووی تا سووکایه تی به و که سانه بکات، پیچه وانه ی میر ده جوو لینه وه. کرد بووی به سه رده سته ی یه کییک له ده روزه کانی شار و سه رده سته ی زیندانه که ی کوشک. میر ئیشاره ی بو هه ر که سیک بکر دایه ده که وته به ر په حمه تی بی په حمیه که ی. وا ده گپرنه وه، زیندانه که ی شتی زور خراپی تیدا بوه. خویشی یه ک دوو سه ر زلی کۆسه ی له گه ل دا بوو، تۆبه خودایه، ده یانگوت: سواری یه کتر ده بن. ورگه زله که ی که شوپ بووبوه وه به سه ر پانه کانی دا، قه باره ی له پیش چاو گه وره تر کرد بوو. شه وان یان له مه یخانه که ی لای کاروانسه راکه ده یخواره وه، یان له زیندانه که. کاتیک مه ست ده بوو، وه ک شیپتیک هه لی ده کوتییه سه ر زیندانییه کان، تا ماندوو ده بوو لی ده دان. وه ی به حالی ئه و که سه ی ده که ویت به ر ده ست که سیک په روه رده ی سه قه ته. وه ی به حالی ئه و زیندانییه ی زیندانه وانه که ی، مروفیکسی بی په چه له ک.

چی ئیشی قۆپى میر بوو، به فه یازه کویر ته واوی ده کردن. خانمی
میری گوره و شازاده که ی، به م کویره فییری فاحیشه یی کران. بازارگانه
به شکۆکان له ریگی فه یازه وه سه رانه یان لئ ده سه نرا و هه ره شه ی
بردنی کچه کانیا ن لئ ده کرا.

له پشت کۆشکه که ی میره وه ده یان نه ئینی پۆخل هه بوون، باس
نه ده کران. وه ختیگ نه م کویره مه ست ده بوو، قسه له ده می نه ده وه ستا.
چی کردبوو، چیا ن پی کردبوو، له ناو مه یخانه کان باسی ده کرد و
مه سته کانیش بو به یانییه که ی له ناو بازار و کۆلانه کان بو خه لکیان
ده گیژپرایه وه. قسه کانی ده ماوده م ده هاتنه ناو مالانه وه. ماوه یه ک فییر بوو
بوو، ده چوه هه مامی سپی، له وی خۆی ده شووشت و پاشان ده چوه
که بابخانه کان، تییر که بابی ده خوارد. دوا ی تییربوونی، چی جنیوی پیس
بوو له ده می ده هاته خواره وه. نه پاره ی ده دا نه باکیشی به ده مه
پیسه که ی بوو. مامه شارۆ باشی پیکا بوو، نه مه سه رده می پیایوی به
نه ده ب نییه. سه رده می پیایوی ده ستوه شیینه.

که ده می ده کرده وه، ده یگوت:

ژیان چه قۆیه که، یه کیکی پی نه بریت، خۆت ده بریت. پیش نه وه ی
خۆم بمریت، یه کیکی پی ده بریم. سه یری په نجه کانم بکه ن، سه یری
چاوم بکه ن، سه یری کوتانه کانی سه ر ده ستم، نه مانه هه مووی، نیشانه ی
زه مانه ن. نیشانه ی عه جوولیه که مه. شهرم له هیچ ناکه م، شهرم بو
ژنانه نه ک پیایوان. نه فرهت له پیایوی شهرمن. تو که شهرم ده که یت،
بو له مال وه دانانیشیت حاجهت بشۆیت.

لای ده کرده وه بو سه رپانه که ی پشتی و لئ ده پرسى، نه ری سه ر

پان وا نییه؟

- نه شه دو وایه، به هه یاتم نانی سه رشۆریم نه خواره وه، مه چه کی

به هیژم بو چیه، گه ر نانی پی په یدا نه که م.

ده تویش فشه فش مه که، له بهر خاتری من نه بییت، ملت له بن

دا ہا لڈہ کہ نن۔ دوو پوڑہ خوتت بینیوہ دەست دەوہ شینیت۔ خوتت
لیئ نہ گوریت۔ بہو سہرہ زلہ یہوہ، سہری دادہ نہ واند و جوو کہی لیوہ
نہ دەہات۔ کہسی دەست نہ کہ وتایہ شہری لہ گہ ل بکات، تیروپری لہ
دوو سہرپانہ کہی لای خوی دەدا۔ ہەر دووکیان وەک تووتکہ سہگ
لہ بہر دەستی دەقروزانہوہ و دەستیان بہرز نہ دەکردهوہ۔ بازولی ہەر
یہکیان دوو ہیندہی فہ یازہ کویر بوون۔

داخی دەسپہ ناوریشمہ کہی ملی، تہری دەکات و سووچیکی دەگریت
و دەیکیشیت بہ سمتی ژنان، تا شہقہی بیٹ۔ دەلیی ئەم شارہ پیاوی
تیدا نہ ماوہ۔ بہم چاوانہی خوم دەیان جار دیومہ، شہقہی لہ سمتی
ژن ہا لساندوہ، یہکیک نہی ویراوہ بلئی بو وا۔ شارہ کہی بہ تہواوی
ناخوش کردوہ۔ بریا توڑیک گورہ بوومایہ، تا چاوہ کہی تیریشی کویر
بکہ مہوہ۔ کہ دەمبینی، قہلبم تیک دەچوو۔ توو کہ زبر و ناشیرینہ کانی
سہر سنگی، بہم لا و لہ و لا دا کہ وتبوون و چیلکہ داریکی دەخستہ ناو
دہمی، کاویژی پی دەکرد، لہ و فاحیشانہ دەچوو، لہ گہ ل کاروانسہ راکان
دا دەہاتنہ شار۔

نازانم لہ کوئی ئەو قسہ زلانہ فیئر بووبوو۔ جا بو نا کاکہ، چی کون
و قوربینی دونیایہ گہراوہ۔ پوڑیک سواری خەلک بوہ، پوڑیک سواری
بوون۔ لہ ہەر سواری بوونیکدا شتیک فیئر بوویت، بہشی دە سالی تر
قسہی پییہ۔ مندال و ہرزہ کار نہ بوون لیئ نہ ترسن، بہ تاییہت جوان
و خویان گوته نی لووسکہ کان۔ تہ شقہ لہی بہ گورہ و بچووک دەکرد۔
یہک دوو جار پیاوان و مہلاکان چوونہ شکاتی لای بانخان، سوودی
نہبوو۔ زور بی موبالاتانہ جوابی دابوونہوہ:

- جا سہرسہری و اچیہ، بیگرن دوو شہقی تی ہا ل بدن، بو
بارک و باپیری، کہ نیہتی، عاقل دەبیٹ۔

گہرچی تییان گہ یاندبوو، حەز ناکن دەم بخەنہ دەمی و لہ پشتی
تو بہردہوامی بہ کارہ بہ دەکانی دەدات۔ وەلی گرینگی بہ قسہ کانیان

نه دابوو. به نابه دلی گه رابوونه وه.

پاشان ماوه یهک، بانخان ناوی نهو پیاو و مه لایانه ی پی دابوو، هاتوون بو شکاتی. وهک هاندانیک هانی دابوو، بچیت سووکایه تیان پی بکات. به یانییه کی زوو چووووو بو مزگه وتی یه کیک له مه لاکان، مینبه ری مزگه وته که ی روو کردبوه ناسمان و یهک گوزه ناوی کردبوه نار مینبه ره که، کاتیک مه لا بانگی دابوو، له باتیی بلیت نه لالو نه کبر، گوتبووی: قولولولولولو.

به م شیوه یه، یهک له دوا ی یهک، حه قی خو یانی لی کردنه وه، تا وای لی هات ده هاته ناو قه یسه ری، له و سه ری ده رگا که وه به خو ی و دوو ملپانه که ی پشتییه وه ده وه ستا و هاواری ده کرد:

- نه م شاره پیاوی چه قووو شینی ده ویت. کی چه قوی پی بیت و بتوانیت بیوه شینیت، له وانی تر سه نگینتره. میره که مان، میری چه قووو شینه کانه. میری نه دهب و پیاوی نازدار نییه. یه کیک به خه نجه ره وه له دایک بوو بیت، به نوکی خه نجه ره نه بیت نانی بو په یدا نابیت. توند ده یکیشا به سمته خره که ی خو ی دا و ده یگوت:

- نهو پورزه ی نه مه یان بو هه لدریم، یهک شه قم له پیاوه تی دا. پیاو یا ده بیت وهک پلنگه کان بژی گوشتی نه وی تر بخوات، یا ده بیت وهک کوتره کان بژی گوشته که ی بخون. کی پروام پی ده کات بیکات، کیش بروام پی ناکات جار به جه هه نه م. سه رده می پیاوی به پیز به سه ر چوو. سه رده می چقووو شینانه. حه زم له خه نجه ره نییه، خه نجه ره می ناغایه که بو جوانی هه لی ده گریت، نهک بو وه شانندن. من نه ناغام و نه مسکین. من فه یازم، فه یاز. ناسراوم به فه یازه کویر، نانی خوش له کوئی بیت، له وی ده له وه پریم.

هینده بی نابروویش بوو، وهک سهگ ده وه ری. وهو... وهو...
دوا ی قسه قوره کانی راهاتبوو، ده سستی ده خسته سه ر سنگی و
ده چه مایه وه و به ده م چه مانه وه ده یگوت:

- پېزىم ھەيە بۆ مىرىم . من لە زۆر سەيبەرى مىرىم دا، چ خزمەتتىكى بویت بۆى دەكەم، تەننەت گەر خوشمى بویت لە خزمەتى دام .
 كەس قسەى ھەيە ؟ ئەرئى كەس قسەى ھەيە . لەم سەرى قەيسەرىيەكەو تە ئەو سەرى، كىشومات دەبوو . پاشان دەپۆيشت و پۆزىكى تر دەھاتەو شتىكى تى دەگوت لەمە خراپتر . حالى خەلك بە دەست فەيازەو بەم شىوہە بوو .
 بە قوربانى ئەو دەمەت بم، سۆنەى جوولەكە، خەلك باش دەناسى، يەكەم جار چووبوہ لای بانخان، فەيازى لە پشت سەرىيەو دىبوو، بىنىشت دەجویت، پىئى گوتبوو:
 - گەورەم، ئەم ھەتىوہ زۆر بى شەوورە، لە عەرەب دەچىت .
 عەرەبىش كە لىئى قەوما، يەكەم شت بىفرۆشىت، ژنەكەيەتى . ئەم ھەتىوہىش لىئى قەوما، يەكەم شت بىفرۆشىت، خۆيەتى ئىنجا تۆ .
 بانخان قسەكەى لە دل گرتبوو، بە لالووتەوہ جوابى دابوہوہ :
 - وا نىيە جوولەكە، وا نىيە . تۆ خراپ تىگەيىشتووى لەم پىاوہ و لە عەرەبىش . لە بەردەم گەورەكان دا قسە فرى مەدە .

عەرەبانە كەي باوكم

دوو ئەسپى شىكى پەش، عەرەبانە يەكى بە تەختە درووستكراوى سەردەمى قاجارەكان. شوينىك لە پيشەو و دوو شوينيش لە پشتەو، باوكم لە سەر شوينكەي خوي، بە قامچيەكەي دەستىيەو دانىشتبوو. تەقەي نالى ئەسپەكان، ئاوازيكى گورجيان خستە ناو كۆلانەكەو. تەواو دلم كرايەو، باوكم لە پشت ئەسپەكانەو بينى. من دەلیم سەد جار، تۆ بلى، ھەزار جار لە ئيشەكەي پيشووي خوشتر و ئيسراحتەر بوو. ليشى دەھات بە مشكيەكەي سەري و قۆلە ھەلكراو كەيەو، لە پشت ئەسپەكانەو قامچيەكەي راوھشيني و ھو گيانيان لى بكات. يەكى توورەكەيەكى، پەر لە كا، لە ملی ئەسپەكان دا بوو، تا لە ھەر جيەك وەستان، سەري خويانى پيدا بكن، شتيك بخەنە دەميان بيكرمين. ئيوارەي پيشووتر باوكم باسى كرد، دەبيت سبەي بچيت ئەسپەكان بەيني، بەياني زوو شەبەقى نەدابوو ھينانى. كە بەم حالە خوشەو كەوتە پيش چاوم، لە بەر دەرگا بانگى دايم كرد.

- دايمە، دايمە. وەرە باوكم ببينە چ ئەسپسوارىكە.

دەستم دەھينا بە لاملى ئەسپەكان دا، دايمە لە دەرگا دەرکەوت. وەي ماشەللا، ھەمە لیت دیت. لە چاو دوور بيت، سەد دووگان دينييت. نە دەستت دەكوتيت، نە سەرت دەخەيتە ناو بۆنە ناخوشەكەو. نە ماندوويش دەبيت. بە مەيلى خۆت چى كووچە و كۆلانە دەگەرييت و بەشى ژيانيشمان پەيدا دەكەيت. پەحمەت لەوەي چاوى لە فەقىرە. بەدەم ئەم قسانە و پوويەكى پەر لە خوشييەو چووەو مال. باوكم پووي

تئ کردم، دەی کوپم وەرە بتگە یەنمە بەر دەگای خانەقا. یەک قوونەم کردوو سوار بووم. یەکەم جارم بوو سوار بم، قرتە قرتی پی پی ئەسپەکان و جوولە ی تایە دارەکان بە شیۆە یەکی خیرا سەرنجی راکیشابووم. زەوی بە وردی و خیرا لە بەرچاوم دەپۆیشت. تا گەییشتینە بەردەم خانەقا، هەستم بە فرین دەکرد. لەوئ دابەزیم. هیندە جوان دەپۆیشتن، تا لە پیچەکە لە بەر چاوم ون بوون تەماشام کردن.

دووکان سووتاندنەکی خیریککی پیۆە بوو، باوکم لەم تەمەنە دا چاوی کز بوو، چەمانەووەکەیشی زیاتر دەردەکەوت، شانەکانی کوپ بوو بوون. دەترسام لەگەل پۆیشتنی من، کاریکی پی ئەکریت. خوا ناردی ئیشیککی باشتەر و خوشتری بۆ دەستەبەر بوو. ژیان وەک ئەسپ وایە، چۆن قامچی لئ دەدەیت، وا دەپوات. قامچی توندی لئ دەیت، لەوانە یە خیرا بروات و سمی بترازیت و قلیت بکاتەو. لە سەرخۆیش تە ی بکەیت، بە هیمنی و جوانی دەتگە یەنیتە مەنزلی خۆت.

بۆ ئیوارە گەییشتەووە مال. لەگەل دایکم لە هە یوانەکە دانیشتبوون. پالی دابووەو و کە یفخۆش دیار بوو. نە ماندوو بوو، نە هاواری هیچ شوینیککی دەکرد. بینینی بەم شیۆە یە، وای لئ کردبووم، خەمی سەفەرەکەم نەخۆم. چوومە تەنیشتی دانیشتم:

- باوکە؟

- گیانی باوکە

- زۆرم نەماو تەواوی بکەم، لەم هەفتە ی دادیت، کۆمە لیک ئیجازە ی مەلایەتی وەر دەگرن، منیش دوا ی ئاھەنگەکە، دەبییت سەفەر بکەم، بۆ شاریککی دوور لەو دیوی سنوور، لەوئ ئیجازەم دراوہ بخوینم و مەلایەتی تەواو بکەم. پیم خۆشە بچم و پیشم خۆش نییە بچم. - یانی چی؟

- مەستم خراپ نییە. نامە ویت تو و دایکم و دۆستەکانم لەم شارە جئ بهیلم، نایشمە ویت دەست لە خویندەکەم هەلبگرم. غەریبی

گه لیک سه خته .

- گوی بگره کورم، له دارای دنیا تووم ههیت، نیستا حالم نقر
باشه، خوا مالی نه و جووله که یه ئاوه دان بکات، که وا ماله که ی منی
پهوناک کرده وه . نیشه که م زور خوش و بی منه تانه یه . نانی ته قوی
پیی نه سپه کان ده خوین . نه خه می منت بییت، نه دایکت، قاتی و قوتی
ماوینه ته وه . به دلکی بی خه وشه وه برؤ . خویندنه که ت ته واو کرد،
وه ره وه . خوا خوی ده زانیت نه م شاره چی به سه ر دیت، زالمه کان
ته مه نیان دریز نییه . گورگ تا هارتر بییت، زووتر ده مریت . شوانی زیر
شوانیکه، مه ره کانی ده پاریزیت له گورگی هار . من باوکم و شوانم، یه ک
مه رم هه یه، نایخه مه به ر ده ست گورگ .

- نا مه به ستم نه بوو که نارؤم، مه به ستم بوو دلّم به بی نیوه نؤقره
ناگریت .

- را دیت کورم را دیت . به شی نیمه هه میشه غه ریبی بوه . نه وه
دوای نه وه، که سمان له ولاتی خوی و له ناو خزمانی خوی نه ژیاوین .
دایمه ی خوا ئاواره ی شاران بووین . ده یشتوانیت له ویوه خزمانان
بدوزیته وه و سه ریان لی بدهیت . هیچ ناویت، وه لی خودا نه وه نده
ته مه نم بدات، تو ببینم به مه لایی دیته وه نه م شاره و پوژیک گوی له
ده نگت بگرم بانگ ده دهیت و له پشته وه نویژ بکه م، نیتر دوای نه وه
بیشمرم باکم نییه .

باوکم زور به ئومیده وه ده یروانییه من . له وانه یه خه یالی وا بکات،
ده به شوینگره وه ی مه لای گه وره . نا من نابمه شوینگره وه ی هیچ
مه لایه ک . سه رپشک بکریم له ریگای خوم، ریگای دیوانه م پی راستره
له ریگای مه لاکان . دیوانه ریگایه کی هه یه له خودا که ی ناخم نریکم
ده کاته وه و مه لاکان ریگایه کیان هه یه، له خودا که ی ناخم دورم
ده خاته وه . نامه ویت باوکم نا ئومید بکه م، تا ماوه چی بویت ده یکه م،
که رویشت منیش به ریگای خوم ده پوم .

شەوئىكى خۆش بوو. گەلى قسەى خۆش و تەگبیرمان بۆ سەفەر
و ژيانى ئاپپىندەى من کرد. هەستەم بە هیچ نەکرد، تا چوومە سەر
جىگاگەم. کاتىک پال کەوتم دلتەنگىيەک دای گرتەم.
نۆر جار دلتەنگىيەک پروت تى دەکات، لەم دونیا گەورەىە دا ریت
نابیتەوہ. چەندىک بىرم کردەوہ، بنەوانى دلتەنگىيەگەم نەدۆزىيەوہ.
دلتەنگى بۆ سەفەرەکەىە، دلتەنگى بۆ دوورى ماله، يان چاوپرەيش
گيانى ناوخەونەکانم. دلتەنگى دىوانە و ئازىزانم، يان دلتەنگى
کووچە و کۆلانەکان. نەم دۆزىيەوہ و نەم دۆزىيەوہ. بەو حالە شپرەوہ
درەنگانىک خەوم لى کەوت، سبەى بە حىلەى ئەسپەکانى حەوشەکەمان
خەبەرم بوەوہ. هەتا هاتە خوارەوہ، باوکم بە خۆى و عەرەبانەکەىەوہ
چووبوہ سەر ئىش و منىش بەرەو خانەقا کەوتە پى.

درهنگ يان زوو،
دهبي ئهه شاره جي بهيلين

■ رۆژی شه شه م

ئىوارەكەى چوومە لای دەلال . تەگبیرمان کرد بۆ شەو، درەنگیک
یەكێك لە ئەسپەکان بهینم و پیکەو بەچین سەرێک لە دیوانە بدەین .
کارەكە مندالانە و مەترسیدار بوو، ئەمما نەم دەویست عاشقێک لە
مەعشوقەكەى بکەم . لە ژوورەكە دانیشتبووین، خەریکی تەگبیری
خۆمان بووین . جیرپەى دەرگاگە هات، سۆنەى جوولەكە وەژوور کەوت .
سلۆیکى کرد و دەموچاوى دا بە یەك دا . لە جێى خۆمان هەستاینەو
وشوینەكەى خۆم بۆ چۆل کرد . دانەنیشت . بە دەموچاوه مۆنەكە یەو
گوتى:

- گویم لیتان بوو، تەگبیری چى دەکەن . دوو گەنج بە بى
پرسی پیاویکی بە ئەزموون تەگبیر بکەن، مالتیک بە قور دەنێن .
ئێو خەریکی چین؟ نازانن ئەم شارە نانویت؟ نازانن چاوه پیسەکان
هەمیشە کراونەتەو . چاویک دەنووت، رۆژەكەى بە پاکی بردبیتە
سەر . چاوى پیس ئیشی کرانەو هیه . نابیت کاری وا بکەن خۆیشتان و
منیش وەقورنێن . کاکە دەلال لەم ماله بچیتە دەر، گەرانهوت نییه،
تویش کورم ئیشم پیتە .

دەستی گرتم و لە ژوورەكە بردمییه دەرەو . نەخشەكەمان تیک
چوو . بۆ نەگبەتى نەچوومە لای دیوانە، بە مەبەستى دیدارى ئەم دوو
کەسە، دیدارەكەم دواخست بۆ شەو . کەچى لیمان تیک چوو .
جوان خۆى پیتچایەو و جلە عادەتییهکانى خۆى لە بەر کرد .
هەستایە سەر پى و گوتى:

- کورم وەرە لەگەلم، منیش بە بى پرسى دواى کەوتم . بەرەو

دوره‌وی شار پوښت. له نیوه‌ی پئی پرسیم:

- بؤ کوئی.

- ده‌چینه سهر کاریزه‌ک‌ی دوره‌وی شار. له وئی کومه‌لیک قسه‌ت

بؤ ده‌که‌م.

پوښتین، پوښتین تا گه‌ییشتینه سهر کاریزه‌که. دوا‌ی که‌می‌ک

دانیشتن، پووی تی‌ی کردم:

- تو‌خه‌ریکی ویران‌کردنی.

- مه‌به‌سنت چیه؟

- کوپم به‌س گوئی بگره، بزانه چی ده‌لیم.

"له‌یه‌که‌م پوښه‌وه زانیوومه، گه‌نجی‌کی دل‌ت پاکه، چه‌ند جار چوویته

دوره‌وی شار، خه‌لکم نارده‌وه ناگای لیت بیت. نه‌م ده‌ویست ناگره‌که

بتسووتینیت، پوون بوو لام ناگات له‌چیرۆکه راسته‌قینه‌که نییه،

بویه‌توم هی‌ناوه بؤ ئیره تا‌چیرۆکه راسته‌قینه‌که‌ت بؤ باس بکه‌م.

کار‌گه‌ییشته‌وه راده‌یه‌ک، خه‌ریکه ده‌ست به‌ئاگریک دا ده‌که‌یت،

ماله‌که‌ی منیشی پیوه بسووتیت"

دل‌م که‌وته له‌رزه. ترسام. کاتی‌ک ده‌ترسم ره‌نگم زهره ده‌بیت و

هی‌زی نه‌ژنوکانم نامینیت. له‌م قسه به‌تویکلانه سهرم سوورما‌بوو:

- تی‌ی ناگه‌م سو‌نه‌ی به‌پرز باسی چی ده‌که‌یت. دیوانه‌یه‌ک نه‌وه‌نده

مه‌ترسیداره، تو‌وا له‌من بکه‌یت؟

- به‌لئی، کوپم، مه‌ترسیداره. دیوانه، دیوانه نییه، دیوانه‌یان کرد.

- کی؟

- تو‌بوه‌سته، با‌بوت باس بکه‌م.

"خه‌لکی نه‌م شاره، ترسینۆکن. به‌س پارویکی چه‌وریان ده‌ست

بکه‌ویت، گوئی به‌هیچی تر‌ناده‌ن. ده‌بوا‌یه گه‌وره و بچووی نه‌م

شاره، له‌خزمه‌تی دیوانه‌که‌ی تو‌بن. وه‌لئی، چی له‌زه‌مانه بکه‌م،

مروف که‌شکوی شکا، هیچی نامینیت بوی بجه‌نگیت"

- قسه کانت ترسناک و به تو یکلن. منت ترساندوه و نه سلی
بابه ته که یشم پی نالییت.

- به چاوان کوپم، به چاوان. ته نها خوت بگره و گوی بگره،
چیرۆکه که ت وهک خه یار بو پاک ده که م و دهیده مه ده سنت. دیوانه،
میر هوداره!

- چی، چی؟

- به لئی، دیوانه میر هوداره!

که گویم له م قسه یه بوو، یهک پارچه گیانم عاره قیگی ساردی کرد.
له جیی سرسربووم:

- یانی چی میر هوداره؟

- کاتی خۆی، که تیکشکا و ژن و منداله که یان گرت و به و دهرده یان
برد، لای عه جه مه کان ئەم خه به ری بیستبوو. ماوه یهک خۆی گرتبوو و
دوای ماوه یهک پووی له م شاره کرده وه. به قه ولی خۆی یان ئەم جاره
سه ری بانخان پان ده کاته وه و حه قی خۆی لئ ده کاته وه، یان وهک
خاتوون و کچه که ی به سه ر داریکه وه هه لئ ده واسن. ئەو ئیواره یه ی
هاتبوه وه ناو شار، یهک دوو که س بینیبوو یان و دلنیا بوو بوون که
ئوه. خه به ریان به بانخان دابوو، هاتوه ته وه ناو شار. ئەو یش خۆی و
کۆمه لیک سیلکه دار له گه ل ئەو هه تیوه کویره، یه که و پاست چوو بوو
بو سه ر گوپی خاتوون و کچه که ی، گوتبووی:

له هه ر شوینیک بییت، به شوین خاتوونه که ی ده که ویت و
دهیدۆزیته وه، له ده وری گوپه که بو ی دانیشن، که هات بیخه نه ناو
قه فه زه وه. چۆنی گوتبوو، وا دهرچوو. میر هودار به پرسوپا گوپی
خاتوون و کچه که ی دۆزیبوه وه. ویستبووی سه ریان لئ بدات و داوای
لئبووردنیان لئ بکات که به و دهرده ی بردن. که گه بیشتبوه ئەوئ،
گیرابوو. دهسته کانیاان به ستبوه وه. به و شه وه پووت پووتیان کردبوه وه
و چه قاندبوویان به ناو ناو دا، به شوولی دارین تا بوورابوه وه لئیان

دابوو. بانخان به فه‌یازه کویری گوتبوو:

"نامه‌وئیت بمرئیت، به‌لام ده‌مه‌وئیت بیکه‌یت به عیبره‌ت بۆ شماره‌که."
 نامه‌رده چی پی گوترابوو وای کرد. بردبوویانه‌وه بۆ زیندانه‌که‌ی
 خواره‌وه. له‌وئ تا یه‌ک هه‌فته لیده و بکوته. هینده نازاریان دابوو،
 گشت گیانی بووبوو به برین، یه‌ک تۆزی مابوو بمرئیت. پاش ماوه‌یه‌ک
 له زیندان، شه‌ش حه‌وت پیاوماقوولئ شار له لایه‌ن بانخانه‌وه بانگ
 کراین. که‌سمان نه‌مان ده‌زانی بۆ سه‌رانه‌یه، یان مه‌سه‌له چییه. دوا‌ی
 نانخواردن، به پیکه‌نینیکی بی تامه‌وه، پرووی تی‌کردین و گوتی:

"پیتان خوشه‌ ته‌یریکی گول ببینن؟ نه‌و ته‌یره‌ی پیتان وا بوو
 باشترینه، له قه‌فه‌ز دایه. په‌نجه‌یه‌کی بۆ هه‌تیوه کویره‌که پاکیشا و
 رای سپارد بمانباته لای، نه‌ویش پیتیمان که‌وت و چووینه زیندانه‌که‌ی
 خواره‌وه ده‌بینم، میر هوداره."

قزئیکی درئژ و پیشیکی درئژ. هه‌ر چی گیانیه‌تی برین و
 شینبوونه‌وه‌یه. نه‌وه‌نده ئیش گه‌ییشه‌ته دلم، خه‌ریک بوو بکه‌وم به
 پشت دا، به دیواری زیندانه‌که خۆم گرته‌وه. پیاوه ناماقوله‌کانیش له
 باتی دلگرانی، پیکه‌نینیان ده‌هات. له‌م قسه و له‌و قسه، خۆم لئ
 نزیک کرده‌وه، به چرپه‌وه پیم گوت:

"بۆ نه‌وه‌ی له مردن پزگارت بی‌ت، خۆت دیوانه‌ بکه. دیوانه‌ بوون
 پزگاربوونه له زیان و مردنیش."

به چاوه شینبووه‌وه‌کانی تیی پوانیم، چاوی پر‌بوو له سوپاسگوزاری.
 من بووم گوتم خۆت دیوانه‌که، من بووم پزگارم کرد له‌و عه‌زابه. من
 بووم، نام پی ده‌دا و به‌خیوم ده‌کرد، نازانم بۆ نه‌ده‌پرویشته، چه‌ندین
 جار تکام لئ کرد بر‌وا، نه‌ده‌پرویشته، ده‌یگوت:

ده‌بیته له‌م شاره بمرم، هیچ نه‌ماوه بۆی بژیم، ئیتر بۆ برۆم.
 باش بوو به قسه‌ی کردم، کتوپر هاواریکی کرد و په‌لاماری داین،
 یه‌ک دوو له پیاوه ناماقوله‌کان که‌وتن به پشت دا، کویره‌ی چه‌رچی

شه قیگی تی مهل دا، خۆم لئ تووپه کرد:

بابه بۆ وازی لئ ناهینن، شیت بوه. کهس له شیتی داوه. ته و او
عه قلی له دهست داوه، لئی بگه پین با نهیش مریت. کویره سه بریکی
کردم و برپوای پی کردم، که شیت بوه! چووینه وه سه ره وه، که
دانیشتین، قسه م کرد و باسی شیت بوونه که یم بۆ بانخان گنپرایه وه. هر
چی له ویش بوون، نه شهه دوویان کرد که شیت بوه. چ بانخان و چ
کویره قسه که میان پی خوش بوو. له وی نه مری کرد، به ره لای شاری
بکن، با بکه ویتته دهست مندالان. تا له م شاره بوو، چی خراپه پییان
کرد. بازرگان و پیاوانی ده ربار، تا خه لاتیک لای بانخان وه ربگرن،
گالته یان پی ده کرد و گالته که یان بۆ ده گنپرایه وه، نه ویش له به رامبه ر
نه وه دا، سه ریکی بۆ ده له قاندن گوایه شتیکی باشتان کردوه. خه لک
زۆر بیپه حمن، له به ر خاتری ورگی خویان، چی خراپه ده یکن.

کاس بوو بووم، به قسه کانی. نه و ماوه زۆره بۆ کهس باسی نه کرد.
بۆ من پۆژیک له پۆژان، ورد نه بوومه وه له قسه کانی. پۆژی نامه که
ده بوایه تی بگه م. پیی گوتم:

- بۆنی نامه که ئاشنایه پیم. خه ته که ی ده ناسمه وه. پی میشتک
خۆم، بۆ ده رکم به وه نه کرد، دیوانه نامه که ی ده لالی برای ناسییه وه.
بۆیه گوئی:

- کوپه خاسه بینه بۆ لام. ئای به ده بخت خۆم، بهس نه بوو
نم برد بۆ لای. بمبردایه یه کیان بدیبایه چی ده قه وما.

- باشه ده لال ده زانییت؟

- نا، نا، نازانییت. له و خه یاله دا ده ژیت، له ناو عه جه مه کان دایه و
پۆژیک دیت، به خوی و سوپایه که وه بگه پیتته وه و کو تایی به و تالییه ی
ژیانی بیت. به ئومیدی نه و پۆژه شار جی ناهیلیت.

- ده ی خراپ ده که یت سۆنه ی به پیز، بۆ راستییه که ی پی نالییت.

- کوپم تۆ دلت گه رمه، دلگه رمه کان بیر له ئایینده ناکه نه وه.

لیگه پئی با ئه ویش خه سار نه بیټ. بیدوژنه وه له میر هودار خراپتری
 پئی ده که ن. برا که یان دلنیا بوه له میری گه وره، که شیت بوه.
 ترسی ته نها له برا بچووکه که یه تی. خۆم چه ندین جار گویم لیبوه
 باسی کردوه، که خه ونی پیوه ده بینیت و بوه ته مۆته که ی ژیا نی.
 تا نه ی دوژیتنه وه و نه ی کاته عیبرهت به ئیسراحت خه وی لی
 ناکه ویټ. نامه ویټ بیچاره بیټ. بۆ منیکی جووله که، وهک یه کن،
 به لام ئایینه که م ریگام پئی نادات، هه له ی هه رزه کارانه بکه م. میوانیک
 له ماله که مه به سه ر چاو و به سه ر پۆح، میوانیک له ماله که م بیټ
 باشتره، یان سبه ی به ویژدانیکی بیماره وه بیبینم، میوانه که ی مالم
 هه لواسراوه، یا شیت بوه به کو لانه کان دا. جا بیش زانه، دیوانه،
 دیوانه نییه. میره که ی جارانه، له باتیی دانیشتن له سه ر کورسی
 میرنشین، له سه ر پۆحه کان داده نیشیت. یهک به یه کمان ده ناسیت.
 ئاگای له خشه ی ماره. خۆی له م دونیا یه بیبهری کردوه، تا فرسه تیک
 بیته پیش کاری خۆی بکات. قسه کانی لیڤه و له ویټ باس ده کریڤن.
 خه لک زۆریه ی، به تایبتهت پیاوه به ته مه نه کان و که سانی سه رده می
 ئه و، باش باش ده زانن کییه. وه لیټ که س ناویڤریت چیرۆکه که به
 باشی باس بکات. له ترسی گوئی زۆر و چاوه پیسه کان، چ دیوانه
 خۆی له خه لک کردوه به دیوانه، چ خه لکه که دیوانه یان لی بوه به
 دیوانه. بریا منیش وهک خه لک بووما یه، چاوم داخستایه و سه رم
 بخستایه ته سه ر له وه په که ی خۆم. ئه م ما من ناتوانم وهک خه لک
 بم... مرقه کان وهک یهک نین... ئازاریکی زۆر له ناخم دایه... به
 خوش یکردنی چاکه به رامبه ر که سانیک
 خراپه یان به رامبه ر ده کریټ، به ته مای ته واوکردنی ژیا نم. نالیم
 دهنگی من به رزتره له دهنگی خه لک، وه لیټ نایشتوانم وهک خه لک
 بم. زۆرم بینوه و زۆرم چه شتوه. خه لکی وام دیوه، تفم له خۆم
 کردوه. خۆبادهران و خۆنوینه کان، زۆرترن له میروله کان. سه رده می

خۇبادهران و خۇنويئانە كورم . تۆزىك ژىر بە ، دىوانە شىتىكى فىر
كردوويت ، منىش با شىتىكت فىر بگەم .
چەندىن شەو ھىناومەتەو مال ، خۇى شۆردوۋە و پىكەوۋە تا
بەيانى قسەمان كردوۋە . بە شىكى ئەو شتانەى داومەتە دەست تو
بىانخوئىنئىتەوۋە ، بە دەستى خۇى نووسىونى . نەخشەى زۆرمان داناوۋە
بۇ گۆرپىنى شارەكە ، سوودى نەبوۋە . پىاوئىكم شك نەبردوۋە جىى متمانە
بىت ، نەخشەكانى بۇ باس بگەم ، بۇيە نەخشەكان لە بەينى من
و دىوانە دا بە با چوون . متمانە نەماوۋە . سەردەمىكىش متمانەى
تیدا نەبىت ، پىاوچاكىشى تىدا نامىنئىت . ئەم مىرە كورنەبنەيە ، كاتى
خۇيشى كە بەرپرسى زىندانەكان بوو ، زۆر لە مىرى گەورە پارامەوۋە
دوورى بخاتەوۋە و پۆزىك دىت ، دەبىتە بەلا بە سەرىيەوۋە ، بە قسەى
نەكردم . ئەو كات لە گەل بىگانەكان ھاتەوۋە ، چىم گوتبوو ھاتە دى .
فەيازە كوئىرى بى دايك وباك ، لە گەل بانخان فەرقى نىيە ، يەك
سرووشت و يەك تەبىعەتبان ھەيە . بە خوئىنپرشتن و كەرامەتشكاندى
خەلك دلىان ئاو دەخواتەوۋە .

پۆزىك بە سەر ژيانىان دا تى ناپەرئىت ، شكۆى كەسىكى تىدا
نەشكىنن . بە ئەستىرەكەى داود ، دواى سووتاندنى قەيسەرىيەكە ،
ويستم رىگاكەى دىوانە بگرم و منىش ھەمان شت بگەم ، بەلام لەبەر
خاتوونەكەم نەم توانى . نەم توانى ببىنم دەبىتە كەرەستەى دەستى
پىاوانى دەربار . نەم توانى ئەو سووكايەتییە ببىنم پىم دەكرىت .
ئەگىنا باشتىرین رىگا بۇ رزگار بوون لەم خەلكە ، چوونە دەرەوۋەيە لە
پىستى ژىرى . ژىرى بە كەلكى چى دىت ، لە ناوگەمژەكان دا . ھەموو
شتم بۇ باس كردىت . تىگەبىشتىت چىرۆكەكە چۇنە ؟ ئەو مىرەى
شارىكى درووست كرد ، خۇى بوو بە دىوانە . دونيا وايە كورم ، لەوانەيە
پۆزىك ببىت بە مىر و پۆزىكى تىر بى كەس و بى لانە لە كۆلانئىك دا
بخوئىت . ھەستە با بچىنەوۋە بۇ شار ، تاقە قسەيەك پىم گوتوويت بە

کەسی مەلئ. لئ بگەری چۆن پۆیشتوہ با وا بپروات.
لە پرسی گەرانی وەمان، لای حەمامە سەپییە کە خواحافیزم کرد، وا
خۆم پیشان دا بەرەو مال دەچم، لە پشت حەمامە کە وە پینچیکم لئ دا،
پتیک بۆ لای دیوانە... تا گەییشتە لای تاریک بوو... هیچیشم لە گەل
خۆم نەبرد. ناگری ناو کووخە کە لە دوورەوہ شەوقی دەدا. خۆم کرد
بە کووخە کە ی دا و دانیشتم، بە حەپە ساوی کە میک لیم پوانی. پاشان
بە ئەسپایی گوتم:

- میرم، بۆ قسەت نە کرد؟! تۆیش دلپاکیی منت فریو دا؟

زانی لە بنی هەمبەنە کە م دا... بە هیمنییە وە وەلامی دامە وە:

- گریمان زانیت، ئەو تە ئیستا زانیت، میریکی دیوانە لە م شارە یە
و لە شارە کە یش پرسی نە بوە وە و دەدر نرا. چی دەبیت؟ پیزم زیاتر
دەگریت؟ مروف دەبیت پیزی مروف بگریت، نە ک پیزی پلە و پایە.
دیوانە بوونە کە م پئ خوشترە لە میریە تی. تاقە خەونم پزگار کردنی
مروفە کانە، لە چنگی خراپە. گەر لە بەر میریتی یە کە پیزم دەگریت،
پیزگرتنی وام ناویت، پیزی خۆم بگرە لە بەر دیوانە بوونم... نا
سوودم لە دلپاکیی نە دیوہ، کوری زیرە ک، تۆ تاقانە ترین کوری ئەم
شارە یە، حەزم کردوہ لیم نزیک بیت. خوشە مروف کاتی مالئاوایی
دەکات، ئومیدی ک پاش خوی جئ بهیللیت، تۆ بە س ئومیدی باوکە
پینە چیبە کە ت نیت، ئومیدی منیشی."

- ئیی. خۆ دەمناسیت! چۆن دەمناسیت؟

- زەر دەخەنە یە کە ی کرد. نانم بە گوچکە نە خواردوہ. بناغە ی ئەو
شارە ی تۆی تیدا گەرە بوویت، بە م دەستانە ی خۆم دام ناوہ. مالیک
خۆم درووستم کردبیت، چۆن ئەو کە سانە نانا سم تیی دا دەژین.
پرسیاری ک دە کە م گەرەم، پیم خوشە جوابم بە دەیتە وە، گەرچی
پرسیارە کە م سەختیش بیت بۆت.

- پیش هەموو شت گوتمان من دیوانە م نە ک گەرە، پیستی گەرە بیم

له خۆم دامالی و پیستی دیوانه یه م له بهر کرد. نامه ویت گوره بم و
دهمه ویت به دیوانه یی بمرم. دهی پرسیاره که یشته بکه.
- ده توانی باسی هاتنه که م بو بکه ییت؟ بو هاتییه وه؟
ناخیکی هه لکیشا و هه ستا چوار مشقی دانیشته... داری ناو
ئاگره که ی هه لخراند و گوتی.

له گشت شوینیک، ته نانه ت له ناو فریشته کانیش بیته، مادام
سه ر زه مینه جوریک سووکایه تی تیدایه، عه جه مه کان فروشتیانم.
شهوی هه لهاتنه که ته نانه ت پیم نه کرا خیزانه که ی خۆم و براکه یشم
دهریکه م. بیستوته و مندالیش بووین پهنگه له پیش چاوت بیته، به
چ دهردیک چون. هه والم بیست، خراپیان به سه ر هاتوه، ئاگریک
له ناخم دا کلپه ی سه ند. مردنم پی باشتر بوو له سه رکزی له ناو
عه جه مان. وهک شییتیک شهویک به ری که وتم و چهند شهو رۆژیک
به پی هاتم، تا گه ییشتمه وه شار... درهنگانی شهو هاتمه شار...
ترسینکی زۆرم هه بوو... یهک دوو که سم بینی، سلاویشم لی نه کردن،
نه بادا بمناسنه وه. که چی منیان ناسیبوه وه. بو به یانییه که ی له بهردهم
یهکیک له مزگه وته کان دانیشتم خۆم کرد به درۆزه که ر. مندالیک هات
هه والی گوپی خاتوون و شازاده که مم لی پرسسی، پیی گوتم. چیم
دهست که وتبوو له درۆزه کردنه که پیم دا و رۆیشتم بو سه ر گوپه که ی،
دیار بوو پیش من خه بهریان دابوو، له وی گیرام. چی خوا پی ناخۆش
بوو پییان گوتم و پییان کردم. بروام نه ده کرد برایه که هه بیته، وا
بیره حمانه له گه ل براکه ی خوی بجوولیتته وه. تکای زۆرم کرد، پیش
ئازاردانم بو چهند ساتیک لیم بگه رپن بۆنی گوپه که ی خاتوون بکه م.
به قه شمهرییه وه لییان ده دام و سووکایه تییان به گوپه که ی ده کرد
دوو فرمیسک زانه چاوی، له م به ره وه دلم ده گووشرا، دهمه ویست
بگریم و خۆیشم بگرم، گریانه که نه هینمه ده ره وه. بو پانه کیشانی
سه رنجی، خۆم مه شغول کرد به ئاگره که وه. ماوه یهک بیدهنگی

دایپۆشین، جگە لە قەرچە قەرچی سووتانی دارەکان، دەنگیک لە
 ئیوانمان دا نەما. دەستم لە پرسیارکردن هەلگرت، پێم بە خۆم نەدا
 لەو زیاتر ئازاری بدەم. وا پێدەچوو، خۆی بیهوئیت چیرۆکە که باس
 بکات. دیسانەو دەستی پێ کردەو:

"زۆر ئازاریان دام... لە هۆش خۆم چووم... کاتیەک بە خەبەر هاتم،
 لە ناو زیندانیک بچووک بۆ ناخۆش دابووم. کویریکیان تیدا بوو،
 فەیازی ناو بوو، دەتگوت خوا بۆ لێدانی منی درووست کردو. چیژی
 لەو دەبینی پارچە گوشت لە پانەکانم بکاتەو. چیژی لەو دەبینی،
 نالی ئەسپەکان سوور بکاتەو و لە سەر پشتم دایان بنیّت، تا سارد
 دەبنەو. هاوار و نالە سوودی نەبوو. یەک هەفتە ی تر لە بەر دەستان
 بوومایە، دەمردم و ئیسراحتەم دەکرد. نازانم بۆ بە قسە ی سۆنەم کرد
 و خۆم شیت کرد. دەبوایە لێ بگەریم بمکوژن. نەیشیان دەکوشتم،
 ئازاریان دەدام. دوای ئازاردانەکانیان لێم ورد دەبوونەو بەزانن چ
 شوینیکم شین نەبوو، شینی بکەنەو. برینەکانی سەر گیانمایان
 هەلەکنە و پریان دەکرد لە ترشە سماق. گیانم خەریک بوو لە لووتم
 بێتە دەرەو. کتوپر شیتییەکم سەری گرت. کە شیتییەکم سەری
 گرت و کەوتە ناو کۆلان و بازارەکان و بوومە گالتەچی مندالان
 و خەلک. بیرم لە مڕۆف کردەو، ئازاری مڕۆف لە سەر گیانی من
 نەبوایە، بیرم لێ نەدەکردەو. مڕۆف بیر لە مەسەلە یەک دەکاتەو،
 بۆی گرینگ بێت. منیش جگە لە مڕۆف، هیچی دیکەم بۆ گرینگ
 نییە... دەمەوئیت بزانی مڕۆف بۆ وا دەکات. دوای خۆم تەنھا یەک
 کەس تێ بگەینم بەسە بۆ من. ئۆجاخم پوونە کوپم تۆم هەیه."
 گەلی کە یفم بە خۆم هات. یانی، من گەینەری پەيامەکی میر
 هودارم. میریکێ گەرە لەم دونیایە بەس منی هەم. دە خوشبەخت
 خۆم، ئەم ئەرکەم لە سەر شانە.

- بیرم کەوتەو، کوپە خاسەکەت بۆ نەهینا؟

- نا، نایه ویت بیت. ته نها پی خوش بوو قسه کانی تو بخوینیته وه.
ترسینوکه له بهر دایک و باوکی ناویریت له مال بیته دهه. لئی بگه پئی
خوم قسه کانتی پیشان دهدهم. خوم دهمزانی قسه کانم درون، به
جوریک سهیری دهکردم، به چاوه کانی پیم بلیت، راست ناکه یت.
نزیکه ی عیسا ته واو بووم. باسی نازاره کانی بو کردم. درهنگ بوو،
دهبا برپوم. هه لسام گه پامه وه به ره و شار. میری خوم دوزییه وه. دوو
سبه ی ههینی، دوا پوژی منه. سبه ی که هه ستام ده چم نانیک ی باش
و جلوبه رگیکی باشی سونه یش دینم و بوی ده به م. ناخر دیدارمانه.
نامه ویت تا دیمه وه، هه ر وا به ناسانی جیی بهیلم. گه ییشتمه وه مال،
باوکم وهک جارن نه خه وتبوو. له گه ل چوونه ژووره وهه له هه وشه که
بانگی کردم.

- کوپم وه ره!

- به لئی، باوکه.

- له کوئی بوویت.

دروی نه ده ویست. بی پیچ و به نا گوتم:

- لای دیوانه.

- ده زانم لای نهو بوویت. ده میکه ناگام لیته هاتوچوی ده که ین،

نه ما قسه م نه کردوه. تو دیوانه ده ناسی؟

- به لئی، نه مرپو ناسیم.

- نور باشه، که وایه دانیشه، با پیت بلیم.

- خه لک ته نها له بهر نه وه رقیان له فه یازه کویر نییه، که ناشیرین

و سه سه ری و بی نه سل و فه سله. له بهر نه وه رقیان لئی، نایه ویت

مرؤفه کان بمرن، ده یه ویت بیحورمه تیان بکات. که سیک که خوی

حورمه تی نه ما، چه ز به بیحورمه تی خه لکیش ده کات. که سیک

خوی حورمه تی هه بیت، ته نانه ت به حورمه ته وه دوزمنه که پشی له

ناو ده بات، بویه نامه ویت له م شاره بیت، نامه ویت بیحورمه ت ببیت.

که سانیک حوکمی ئەم شارە دەکەن، حورمەتیان نییە . لە بیحورمەتی
 خۆیان دا، شارەکەیشیان بیحورمەت کردووە . جیگایەک حورمەتی تێدا
 نەما بۆ مەوۆف، جیگای ژیان نییە . ژیان هێندە ناهێنیت سەری خۆتی
 بۆ کز بکەیت . پیاوی ورگ زلی زۆر دین و دەچن، لە باتیی زلکردنی
 ورگیان، تۆزیک عەقل و حورمەتی خۆیان زل بکردایە، ژیان وا بۆگەن
 نە دەبوو، گەر دەتەوێت حورمەتی خۆت را بگریت، بچۆ لە ناو خەلکی
 بە حورمەت بژی کورم . ئەوە ل و ناخری قسە ی من بۆ تۆ ئەمانە یە ."
 دەستم کردە ملی . ماچیککی ملە باریک و زبەرەکەیم کرد . دوو جارە
 ئامۆژگاریم دەکات، قسەکانی لە قسەکانی دیوانە باشتەرن . قوربانیی
 پینەچیەکە بەم، خۆ لە ژبەرەکان ژیر ترە . دلنیام کردەو، گەردیک
 لە سەر دلم نییە، پێی سەفەرەم پێی بگریت . دەپۆم و نایە مەو، تا
 ئەو کاتە ی دەبمە چرایەک و بەردەمی خۆم پووناک دەکە مەو . بەلام
 پرسیم:

- باوکە، بۆچی پیت نەگۆتم، دیوانە میر هودارە؟

"کورم . کاتیک تۆ لە دایک بوویت، میرمان بوو . میریککی باشیش
 بوو، لە مە ی ئیستا باشتەر بوو . کاتیکیش چووە حوجرە، میرمان بوو .
 تۆم فیژی ناو دیوێخانەکان نەکرد، بتەبەم بتناسینم پێی و دەستی
 ماچ بکەیت . حەزم نە دەکرد دەستی ماچ بکەیت . گەر باش بیرت بێت،
 شەوی شەپەکەیش هەلەت، تۆ پیشووتر یەک جار بینیبووت، ئەویش
 بە مندالی . دەزانم شەوی شەپەکەت لە بیرە و لە گە ل گێرانی وە ی
 شتی تریش دیتەو بەیرت . کاتیک هەلەت و گە پایەو، وە ک شیتیک
 دەرکەوت، راستی من شکم هەبوو ئەو بێت . نە دەچووە عەقلمەو میر
 هودار هاتبیتەو و شیت بووبیت . بە حەقی خۆشی دەمزانی شیت
 بێت . تا پیاوماقوولەکان پوختە ی چیرۆکە کە یان بۆ خە لک گێرانی وە
 و هەموو کەس زانی چۆن بە لیدان شیتیان کردو، کە شیتیش بوو
 تۆ هاتوچۆت دەکرد جیی مەترسی نەبوو . تازە شیت شیتە، بۆیە پیم

نەوتى!

باوكم نەى دەزانى مير شىت نىيە و خۆى شىت كردوه! بەه بەه،
لە نەينى ناو دلى جووله كه كه، بە كه سى نەگوتوه، كه شىت نىيە.
وہللا ئافەرىن بو تو پياو.

■ رۆژی ههوتهم

به شینهیی له مال ده رچووم... سه ریکم له مالی سۆنه دا... چاوم
به دهلال کهوت... داوام کرد قاتی جلم به نئی بۆ دیوانه. جله کانم
ده پیچایه وه، دهلال هاته ته نیشم:

- منیش بێم؟

- بۆ کوئی، به م رۆژه پووناکه. دانیشه.

- ده شه و بچۆ با پیکه وه بچین؟

ده بیته ئیستا بچم. چاوه رپمه، کاتیکی تر پیکه وه ده چین. جله کانم
پیچایه وه و له بازارپیش نان و که بابیکی گهرم بۆ کری. وهک جارن
به ره و کووخه کهی به ری که وتم. ده تگوت به که م رۆژه، له سه ر
تاشه به رده که دانیشتبوو. لئی نزیک بوومه وه. تیشوه که م دانا.

- چیت هیناوه؟

- ژه میک خواردن و جلو به رگ.

- به پیکه نینه وه گوتی: میره کان به رده وام خه لک به خۆیان
ده کات. خۆیان هیچیان نییه، ههر چیشیان هه بیته هی خۆیان نییه
هی خه لکه. شیته کانیش وهک میره کانن، خه لک به خۆیان ده کات.
من ههر دووکیانم. دایه قاقای پیکه نین و هاته خواره وه. جله کانی
ده رهینا، پانتۆله کهی به دهستی به رز کرده وه و که واکه یشی ده رهینا...
زه ریفن... عه بییان نییه، بۆ میریکی شیت!

- زۆر لای دانه نیشتم. پیم گوت:

- سه فهر ده که م، ده چم بۆ شاریکی دوور بۆ خۆیندن. له وانه یه
ماوه یه کی زۆر نهت بینمه وه. له خه یالم دا ده بیت. چیشم نووسیوه ته وه

لاي دايكم جي دههيلم . گەردنم ئازا بكة .
 نازانم پيى خوش بوو يان نا ، به لام به ئاسانى قسه كان له ده مييه وه
 ده هاتنه ده ر .

- زورم پي خوشه بو خويندن ده پوييت . گەر نه مردم ، ده تبينمه وه ،
 گەر مرديشم تو خوش . گەردنت بو ئازا نه كه م ؟ تو به ده ست منه وه
 ماندوو بوويت . خوزگه له م شاره دوو كه سى پاكي وهك توي تيدا
 بوايه . پيسى خه لك شاره كانى پيس كردوه . ئەمما به رده وام دلئىكى
 پاك له م دونيايه دا هه يه ، تا دلّه پيسه كان پاك بكاته وه . تو دلّه
 پاكه كه ي دونيايت ، به خوشى بيت .

خوم نه گرت ، گريان له قورگم ئاوسابوو . هه ستام ده ستم كرده ملي
 و ئەم لا و ئەو لايم ماچ كرد و به بي سه ير كردنى چاوه كانى ، پشتم
 تى كرد و به ده م گرياننه وه گه رامه وه شار . هوشم لاي خوم نه بوو ،
 چاره يه ك نه مابوو بوم ، ده بوايه برؤم . باشتري چاره بو كاتى سه فەر
 نوو جي هيشتنى نازيزي كه ، تا زياتر لاي بمينيته وه زياتر ده به ستيريت
 به و شوينه وه . گه رامه وه مال و ئيواره كه ي نانم پي نه خورا . بانگى
 عيشاي نه دابوو خه وتم .

هه ينى، پوژه خوښه كه

به يانبيه كهى خوم گوڤى. كه وا و سه لته يه ك و كلاويكم نايه بان
سهرم. له هوده كهى خوم هاتمه خواره وه بو قاوه لتي خواردين. دايكم و
باوكم له حه وشه كه دانيشتبوون. هاتمه هه يوانه كه باوكم گوتى:
- ليتره نان ناخوين. له دهره وه نان ده خوين. پوژيكي پيروز و
خوشه. خومان چيمان خوارد نيوه پوكه ي بو دايكيشت ده هينينه وه.
- نه ها، قوربان، يانى داوه تى توين.
- به لي، داوه تى منن. شه و له گه ل دايكت ته گبيري خومان كرده.
فه رموو به پي بكه وه با پوين.

چهند به يانبيه كي خوش و ساده بوو. پوژه كانى دوايى بو وا خوشن.
مروف بو بيه ويت شوينيك جي بهيلىت، پوژه كانى كو تايى خوش ده بن؟
له بهر نه وه نييه دلته بيه سترىته وه به و شوينه وه، نه ي له بهر چييه؟ وا
پيش پويشتن، سات له دواي سات شتى خوش ده بينى؟ خوشييه كانى
من لاي چهند كه سيكن، لاي هه موو كه س نين. پيكه نينم به گالته
و پيكه نينى خه لك نايه ت. كه سيك زور لام نازيز نه بيت، ناتوانيت
دلخوشم بكات. نه م ماله بچووكه ي نيوه ي ته مه نم تيدا بردوه ته سهر،
زوربه ي خوشييه كانى من له م ماله دا بوون. چون ده توانم جي بهيلم.
له ناو خوم دا خه ريكي شه پي سه فهر و مانه وه م. جييشى بهيلم، له
ناوم دا ده مينىته وه، تا ديمه وه ناوى.

له كو لان دور كه وتينه وه، سهر شه قامه كان، توپه ل توپه ل
سيلكه دارى سوپا وه ستابوون. چويينه خوارتر به هه مان شتوه. ده مم

برده بناگویی باوكم:

- ده لئی شتیك پرووی داوه؟

- خوانه کات. خیریکی گه وره ده که م، به س خودا نه مپوم به قهرز بداتی، هیچ پروو نه دات، تا سبه ی تو له م شاره دهرده چیت، خوانه کات هیچ پروو بدات.

تا زیاتر ده پویشتین، زیاتر دهر کم به پروودانی شتیك ده کرد. خه لکه که دوو دوو و سئی سئی، پیکه وه سه ریان بردبوه ناو یه ک و قسه بیان ده کرد. به پرووخساریان دا دیار بوو، پرووداویک پرووی داوه. گه بیشتینه به رده م خانه قاکه، قهره بالغ بوو. کومه لیک فه قئ و مه لا له و ناوه کو بوو بوونه وه. چوارده وری خانه قا تا لووتکه ی مناره که به په پوی سه وز و سپی پازینرابوه وه. له ناو حه وشه که، مه نجه لی گه وره گه وره دانرابوون و کومه لیک فه قئ به به رد خه ریکی دروو سترکردنی سئیکو وچکه یه ک بوون بویان. له ته نیشت وانیشه وه، چهند ژنیک سه رقالی شووشتنه وه ی ساوهر بوون و گروپیک سوخته یش بامیه یان سه رو قنگ ده کرد. له بن دارتوه که، باوه شیک نان هه لدرابوه و سه وزه یه کی زوریش له ناو حه وزه که چه پک چه پک، به سه ر ناوه که وه پال که وتبوو.

مه لا شه ش په نجه و کومه لیک فه قئ و مه لا به ریز وه ستابوون. پروومان له وان کرد و سلاومان له حازریان کرد. پاش به خیر هاتن، باوكم گوتی:

- ماموستا گیان، پوژیکي زور موباره ک و خوشه، ئیشه لالا به دلی خوش ده بیئت.

- ده ک سه لامه ت بیت کاکه حه مه گیان... نه شه ه د و خوشه ... له مه خوشتر چیه، له پوژیکي موباره کی وا دا، پیسیکی کویرمان له کوئل بوه وه. ئیمه تی نه گه بیشتین باسی کی ده کات. باوكم پرسى:

- ماموستا گیان مه به ستت چیه؟

- بو کاکه حه مه نه ت زانیوه، نه وه تیوه کویره یان کوشتوه؟

- کامه کوپړ؟
 - فه یازه کوپړیان کوشتوه، جگه له وکس هه یه، کوپړی بی که لک
 بیټ. نه مشه و به خه نجر هه نجنه نجیان کردوه؟
 - نه بابو؟

- به لئی به سهری شیخ.
 - نه ی نالین کئی کوشتوویه تی؟
 - به لئی پوونه. نه و هه تیوه بی حه یا و حورمه ته، هه ستاوه تیر خوی
 مه ست کردوه و چوه بو ناو قوله ی سیلکه داره کانی سوپا تورک. توبه
 خوابه، گوايه لووسکه و مووسکه ی لئی، بچیت له وی بیانخاته بان خوی،
 یان خوی بچیته بانیان. ئی تو خوت ده زانی سوپا تورک، سوپایه کی
 موسولمانن و نه و شتانه یان لی ناوه شیته وه. سولتانی گه وره قبول
 ناکات له ناو سوپاکه ی کوفر بلاو بیته وه. په لاماری سیلکه داریکی
 داوه. نه وانیش نه یان کردوه به نامه ردی، لئی کوپوونه ته وه به خه نجر
 پاره پاره یان کردوه.

- دهک دهسته کانیان خوش بیټ. به راستی ئیشیکی باشیان کردوه،
 تویش پیټ وا نییه ماموستا؟

- کاکه حه مه، به گیانی شیخ، کوشتنی نه و زوله زور دلخوشتی
 کردووم له م ناهه نکه. تو ده زانی چی به م شماره ده کرد و چ
 سووکایه تییه کی ده هیټا به سهر خه لکه داماوه که دا. هیټده بی ئابروو
 بوون، ده یانه ویست لاشه پیسه که ی بهیټه ناو نه م خانه قا پیروزه وه
 بیشون، ریگم نه دا... نه م هیشت... چون ده هیلم لاشه ی وا بیټه
 شوینیکی پیروزه وه، ده باشم نه کرد خه لکینه؟

هه موان نه شهه دویکیان کرد و ده ستخو شییان لی کرد. راستییه که یشی
 نه وه بوو، نه یان هیټابوو لیټه بیشون. ده میک بوو نه م خانه قایه
 په راویز خرابوو له لایه ن بانخانه وه، به لام مه لاشه ش په نجه خوی به وه
 هه لده کیشا، نه ی هیشتوه لاشه که ی لیټه بشون.

- مامۆستایان، فهقیکان. هر که سیکن له م دونیایه دا بئحورمه تی به خه لک بکات، خوا بی حورمه تی ده کات. سهیر بکن به چاوی خۆتان ببینن، چۆن سړی فه یازه کویری هه لمالی. خوا زالمه کان له ناو ده بات. دهستی کرد به گوتاردان و قسه دریژه کانی. له لایه ک نه وهنده خوشحال بووم کویره کوژراوه پیکه نین له پووم ده چۆرا، له لایه ک به م خۆ هه لکیشان و گوتاره هه زار بارانه نیگه ران بووم. سهری زمان و بنی زمانی، به ستنه وهی شته کان بوو به خوداوه. خودای کردبوو به بنیشته خوشی ناو ده می و نهی شی ده ناسی. گهر خودای بنا سیبایه، بو کابرایه کی خراپه کار نهی ده کرده نمونه ی قسه کانی. خه لکینه سهیر بکن، بردوویانه بو خانه قا تازه که. با بیبه ن، لاشه پیسه که ی بو نه وی باشه. با خه لک بزانیته خانه قای پاک و پیس کامه یه. نه مرۆ ئاهه نگه که مان بوو به سی ئاهه نگ. خودا سړی خانه قاکه ی سه ره وهی شی هه لمالی، ها کا مناره که ی به ده ما که وت.

- باوکم به هیمنییه وه، قسه کانی لی وه رگرت. ده ی مامۆستا سلاواتی لی بده. خانه قا له هر جیک بیته قیبله یه و شوینی موسولمانانه. قه چیکا با له وی بیشۆن و پاکی بکه نه وه، پووی هه بیته به پاکیه وه بچیه حزووری خودا.

- مه لا سوور هه لگرا. زمانت بگره کا که حه مه. چۆن پووی دیت بچیه حزووری خودا. کرده وه کانی نه وهنده جوان نین، تا به پوویه کی سووره وه بچیه حزووری خودا. خانه قایش هر خانه قا نییه، هیچ شوینیک به به رزکردنه وهی دوو مناره و گومه زییه ک پیروژ نابیت، به مروقه باشه کانی ناوی پیروژ ده بیت.

قسه کانی باو کمی پی ناخۆش بوو. به نیاز بوو له بهر شووشتنی فه یازه کویر له خانه قاکه ی سه ره وه، پیروزییه که ی لی سه نیته وه و له بهر چاوی خه لک ره شی بکات. له گه ل قسه یه ک به فه یاز، قسه یه کیشی به خانه قاکه ی سه ره وه ده گوت. باوکم ههستی کرد وه زعه که به ره و

تیکچوون ده چیت، به نابه دلئییه وه گوتی:
- دهی ماموستا گیان ناوی خودای لی بیئه، دووعا ده که م چی پیسه
له ناومان دا نهی هیلیت. خه بهر و باسی میر چییه؟
وا بزنام چوه ته وه ناو قوزاغه که ی خوی. سیلکه داره کان لییان
هاتوونه ته دهست، نابینی به ناو شاردا بلاو بوونه ته وه. سه ردهسته که یان
چوه ته لای میر و پیی راگه یاندوه، گهر تهرمی نه و پیسو پوخله به
جوانی بنیژن، شاره که یش ویران ده که یین. میرییش لییان پاراوه ته وه
هیچ نه که ن و با وهک سه گیکی توپیو بیبهن بیکه ن به ژیر خوله وه.
جه ماعه ته که ی فه یازه کویریش، خویان خزانده ته ناو کوشکه که وه و
ناویرن بیئه دهره وه. سوپا داوا ده کات، چی دهسته و تا قمی هه یه،
له م شاره برؤنه دهره وه. نه مانه زه وائلن بو زالم په یدا بوون. خوی نه م
خه لکه له ناویان ده بات.

خه ریک بوو له داخی قسه کانی شهق بیه م. هه ی دهست زل، بو
نالیت خودای خاتوون و شازاده. نه و پورانه ت بیر چوو له پیشی
پیشه وه ی خه لکه که بوویت، بو به ردبارانکردن و نه فره تلیکردنیان،
گوايه فاحیشه ن و شاریان پیس کردوه. ده موچاوم ره ش هه لگه پابوو.
کاتیکم زانی باو کم قوئی گرتم و بردمییه لاره.

- هیچ مه لی، نه مرؤیه و ته واو. ده می خوت بگره، سویند به خودا،
مه لا دهسه لاتی هه بیت، له خراپه کان خراپتره. با پورته که مان لی تیک
نه چیت و به خیر بروات. خه وم دیوه شاره که تیک ده چیت. خه وم
دیوه ده سووتیت. نامه ویت پورته خوشه کانم له دهست بچن. نه مرؤ
خوشترین پورته منه. چی ده لین با بیلین. ئاشووبیک له شاره که
هه لی کردوه که س که سی قبول نییه. باوه شیان به دونیا کردوه، وا
ده زانن نامرن. سه یر بکه کویره دوینتی چی ده کرد و نه مرؤ چی پی
ده که ن. بی غیره تی وهک بانخان دروست نابیته وه. له بهر دهسه لات و
ورگه زله که ی، خیزانه که ی خوی بی ئابروو کرد و خویشی بی ئابروو

کرد. نهم گوت که ئابروو نهما، مروڤیش نامینیت. پیم نه گوتی، بوو بو شوینیک ئابرووی تیدا بیت، با ئابروو بو خویشتم بمینیت. ئیره که لکی نه ماوه، با نه مروو خوش بگوزهرینن.

به قسم کرد، هیچم نه وت. گریک له سهر دلم بوو بو مهلا، گریکه م نه کردهوه و له گه ل خووم بردم.

پاش که میک چیشتم لی نرا و خوتبه خوینرایه وه. مهلا خوتبه که ی ته واو کرد و ناوی ئیجازه پیده رانی خوینده وه. یه کی قه باله یه کیان درایه ده ست و میزه ریکی سپی کرایه سه ریان. خه لکی ناو خانه قاکه به جاریک سلواتیان دا. کاتی نانخواردن من و باوکم هه ستاین و بو ناخر جار ده ستی فه قییه کان و مه لام ماچ کرد. مالتاوا بیم له و شوینه کرد، پری کردم له حیکایه ت. شوینیک بوو، فییری زمانی کردم، نازاری زوری دام. شوینیک نه بیرم ده چیته وه و نه هه زیشم پییه تی. ماموستا ماندووبوو له گه لمان، وه لی ته نها نه و شته که مانه ی فییر کردین، خوی فییریان بووبوو. هه ستم به نیگه رانی نه کرد. جیهیشتمنه که له دلم دا جیهیشتمیک بوو، شوینی دانه نا.

له ده رگای خانه قاکه چووینه ده ر. سواری نه سپ و عه ره بانه که بووین و لیمان دا بو که بابخانه که. دانیشتمین تییر نان و که بابمان خوارد. چند دانه مان خوارد بوو، نه وه نده یشمان پیچایه وه بو دایکم. له ریگا دا. باوکم قورگی چه ور بووبوو، له کولانه ته نگ و چوله کان ده ستی کرد به گورانیکوتن، تا لای مال. نانه که م دانا بو دایکم و چوومه هوده که ی خووم، تا خووم کو بکه مه وه بو سه فه ره که م.

دوا رۆژی من له شاره که

دهستنووسه کانم، خسته ناو سندووچه یه کی بچووک له سوچیکی
هۆده که دام نان. تیشوه که م پر کرد له جل و دوو کتیبی به لاغه تیشم
له گه لیان دا پیچاوه یه، تا له سه فه ره که م دا له گه لم بن.
بیرتان نه چیت، باوکم و دایکم و خه لکیش پیم ده لین: سلیمان.
وه لئ خۆم چه ز ده که م به قسه ی باپیرم بکه م و ناوم ئایر بیت. بویه له
ئیس تاوه بریارم داوه، له م شاره ده ریچم، ناوه که ی باپیرم به کار بهینم.
نه ده بمه سلیمان پیغه مبه ر و نه زمانی بالنده کانیش ده زانم، که وایه
ئه و ناوه قورسه چیه که وتوه ته سه ر شانم. نا کریت مرۆقه کان ناوی
قورسیان لئ بنریت و داوا بکریت له ناوه کانیا ن بچن. ناویک، ناسک
و جوان، خوشتره له ناویکی قورس و زل. پوو خسارم زیاتر ئایری لئ
ده هات، نه ک ناوه که ی خۆم. ده مه ویت تا قانه ترین که س بم، ئاره زوه که ی
باپیرم به جئ بینم، پیده چیت باوکم زۆری پی خوش نه بیت، کاریکی
وا بکه م، ئه م ما که باپیرم بیر هینایه وه، قسه ناکات. له م شاره با
سلیمان بم، وه لئ له شاره کانی تر، با خۆم بم. ژیان له شوینیک بۆ
شوینیکی تر رهنگ و بۆنی ده گوریت. سه فه ره که م پوون نییه، نازانم
ده چم و چیم به سه ر دیت. ده لین سه فه ر چاو ده کاته وه، ده چم
چاوه کانم بکه مه وه. کاتی خۆی ده ستم دایه نووسینه وه ی شاره که،
ئه وه ل جار نه م ده ویست به م شیوه یه بیت. خه یالم لای ئه م هه موو شته
نه بوو، ته نیا نیازم بوو چیرۆکه کانی نه نه پوونه و باپیره بنووسمه وه.
ته ماشام کرد له گه ل چیرۆکه کانی ئه وان دا، چیرۆکی تریش هه یه.

دەستم دايە نووسىنە ۋە يان و بارىكى قورسىم خستە سەر شانم . شەوان
تا درەنگىك مىشكى خۆم دەگوۋشى، دوو دلۆپ وشە بىكەنە خوارە ۋە
ۋ بىيانووسمە ۋە . دىۋانە نە ۋاىيە، نە من مۆشم بەرە ۋ لاي مرقۇف دەچوۋ،
نە ئەم چىرۆكانە يىشم دەنووسىيە ۋە . شار دەيان پەنگى تىدايە ... لە
خراپە ۋە بۆ باش ... لە جوانە ۋە بۆ ناشىرىن ... لە پىزە ۋە بۆ بى پىز ...
لە شكۆۋە بۆ بى شكۆ ... چىت بویت لە ناو مەنجەلى شارەكان دا
دەيدۆزىتە ۋە . مەرگى ئازىزان و ناسىنى ئازىزىك، ھەم دلت ھەلدەكەنن،
ھەم دەتەستەنە ۋە . بەردەوام ئازىزىك لە دەست دەدەيت و ئازىزىكى
تر دەناسىت . شار ناۋەستىت، ۋەك ئاۋى پوۋبارەكان دەپوات . لەگەلى
بچىت دەتبات بۆ شوينىك قەت ناتوانى بىيىتە ۋە، لەگەلى نە پۆيت، جى
دەمىنىت، چاكتىرىن پىگا، خويندەنە ۋە يەتى . لە تاقى پەنجەرەكە ۋە، بۆ
دوا جار ۋە ستام . تىر بەكامى دل سەيرى كونچ و كەللە بەرەكانى شارم
كرد . تا گويم لى ديار بوو، تا ھەويندەر چاوانم پىر كرد لە تەماشاشا .
بە خەيالم دا ھات، پىش پۆيشىتم نامە يەك جى بەيلىم بۆ دەلال . لەم
شارە دا تەنيا منى ھەيە . منىش بى قسە يەك جى بەيلىم، ئەۋپە پى
بى پەحمىيە .

دەستم كرد بە نووسىنى نامەكە .

بىسم الله الرحمن الرحيم

سلاۋى يارانى ئازىزت لى بىت . مىرزادە ي بە پىز

دوا پۆزى من لەم شارە دا، ئەمپۆيە . سبەي لە خە ۋ ھەستام،
يەكەم شتىك دواي خۆم جى بەيلىم شارەكە يە . دەچم بۆ خويندن . لە
پال خويندەنەكەم دا، چاۋ دەگىرپ بۆ بىنىنى شارەكان و گوندەكان و
مرۇفەكان . دىۋانەكە ي من، نىۋە ي مرۇفى پى ناساندم، نىۋەكە ي تر
گرىنگە خۆم بىناسم . تۆ دۆستىكى ئازىزى منى، كەسىكى غەمگىن و
نازدارىت، ھىواخوازم لە ۋ قەفەزە بىيىتە دەرو لەم شارە دوۋر بىكە ۋىتە ۋە .
خوت مەبەستە بە يادە ۋە رىيەكانتە ۋە، با جى نەمىنى . يادە ۋە رىيە

جوانه کان و ياده وه ريبه به نازاره کان، چ نين، جگه له ياده وه رى. نه وى
 پښى، ده پوات. حه دم نيبه ناموژگاريت بکه م، به لام براکه م له و قه فه زه
 دا ژيان ته واو نابيت. بو به ده ستي خوټ قه فه ز هه لده برتريت... بو
 ناده ي له شه قه ي بال. چاوه پښى که س مه که، چاوه پښى خوټ بکه.
 جارتيگان ديوانه پښى گوتم:

- خوټ به، به باله کاني خوټ بفره.

ده که وايه به قسه ي بکه ي. راسته جووله کان به ناره زوه وه خوټ شن،
 به لام له تو ده پرسم، ژيان له ناو کيوه کان و ده شته کان خوټ شتر نيبه،
 له قه فه ز؟ نازانم دلټ له چى چوه؟ خه ون مه بينه به که سه وه، خه ون
 به خوټ وه ببينه. که سيک نه توانيت بفرپټ، ناتوانيت به باشى له
 بالنده کان تى بگات. له سهر گومه زى خانه قاکه، پولیک کوټرى لى بوو.
 به رده وام يه کيکيان پيش نه واني تر ده فرى. له گه ل فرينى يه کيکيان،
 باقى تریش به شوينى دا. له فرينى کوټره کانه وه فير بووم، ده بيت
 هه ميشه يه کيک له پيشه وه بفرپټ، تا نه واني تر به شوينى دا بفرن.
 ده شيت قسه کانم نه وعيک بن. خوټ شم سهرم له خوټ سوورپماوه.
 کاتيک ده نووسم، هه نديک قسه دینه نيوان په نجه کانمه وه پيشووتر نه
 کردوومن و نه بيستومن.

ده ي نامه وټت عه زيه تت بده م. سه فه ر سه لامه ت. خودا ناگاي لټت
 بيت.

باقى وه سلام.

برا بچووکى خوټ، ناير.

نامه که م پيچايه وه و له سهر سه رينه که م دام نا، نه بادا سبه ي بيرم
 بچيت.

شه و تا دره نگانتيک له گه ل دايکم و باوکم، باسى سه فه ر و خوټ ندنمان
 کرد. ناموژگاريى نوريان کردم له سه فه ره که م چوټن بم. که سيشيان
 سه فه رى نه کردبوو، ناموژگاريه کانيان له سهر تينووبوون و که م

تسه کردن و گوینگرتن و ریزگرتنی خه لک بوو، یه کیان نه م دیوی گرتبوو
و نه وی تریان نه و دیووم. جارجار دلم خوش ده بوو، جارجاریش
دلته نگ. شه وه که نه ده پرۆیشت و دلته نگییه که م له گه ل دایه، به رده وام
خورپه یه کی ناکام، سه ره هل ده دات. به دهستییه وه گیرۆده بووم،
له کۆلم نابیتته وه. کات بوه هینده سنگمی گووشیوه، هه ستم کردوه
له سنگمه وه دیتته ده ر. شه و چند جارئی وام لی هات. هه ولم ده دا
به پوو خسارمه وه دیار نه بیت و هه ستم پی بکه ن. تومه ز من زور
باشم، ناگر له دلی نه وان دیت. درهنگانی پۆیشتمه هۆده که م، له کاتی
چوونه سه ره وه، گویم له گریانیان بوو. دهنگی گریانه که ی دایکم زوری
بۆ هینام و له هۆده که م خۆم تیر گریام. سه فه ره که م بۆ شوینیکی
خرابیش نه بوو، که چی به رگه ی بوورییه که م نه ده گرت. خۆزگه برایه ک
خوشکیکم هه بایه، تاقانه یی ده رده. تاقانه کان هی خودان. خودا خۆی
تاقانه یه و تاقانه کانیش بۆ خۆی درووست ده کات، که بردنییه وه کۆتایی
به جۆگه که ی ژیانیان دیت و له بنه وه وشک ده بن. به شی من تاقانه یییه
له م ژیانه. به ده م نه م قسانه وه خه وم لی که وتبوو، سبه ی به دهنگی
دایکم خه به ر هاتم.

چاوم کرده وه له سه رم وه ستابوو... پوو یه کی گه شی سپی...
سه پرۆشیکی سپی به سه رییه وه و کراسیکی پیروژه یی گولی وردی له
به ر بوو... هینده جوان بوو، به یانییه که ی پر کرد له دلخۆشی. خیرا
هه ستام و که لوپه له کانم بردنه خواره وه. نامه که م دایه ده ست باوکم،
عه زیه ت بکیشتیت، بیداته ده ست سۆنه ی جووله که. گه یشته ده ستی
سۆنه، خۆی ده یگه یه نیتته شوینی مه قسه د. نان و چایه کم خوارد.
ده ستم کرده ملی دایکم. به ده م گریانه وه، ماچی مالتاوا بیم کرد. سوار
عه ره بانه که ی باوکم بووم، تا ده روزه ی به شی پۆژه لات بردمی. له ودیو
ده روزه که دای به زانم و باوه شی پیدا کردم، له کاتی باوه شپیدا کردن
دا، تووره که یه ک زه ری پی دام. گوتی:

- چەند رۆژ لای من کارت کرده وه، شتیکم بۆ هه لگرتوویت. ئەمه به شی خۆته، له گه ل خۆت ببیه و بزانه چۆن خه رجبی ده که ییت. کاتیک زه په که م لئ وه رگرت، بیرم له قسه کانی زوی کرده وه. که وره یی گه ر به دارایی بییت، من تا ده مرم به بچووکی ده مینمه وه، چونکه ده مه ویت به شوین پرکردنی می شکم دا بگه ریم، نه ک پرکردنی گیرفانم. که وره یی به ده سه لات بییت، بی ده سه لاتترین که س ده بم، مه یلم به لای بی ده سه لاتی دا ده روا، که وایه باوکم له خه یاله که ی خوی ده سستی هه لنه گرتوه، که وره یی خوینده وارییه. بۆ خویشم نه بییت بۆ خه ونه که ی وی بییت، شه رته که وره یه که ی بۆ بهینم، وه ک هه تاو لیم پوونه که وره ی له خویندندا نییه.

دوا مائاوا ییم له ویش کرد. تا دوورتر ده که وتمه وه، شاره که بچووکتی ده بوه وه. ئەو شاره ی پر بوو له چیرۆکی سه یروسه مه ره به جیم هیشت. هه ر یه ک له ئیمه رۆژیک شاره که ی خوی جی دیلیت. جیهیشتنی شاره کان به ئاره زوو خوشتره له جیهیشتنیک به ناچاری. خویندن له سه فه ره که ی من بیانوو یک بوو. ترس له شاره که منی وه ده رنا نه ک خویندن. له سه ر ته پۆلکه یه ک وه ستام، جاریک تر سه یریم کرده وه، له سه ر ئەو ته پۆلکه یه بکه وتمایه به و دیوا ئیتر نه م ده بینیه و له پیش چاوم ون ده بوو، بۆیه ده ستیکم بۆ پاره شانده و به ده نگیک به رز گوتم:

- مائاوا ئە ی ئەو شاره ی، بۆ که س نابیته که س.

((چاککردنی دوتیا، ئاسنتره له چاککردنی مرۆفیک.
ئەگەر تۆ نەگەریتتەوه بۆ ناو خۆت، ناتوانیت
ئەوانی که ببینیت. نابیت مرۆف وەک بەیکەر سەیر
بکەیت. دەبیت مرۆف وەک ئاوینەیهک سەیربکەیت
خۆتی تیدا ببینیت. بزانه له کوێ ئاوینەکه خەوشیک
هەیه، خەوشەکه چاک بکەوه، که خەوشەکهت
چاککردەوه، واتای ئەوهیه خەوشیکت له خۆتدا
چاککردەتەوه. جێهێشتنی شارەکان و مرۆفەکان،
جێهێشتنی ئاوینەیهک و گەرانهوهیه بۆ ناو ئاوینەکه.
کەسیک نەتوانیت بگەریتتەوه بۆ ناو خۆی،
ناتوانیت دەرەوه ببینیت))

Roman
Dêwaneiek
lem
Nebez Goran Şareie